

॥ श्रीः ॥

राजराजीयापरनामा

नानार्थार्णवसंक्षेपः

केशवस्वामिप्रणीतः ।

एकाक्षरकाण्डः ।

स्त्रीलिङ्गाध्यायः ।

श्रीकुलोत्तुङ्गचोलाख्यश्चोलेष्वासीन्महीपतिः ।
यः कलिं भारताद् वर्षाद् बहिश्चक्रेऽतिदूरतः ॥ १ ॥
येन सर्वाणि वित्तानि सकल्पाणि वसुन्धरा ।
कार्याप्यन्यान्यनादृत्य देवप्राक्षणसात्कृता ॥ २ ॥
तस्य सूनुरभूद् देवो राजराजो महीपतिः ।
अभूत्पूर्वमहिमासन्त्यक्तो राजचापलैः ॥ ३ ॥
यौवने वर्तमानोऽपि सूर्यवंशसमुद्भवान् ।
अत्यशेत स राजेन्द्रान् परिपक्तया भृशम् ॥ ४ ॥
कर्णोऽसौ दानशौण्डानामग्रणीरिति विश्रुतः ।
स प्राह एव विश्राप्य स्वापतेयमशेषतः ॥ ५ ॥
अहश्शेषं च रात्रिं च देयाभावादनिर्वृतैः ।
तस्य तु श्रीनिवासस्य रात्रिन्दिवमविश्रमम् ॥ ६ ॥

पर्जन्यस्यैव वर्षासु वस्तूनि बहु वर्षतः ।
 न किञ्चिदपचीयन्ते कोशाः प्रत्युत वर्धनाः ॥ ७ ॥
 धर्मस्यैव समुच्छ्रायादधर्मस्य च निग्रहात् ।
 सुखेन वृत्तेः साधूनामसाधूनां नियन्त्रणात् ॥ ८ ॥
 अमुना राजराजेन कलिः कृतयुगीकृतः ।
 बहुना किं प्रजल्पेन महात्मानोऽपि तद्गुणान् ॥ ९ ॥
 शंसितुं कवयोऽशक्ताः किं पुनर्मादृशो जनः ।
 महाग्रहारो राजेन्द्रचोलसंज्ञो महात्मनाम् ॥ १० ॥
 सर्वविद्यासमृद्धानां श्रीमतामृषितेजसाम् ।
 निवासो विप्रवर्याणां चोलेष्वासीत् प्रतिष्ठितः ॥ ११ ॥
 महामाहेश्वराणां यस्तरुण्येष्वेव यत्प्रनाम् ।
 राज्ञा राजेन्द्रचोलेन स्वनाम्ना स्थामितः पुरा ॥ १२ ॥
 राष्ट्रस्यास्य समृद्धस्य शिरोमणिसन्ततिः ।
 तत्राग्रहारे वास्तव्यो वत्सगात्रसमुद्भवः ॥ १३ ॥
 सामवेदविदां मान्यः केशवस्वामिनामकः ।
 श्रीराजराजदेवस्य सेवकोऽभूद् द्विजाग्रणीः ॥ १४ ॥
 तं कदाचित् समामन्त्र्य सेवमानं महीपतिः ।
 चिराच्चिकीर्षितं वस्तु स्मृत्वाज्ञापयदीदृशम् ॥ १५ ॥
 आर्यो वत्ससुखार्यालं कौतूहलमतीव मे ।
 सचिङ्गेऽस्पष्टसाधूनां नाम्नां नानार्थवाचिनाम् ॥ १६ ॥
 परम्परार्योस्त्वदृते न चान्यः शब्दवित्तमः ।
 एकद्वित्रिचतुःपञ्चषट्स्वरैर्नामभिः क्रमात् ॥ १७ ॥
 काण्डानि प्रतिकण्डं च पञ्चाध्यायाः क्रमाद् यथा ।
 स्त्रीपुत्रपुंसकैर्वाच्यलिङ्गैः सङ्कीर्णलिङ्गकैः ॥ १८ ॥

१. 'वासकौ' ग. पाठः. २. 'णां त्व' ख. पाठः. ३. 'या यथाक्रमम्' ख. पाठः.
 ४. 'वर्गकैः' घ. पाठः.

अनेकार्थैरकारादिक्रमोपेतादिवर्णकैः ।
 जिज्ञासितस्य शब्दस्य सुखदर्शनसिद्धये ॥ १९ ॥
 इत्युक्तो राजराजेन शिरसादाय शासनम् ।
 शास्त्रं कर्तुमुपाक्रंस्त राजराजोक्तवर्त्मना ॥ २० ॥
 ओङ्कारममृतं ब्रह्म शिवमक्षरमव्ययम् ।
 यमामनन्ति वेदेषु तं प्रपद्ये विनायकम् ॥ २१ ॥
 यस्यार्थं वन्दे त्वा भव! हर! महिला विलासिनी स्तननमिता ।
 शिरसि सरिद् वीचीभिर्भवहरमहिलाविलासिनीस्तननमिता ॥ २२ ॥
 बहुष्वाचार्यवाक्येषु बहुशः पुनरुक्तितः ।
 पुनरुक्तान् विहायार्थानन्यार्थेष्वभिधास्यते ॥ २३ ॥
 एकद्वित्रिचतुःपञ्चषट्स्वरैर्नामाभिः क्रमात् ।
 षट् काण्डाः प्रतिकण्डं च पञ्चाध्याया यथाक्रमान् ॥ २४ ॥
 स्त्रीपुनपुंसकैर्वाच्यलिङ्गैः सङ्कीर्णलिङ्गकैः ।
 अनेकार्थैरकारादिक्रमोपात्तादिवर्णकैः ॥ २५ ॥
 अस्त्रीविषयजातीनां जातिमात्रे नृता स्मृता ।
 अर्थे योनिमति स्त्रीत्वं पुंस्त्वं मेदृशानि स्मरेत् ॥ २६ ॥
 द्वे द्वयोरिति वा शब्दावस्मिन्नर्थेऽवधारयेत् ।
 ये तु शब्दाः प्रवक्ष्यन्ते स्थानान्तरवाचिनः ॥ २७ ॥
 तेषां स्वफलपुष्पेषु प्रतीयतात् क्लीबलिङ्गताम् ।
 अस्यार्थस्य यदा कापि पुनरुक्तिर्भविष्यति ॥ २८ ॥
 एतस्यैव प्रपञ्चस्य स्मरणायोति मन्यताम् ।
 स्त्रीपुनपुंसकानां ये शब्दाः स्युर्वाचकाः पृथक् ॥ २९ ॥
 लिङ्गमाचक्ष्महे शब्दैस्तैरन्यत् परिभाष्यते ।
 त्रि त्रिस्त्रिष्वित्यमी शब्दा वाच्यलिङ्गस्य वाचकाः ॥ ३० ॥

नानार्थार्णवसंक्षेपे

प्रयोक्ष्यन्ते त्रिलिङ्गस्य त्रयशब्दः प्रयोक्ष्यते ।
 क्लीबे क्ली नविति त्वन्तं पुनरन्तमथादि च ॥ ३१ ॥
 अथोआदि च नेष्यन्ते पूर्वसम्बन्धभाक्त्या ।
 अस्त्रीत्यादिनिषेधेषु नृषण्डादीतरद्वयम् ॥ ३२ ॥
 एवं समीक्ष्य मेधावी लिङ्गं विद्यात् प्रयत्नतः ।
 नामज्ञानेऽप्यलिङ्गज्ञा नाद्रियन्ते हि वाग्मिभिः ॥ ३३ ॥
 अन्त्याध्यायद्वये यत्रकचित् स्त्रीप्रत्ययोद्भवत् ।
 शब्देषु वर्णवृद्धिः स्यात् सन्महद्बृहदादिषु ॥ ३४ ॥
 तान् पश्येत् प्रकृतेर्योग्ये स्थाने वृद्धीकरानपि ।
 सतीमहत्त्यंशुमतीश्रेयसीवृहतीसुर्याम् ॥ ३५ ॥
 ग्रन्थप्रणयमिच्छूनां विशेषात् काव्यकारिणाम् ।
 उपन्यसितुमिच्छूनां विदुषां परिषत्स्वपि ॥ ३६ ॥
 राजगोष्ठीषु शब्दार्थविज्ञयोर्मोहसंशयात् ।
 विदुषां कलहे प्राप्ते जिगीषूणां मनीषिणाम् ॥ ३७ ॥
 आदरणीयमवेदस्य शास्त्रमिदं सत्पथे विवित्सूनाम् ।
 डिडयिषुमाणानामिव पतन्नयुगलं पतन्त्रीणाम् ॥ ३८ ॥
 गरुडमेव भोगीन्द्रः स्पर्धमानः पराभवेत् ।
 समस्यमेतद्विदुषा बहुज्ञोऽपि वदावदः ॥ ३९ ॥
 विद्वद्भ्रूयिष्ठदेशेषु कैश्मीरादिषु तद्विदाम् ।
 कृतीरदृष्ट्वा सकलाः स्वल्पकं क्रियते मया ॥ ४० ॥
 नामाम्बुधेरपर्यन्तात् स्वशक्त्या किञ्चिदाददे ।
 प्रलयक्षुभिताम्बोधेरालीढे मशकः कियत् ॥ ४१ ॥
 यदत्र मतिमान्द्येन स्वखलितं संभविष्यति ।
 मनीषिणः क्षमन्तां तदेक एव हि सर्ववित् ॥ ४२ ॥

द्वन्द्वपूर्वनिपातेषु भूयोभूयः क्वचित् क्वचित् ।
 अन्यथाकरणं दृष्टं पौरस्त्येषु निघण्टुषु ॥ ४३ ॥
 तच्च वृत्तानुरोधेन कृतं तैर्न प्रमादतः ।
 ग्रन्थगौरवभीत्यैव तच्चास्माभिः कृतं तथा ॥ ४४ ॥
 अथ स्त्रियां बहुष्वापः सलिले छन्दसोरपि ।
 शताक्षरेऽष्टनवतिस्वरे ह्रीबिरे एव च ॥ ४५ ॥
 भूमेरघस्ताल्लोकेषु यत् त्विदं जलवाचिनाम् ।
 अतिदेशो वैजयन्त्यां मुस्ते तन्न विरोचते ॥ ४६ ॥
 आप इत्येवमाम्नातं समाम्नाये स्वनामसु ।
 तत्र सन्दिह्यतेऽपशब्दो जसन्तः किन्नु पठ्यते ॥ ४७ ॥
 आपशब्दोऽथवा स्वन्त इति तस्यापि दृश्यते ।
 ऋचि प्रयोगः स यथा 'मध्य आपस्य तिष्ठति' * ॥ ४८ ॥
 तस्मादर्थतया व्योम नापशब्दस्येह कीर्तितम् ।
 ऊशब्दो रक्षणे तृप्तौ प्रीताववगतौ गतौ ॥ ४९ ॥
 वृद्धाववासौ दीप्तौ च प्रवेशे श्रवणेऽल्लयोः ।
 स्वाम्यसामर्थ्याच्चासु क्रियायां भावहिंसयोः ॥ ५० ॥
 आलिङ्गने च दहनेऽप्यर्थेष्वेकात्रविंशतौ ।
 अत्यन्तमप्रसिद्धत्वादेवनादि न वक्ष्यते ॥ ५१ ॥
 ऊर्गान्नान्नरसोत्साहयत्सु स्याच्चतुर्ष्वपि ।
 ऋशब्दस्त्वदितौ सर्गेऽप्यृग् वाण्यां पद्यमात्रके ॥ ५२ ॥
 क्षमाशब्दो भुवि नद्यां च गिर्शब्दो वाचि योषिति ।
 ज्या भूमिमौर्व्योस्त्वग् गन्धद्रव्ये चर्मणि वल्कले ॥ ५३ ॥
 त्विड् ज्वालादीप्तिशोभासु तृद् तु वाञ्छापिपासयोः ।
 द्वाद्द्वारोपाययोरुक्ता द्योशब्दः स्वर्गनाकयोः ॥ ५४ ॥

१. 'द्वा' घ. पाठः. २. 'ति' ख. पाठः.

* सामवेदे (उत्त. प्रपा. ८. सू. १४. म. ३)

धीस्तु कर्मणि बुद्धौ च धूस्तु यानमुखेऽङ्गुलौ ।
 भारे विकृतगीतौ च गायत्राह्वयसामनि ॥ ५५ ॥
 साम्नां द्रष्टृषु चैकेषु नौर्वाक्कालतरिष्वथ ।
 पूदेहे नगरे बुद्धौ भास्तु रश्मौ रुचावपि ॥ ५६ ॥
 भूर्भूम्यां स्थानमात्रे च सौराष्ट्र्यां व्योमदेहयोः ।
 मा पार्वत्यां च लक्ष्म्यां च निर्लिङ्गोऽसौ निवारणे ॥ ५७ ॥
 मृन्मृत्तिकायां भैषज्यभेदे तुवरिकाह्वये ।
 मृच्छब्दो जलवाच्यस्ति धान्तदान्तत्वसंशयात् ॥ ५८ ॥
 समाम्नायसमाम्नातो निरूप्यात्र निवेश्यसम् ।
 रुक् प्रभाकान्तिवाञ्छामु रुक् तु स्यात् व्यधितोदयोः ॥ ५९ ॥
 वाग् वाण्यां गौणवृत्त्या तु शब्दे धक् चै केचन ।
 श्रीरिन्दिरायां शोभायां स्यात् संपत्तिलवङ्गयोः ॥ ६० ॥
 प्रथमायां विभक्तौ च व्यचष्टे भगवानमूर्म् ।
 स्त्री मियङ्ग्वाह्वये वृक्षे वस्त्रावनितयोरपि ॥ ६१ ॥
 लग्नाच्च सप्तमे राशौ रेलङ्गभेदे च शब्दगे ।
 सुक् सुवे शोषणं गत्यामित्यध्यायः समाप्तवान् ॥ ६२ ॥
 इत्येकाक्षरकाण्डे स्त्रीलिङ्गाध्यायः ।

अथैकाक्षरकाण्डे पुल्लिङ्गाध्यायः ।

अथैकाक्षरपुल्लिङ्गा अकारो विष्णुवेधसोः ।
 कण्ठस्थानस्वरे चाथ स्यादुकारो हरे हरौ ॥ १ ॥
 ओष्ठस्थानस्वरे चाथ ग्लौर्विपुर्लानिचन्द्रयोः ।
 आकाशे दिवसे च द्युः पुमानात्मनि पौरुषे ॥ २ ॥

१. 'च' ख. पाठः. २. 'तु' ख. पाठः. ३. 'मु' क. घ. पाठः.

* 'द्यु क्लीबमहि गगने च' इति तु मेदिनी । 'आकाशे दिवसे च द्युः' (पु. २७० श्लो. ६०) इति वैजयन्ती । § 'पूरुषे' इति स्यात् ।

एकाक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः ।

७

मास्तु मासे निशानाथे पुमध्यायः समाप्तवान् ॥ २३ ॥

इत्येकाक्षरकाण्डे पुल्लिङ्गाध्यायः ।

अथैकाक्षरकाण्डे नपुंसकलिङ्गाध्यायः ।

अथ क्लीबे स्वमाकाशे स्वर्गे छिद्रे गृहेऽभ्रके ।
नक्षत्रेन्द्रिययोर्ब्रह्मण्यथ हृच्चित्तवक्षसोः ॥ १ ॥

इत्येकाक्षरकाण्डे नपुंसकलिङ्गाध्यायः ।

अथैकाक्षरकाण्डे वाच्यलिङ्गाध्यायः ।

अथाभिधेयलिङ्गे स्तो द्वे एवैकाक्षरं मते ।
किं प्रश्नाक्षेपकुत्सानां वितर्कस्य च गोचरं ॥ १ ॥
युद्धं सहाये द्वितीयादिसमसङ्घे च कस्तुनि ॥ १३ ॥

इत्येकाक्षरकाण्डे वाच्यलिङ्गाध्यायः ।

अथैकाक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः ।

इडीद् च त्रिषु नास्तीं स्त्री मेदिन्यां कस्तु ना नगे ।
अर्कानिलविरिञ्चात्मशब्दबुद्धिमनस्स्वपि ॥ १ ॥
अजयस्तु शरीरेऽपि पुंस्येवैनमभाषत ।
कं नाम्न्यप्सु सुखे मूर्ध्नि गूर्ना यत्ने गुदे स्त्रियाम् ॥ २ ॥
गौर्नादित्ये बलीवर्दे क्रतुभेदर्षिभेदयोः ।
स्त्री तु स्याद् दिशि भारत्यां भूमौ च सुरभावपि ॥ ३ ॥

१. 'रेष्विमे' क. ग. घ. पाठः. २. 'यां' क. घ. पाठः. ३. 'इख्यादिव' ख.
पाठः, 'इख्येयव' ग. पाठः. ४. 'क्ली' क. ग. घ. पाठः. ५. 'सु' ख. पाठः.

नृस्त्रियोः स्वर्गवज्राम्बुरश्मिदृग्बाणलोमसु ।

अश्वानां प्रग्रहेऽप्येष* यत्साधारणनामसु ॥ ४ ॥

प्रग्रहस्य मरीचिश्च समान्नायेऽसुमामनत् ।

धनुर्गुणे सुषुम्णाख्यरश्मिभेदे च भास्वतः ॥ ५ ॥

द्वयोस्त्वश्वे तथा ह्याह स्कन्दस्वाम्यृक्षु भूरिशः ।

माधवाचार्यसूरिश्च ऽको अद्येत्यूचि भाषते ॥ ६ ॥

समान्नाये समान्नातः स्तोत्रनामसु स त्रिषु ।

विकारयोर्लक्षणया दुग्धाभिषवचर्मणोः ॥ ७ ॥

चर्मणो गोविकारस्य विकारे श्लेष्मसंज्ञके ।

नृस्त्रियोरविशेषेण कश्चिदेनं समामनत् ॥ ८ ॥

अथ चित् स्यात् स्त्रियां ज्ञाने ज्ञातरि त्वेष भेद्यवत् ।

अथच्छिच्छेदने स्त्री स्याच्छेत्तरि त्वेष भेद्यवत् ॥ ९ ॥

आत्मचान्द्रमसायन्योऽर्ना ज्ञातरि तु त्रिषु ।

जूर्जवे स्त्री राक्षसे द्वे त्वेषब्दोऽर्थे पुमांस्त्रि तु ॥ १० ॥

एकार्थे युष्मदर्थे च त्वेषब्दः क्रीडने स्त्रियाम् ।

क्रीडके त्रिषु सूर्ये तु दिवित्येष ध्वनिः पुमान् ॥ ११ ॥

स्त्री खे स्वर्गे च दृक् तु स्त्री ज्ञानदर्शनबुद्धिषु ।

नेत्रे च विद् तु द्रष्टृज्ञात्रो ऽर्तु द्वे हरे हये ॥ १२ ॥

यदा त्वस्य स्त्रियां वृत्तिस्तदा नारीति दृश्यताम् ।

दिग्देशकालविषये पूर्वेऽर्वाचि च भेद्यवत् ॥ १३ ॥

प्राग्भवे प्राङ् मुखे चैव प्राची तु स्त्री हरोर्दिशि ।

प्रथमापञ्चमीसप्तम्यर्थेष्वव्यय एव वा ॥ १४ ॥

* अजयः । ऽ. 'को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य' (अष्ट. १. अध्या. ६. वर्ग. ८)

इत्यस्यामृचि । § चन्द्रमःशब्दास्तिकादिः । † अविभक्तिको निर्देशः ।

सर्वेषु पूर्वोक्तार्थेष्वित्येवं प्राक्छब्द ईरितः ।
 मेषादिराशौ नक्षत्रे वैयाकरणसंज्ञिनि ॥ १५ ॥
 क्लीबं भं भा तु भासि स्त्री भोजराजेन संस्कृता ।
 राट् स्त्री छन्दोविशेषे स्याद् द्वाविंशत्यक्षरेऽथ ना ॥ १६ ॥
 पार्थिवे क्रतुभेदे च रैशब्दो धनरुक्मयोः ।
 नृस्त्रियोर्नाम्बुदेऽथ द्वे विः खगे त्रिषु गन्तरि ॥ १७ ॥
 परमात्मनि नाथ स्त्री विद् ज्ञाने ज्ञातरि त्रिषु ।
 ना रौहिणेये विद् तु स्त्रीशण्डयोर्गूढवाचि(निःनी) ॥ १८ ॥
 अङ्गुल्यां स्त्री समाम्नाये समाम्नाताज(ने? ये)न च ।
 द्वयोर्मनुष्ये वैश्ये च स्वं त्वात्मात्मीययोस्त्रिषु ॥ १९ ॥
 धने तु नप् पुमान् ज्ञातौ तकारान्तं तु सत् त्रिषु ।
 सत्ये साधौ विद्यमाने प्रशस्तेऽभ्यर्हिते बुधे ॥ २० ॥
 शोभने च सती तु स्त्री तुवरीसंज्ञभेषजे ।
 लक्ष्मीपतिव्रताशैलतनयासु चतुर्ष्वथ ॥ २१ ॥
 शब्देऽपि कश्चित् सच्छब्दस्तस्य चिङ्गं विचार्यताम् ।
 सज्जनस्त्वेनमाम्नासीन्नक्षत्रे तत्तृपसकम् ॥ २२ ॥
 परब्रह्मणि नीरे च वयं ब्रूयन् नपुंसकम् ।
 सेशब्दः सेवने स्त्री स्यात् सेवके वाच्यलिङ्गकः ॥ २३ ॥

एकाक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः ।

एकाक्षरकाण्डः समाप्तः ।

अथ द्व्यक्षरकाण्डः ।

स्त्रीलिङ्गाध्यायः ।

अथ स्त्रियां भवान्याः स्युः सर्वाः संज्ञाः क्षुमाह्वये ।
धान्ये रात्रेर्हरिद्रायां भूमेर्भृत्स्नाख्यभेषजे ॥ १ ॥
मातुस्तु गवि पेषण्यां पार्वत्यां चाथ योषितः ।
प्रियङ्गुवृक्षेऽथाम्बा स्याज्ज्येष्ठस्वसरि मातरि ॥ २ ॥
वाचां मध्यमिकानां स्यात् सप्तानामेकवाञ्चि च ।
अर्चा पूजाप्रतिमयोरत्ता श्वश्र्वां च मातरि ॥ ३ ॥
नाट्योक्तविषये ज्येष्ठभगिन्यामिति केचन ।
नाट्योक्तावेव वृद्धायां वेद्यायामिति सज्जनः ॥ ४ ॥
अप्वा नद्यां भये रागेऽप्यम्बा तु व्योमतोययोः ।
अश्रिस्तु कोट्यां धारायामष्टौ तु स्यात् फलास्थनि ॥ ५ ॥
जानुकूर्परयोरश्शोरन्दस्तु गजशृङ्खले ।
पादभूषणभेदे च स्यात्पास्था त्ववलम्बने ॥ ६ ॥
प्रतिज्ञायत्नतात्पर्यपाठेषु स्यादथापरे ।
आह्वा कण्ठे कथायां चेत्याहुराह्वा तु नामनि ॥ ७ ॥
कण्ठे चेत्यपरेऽथाजिरु*त्कृष्टा लिङ्गभेदतः ।
आग्निः प्रत्ययित्तत्वे स्यात्त्राभसम्बन्धयोरपि ॥ ८ ॥
आलिमर्थत्रये विद्यात् सेतौ सरस्यां तथैव च ।
आवलावप्यथालूः स्याद् योनिव्याधौ वनस्पतौ ॥ ९ ॥
टिट्टिभास्वस्वगे चावृत् पुनर्यागादिकर्मणाम् ।
कल्पे च परिपाट्यां च साम्नो गायत्रसंज्ञिनः ॥ १० ॥
द्वितीयपादगीत्यां च तृतीयार्चिकपर्वणोः ।
आवृत्तावपि चाथाशीर्हिताशंसाहिदंष्ट्रयोः ॥ ११ ॥

१. 'क' ख. पाठः.

* उत्कर्षश्च नानालिङ्गाध्याये बोध्यः ।

अपीच्छायामिरा तु स्यात् सुरायां सलिले दिवि ।
 दैत्यान्ने न क्षितौ वाचि स्यादिला तु गवि क्षितौ ॥ १२ ॥
 दिवि वाच्यार्धनाड्योश्च देवताबुधभार्ययोः ।
 इज्या तु यागे पूजायां जनन्यामपि सज्जनः ॥ १३ ॥
 इष्टियगिच्छयोरीषा रथसीरादिदण्डके ।
 प्रमाणभेदे भगवानष्टाशीतिशताङ्गुले ॥ १४ ॥
 ईहा तु वाञ्छोद्यमयोरीतिर्दम्बप्रवासयोः ।
 उमा कीर्त्यामतस्यां च गिरिजायां श्रियामपि ॥ १५ ॥
 ऊतिस्तु रक्षणे स्यूतौ चेत्येके तत्तु नो तथा ।
 व्यं तु ब्रूम ऊशब्दकथितैकोनविंशतौ ॥ १६ ॥
 अर्थेषु स्यात् तथा स्यूतौ चेत्यथो ऋद्धिरौषधौ ।
 ऋद्धिरित्येव विख्याता या वृद्धिरिति चपरा ॥ १७ ॥
 तस्यामपि विभूतौ च कक्ष्या साय्वरत्रयोः ।
 कच्छाल्यगुह्यवस्त्रे च काञ्च्यां मेहप्रकोष्ठके ॥ १८ ॥
 पार्श्वाचङ्गसमुद्भूतरोगभेदेऽङ्गुलावपि ।
 कथारल्यानाह्वयग्रन्थविशेषे कथनेऽपि च ॥ १९ ॥
 कन्था ग्रामे च भित्तौ च बहुचीरकृताम्बरे ।
 कन्या तु षष्ठरक्षि स्यात् प्रियङ्ग्वाख्यमहीरुहे ॥ २० ॥
 कुमार्यां शर्मिष्ठायां च तरणीसंज्ञगुल्मके ।
 कर्मा हाटकपुत्र्यां स्यादपि शालापलालयोः ॥ २१ ॥
 कम्बूस्तु कुरुविन्दे स्याद् भूषणे च त्सरावपि ।
 ककुबुष्णिग्विशेषे स्याद् भूमृतः शिखरे दिशि ॥ २२ ॥
 वाचि चैकात्रपञ्चाशद्रात्रे सत्रे तु भूमनि ।
 कान्तिः शोभेच्छयोः काञ्ची मेखलापुरभेदयोः ॥ २३ ॥

१. 'ते' क. घ. पाठः. २. 'कोन' क. ग. घ. पाठः. ३. 'त्रे' ख. पाठः. ४.
 'च' क. घ. पाठः.

क्षिया क्षये तथाचारातिक्रमेऽथ क्षितिर्भुवि ।
 मनुष्ये क्षयणे गेहे वासकर्मण्यथो किरिबिः ॥ २४ ॥
 कालगोत्रविशेषेऽपि क्रोष्टुजात्यन्तरेऽल्पके ।
 क्रीडा नर्मणि लीलयापि क्रेणिस्तु विक्रये ॥ २५ ॥
 परिर्ग्रहे च क्षेत्रादेः फलभोगाय तन्वते ।
 दत्त्वा किञ्चित् कियन्तञ्चित् कालं कोटिस्तु वक्ष्यते ॥ २६ ॥
 चापाग्रे चाग्रमात्रेऽश्रौ प्रकर्षे शकले तथा ।
 सङ्घचाविशेषे लक्षाणां शते क्षोणी पुनर्भुवि ॥ २७ ॥
 मौञ्ज्यां च मेखलायां स्यात् क्षोणी इति तु रोदसोः ।
 खट्वा पर्यङ्क आचार्यासने त्वन्ये च वृन्ति ताम् ॥ २८ ॥
 आयुर्वेदप्रसिद्धे च व्रणबन्धनधन्त्रके ।
 खर्जूर्विद्युति कण्डूां च गदिनाडीव्रणे पथि ॥ २९ ॥
 उपाये च दशायां च पेशब्दे सामगीतिगे ।
 गन्तव्ये पुण्यपापाभ्यां प्रस्थाने शरणेऽपि च ॥ ३० ॥
 प्राद्यूर्यादिप्रभृतिषु क्रियायुक्तेषु चेप्यते ।
 गाथा तु वस्त्रामार्यायां पिङ्गलानुक्तनामसु ॥ ३१ ॥
 वृत्तेष्वनुष्णेषु यानि वृत्तानि पञ्चसु ।
 पादैश्चतुर्भिः षड्भिर्वा तेष्वप्यृषिकृतेष्वसौ ॥ ३२ ॥
 गुप्तिः क्षितिव्युदासे स्यात् कारायां गोपनेऽपि च ।
 गोष्टः सकृत्प्रसूतायां गवि काम्पर्यपादपे ॥ ३३ ॥
 विष्वक्सेनप्रियासंज्ञस्थावरे चाप्यथो घृणा ।
 जुगुप्सायां दर्यायां च चारिस्तु मुखसंभवे ॥ ३४ ॥
 रोगभेदे पशूनां च लक्षणीयेऽथ मूर्धनि ।
 चूडा शिखावर्लभ्योश्च चूलिस्तु धनुषोऽटनौ ॥ ३५ ॥

१. 'क्षये च' क. घ. पाठः. २. 'य' क. घ. पाठः. ३. 'तिके' क. घ. पाठ
 'तके' ग. पाठः. ४. 'शा' क. घ. पाठः. ५. 'च' ख., 'य' ग., 'प' ह. पाठ
 ६. 'ड' क. ख. घ. पाठः.

पिटके चेति विद्वांसः केचिदाचक्षतेतमाम् ।
 छविश्चर्मणि शोभायां दीप्तौ यज्वाद्विजन्मनाम् ॥ ३६ ॥
 वेद्यामास्तरणे चाथच्छायानातपशोभयोः ।
 सूर्यपत्न्यन्तरे गेहे स्यात् पङ्क्तिप्रतिबिम्बयोः ॥ ३७ ॥
 जातिः समूहे मालत्यां सामान्ये जन्मगोत्रयोः ।
 ब्राह्मणादिषु वर्णेषु वेदार्थे सर्वजन्तुषु ॥ ३८ ॥
 स्वभावे प्रभवे छन्दोभेदेष्वार्यादिकेष्वपि ।
 ज्यानिस्तु हानौ बुद्धौ च रोगे जिह्वा तु वाचि च ॥ ३९ ॥
 ज्वालायां रसने चाथ मञ्जिष्ठासंज्ञभेषजे ।
 जिह्वी दीर्घफलायां च कोशातक्यामथो जुहूः ॥ ४० ॥
 स्नाग्वंशेषे पुरोडाशेऽप्यथ ज्योत्स्ना शशिवृत्तौ ।
 ज्योतिष्मद्रजनौ चाथ झिल्ली चीर्याख्यकटिक ॥ ४१ ॥
 अपि दग्धौदनेऽथ स्यात् तन्द्रा निद्रामीलयोः ।
 तन्द्रिस्तु सुप्तावालस्ये तन्त्रीर्वीणादिनो गुणे ॥ ४२ ॥
 रज्जौ सिरायामालस्ये गुडव्यामिति पञ्चसु ।
 तण्डूद्रौणिप्लवे दर्व्यां ताडिराभरणान्तरे ॥ ४३ ॥
 तरुभेदेऽप्यथ तुल्यं सादृश्योन्मानदण्डयोः ।
 स्तम्भपीठे पलशते तथा राशौ च सप्तमे ॥ ४४ ॥
 तुण्डीरास्ये शूननाभौ त्रुटिः संशयलेशयोः ।
 सूक्ष्मैलायामर्धमात्राकालेऽपीत्यपरेऽपठन् ॥ ४५ ॥
 तूलिः शय्यान्तरे चित्रकूर्चिकायां च सा पुनः ।
 इच्छापिपासयोस्तृष्णा तृप्तिस्तु सुखतोययोः ॥ ४६ ॥

सौहित्ये चाप्यथ त्रेता गार्हपत्यादिकत्रये ।
 द्वितीये च युगेऽथ स्याद् दीक्षा यजनपूजयोः ॥ ४७ ॥
 व्रतादेशे च नियमे मौण्डये चोपनयेऽपि च ।
 दृष्टिशब्दोऽक्षिण बुद्धौ च ज्ञाने दर्शे दृषत् पुनः ॥ ४८ ॥
 पेषण्यामश्ममात्रे च दृग्भूस्तु तरुसर्पयोः ।
 बिले च द्रोहकजनैः कृतेऽथो नीलिकाह्वये ॥ ४९ ॥
 दोला स्यादोषधिस्तम्बे प्रेङ्खे चाथोत्तमस्त्रियाम् ।
 धनूर्धनुर्गुणे चान्ये धनुष्यपि पठन्ति ताम् ॥ ५० ॥
 धारा प्रवाहे नद्यादेः सैन्याग्रे द्रवसन्ततौ ।
 वाचि शस्त्रमुखेऽश्वानां गतिष्वास्कन्दितादिषु ॥ ५१ ॥
 धाना भ्रष्टयवे चापि फलबीजे च भूरुहाम् ।
 ध्राजिः पिटकजातौ स्याद् वात्यायामपि केचन ॥ ५२ ॥
 धीता बुद्धौ सुतायां च कन्यायामिति केचन ।
 धीतिः स्यादङ्गुलौ पानेऽप्याधारे च व्यवस्थितौ ॥ ५३ ॥
 धृतिर्धारणसन्तोषधैर्यशौर्येषु सौभ्यके ।
 द्वासप्तत्यक्षरच्छन्दोविशेषे पिङ्गलोऽन्वशात् ॥ ५४ ॥
 नानाशब्दस्तु भारत्यां जपन्यां दुहितर्यपि ।
 नासा तु नासिकायां स्याद् गृहद्वारोर्ध्वदारुणि ॥ ५५ ॥
 नाडिस्त्वर्धमुहूर्ते स्यान्नालव्रणविशेषयोः ।
 सच्छिद्रदीर्घद्वये च सिरायां चेति पञ्चसु ॥ ५६ ॥
 नालिर्नाडीव्रणे नाले धमन्यर्धमुहूर्तयोः ।
 आयते सुषिरद्रव्ये तेप्वेवार्थेषु पञ्चसु ॥ ५७ ॥
 नान्दिः कल्याणवृद्धौ स्यान्नाट्यारम्भार्चनान्तरे ।
 निष्ठोत्कर्षेऽप्यवस्थायां नाशेऽन्ते व्रतयाञ्जयोः ॥ ५८ ॥

स्यान्निर्वहणनिष्पत्त्योः परमायां गतौ तथा ।
 क्लेशे च क्तवत्वोश्चेत्यर्थेषु द्वादशस्वसौ ॥ ५९ ॥

निशा रात्रौ हरिद्रायां निन्दा कुत्सापवादयोः ।
 निधा निधाने पाश्यायां पाश्या पाशकदम्बकम् ॥ ६० ॥

नीवी स्यात् कवचे वस्त्रे वणिङ्मूलधने तथा ।
 स्त्रीकटीवसनग्रन्थौ नृभुः प्रतिकृतौ प्लवे ॥ ६१ ॥

कश्चिद् दीर्घकिमावाह नेमिस्तु तिमिशद्गुमे ।
 चक्रप्रान्ते भित्तिमूले कूपे तन्मुखवन्धने ॥ ६२ ॥

पीनाहसंज्ञ इत्येके परिच्छेदेऽपि कश्चन ।
 वज्रेऽप्याह समाम्नायः प्रभा त्वर्चिषि भासि च ॥ ६३ ॥

सूर्यपत्नीविशेषेऽथ प्रजा सूनौ जनेऽप्यथ ।
 पह्लिः कुटीरेऽल्पग्राम आश्रमे व्याधमन्दिरे ॥ ६४ ॥

प्राणिभेदे च मुसलीसंज्ञेऽथो पङ्क्तिगवलो ।
 चत्वारिंशत्स्वराद्येषु छन्दोभेदेषु सा तथा ॥ ६५ ॥

एकत्वे दशसङ्ख्यायां तत्सङ्ख्येषु च वस्तुषु ।
 दशकस्य यदा द्वित्वत्रित्वे तत्तद्वचस्तदा ॥ ६६ ॥

पक्तिस्तु गौरवे पाकेऽथाश्वायां सातारि प्रमूः ।
 पारिः सृणिगुणे घण्ट्यां पाल्मिश्चह्नाश्रिपङ्क्तिषु ॥ ६७ ॥

सेतौ कर्णलतायां च प्रदेशे च त्सरुच्छदे ।
 जातश्मश्रुस्त्रियां क्षेत्रे वप्रेऽथ प्राप्तिवागियम् ॥ ६८ ॥

उदयेऽधिगमे चाथ पादुं केचित् प्रचक्षते ।
 पादुकोपानहोः स्यादित्येवं शब्दविशारदाः ॥ ६९ ॥

* 'चित्रकृत तिमिशो नेमी' (पु. ४८. आं. ४६) इति वैजयन्ती । 'नेमिर्ना तिमिशद्गुमे' इति तु मेदिनी ।

पीडा कृपाशिरोमालाव्यथासु प्रीतिवाक् पुनः ।
 प्रेम्णि हर्षेऽप्यथ प्रेक्षा प्रज्ञायां नृत्तदर्शने ॥ ७० ॥
 पोला तु परिखायां च कवाटस्य च बन्धने ।
 तालसंज्ञेऽथ पोटा स्यात् स्त्रीपुंसाङ्गनपुंसके ॥ ७१ ॥
 स्त्रियां च राज्यपालिन्यां दास्यां चाथ बलिध्वनिः ।
 योनौ वायौ च भस्त्रा तु वह्निध्मानदृतावपि ॥ ७२ ॥
 भेदे सप्तदशस्तोमविच्युतेरिषुधावपि ।
 भक्तिर्भागे सेव्यमाने लक्षणायां च सेवने ॥ ७३ ॥
 भङ्गिर्भङ्गेऽप्याकृतौ च विच्छित्तौ चाथ भाषणे ।
 भाषा लौकिकवाक्ये चाभियोगवचने मिरि ॥ ७४ ॥
 भिक्षा तु भिक्षितद्रव्ये देयान्ने ग्रासमाचके ।
 भृतियाचनसेवासु भित्तिं त्वजयन्ममनत् ॥ ७५ ॥
 कुड्यप्रदेशयोः स्यात् तु भूमिः क्षमास्थानमात्रयोः ।
 भूतिर्भस्मनि सम्पत्तावुत्पत्तौ भरुटेऽपि च ॥ ७६ ॥
 भृतिस्तु धारणे पोषे भ्रष्टादेश्च वेतने ।
 मतिर्बुद्धीच्छयोर्मातिस्तुरुपत्रसिरास्वपि ॥ ७७ ॥
 कवचे चाथ मारुतः स्यान्मसूरीसंज्ञके गदे ।
 सर्वलोकतते मत्प्रो तथा स्याद् देवतान्तरे ॥ ७८ ॥
 अथो मिसिः स्यान्मिश्रेयासमारुये भेषजान्तरे ।
 शतपुष्पोत्तमारुये च वर्तते भेषजान्तरे ॥ ७९ ॥
 मुक्तिः स्वर्गेऽपवर्गे च मूर्तिः काठिन्यकाययोः ।
 काकप्रतिमयोश्चाथ सङ्कल्पे वाचि मेनिवाक् ॥ ८० ॥

१. 'तु' क. घ. पाठः. २. 'वा' क. घ. पाठः.

* 'पत्रमध्यसिरा मातिः' (पु. ४६. श्लो. १८), 'मातिः स्त्री जागरा वक्षश्छदः सत्ताहक-
 ङ्कटौ' (पु. ११६. श्लो. १५३) इति वैजयन्ती ।

यात्रा तु वर्तने गत्यामथ याञ्चानुवर्तने ।
 प्रार्थनेऽप्यथ युक्तिः स्यादुपपत्तौ च योजने ॥ ८१ ॥
 समाधावथ रक्षा स्याल्लाक्षारक्षणभस्मसु ।
 रातिः कन्दर्पभार्यायां सुरतोत्कण्ठयोरपि ॥ ८२ ॥
 रागेऽपि परमप्रीतौ रज्जुस्तु स्याद् वराटके ।
 अष्टहस्तप्रमाणे च रास्त्रा तु सुवहाह्वये ॥ ८३ ॥
 भेषजे चापि धेनौ च राठा सुद्वेषु नीवृति ।
 शोभायां चाथ राजिः स्यात् क्षेत्रेऽधो रसनस्य च ॥ ८४ ॥
 पङ्क्तौ च राजसर्पे च लेखायां च करादिषु ।
 रीतिर्दग्धसुवर्णादिमले स्थित्यारकूटयोः ॥ ८५ ॥
 प्रचारे स्रवणे पङ्क्तौ स्वभावेऽन्ये तु पित्तले ।
 रुजा भङ्गजरामृत्युरोगेष्वथ रुचिः श्रियाम् ॥ ८६ ॥
 अभिर्ष्वङ्गेऽभिलाषेऽशौ दीप्तौ स्याद् देवतान्तरं ।
 शोभायां तिन्त्रैणीकायाः फले वृक्षाम्बुसंज्ञके ॥ ८७ ॥
 रेखा तु कृत्रिमे मार्गे हस्तपादतलादिषु ।
 निरन्तरालपङ्क्तौ च वदन्ति विन्त्रिगमाः ॥ ८८ ॥
 रेटिर्वह्नेश्च रटिते संयतोत्कटजाचि च ।
 तिन्त्रैटीके स्पृहायां च तथा कान्त्यर्चिषोरपि ॥ ८९ ॥
 लता तु वल्ल्यां शशायां प्रियङ्गुस्पृक्कयोरपि ।
 लताबृहत्यामपि च ज्योतिष्मत्यतिमुक्तयोः ॥ ९० ॥
 शारिबायामपि प्राह कश्चित् तन्न विरोचते ।
 लङ्का तु तरुशाखायां रावणस्य च पत्तने ॥ ९१ ॥
 लक्ष्मीः श्रीभूतिशोभासु वृद्धिसंज्ञे च भेषजे ।
 ऋद्धिसंज्ञे च कस्याञ्चिद् विष्णोर्नवसु शक्तिषु ॥ ९२ ॥

लवङ्गे चाथ लीला स्याद् विलासक्रीडयोरपि ।
 लूता पिपीलिकायां स्यादूर्णनाभेऽप्यथो वपा ॥ ९३ ॥
 रन्ध्रे मेदासि च व्रज्या वर्गे पर्यटने गतौ ।
 बलिर्जठररेखायां जराप्रशिथिलत्वचि ॥ ९४ ॥
 ऊर्मौ च गृहदारौ च वधूः स्त्रीमात्रभार्ययोः ।
 नवोदयोषास्नुषयोः भार्यायां पूर्वजस्य च ॥ ९५ ॥
 स्पृकानद्योश्च विद्या तु शास्त्रविज्ञानयोरपि ।
 शैवागमप्रसिद्धेषु तत्त्वभेदेषु केषुचित् ॥ ९६ ॥
 मन्त्रेषु चाप्यथासत्यां विहगे च विहाध्वनिम् ।
 धनञ्जयो जगादाथ विद्युत् स्यात् क्षणरोचिषि ॥ ९७ ॥
 मनश्शिलायां वीथी तु गृहाङ्गे पङ्क्तिमार्गयोः ।
 रूपकाणां तथैकस्मिन् बीरुत् तु स्यावरान्तर ॥ ९८ ॥
 गुल्माख्येऽपि प्रतानिन्यां लतायां वृत्तिवत् पुनः ।
 कृप्यादौ वर्तनेऽप्यारभत्यादिचतसृष्वपि ॥ ९९ ॥
 शब्दोच्चारणधर्मेषु द्रुतमध्यादिषु त्रिषु ।
 ऋक्पादस्याप्युपान्तेऽप्यप्रतिबन्धप्रवर्तने ॥ १०० ॥
 व्याख्याने ग्रन्थभेदे च सप्तगोतिगुणान्तरे ।
 सम्भक्तौ चापरे त्वाहर्माणेऽपि विचक्षणाः ॥ १०१ ॥
 वृद्धिस्त्वादौ वृद्धिर्ग्रन्थभेषजे वर्धने सुखे ।
 ऋणातिरिक्तदातव्ये प्रयोक्त्रे पुत्रजन्मनि ॥ १०२ ॥
 मुष्कवृद्ध्यात्मके वध्मसंज्ञे रोगान्तरेऽपि च ।
 वेणिव्याधौ केशबन्धे जनन्यां च सरित्यपि ॥ १०३ ॥
 शङ्का वितर्कभययोः शंसा तूक्तौ स्तुतावपि ।
 इच्छायां चाजयः प्राह तदसत् स्मर्यते यतः ॥ १०४ ॥

द्वयक्षरकाण्डे स्त्रीलिङ्गाध्यायः ।

आङ्पूर्वस्यैव शब्दज्ञैः शंसेरिच्छार्थवाचिता ।
श्रद्धा स्पृहायामास्तिक्ये मन्यन्ते तु विशेषतः ॥ १०५ ॥
गर्भिण्या अपि वाञ्छायां श्वश्रूः श्वशुरयोषिति ।
पितृष्वसारं त्वस्यार्थं व्याचष्टे शाकटायनः ॥ १०६ ॥
शरत् संवत्सरे मेघात्यये शान्तिस्तु मङ्गले ।
चिकित्सायां शमे चाथ शिबिर्निष्पावनामनि ॥ १०७ ॥
वल्ल्यां शम्यां तथा शीर्णिस्त्वङ्गे विशरणे रुजि ।
शुण्डा सलीलहस्तिन्यां मदिराहस्तिहस्तयोः ॥ १०८ ॥
श्रुतिस्तु वेदे श्रवणक्रियायां श्रोत्र एव च ।
गीतिधर्मविशेषे च शब्दे चाप्यभिधायके ॥ १०९ ॥
श्रोणिः कट्यामुपस्थेऽथ संस्था स्यादाकृतौ मृतौ ।
व्यवस्थायां समाप्तौ च प्रणिधावपि केचन ॥ ११० ॥
संज्ञाभिधाने सङ्केते हस्ताद्यैरर्थसूचने ।
सूर्यभार्यान्तरे बुद्धौ चेतनायां च तत्र च ॥ १११ ॥
उपांशु यच्च क्रियते स्वेष्वनीकेषु विग्रहे ।
सन्धावधौ प्रतिज्ञायां सन्ध्यासन्धानकर्मणोः ॥ ११२ ॥
स्वसृशब्दः समान्नातो भगिन्यामङ्गलावपि ।
सरिन्नघां तथा छन्दोभेदे द्वासप्ततिरसरे ॥ ११३ ॥
संयद् युद्धेऽग्निचित्यायां द्वादशस्विष्टकासु च ।
संसत् सदासि सत्राख्यक्रतूच त्वैपि भूमनि ॥ ११४ ॥
चतुर्विंशतिरात्रे द्वे तयोः पूर्वत्र संसदः ।
संविद् युद्धे प्रतिज्ञायां सङ्केताचारनामसु ॥ ११५ ॥
संभाषणे क्रियाकारे ज्ञानतोषणयोरपि ।
संपद् भूतौ गुणोत्कर्षे स्वाहाभेद्ययां च वाचि च ॥ ११६ ॥

अव्ययं तु हविर्दाने सातिर्दानावसानयोः ।
 वेदनायां च तीव्रायामथ स्थितिरिति ध्वनिः ॥ ११७ ॥
 व्यवस्थायामवस्थायां क्रियायामपि तिष्ठतेः ।
 सिद्धिस्त्वृद्ध्याख्यवृद्ध्याख्यभेषजद्वितये गतौ ॥ ११८ ॥
 संराद्धावथ सीता स्यात् पृथिव्यां हलपद्धतौ ।
 सस्ये हरितसस्येऽन्ये सस्यभूमाविर्तीरः ॥ ११९ ॥
 सुमेरुशिरसः प्राग्दिग्गतगङ्गान्तरेऽपि च ।
 जानक्यामथ सीमा स्यादवयु-भूमिकूलयोः ॥ १२० ॥
 क्षेत्रव्यवस्थयोश्चेति डावन्तार्थाः समीरिताः ।
 मन्त्रन्तापि च सीमास्ति तस्याश्चार्था इमे मताः ॥ १२१ ॥
 अदन्तोऽप्यस्ति सीमाः स नानालिङ्गेषु वक्ष्यते ।
 ईक्ष्यास्तदर्थास्तत्रार्थ सुधा सौहित्यमूर्वयोः ॥ १२२ ॥
 गङ्गेष्टिकायां कुल्यादिलेपद्रव्यान्तरेऽमृते ।
 स्नुह्यां स्थूपा तु गेहस्य स्तम्भे वातादिषु त्रिषु ॥ १२३ ॥
 लोहप्रतिकृतौ तन्त्रधारिण्यामिति षट्स्वपि ।
 रश्मिमुखलयोः स्यूना स्मृष्टिस्त्यागस्वभावयोः ॥ १२४ ॥
 उत्पादने चाथ स्मृतिर्मार्गे च गमनेऽपि च ।
 स्मृतिस्तु धर्मशास्त्रे स्यादुत्कण्ठाचिन्तयोरपि ॥ १२५ ॥
 हिंसा चौर्यादिके वातेऽथो प्रस्तावविलासयोः ।
 अवज्ञायां च हेलाथ होरा लम्बार्धलम्बयोः ॥ १२६ ॥
 अहोरात्रे च पूर्णोऽयमध्यायो व्यक्षरस्त्रियाः ॥ १२६ ॥

इति व्यक्षरकाण्डे स्त्रीलिङ्गाध्यायः ।

अथ द्व्यक्षरकाण्डे पुल्लिङ्गाध्यायः ।

अथ पुंसि विरिञ्चाख्या रुद्राक्षे स्युश्चतुर्मुखे ।
तस्मिन् पञ्चमुखे शम्भोः कुमारस्य तु षण्मुखे ॥ १ ॥
गुग्गुल्लककुटजेष्विन्द्रस्याग्नेस्तु चित्रके ।
भल्लातकेऽप्यथार्कस्य भल्लातक्यर्कपर्णयोः ॥ २ ॥
कर्पूरकाम्पिलकयोरिन्दोर्वज्रस्य हीरके ।
कुबेरस्य तु पर्याया वन्दाके* क्षीरवृक्षजे ॥ ३ ॥
मुस्तेऽत्रकेऽम्बुदस्याथ शैलेये धरणीभृतः ।
अर्थः फले धने शास्त्रे वस्तुमात्रे प्रयोजने ॥ ४ ॥
हृदये साधने मोक्षे कार्यैश्वर्यनिवृत्तिषु ।
वाच्ये हेतावभिप्राये याचने च हलायुधः ॥ ५ ॥
अङ्कः समीप उत्सङ्गे चिह्ने स्थानाभिराधयोः ।
रूपकाणां विशेषे च नाटकादेश्च पर्वसु ॥ ६ ॥
उरस्यर्घस्तु पूजायां मूर्त्तेऽप्यब्दस्तु वारिदे ।
वत्सरे मुस्तकेऽथाब्दः (?) पुरोडाशर्षिभेदयोः ॥ ७ ॥
वृक्षावयवभेदे च स्यादगो गिरिवृक्षयौ ।
अश्रोऽग्रे अश्रुऽथाभो ‡ (?) वायावात्मन्यथार्कवाक् ॥ ८ ॥
व्याधौ अज्ञाङ्केऽप्यद्रिस्तु शैले सूर्ये द्रुमेऽम्बुदे ।
अङ्घ्रिः पादपमूले च प्राणिनां चरणेऽपि च ॥ ९ ॥
अन्धुरूधसि कूपेऽपि व्रणेऽश्रुस्त्वन्धिवप्रयोः ।
असुध्वनिस्तु प्रज्ञायामसवो भूम्नि जीविते ॥ १० ॥
अमुस्तु याचके कालेऽप्यश्मा पाषाणमेघयोः ।
आधिर्मानसपीडायामधिष्ठाने तथैव च ॥ ११ ॥

* वृक्षोपरिजाते लताविशेषे । ‡ 'अथात्सुः' इति पाठः स्यात् ।

व्यसने बन्धके चेति चतुर्ष्वर्थेषु कीर्तितः ।
 आत्मार्कचन्द्रवाताग्निजीवेषु परमात्मनि ॥ १२ ॥
 देहे यत्ने धृतौ कीर्तौ बुद्धौ मनसि च श्रुते ।
 धर्मे स्वभावे पुत्रेऽर्थे परस्य प्रतियोगिनि ॥ १३ ॥
 इन्द्रः पुरन्दरे सूर्ये सूर्येषु द्वादशस्वपि ।
 विशेषतः स्यादेकस्मिन् परमात्मनि पादपे ॥ १४ ॥
 अश्मन्तकाह्वये क्ष्वेडविशेषे इति षट्स्वपि ।
 पर्यौ च नामपूर्वोऽथो ईष्मो वायुवसन्तयोः ॥ १५ ॥
 उत्सो व्योमन्यम्बुधौ कूपे जलाधामन्तरेऽपि च ।
 ऊष्मा त्वौष्ण्यगुणे ग्रीष्मे वाष्पे शषसहेषु च ॥ १६ ॥
 ऋषिवेदे वसिष्ठादौ चक्षुरादीन्द्रियेषु च ।
 ज्ञानवृद्धे क्षपणकेऽप्युक्तु शिशिरादिषु ॥ १७ ॥
 गर्भग्रहणयोग्ये च काले स्त्रीणां रजस्यपि ।
 ओघः परम्परायां स्याज्जलस्रोतासि सञ्चये ॥ १८ ॥
 महाजलसमूहे च वाद्यादिद्रुतवर्तने ।
 क्षणस्त्ववसरे मध्ये पारतन्त्र्ये तथोत्सवे ॥ १९ ॥
 सुहृतेषु पक्षभागे च नाड्याः कालेऽतिसूक्ष्मके ।
 निर्व्यापारस्थितौ चाथ कण्ठः शब्देऽन्तिके गले ॥ २० ॥
 ध्रुवस्तु राजिकासंज्ञसर्षपे क्षवथावपि ।
 क्षयस्त्वपचये कुक्षौ कल्पान्ते राजयक्ष्मणि ॥ २१ ॥
 क्रियायां वसतेर्धातोर्हिसायां गमनेऽपि च ।
 मन्दिरे चाथ कल्पः स्यान्न्याये देवद्रुमे विधौ ॥ २२ ॥
 विभीतके विकल्पे च संवर्ते ब्रह्मणो दिने ।
 शास्त्रजातिविशेषे च सामर्थ्ये वर्णने तथा ॥ २३ ॥

छेदने कारणौपम्याधिवासेष्वथ कर्वावाक् ।
 अपाठि निष्पत्तिकक्षेत्रे कन्दर्पे चेति कैश्चन ॥ २४ ॥
 कालिर्विभीतके तस्य फलेऽनर्थे च संयुगे ।
 कलिर्निश्रीरिति प्राह शब्दविच्छाकटायनः ॥ २५ ॥
 विवादमात्रे त्वजयः कलिशब्दमभाषत ।
 युगे चतुर्थे चालक्ष्म्यां कलरूपेषु धातुषु ॥ २६ ॥
 कषिर्निकषपाषाणे धातौ स्यात् कषतावपि ।
 अश्वकर्णारुयवृक्षे च काष्ठे चाथ क्रतुर्मखे ॥ २७ ॥
 प्रज्ञाक्रियासङ्कल्पेष्वप्यथ काचोऽक्षिसंभवे ।
 उपतापविशेषे स्यात् तथा मृद्धेदशिक्रययोः ॥ २८ ॥
 शिलायां चाथ काशिः स्यान्मुष्टौ काशाह्वये तृणे ।
 धातौ च काशतौ भूमि त्वेष स्यात्त्रिवृदन्तर ॥ २९ ॥
 किणो रूढव्रणस्थाने तथा स्यादासनास्तर ।
 लक्षणं चासनस्यास्य वैजयन्त्यां यथाप्यधात् ॥ ३० ॥
 पद्मासनस्यै पदयोः पाणिना पृष्ठरामिना ।
 वामेन दक्षिणाङ्गुष्ठं वामं स्निग्धेन पीडयेत् ॥ ३१ ॥
 वेतालासनमित्येतदेकारमुत्प्रहात् किणः ।
 क्षुरस्तु कोकिलाक्षस्त्रस्तम्बे गोक्षुरनाम्नि च ॥ ३२ ॥
 नापितस्योपकरणे कुटिस्तु वृषलालये ।
 पापे वृक्षेऽपि कुध्रस्तु समुद्रे पर्वतेऽपि च ॥ ३३ ॥
 कुक्षिस्तुन्देऽन्तरुदरपार्श्वयोरपि दृश्यते ।
 इक्ष्वाकोः पूर्वराजस्य पुत्रे कस्मिंश्चिदप्यसौ ॥ ३४ ॥
 कूष्मा तु वाताभावे च शल्ये च क्षेपवाक् पुनः ।
 क्षिसिनिन्दावहेलेषु केतुस्तु ध्वजचिह्नयोः ॥ ३५ ॥

१. 'मि' क. घ. पाठः. २. 'ति' ख. पाठः. ३. 'ली' क. घ. पाठः. ४. 'स्थ' ख. पाठः.
 ५. 'ठि' क. ख. घ. पाठः. ६. 'कुष्ठा तु' ख. पाठः.

प्रज्ञायां ग्रहभेदे च किरणे क्लेदुवाक् पुनः ।
 भङ्गे चन्द्रे शरीरे च क्षेत्रेऽथौषधिचन्द्रयोः ॥ ३६ ॥
 मुखप्रसेके च क्लेदः क्षोदो रजसि चूर्णने ।
 क्षोदशब्दः समाम्नाये पठितो जलवाचकः ॥ ३७ ॥
 कोरो वृक्षाङ्कुरे बालपुष्पे चाथ खुरः शफे ।
 शुक्तिसंज्ञौषधे चाथ खेदिः स्यात् किरणे तथा ॥ ३८ ॥
 रश्मौ तुरङ्गमस्याथ गर्भोऽपवरकालये ।
 अन्नेऽनौ कुक्षिकुक्षिस्थजन्त्वोः पनसकण्टके ॥ ३९ ॥
 शिशावपत्ये शुक्रे च समूहे सारबीजयोः ।
 गन्धस्तु गन्धवद्द्रव्ये चन्दनादौ मङ्गीगुणे ॥ ४० ॥
 घ्राणस्य विषये लेशे तथा सम्बन्धिः (न्धिः न्ध)मात्रके ‡ ।
 गणो बहुत्वसङ्ख्यायां गणने प्रमथे व्रजे ॥ ४१ ॥
 ऋषिभेदे सैन्यभेदे गुल्मगणयात् त्रिगुणे * ध्वनौ ।
 अजयस्य त्विदं ग्रन्थं दृश्यते प्रमथे चले ॥ ४२ ॥
 इत्येवं तस्य यावन्मयं समूलत्वं च चिन्त्यताम् ।
 गर्तस्तु स्यात् सभास्थानौ मन्दिरेऽप्यवटेऽपि च ॥ ४३ ॥
 ग्रन्थस्तु सप्तमे द्रविणे द्वात्रिंशद्दर्णसञ्चये ।
 वचस्यथ ग्रन्थिरिक्षुवेणवादेः काण्डयोर्द्वयोः ॥ ४४ ॥
 सन्धौ ग्रन्थनदेशे च रज्जुवस्त्रादिवस्तुनः ।
 रोगभेदेऽप्यथ गरुत् पक्षिपक्षे च तेजसि ॥ ४५ ॥
 सङ्घाते च जवे चाथ ग्रामो गीतिस्वरान्तरे ।
 शब्दभूतादिपूर्वस्तु व्रजे संवसथे तथा ॥ ४६ ॥

१. 'के' क. ग. घ. पाठः.

‡ 'गन्धः सम्बन्धलेशयोः' इति हैमः । * 'त्रैगुण्यात् स्युर्यथाक्रमम् । सेनामुखं गुल्मगणौ' (पु. १०८. श्लो. ५७, ५८) इति वैजयन्ती ।

ग्रावा शैलशिलाश्रेषु गुणो मौर्व्यप्रधानयोः ।
 उपकारे सूपकारे तन्तुरज्ज्वन्द्रियेषु च ॥ ४७ ॥
 सत्त्वादौ भाग आवृत्तौ सन्ध्यादौ द्रव्यमाश्रिते ।
 महाभूतेषु शौर्यादौ दोषस्य प्रतियोगिनि ॥ ४८ ॥
 भारवाहकभेदे च वृद्धनाभौ च गोण्डैवाक् ।
 घर्मः स्वेदजले ग्रीष्म उष्णे दिवस आतपे ॥ ४९ ॥
 यज्ञे हविर्विशेषे च †महावीरश्रुतेऽश्विनोः ।
 चयः समूहे प्राकारमूलके चयनेऽप्यथ ॥ ५० ॥
 चरुः स्थाल्यां हव्यपाके मेघेऽथ च्युपवाग् रवौ ।
 वाते युद्धे छदस्तु स्यात् पक्षिपक्षेऽपवारणे ॥ ५१ ॥
 वृक्षपत्रेऽप्यथच्छन्दो वंशेऽभिप्रायवाञ्छया ।
 ज्वरस्तु व्याधिमात्रे च हरकोपसमुद्भवे ॥ ५२ ॥
 रोगराजेऽप्यथो जन्तुः प्राणिमात्रे नरे त्वपि ।
 उक्तो निरुक्तेऽथ ज्ञातिरिक्ष्वाकुदुलसंभवे ॥ ५३ ॥
 नृपभेदेऽप्यथो जायुः पितृ स्याद् भेषजेऽपि च ।
 जिनिस्त्वर्हति शाक्ये च जूटस्तु निकुरैम्बके ॥ ५४ ॥
 केशविन्यासभेदेऽथ गोषः प्रीतौ च सेवने ।
 झाटः स्थावरभेदे च सङ्घातेऽप्यथ डिम्बवाक् ॥ ५५ ॥
 डमरे पक्षिणामण्डेऽन्तःकुक्ष्यवयवान्तरे ।
 भागुरिः प्लीहनि प्राह तच्चिन्त्यं वैद्यके यतः ॥ ५६ ॥
 भेदेनोपदिशन्त्येनौ शारीरे मुनिपुङ्गवाः ।
 तेष*स्तु बन्धनोपाये वीतंसारुये पतत्रिणाम् ॥ ५७ ॥

१. 'ण्व' क. घ. पाठः.   २. 'चू' ख. पाठः.   ३. 'र' क. ख. ड. पाठः.
 ४. 'तस्प' क. घ., 'तर्ष' ग., 'त्रस्प' ड. पाठः.

† 'महावीरो यज्ञपत्रे । (पु. २७८. श्लो. २०) इति वैजयन्ती । * 'तंस' इति
 स्यात् । 'वीतंसस्तूपकरणं बन्धने मृगपक्षिणाम्' इत्यमरः ।

रवौ तर्कस्तु काङ्क्षोहवितर्केष्वथ तर्कुवाक् ।
 सूत्रवेष्टशलाकायामनलाधारभाजने ॥ ५८ ॥
 शेफस्यपीति शब्दज्ञास्त्रिष्वर्थेषु स्मरन्त्यमुम् ।
 त्रासो भये मणेर्दोषे त्यागो दाने समुज्जने ॥ ५९ ॥
 तुस्तः प्रदीपने चैव जटायामपि कश्चन ।
 तूकः पर्वतजातौ स्यादुपस्थे चाप्यथो तृपत् ॥ ६० ॥
 तृणभूमौ समुद्रे च चन्द्रे चाप्यथ दर्शवाक् ।
 दर्शनेऽपरपक्षान्तकार्यवैदिककर्मणि ॥ ६१ ॥
 अमावास्यातिथौ चाथ दम इन्द्रियनिग्रहे ।
 दण्डे गृहे दवस्त्वग्नौ वनवह्वचुपताप्यरेः ॥ ६२ ॥
 दावो दवाग्नावग्नौ च द्रुमस्त्वस्त्रिशाखिषु ।
 नान्दिर्वृक्षे पारिजाते दृतिस्त्वस्त्रुदजिह्वयोः ॥ ६३ ॥
 भस्त्रायां चर्मखण्डे च ऋषिभेदेऽथ धाकवाक् ।
 ओदनानडुहोर्धातुशब्दस्तु धनलोहयोः ॥ ६४ ॥
 स्वर्णे रेतसि पाषाणे शरीरे गैरिके रसे ।
 अस्थिन स्वभाव आकारे स्याद् भूवादिसुबन्तयोः ॥ ६५ ॥
 वातादिशब्दस्पर्शादिगैरिकादित्वगादिषु ।
 महाभूतेष्विन्द्रियेषु पादे पञ्चाक्षरे तथा ॥ ६६ ॥
 महानान्त्यां त्रिधात्वादिवाक्येऽन्योऽर्थोऽस्य मृग्यताम् ।
 नगो गिरौ तरौ नस्र ऋषौ नासापुटेऽप्यथ ॥ ६७ ॥
 नामिर्नमतिधातौ च जैनतीर्थकरान्तरे ।
 स्याद् विद्याधरराजेऽथ नाशो ध्वंसे पलायने ॥ ६८ ॥
 मृतावदर्शने नाकुः स्याद् वल्मीके वनस्पतौ ।
 पक्षः पार्श्वगरुत्साध्यसहायबलगितिषु ॥ ६९ ॥

पार्श्वद्वारे विरोधेऽर्धमासे चुल्लीबिलेऽन्तिके ।
 हस्तिपार्श्वे परिज्ञाने केशशब्दात् परश्वये ॥ ७० ॥
 पणो विक्रय्यशाकादिबद्धमुष्टौ ग्लहे धने ।
 द्यूतेऽशीतौ वराटानां कार्षिकव्यवहारयोः ॥ ७१ ॥
 मूल्ये भृतौ व्यवस्थायां विक्रयेऽप्यथ पट्टवाक् ।
 प्रशस्तक्षौमकौशेयाद्यम्बरे व्रणबन्धने ॥ ७२ ॥
 शाणस्य † नेत्रे स्वर्णादिकृतदीर्घाच्छपत्रके ।
 गुवाकनालिकेरादिपत्रमूर्लेस्थवेष्टके ॥ ७३ ॥
 पर्पः शङ्खेऽम्बुधौ वस्त्रे प्लक्षस्तु तरुषु त्रिषु ।
 अश्वत्थे पर्कटीसंज्ञे गर्दभाण्डेऽप्यथो पविः ॥ ७४ ॥
 वज्रे शस्त्रमुखे वायौ दृश्यर्थे त्वव्ययं पशु ।
 पुमान् मृगादौ छगले हर्षनन्दी त्ववोचत ॥ ७५ ॥
 ब्राम्येऽप्यमुक्तात्मसु तु वयं ब्रूमोऽथ पादवाक् ।
 किरणे चरणे वृक्षमूलेऽद्रेः प्रान्तपर्वते ॥ ७६ ॥
 तुर्यभागे पद्यभागे परिमाणान्तरेऽपि च ।
 प्रासस्तु प्रासने कुन्तसमाख्ये चायुधान्तरे ॥ ७७ ॥
 पाणिः पलचतुर्भागे हस्तेऽप्यथ भगे गुदे ।
 पायुः पाप्मा तु रोमे च दुरितेऽप्यथ पिण्डिवाक् ॥ ७८ ॥
 निष्पीडितस्नेहपिण्डे पिष्टधानादिचूर्णके ।
 पित्तुस्तूले कर्षमाने पितुस्त्वन्नविरिञ्चयोः ॥ ७९ ॥

१. 'न्धे' क. ग. घ. पाठः. २. 'लादिवेष्टने' क. घ., 'लास्थिवेष्टने' ग. पाठः.
 'लः' क. घ., 'र्वः' ग. पाठः.

† 'पट्टे नेत्रेऽपि शाणे स्यात्' (पु. २१६ श्लो. ३४) इति वैजयन्ती । 'पट्टः पेषणपाषाणे
 गार्दीनां च बन्धने । चतुष्पथे च राजादिशासनान्तरपीठयोः ॥' इति मेदिनी । 'पट्टश्चतुष्पथ पीठे
 ग्रादेः शासनान्तरे । व्रणादिबन्धने पेषाऽमनि' इति हेमचन्द्रश्च ।

सूर्येऽपि सज्जनः पीकः पुनर्योनौ जलाशये ।
 पुक्षिः स्यादुदपानेऽग्नौ प्लुक्षिरग्निकुसूलयोः ॥ ८० ॥
 अन्नसङ्ग्रामयोः पृक्षं समाग्नाये समामनत् ।
 प्रैषस्तु प्रेषणे मर्दे बन्धस्त्वाधौ च बन्धने ॥ ८१ ॥
 सीसाख्यलोहभेदे च वैजयन्त्यामपाठि सः ।
 बुध्नः प्रजापतौ रुद्रे पृष्ठान्ते स्वर्गतुण्डयोः ॥ ८२ ॥
 वृक्षादेरप्यवाग्भागे भ्रमस्तु विचिकित्सने ।
 मिथ्याज्ञाने गृहादेश्च निर्गमद्वारि वारिणः ॥ ८३ ॥
 शस्त्रमार्जनयन्त्रे च तथा भ्रमणकर्मणि ।
 अदन्तो भर्गशब्दोऽयं सामभेदे महेश्वरे ॥ ८४ ॥
 भरस्त्वतिशये भारे सङ्ग्रामे गरिमण्यपि ।
 भारः सहस्रद्वितये पलानां च गरिणि च ॥ ८५ ॥
 वोढव्ये भरणे चाथ ज्येष्ठभ्रातरे भास्करे ।
 भावोऽथ भातुवाग् दैवे अरीरावयवेऽपि च ॥ ८६ ॥
 भुजिर्भुनक्तिधातौ स्यात् पावके भुजतावपि ।
 भुजस्तु गरुडेऽर्काम्योर्ध्रूणस्त्वर्भकभूपयोः ॥ ८७ ॥
 गुर्मिण्यां स्त्रैण्यभि च ब्राह्मण्यां श्रोत्रियद्विजे ।
 आर्ये यतौ च केचित् तु प्राहुर्ब्राह्मणमात्रके ॥ ८८ ॥
 भूभृद्विस्तौ नृपेऽथाद्रितट ऋष्यन्तरे भृगुः ।
 भेदो विशेषे व्यावृत्तावुपजापे विदारणे ॥ ८९ ॥
 भेनस्तु चन्द्रे सूर्ये च भोगो राज्ये धने सुखे ।
 रक्षणेऽभ्यवहारे च सर्पस्य फणकाययोः ॥ ९० ॥
 वेश्यादीनां भृतौ चापि कौटिल्येऽप्यथ मन्त्रवाक् ।
 ऋग्यजुःप्रभृतौ गूढभाषणेऽप्यथ मन्थने ॥ ९१ ॥

अक्षरकाण्डे पुच्छिङ्गाध्यायः ।

मन्थो मथनदण्डे च द्रवसिक्तेषु सक्तुषु ।
मखो यज्ञे यशस्कामसत्रयाजिसुरान्तरे ॥ ९२ ॥
मरुस्तु निर्जले देशे शैले चेक्ष्वाकुवंशजे ।
पितामहेऽम्बरीषस्य नृपेऽपि च नृपान्तरे ॥ ९३ ॥
सोमवंशजहर्यश्वपुत्रे भूमि तु नीवृति ।
दशेरकाव्ये मन्थी तु भास्करे राहुचन्द्रयोः ॥ ९४ ॥
गृहाख्यसोमपात्राणामेकस्मिन् यज्ञकारिणाम् ।
माथस्तु मथने मार्गे मोक्षस्तु स्याद् विमोचने ॥ ९५ ॥
अपवर्गे च मृत्यौ च मुष्कराख्यद्वुमान्तरे ।
मोहः पुनः स्यादज्ञाने मूर्छायां क्रोध एव च ॥ ९६ ॥
अजयस्त्वाह तन्द्रायामपि यज्ञस्तु केशवे ।
अग्नावात्मनि योगे च यक्ष्मस्तु व्याधिमात्रके ॥ ९७ ॥
क्षयरोगे पूजने च यक्ष्मा तु व्याधिमात्रके ।
क्षयरोगे च यागस्तु यज्ञेऽप्यागमवेदिनाम् ॥ ९८ ॥
शैवानां प्रथितेषु स्यात् सर्वतोभद्रकादिषु ।
मण्डलेष्वथ यावः स्यान्मासेऽलक्तकसंज्ञके ॥ ९९ ॥
रागद्रव्ये च योगस्तु ध्वजयोजनकर्मणि ।
भेषजे सङ्गतौ प्रासौ च विस्रब्धघातिनि ॥ १०० ॥
केचित् सन्नहनोपाय इत्येकार्थं प्रचक्षते ।
अन्ये सन्नहनेऽप्याहुरुपाये चेति केचन ॥ १०१ ॥
रदो विलेखने दन्तेऽप्यथादन्तो रजध्वनिः ।
रजस्संज्ञगुणे पांसौ स्त्रीपुष्पेऽप्यजयोऽब्रवीत् ॥ १०२ ॥
रागोऽनुरागे मात्सर्ये रक्तवर्णे रजस्यपि ।
लाक्षादिरञ्जनद्रव्ये दीप्तौ क्लेशादिकेऽपि च ॥ १०३ ॥

अजयस्तु वदत्यत्र लोहितादिष्वितीदृशम् ।
 गीतिधर्मविशेषे च लवस्तुच्छेदकर्मणि ॥ १०४ ॥
 लेशे कालविशेषे च काष्ठायाम् द्विगुणेऽथ सः ।
 लिङ्गुर्गोत्रान्तरे मस्तौ चित्ते लेपस्तु भोजने ॥ १०५ ॥
 लिप्तिक्रियायां लोकस्तु स्थानविष्टपयोर्जने ।
 वर्गः समानां निवहे वज्रे शक्त्याह्वये बले ॥ १०६ ॥
 तावत्कृत्वः कृतौ चाथ व(र्णो?र्णुः)जनपदान्तरे ।
 वेदे नदविशेषे च सहस्रकिरणेऽपि च ॥ १०७ ॥
 वारः क्रियाभ्यावृत्तौ स्यात् समूहेऽवमरे तथा ।
 कालभेदे नृपादीनां चारे चेत्याह कश्चन ॥ १०८ ॥
 वाजोऽन्ने पक्षिपक्षे च वेगे स्यामरेतसोः ।
 इषुच्छदावलौ चैके व्याजश्छन्नापदेशयोः ॥ १०९ ॥
 विधिर्देवे विरिञ्चे च कल्ले कल्पे विधानके ।
 विधातव्येऽप्यथो विष्णुर्मेषे यज्ञे च केशवे ॥ ११० ॥
 तस्यावतारभेदे च धामनाख्येऽशुमालिनाम् ।
 द्वादशानामन्यतमं चन्द्रे च ब्रीहिवाक् पुनः ॥ १११ ॥
 धान्यमात्रे षष्टिकादिधान्यभेदेऽप्यथ व्रजे ।
 विन्यसे च व्यूहशब्दो विन्यस्तेऽपीति कश्चन ॥ ११२ ॥
 नृप आर्द्रक ओषध्यां बले च लशुनेऽपि च ।
 वृत्तौ तु मुष्कफलयोः कोष्ठावयवभेदयोः ॥ ११३ ॥
 वृषा तु वृषभे शक्रे श्रेष्ठे पुंसि तुरङ्गमे ।
 छन्दोभेदे निदानोक्तेऽप्यष्टपञ्चाशदक्षरे ॥ ११४ ॥
 वीर्ये सोमविशेषेऽथ वेगः किम्पाकरंहसोः ।
 प्रवाहे च प्रभावे च वाते रेतसि चाप्यथ ॥ ११५ ॥
 वेषः क्रियायामाकल्पे वेणुर्वशदुमे नृपे ।
 शब्दोऽक्षरे यशोगीत्योर्वाक्ये खे श्रवणे ध्वनौ ॥ ११६ ॥

शम्बो वज्रे लोहमये वलये मुसलाग्रगे ।
 अरित्रेऽर्थान्तरेऽप्यस्ति शम्बबीजात् कृषावाित ॥ ११७ ॥
 शण्डो नपुंसके दक्षि चेत्येकेषामिदं मतम् ।
 एष च प्रतिपत्तव्यस्तालव्योष्मादिवर्णकः ॥ ११८ ॥
 शक्रः कुटजवृक्षे च महेन्द्रेऽप्यथ शम्भुवाक् ।
 हरे हरौ विरिञ्चे च स्यादर्हत्यथ शापवाक् ॥ ११९ ॥
 आक्रोशे शपथे चाथ शास्ता बुद्धे गुरौ नृपे ।
 महाशास्तरि च स्यात् तु शिपिः किरणशेफयोः ॥ १२० ॥
 अथ शुक्तिर्निदाघे स्यान्मातरिश्वनि चाप्यथ ।
 श्लेष्मा कफे चर्मणश्च विकारे दृढकाह्वये ॥ १२१ ॥
 रथस्य शीघ्रवहनसाधने चापि वस्तुनि ।
 श्लोकः पद्ये यशोवाचोः षण्ड इट्चरुण्डयोः ॥ १२२ ॥
 इत्यन्येषां मतं सोऽयं मूर्धन्योष्मादिरारितः ।
 एष वर्षवरे नीलवृषोत्सर्गे च कीर्तितः ॥ १२३ ॥
 षिट्ठो वेश्यापतावुक्तो वेश्याचार्येऽपि कैश्चन ।
 ष्ठ्युमश्चन्द्रे जले रश्मौ तन्तौ मङ्गल इत्यपि ॥ १२४ ॥
 वैजयन्त्यामपाठ्येवं तत्रासभ्यं न रोचते ।
 यथा स पठितुं युक्तस्तथान्त्याध्याय ईक्ष्यताम् ॥ १२५ ॥
 सर्गोऽध्याये स्वभावे च निर्माणे च समुज्जने ।
 उत्साहे निश्चये चाथ स्कन्धः समुदये चये ॥ १२६ ॥
 अंसे महीपतौ वृक्षमहाविटपमूलके ।
 स्कन्दो विरिञ्चे तीरे च नद्याः स्तम्बस्तु संहतौ ॥ १२७ ॥
 तृणे च विटपे चाथ स्तम्भः स्यात् प्रतिबन्धने ।
 स्थूणायां च जडीभावे स्पर्शस्तु प्रणिधौ युधि ॥ १२८ ॥

१. 'च' क. घ. पाठः.

* 'कृञो द्वितीयतृतीयशम्बबीजात् कृषौ' (५. ४. ५८) शम्बशब्दः प्रतिशोभे ।

सवस्तु सूतौ सूत्यायां सुतौ यागे च वर्तने ।
 स्वप्नः सुप्तस्य विज्ञाने स्वापे सन्धिस्तु रन्ध्रके ॥ १२९ ॥
 अन्त्यस्तोमेऽतिरात्रस्य श्लेषे भङ्गसुरुङ्गयोः ।
 नाट्याङ्गेऽथ स्वरूपशकले कुलिशेऽपि च ॥ १३० ॥
 स्वभूर्विष्णौ विरिञ्चेऽथ साद्यश्चारोहसूतयोः ।
 *स्तीभिः समुद्रे हृदये स्फीतिर्वृ(क्ष?द्ध) उदाधिति ॥ १३१ ॥
 सृणिस्तु वह्नौ कुलिशे सुह्मा जनपदान्तरे ।
 भूमि तस्य नृपे सर्ववचनोऽथासुरान्तरे ॥ १३२ ॥
 स्याद् दारुलेखके सुन्दः स्तूपो वायौ समुच्चये ।
 संयुगोपायतनयोर्मूर्धमध्यगुडे पशोः ॥ १३३ ॥
 सूरः सूर्ये गभस्तौ च स्वेदस्तु स्वेदवारिणि ।
 स्वेदनायां तथा स्वित्त्क्रियायामथ संतुवाक् ॥ १३४ ॥
 वरणाख्यद्रुमे वारिवन्धेऽप्यायत्तने तथा ।
 स्नेहुः पित्ते तथा रोगविशेषे सन्निपातगे ॥ १३५ ॥
 स्नेहो† वसायां गोस्वाङ्गे स्तोमस्तु स्तोतृवृन्दयोः ।
 सङ्ख्यायां यज्ञस्तोत्रस्तान्नियाणां क्रतावपि ॥ १३६ ॥
 देयभेदेऽध्वमाने च दशधन्वन्तराह्वये ।
 हवस्तु यज्ञ आज्ञायामाह्वाने वह्निहोमयोः ॥ १३७ ॥
 हठः पाण्या बलात्कारे जलोद्भवतृणान्तरे ।
 वारिपर्णीसमाख्येऽथ महारुग्भीममृत्युषु ॥ १३८ ॥
 हनुर्हेलिस्तु मार्ताण्डे तथोक्त उपगूहने ।
 उत्पत्तां कारणे वादे निमित्ते बीजकर्माणि ॥ १३९ ॥

१. 'ते' क. घ. ङ. पाठः. २. 'स्तम्भिः' ग., 'स्त्वभिः' क. घ. ङ. पाठः. ३. 'सिपिः'
 ख., 'स्फीविः' क. घ. ङ. पाठः. ४. 'हा' ख. पाठः. ५. 'गौस्वाङ्गे' क. घ., 'गौस्वङ्गे' ग.,
 'स्वौस्वाङ्गे' ङ. पाठः. ६. 'व' क. ग. घ. पाठः.

* 'स्तम्भिः' इति बृहदभिधाने, 'स्तम्भिः' इति वैजयन्त्यां च समुद्रवाचिनौ दृश्येते ।
 † 'नेहश्चतुर्विधः प्रोक्तो घृतं तैलं वसा तथा । मज्जा च' इति वैद्यकम् ।

द्व्यक्षरकाण्डे नपुंसकलिङ्गाध्यायः ।

३३

पञ्चस्वेषु पदार्थेषु हेतुर्वररुचीरितः ।
प्रयोजके स्वतन्त्रस्य कर्तुरित्यापि शाब्दिकाः ॥ १४० ॥

इति द्व्यक्षरकाण्डे पुल्लिङ्गाध्यायः ।

अथ द्व्यक्षरकाण्डे नपुंसकलिङ्गाध्यायः ।

अथ क्लीबेऽभिधानानि सर्वाणि कुमुदस्य हि ।
रजतेऽतिदिशन्त्यार्या रुधिरस्य तु कुङ्कुमे ॥ १ ॥
रूप्यस्याङ्गनभेदे स्युर्वदरस्य तु नागरे ।
अथाभ्रशब्दो जलदे व्योममुस्तकयोरपि ॥ २ ॥
अभ्रकाह्वयघातावप्यस्त्रमायुधचापयोः ।
अघं तु व्यसने पापे दुःखेऽथ स्यादलध्वनिः ॥ ३ ॥
हरिताले वृश्चिकस्य पुच्छकण्ठक एव च ।
अक्षि नेत्रे तथेक्ष्वादेः काण्डस्यावयवान्तरे ॥ ४ ॥
अम्बुच्छन्दोविशेषे स्यान्नवत्यक्षरक्षिते ।
लम्नाच्चतुर्थे राशौ स्यादिति सप्तसरा विदुः ॥ ५ ॥
ह्रीबेरे सलिलेऽथ स्यादम्भसा ह्रीबेरतोययोः ।
द्व्यशीतिस्वरके छन्दस्यष्टाशीत्यक्षरे तथा ॥ ६ ॥
अम्भसा इति तु द्यावापृथिव्योर्द्विवचोन्तकम् ।
अर्णश्छन्दोविशेषेऽष्टसप्ततिस्वरके जले ॥ ७ ॥
अनोऽन्ने शकटे सान्त ओदने सलिलेऽपि च ।
अर्शो दुर्नामनि व्याधिमात्रेऽप्यङ्गस्तु संयुगे ॥ ८ ॥
स्वाङ्गभेदेऽपि चाब्जस्तु रूपे कश्चित् सरोरुहे ।
अर्मस्तु रूपेऽपत्ये च क्रियायामप्यथो अयः ॥ ९ ॥

कालायसे सुवर्णे च स्यादाज्यं तु घृते युधि ।
 श्रीवेष्टाह्वयनिर्यासे स्तोत्रेषु च चतुर्ष्वपि ॥ १० ॥
 स्युर्बहिष्पवमानाद्यान्यूर्ध्वान्यध्वरकर्मणाम् ।
 उन्मानभेदे चै पलसंज्ञेऽप्येतदपाठिषुः ॥ ११ ॥
 आर्ध्रं तु रश्मावाकाशेऽप्यागः पापापराधयोः ।
 रहस्ये चोक्थशब्दस्तु सामस्तोत्रेषु च त्रिषु ॥ १२ ॥
 परेष्वग्निष्टोमसाम्न औक्थिक्ये सामलक्षणे ।
 वैजयन्त्यां तु शस्त्राख्ययागमन्त्रेषु भाषितम् ॥ १३ ॥
 अन्ये त्ववैदिकाः प्राहुः सामवेदस्य वाचकम् ।
 सज्जनः तत्रपठिदेनं साम्नः पर्याय एव हि ॥ १४ ॥
 उरो वक्षसि मुखेऽथ गवादीनां स्तनास्पदे ।
 ऊर्ध्वः सीमाख्यसाङ्गश्च पादभेदे तथा निशि ॥ १५ ॥
 एनः पापेऽपराधे च स्युर्द्विजो बलतोययोः ।
 दीप्तौ प्रकाशेऽवष्टम्भे काव्यालङ्कारभेदके ॥ १६ ॥
 ओक्थो गृहे जलौक्यायामाश्रये चाथ भूषणे ।
 कण्वं पर्वणि कण्वं तु नम्रहसंज्ञवस्तुनि ॥ १७ ॥
 पिण्याके चाथ तुहिने क्षुभ्रं कण्टकिगुल्मके ।
 कूलं तीरे चमूकस्थ्यां तटाके सूप एव च ॥ १८ ॥
 क्षेत्रे त्रुथिव्यामाकाशे शरीरे योनिवृन्दयोः ।
 क्षेत्रारदारारागरेषु नक्षत्रे पुरि राशिषु ॥ १९ ॥
 पुण्यस्थाने च खात्रं तु चोरनिर्मितरन्ध्रके ।
 कुर्हलेऽप्यथ गात्रं स्यात् तनोरवयवे तनौ ॥ २० ॥
 गजानां पूर्वजङ्घादिपादयोरथं गौत्रवाक् ।
 लोके यानेऽप्यथो चर्म फलकाख्यास्त्रवारणे ॥ २१ ॥

१. 'पुं च' क. ग. घ. पाठः. २. 'पि' क. ख. घ. पाठः. ३. 'मि' ख. ग. पाठः.
 ४. 'न्दा' क. घ. पाठः. ५. 'पि' क. घ. पाठः.

त्वचि चिह्नं त्वभिज्ञाने पताकायामथो हृदि ।
 प्रज्ञायामपि चित्तं स्याच्चोचं तु स्यात् तरुत्वचि ॥ २२ ॥
 भृङ्गाख्यगन्धद्रव्येऽथच्छद्मस्खलितयोश्छलम् ।
 छन्दः श्रुतीच्छापघेषु सामगानां विशेषके ॥ २३ ॥
 अनूहसामग्रन्थेऽर्थच्छद्म सद्धानि कैतवे ।
 छदिस्तु पटले गेहे जन्म तूत्पत्तितोययोः ॥ २४ ॥
 जीलं करकपत्र्यां स्यात् कोशे चर्मपुटे दृत्तौ ।
 तन्त्रं स्वराष्ट्रव्यापारे तन्तुवानेऽपरिच्छदे ॥ २५ ॥
 शास्त्रौषधान्त्रमुख्येषु प्रयोगेऽध्वरकर्मणाम् ।
 एकस्यैवोभयार्थत्वे कुटुम्बव्यापृतावपि ॥ २६ ॥
 सेनायां सामसूत्रे च सिद्धान्तेऽन्यकुटुम्बके ।
 ऋतुर्कामाभिवादानामृक्सामानां समागमे ॥ २७ ॥
 तल्पं शय्याद्वारेषु मङ्गे* युद्धेऽप्यथ त्रयु ।
 वङ्गे सीसेऽप्यथ तरो बले वेगे तन्तुपित्तदम् ॥ २८ ॥
 विस्तारे च शरीरे च तेजस्तु बलेतौययोः ।
 नवनीतेऽनले धर्मे ज्योतिष्यद्वैषि रेतसि ॥ २९ ॥
 प्रभावे पौरुषे सत्त्वे ज्वलस्यन्नात्मनोरपि ।
 तोकं पुत्रे च पुंज्यां च द्रव्यं त्वर्थे गुणाश्रये ॥ ३० ॥
 औषधे पित्तले योग्यऋक्सामेऽपिष्टिगामिषु ।
 दानं हस्तिमदे त्यागे खण्डने लवने क्षये ॥ ३१ ॥

१. 'तः' क. ख. घ. पाठः. २. 'च' क. ग. घ. पाठः. ३. 'यि' क. घ. पाठः,
 'पे' ख. ड. पाठः. ४. 'कर्माभि' ग. पाठः. ५. 'पौ' क. घ. पाठः.

‡ 'तन्त्रं स्वराष्ट्रव्यापारे तन्तुवाने परिच्छदे' (पु. २१४. श्लो. ११) इति वैजयन्ती ।
 * नौशिरसि ।

शोधने रक्षणे चाथ द्वारं द्वाराभ्युपाययोः ।
 द्युम्नं धने यशस्यन्ने बले दैन्यध्वनिः पुनः ॥ ३२ ॥
 दीनतायां च शोके च द्यौत्रशब्दस्तु वासरे ।
 प्रमाणेऽन्ये प्रतोदेऽन्ये ज्योतिष्यथ धनं भवेत् ॥ ३३ ॥
 लम्नाद् द्वितीयराशौ च स्वापतेये च गोत्रजे ।
 धामं त्वदन्तं तिलकतेजसोर्धाम तु त्विषि ॥ ३४ ॥
 गेहदेहप्रभावान्नभोजनव्योमजन्मसु ।
 स्थानेऽधिकरणे सारे धने लक्ष्मणि कल्पयथ ॥ ३५ ॥
 शाखायां त्वपि वैचित्र्ये नान्तस्त्वं प्रचक्षते ।
 पदमङ्ग्रौ शरे त्राणे व्यवसायपदेशयोः ॥ ३६ ॥
 चिह्नेऽङ्घ्रिचिह्नेऽङ्घ्रिन्यासे पद्मभागोऽशुवस्तुनोः ।
 स्थाने वाक्ये सुसिद्धन्त माने पञ्चदशाङ्गुलौ ॥ ३७ ॥
 इन्द्रपुच्छेति वर्गस्थाप्यादितस्त्रिषु सामसु ।
 पङ्कं तु गार्हपत्येऽपि पिठरे पक्ष्मवाक् पुनः ॥ ३८ ॥
 पुष्पच्छदेः पक्षिपक्षे तथा नयनलोमसु ।
 किञ्चकं तन्तुतूलदेरणीयोवयवेऽपि च ॥ ३९ ॥
 पयः सामान्तरे दुग्धे रजन्यामन्नतोययोः ।
 पररिक्वादिकग्रन्थौ धर्मे पाजो बलान्नयोः ॥ ४० ॥
 पाथः स्थानान्नखाम्भस्सु पाथिः स्वर्गेन्दुपूषसु ।
 नद्यां ज्योतिष्यथो पिञ्जं मयूरस्य शिखण्डके ॥ ४१ ॥
 विहङ्गपक्षमात्रे च पृष्ठं तु चरमं तनोः ।
 चतुर्षु सामस्तोत्रेषु क्रतोः सामान्तरे कुशे ॥ ४२ ॥
 पेशो रूपे हिरण्येऽथ सूकरस्य हलस्य च ।
 पोत्रं मुखाग्रे पौंस्यं तु बले युद्धेऽथ बर्हवाक् ॥ ४३ ॥

वृक्षपत्रे केकिपिञ्जलेऽप्यथ बीजं फलास्थनि ।
 अत्रे रेतस्यपत्ये च हेतावङ्कुरकारणे ॥ ४४ ॥
 स्वर्णवेतनयोर्भर्म भर्गस्तेजसि रेतसि ।
 भ्रुवः सूर्ये लोकभेदे महस्तूत्सवतेजसोः ॥ ४५ ॥
 जले चाथ मुखं वक्त्रे मुख्ये ताम्राभ्युपाययोः ।
 आदौ निस्सरणे गेहपुरादीनां च सैन्धवे ॥ ४६ ॥
 द्वारेऽथ देहिनां बीजे मेदो धातौ चतुर्थके ।
 यशस्तु सत्त्वख्यातिश्रीज्ञानमाहात्म्यवारिषु ॥ ४७ ॥
 धनप्रतापयोश्चाथ यजुर्थज्ञोत्सवे तथा ।
 मन्त्रजातिविशेषे च योक्त्रं त्वङ्गुलियोक्त्रयोः ॥ ४८ ॥
 रत्नं स्वजातिश्रेष्ठे च माणिक्यादिमणावपि ।
 समाम्नाये समाम्नासीद्धने च सलिलेऽपि च ॥ ४९ ॥
 रजस्तु शरदि स्त्रीणां पुष्पे रेणौ जले स्रजि ।
 सत्त्वाद्यन्यतमे रात्रौ लोहे तेजसि स्तेसि ॥ ५० ॥
 अहन्यथ रहशब्दो मैथुने विजने तु तत् ।
 अव्ययं वाथ राधः स्यात् प्ररूढे च धनेऽपि च ॥ ५१ ॥
 रिप्रं दुःखे च पापे चेत्यामनन्ति विचक्षणाः ।
 रेतः शुक्रे जले चाथ रोधस्तीरान्तरिक्षयोः ॥ ५२ ॥
 वरणे बन्धने कुड्ये रोधसी इति रोदसोः ।
 ललं पल्लव उद्याने लक्ष्म चिह्नप्रधानयोः ॥ ५३ ॥
 स्यादुपच्छन्दने लालं गुह्यार्थपरभार्ययोः ।
 लिङ्गं बुद्ध्यादिसंहत्यां साङ्ख्यानं प्रकृतावपि ॥ ५४ ॥
 स्त्रीपुंसादौ च संस्थाने शरीरे चिह्नशेफयोः ।
 प्रव्रज्यायामवयवे वेषेऽप्यथ वनं जले ॥ ५५ ॥

कानने गर्हने यज्ञे धनप्रीतिगमस्तिषु ।

वस्तु ग्रामनगर्यादिपदार्थे स्वापतेयके ॥ ५६ ॥

पदार्थमात्रेऽप्यस्यार्थं पण्डितः शाकटायनः ।

सादित्याह स्म वर्चस्तु विष्टायामन्त्रतेजसोः ॥ ५७ ॥

लावण्येऽर्चिष्यथ वयो वत्सरे यौवने धने ।

अन्ने पक्षिणि बाल्यादौ जीवितेऽप्यथ वर्त्मवाक् ॥ ५८ ॥

मार्गे नेत्रच्छदे चाथ वर्म स्यात् कवचे गृहे ।

वपुः शरीरे लावण्ये जले दीप्तौ च सज्जनः ॥ ५९ ॥

वेद्म स्यान्मन्दिरे लग्नादपि राशौ तुरीयके ।

वैष्टं तु यकृति स्वर्गे गेहेऽपि परमात्मनि ॥ ६० ॥

व्योमशब्दं तु पञ्चार्थं विद्यात् स्थाने जले दिशि ।

आकाशेऽक्षितसङ्घचायाः* सङ्घचार्या दशकात्मनि ॥ ६१ ॥

शर्क्ष्यं जले सुखे चाथ शकुन् गोमयविष्टयोः ।

जले च शर्म तु सुखे गूढे चाथ श्वयो बले ॥ ६२ ॥

शोषे गदे श्रवस्त्वजे यशश्श्रोत्रबलेषु च ।

धने शास्त्रं तु विद्यायामाज्ञायां श्वात्रवाक् पुनः ॥ ६३ ॥

धने क्षिप्रेऽप्यथो शिल्पं कारुकर्मणि कर्मणि ।

कर्मन्तराणां निर्माणविज्ञाने शाकटायनः ॥ ६४ ॥

शिरो मूर्ध्नि पुरःसैन्ये सामस्तोत्रान्तरे तथा ।

प्रधानेऽप्यथ शीर्षे स्यान्मूर्ध्नि चागुरुसंज्ञके ॥ ६५ ॥

१. 'द' ग. पाठः. २. 'क्य' ग. पाठः.

* 'बृन्दादिषु तु पद्स्वन्थे निखर्वे वद्वमक्षितम् । व्योम चान्तश्च सर्वश्च' (पु. १८८. श्लो. ३०, ३१) इति वैजयन्ती ।

गन्धद्रव्येऽर्थं शैत्यं स्यान्नैशित्ये शौक्ल्यकाण्ययोः ।
 शीतलत्वे च शोचिस्तु पै(शःङ्ग)ल्ये* शु(द्धिःग्वि)शुद्धयोः ॥ ६६ ॥
 रश्मौ ज्वलति शुद्धत्वेऽप्यथ शौर्यमिति ध्वनिः ।
 लम्नात् तृतीयराशौ च शक्त्याह्वयबले तथा ॥ ६७ ॥
 शूरस्य भावक्रिययोरथ सस्यमिति ध्वनिः ।
 वृक्षादीनां फले धान्ये धान्यस्तम्बे गुणे त्वमुम् ॥ ६८ ॥
 जयादित्योऽत्रददथो सत्रमाच्छादने वने ।
 द्वादशाहादियज्ञेषु सदादानेऽथ सक्थिवाक् ॥ ६९ ॥
 ऊरौ च शकटाङ्गे च कस्मिंश्चिदथ सन्नवाक् ।
 गृहे जले च रोदस्योः सन्ननी इत्यथो जले ॥ ७० ॥
 आज्ये च सर्पिः स्नानं तु खानीयाप्लवयोरथ ।
 साम प्रगीतमन्त्रेषु सान्त्वसामप्रभेदयोः ॥ ७१ ॥
 साधुन्यथ जले स्रोतः प्रवाहे सरितामपि ।
 अम्भसो निर्गमद्वार इन्द्रियेऽप्यथ हर्म्यवाक् ॥ ७२ ॥
 प्रासादपृष्ठ इत्येके गृहभेदे गृहेऽपि च ।
 हरः क्रोधे जले लोके ज्योतिषि ज्वलति सजि ॥ ७३ ॥
 अग्निसामविशेषेषु पञ्चस्वथ हविर्वसि ।
 हव्ये जलेऽथ होत्वं स्याद् यस्मानसमुद्रयोः ॥ ७४ ॥
 होमहव्येऽग्निहोत्रस्य शालायां चेत्यपूर्ययम् ॥ ७४३ ॥

इति द्व्यक्षरकाण्डे नपुंसकलिङ्गाध्यायः ।

१. 'च' क. घ. ड. पाठः. २. 'वै' ख. घ. पाठः. ३. 'हि' ख. ड., 'हि' ग. पाठः.

* 'शोचिः शोकांशुपैङ्गल्यशुद्धत्वेषु' (पु. २२६. श्लो. ३५) इति वैजयन्ती ।

अथ द्व्यक्षरकाण्डे वाच्यलिङ्गाध्यायः ।

अथाभिधेयलिङ्गः स्यादर्धो बाले तथारूपके ।
 अन्यस्त्वसदृशे भिन्नेऽप्यन्त्योऽन्तभवनीचयोः ॥ १ ॥
 शरीरिशेषिणोरङ्गी विशेषादङ्गवत्यपि ।
 सेवके याचकेऽप्यर्था व्यवहाराभियोक्तरी ॥ २ ॥
 अदृशब्दं त्रिषु प्राहुरत्र तत्र परत्र च ।
 आप्यं तु प्रापणीये स्याद् भोजाद्यास्त्वम्मयेऽपि च ॥ ३ ॥
 आप्तः प्रत्ययिते प्रोक्तो लब्धेऽपि कृतबुद्धिभिः ।
 इयत् प्रादेशमात्रेऽपि स्यादिदं परिमाणके ॥ ४ ॥
 एकशब्दस्तु धीमद्भिः समाम्नातश्च केवले ।
 प्रधाने प्रथमेऽन्यस्मिन् समानेऽरूपेऽप्यसौ पुनः ॥ ५ ॥
 एकत्वसङ्घचायुक्ते स्यात् सङ्घचेये तत्र आप्यसौ ।
 नित्यैकवचनान्तः स्यादिति प्राहुरधो कृती ॥ ६ ॥
 कुशले पण्डिते योग्ये ग्रस्तं वेदितभुक्तयोः ।
 लुप्तवर्णपदे वाक्ये गन्तुस्तु भधिकेऽतिथौ ॥ ७ ॥
 चुल्लः क्लिन्नाक्षजन्तौ च क्लिन्ने चाक्षयथ चोद्यवाक् ।
 चोदनीयेऽद्भुते लब्धेऽच्छादितेऽपि रहस्यपि ॥ ८ ॥
 जाल्मो नीचे च निर्बुद्धौ स्तब्धेऽनालोच्यकारिणि ।
 जाल्यो मुख्ये कुलीने च चारौ ज्यायस्तु पूर्वजे ॥ ९ ॥
 स्यात् प्रशस्ततरे वृद्धतरे डिम्भस्त्वबोद्धरि ।
 शिशौ तिल्यस्तु तैलीने तिलसाधौ तिलाय च ॥ १० ॥
 हितेऽथ दभ्रं स्यादल्पे शिशौ ह्रस्वेऽथ सत्वरे ।
 द्राङ्गं प्रांसौ च दीप्तं तु स्याद् दग्धे भासितेऽपि च ॥ ११ ॥

द्वुतं विलीने शीघ्रे च व्यवदीर्णेऽप्यथो रथे ।

द्वीपिचर्मावृते द्वैपं द्वीपिनोऽवयवे तथा ॥ १२ ॥

विकारेऽप्यासमुद्रान्तद्वीपसम्बन्धिवस्तुनि ।

अन्यत्र मानुषात् तत्स्थाच्चाथ कश्चित् स्वतन्त्रधीः ॥ १३ ॥

ध्रुवस्तं ग्रासीकृते लुप्ते नयहीनेऽप्यवोचत ।

ध्रुतं तु कम्पिते त्यक्ते ध्रूतं त्यक्तेऽपि कम्पिते ॥ १४ ॥

न्यक्षं कृत्स्ने निकृष्टे च न्यूनमूनविगर्हयोः ।

प्राज्ञस्तु धीमज्ज्ञात्रोः स्यात् तत्रापि स्यात् क्रमाद् द्वयम् ॥ १५ ॥

स्व्यर्थे प्राज्ञा तथा प्राज्ञी पात्रशब्दस्तु वक्ष्यते ।

शोष्टरि त्रातरि पिबे पिल्लः क्लिन्नेऽक्षिण तद्वृत्ति ॥ १६ ॥

भङ्ग्यं भाङ्गानिभङ्गव्यभङ्गसाध्वादिषु स्मृतम् ।

भाक्तस्तु भक्तसाधौ स्यात् तथा लाक्षणिकेऽपि च ॥ १७ ॥

भिन्नं विदारितेऽन्यस्मिन् मिश्रे चाथ महत्तरे ।

भूयः स्यादितरेऽप्येष पुनरर्थेऽपि सोऽव्ययम् ॥ १८ ॥

माष्यं तु हिंस्ये माषीणे माषसाधौ च तद्धिते ।

म्लिष्टं म्लानेऽप्यविस्पष्टवाक्ये मुग्धं तु वृत्तने ॥ १९ ॥

मूढे सौम्ये च मेढ्यं तु वलाहकभवे तथा ।

मेघसाधौ च याप्यं तु यापनीये चिगर्हिते ॥ २० ॥

रुशद् वर्णविशेषेण युक्ते वाक्येऽप्यमङ्गले ।

हिंसितर्थेऽपि पूर्वत्र स्व्यर्थे स्याद् रुशतीति हि ॥ २१ ॥

हिंसितुः स्व्यर्थविषये रुशन्ती रुशतीति च ।

न्याय्यलब्धव्ययोर्लभ्यं लोलश्चलसतृष्णयोः ॥ २२ ॥

व्यग्रस्तु विगताग्रे च व्यापृताकुलयोरपि ।

वाच्यस्तु कुत्सितेऽधीने विहीने वदितव्यके ॥ २३ ॥

विद्धं सूच्यादिभिर्भिन्ने सहशोऽप्यथ विन्नवाक् ।
लब्धे विचारिते प्राप्तसत्ताकेऽप्यथ केचन ॥ २४ ॥

प्रचक्षते विग्रशब्दं मेधाविगतनासयोः ।
तत्तु मेधाविनि न्याय्यं गतनासे त्वसाम्प्रतम् ॥ २५ ॥

यस्मात् स्मृतिर्वैर्घ्रं इति न तु वैर्घ्रं इतीदृशी ।
तस्माद् विघ्नो गतघ्राणे विग्रो मेधाविनि स्मृतः ॥ २६ ॥

विद्वान् विदद्बुधात्मज्ञेष्वहान्यो विदुरेऽप्यमुम् ।
व्यूढं विन्यस्तविस्तीर्णसंहतेष्वथ वैरिवाक् ॥ २७ ॥

अरातौ वैरवति च समान्नाताय शकृवाक् ।
प्रियंवदे च शक्ते च श्लक्ष्णत्वेऽपि सुन्दरे ॥ २८ ॥

मसृणे चाथ शाली स्मृत् श्लाघ्यशालिमतोरथ ।
शून्यं रिक्ते मोहवलो वचस्यप्यथ सज्जवाक् ॥ २९ ॥

सन्नद्धेऽपि सती जाते स्फीतं त्वृद्धप्रभृतयोः ।
स्फुटं विकीरते व्याप्ते शुक्त*विस्पष्टयोरपि ॥ ३० ॥

सैरस्तु मन्दे स्वच्छन्दे हर्ता चोरेऽपि नेतरि ॥ ३० ॥

इति द्व्यक्षरकाण्डे वान्यलिङ्गाध्यायः ।

अथ द्व्यक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः ।

अथ नानार्थशब्देषु नानालिङ्गानधीमहे ।
प्राणिजातिषु नृस्त्रीत्वं पूर्ववत् स्याद् व्यवस्थया ॥ १ ॥

१. 'स्त्री' ख. पाठः. २. 'स्त्री' ख. पाठः.

* 'त्रिरात्रं धान्यराशिस्थं तच्छुक्तं शुद्धमिलपि' (पु. १६५. श्लो. ८५) इति वैजयन्ती ।

इन्दोः सर्वेऽपि पर्याया हंसस्यापि नपुंसके ।
 रजते स्युः खरस्यापि कुमुदे मूर्धजस्य तु ॥ २ ॥

ह्रीबिरेऽथ नृलिङ्गाः स्युः स्फूर्त्कायां तस्कराह्वयाः ।
 स्योनाके तु सृगालस्य वानरस्य तु सिंहने ॥ ३ ॥

कूर्मस्य मकरस्यापि पर्याया निधिभेदयोः ।
 अथैव स्वस्वलिङ्गाः स्युरुशीरे समराह्वयाः ॥ ४ ॥

जलमुस्तेऽटवेविन्दोः सिध्मादौ देहवैकृते ।
 गणस्याब्धेश्च सङ्घचायां शिरसः शिखरे तरोः ॥ ५ ॥

अगुरुण्ययसो गुन्द्रे शरस्य मकरे त्वसोः ।
 पिण्डारे त्ववटोः पाणेर्बहिष्ठे मुस्तकेऽप्यपः ॥ ६ ॥

धूल्यश्वयोरश्वकन्दे पर्पटे मरिचेऽयसः ।
 सर्पस्य सीसके नागकेसरे द्विपसर्पयोः ॥ ७ ॥

सङ्घचाभेदे तु शङ्खस्य शस्त्रस्यायसि लक्षणे ।
 अपराधे तु रन्ध्रस्य व्याधेः कुष्ठाख्यभेषु ॥ ८ ॥

खस्यात्रके ब्रह्मणि च मीनमेषविष्णोर्नाम् ।
 मिथुनस्य कुलीरस्य सिंहकन्याकुलिनाम् ॥ ९ ॥

धनुर्मकरकुम्भानां क्रमाद् द्वादशराशिनि ।
 ध्वजधूममृगेन्द्राणां श्वोक्षससमहस्तिनाम् ॥ १० ॥

वायसस्य चै पर्यायाः क्रमात् पूर्वादिवेश्मसु ।
 वाट्यालके स्युरन्नस्य शैलेये तु शिलाह्वयाः ॥ ११ ॥

त्वचो लवङ्गे पर्णस्य पक्षे क्ली किंशुके नरः ।
 रूक्षस्याञ्जनभेदे क्ली पुलिङ्गो नागकेसरे ॥ १२ ॥

धुधूरेऽप्यम्बुजाख्यास्तु निधिभेदे नृलिङ्गकाः ।
 शुभस्य फेनिलतरौ पर्यायाः स्युर्नृलिङ्गकाः ॥ १३ ॥

१. 'चण्डायां त' ख. ड. पाठः. २. 'सिंहने' क. ग. ड. पाठः. ३. 'थवा स्व' ग.
 पाठः, 'थेव' क. घ. पाठः. ४. 'तु' ख. पाठः.

माक्षिके क्ली स्त्रियो लक्ष्म्यां नरः पद्मस्य सारसे ।
 अर्थाकशब्दो ना सूर्ये वहाविन्दौ पुरन्दरे ॥ १४ ॥
 ज्येष्ठभ्रातरि वज्रेऽन्ने स्फटिके स्तुतिमन्त्रयोः ।
 अध्वर्युक्रमभेदेऽर्कपर्णसंज्ञे च गुल्मके ॥ १५ ॥
 वसिष्ठजमदग्न्यादिसामभेदेषु केषुचित् ।
 नपुंसके त्वर्कपर्णगुल्मस्थ फलपुष्पयोः ॥ १६ ॥
 अक्षः पुमानामलके द्यूतभेदे विभीतके ।
 आधारे व्यवहारे च शकटे च वराटके ॥ १७ ॥
 रथादिक्रे कर्षाख्यमानद्यूतशलाकयोः ।
 चतुश्शताङ्गुले मानविशेषे (थः च) रथादिक्रैः ॥ १८ ॥
 चक्रधारककाष्ठेऽथ क्ली सौवर्चल इन्द्रिये ।
 अजयस्त्वाह नित्येऽपि तत्र स्याद् पञ्चलिङ्गकम् ॥ १९ ॥
 अन्तोऽवसाने मरणे स्वरूपे निश्चयेऽन्तिके ।
 धर्मे प्रधाने च पुमान् केषांश्चित् पुत्रपुंसकम् ॥ २० ॥
 कोटेरारभ्य दशमे स्थाने दशगुणोत्तरे ।
 सङ्ख्याभेदे समुद्रारूपसङ्ख्यायां त्वपरे विदुः ॥ २१ ॥
 सा च सङ्ख्याष्टमे स्थानं कोटेरारभ्य कीर्तिता ।
 एतयोः पूर्वसङ्ख्यायां विकल्पेनाभ्यधात् त्रिषु ॥ २२ ॥
 छान्दोग्योपनिषद्युक्तं सर्वेष्वन्तेष्वितीदृशम् ।
 तत्रार्थश्चिन्तनीयोऽन्यः पैदार्थं मन्वते परे ॥ २३ ॥
 अन्ता तु नृस्त्रियोर्वन्धे घञ्चकारेऽपि चान्ततेः ।
 अन्तनायां तु पुल्लिङ्गो भेद्यवत् तु पचाद्यचि ॥ २४ ॥

१. 'ज्ञेऽथ गु' क. पाठः. २. 'क्त' ख. पाठः. ३. 'पा' क. घ. पाठः. ४. 'ज्य'
 ख. ग. ड. पाठः. ५. 'तो' ड. पाठः.; 'के' ख. ग. पाठः.

अर्ममस्त्री स्थले ग्रामे नेत्ररोगान्तरेऽपि च ।
अट्टो नातिशये घाते क्षौमसंज्ञगृहान्तरे ॥ २५ ॥

शुष्कस्फुटितभूभागे त्रिषु पक्वौदने तु नप् ।
अयः शुभावहे दैवे द्यूताक्षपतने गतौ ॥ २६ ॥

पुमान् गन्तरि तु प्राहुर्भेद्यलिङ्गं वदावदाः ।
अयतेरप्येरेतेरीयतेश्च पचाद्यचि ॥ २७ ॥

अर्यो महाशास्तरि ना द्वयोर्वैश्ये यदा त्वयम् ।
वैश्यजातिस्त्रियामर्या स्यादर्याणी च सा तदा ॥ २८ ॥

यदा तु वृत्तिः पुंयोगात् तदार्यां त्रिषु तु प्रभौ ।
अर्थ्यस्त्रिष्वनपेतेऽर्थाद् विद्वदात्मवतोरपि ॥ २९ ॥

न्याय्ये च कृकणाख्ये च पक्षिभेदे द्वयोरयम् ।
शिलाजतुनि तु क्लीबमरं तु त्वरिते त्रिषु ॥ ३० ॥

तत्राप्यसत्त्वे क्ली ना तु चक्रविष्कम्भदाकृणि ।
अजो हरे विधौ विष्णौ ताते दशरथस्य च ॥ ३१ ॥

ना निर्जन्मनि तु त्रि स्याद् द्वयोस्तच्छगले स्मृतः ।
अब्जं क्ली लवणे पद्मे ना तु शङ्खशशाङ्कयोः ॥ ३२ ॥

धन्वन्तरौ चाजयस्तु शङ्खेषु क्लीबमभ्यधात् ।
नास्रैः स लिङ्गे त्रिषु तु जलसम्भूतवस्तुनि ॥ ३३ ॥

अग्रं पुरोधिकोर्ध्वेषु पलमाने* नपुंसकम् ।
आधिक्यश्रैष्ठ्ययोरेके प्रधाने त्वभिधेयवत् ॥ ३४ ॥

लिङ्गमाचक्षतेऽस्यान्ये तत्राप्यन्ये नपुंसकम् ।
अङ्गं शरीरावयवे शरीरोपाययोर्गुणे ॥ ३५ ॥

१. 'त्रे' ख. ड. पाठः. २. 'भ्यास्त्रिलि' क. घ. पाठः. ३. 'फ' क. घ. पाठः.

* 'अग्रं पुरस्तादुपरि परिमाणे पलस्य च' इति मेदिनी । 'अग्रं पुरःशिखामानशैष्ठ्या-
धिक्यफलेषु च' (पु. २२४. श्लो. १) इति वैजयन्ती ।

वैयाकरणसंज्ञायां प्रदेशे च नपुंसकम् ।
 नीवृद्धेदे तु पुंभूमि तद्राजे तु पुमानयम् ॥ ३६ ॥
 अङ्गशालिनि तु त्रि स्यादथ सम्बोधनादिषु ।
 अङ्गैत्यव्ययमन्लस्तु षण्णामन्यतमे रसे ॥ ३७ ॥
 पुमांस्तद्वति तु त्रि स्यादन्धं तु तिमिरे नपुम्* ।
 त्रिषु नेत्रविहीनेऽथ स्यादर्धः शकले पुमान् ॥ ३८ ॥
 समभागे तु शण्डोऽयं रूपकार्धेऽपि खलितः ।
 अहो योग्ये त्रिरर्हा तु नृस्त्रियोरर्हणे तथा ॥ ३९ ॥
 अण्डं क्लीबं विहङ्गादेः पेशीकोशेऽपरं पुनः ।
 मुष्के त्वाहुः परेऽप्येनं पुत्रपुंस्कर्योर्विदुः ॥ ४० ॥
 अन्नं तु त्रिषु जग्धे स्यादने क्ली जलेऽपि च ।
 अस्तोऽस्तमयशैले ना त्रिषु क्षिप्ते गृहेषु नप् ॥ ४१ ॥
 अक्ष्णं क्ली नयनेऽप्या स्त्री रज्जौ व्याधौ पुमांस्त्रि तु ।
 अखण्डेऽथ द्वयस्त्रिः प्रेते त्रि म्रक्षितादिषु ॥ ४२ ॥
 अश्वो विषवतारे ना तुरङ्गे तु द्वयोरयम् ।
 अन्ध्रन्वनन्यपूर्वायां निषाद्यां जनिते द्वयोः ॥ ४३ ॥
 वैदेहेनाथ पुंभूमि नीवृद्धेदेऽथ तन्नृपे ।
 ना तद्देशनिवासे तु मनुष्ये स्याद् द्वयोरयम् ॥ ४४ ॥
 अङ्गुथः स्यादङ्गनीये त्रि स्यान्मृदङ्गान्तरे पुमान् ।
 अर्घ्यं त्रिषु जलेऽर्घार्थे तदहेऽथो नपुंसकम् ॥ ४५ ॥
 आपाण्डुतिके मधुनि वैराग्ये त्वर्दमामनत् ।
 शण्डे पुंसि तु गत्यादावस्त्रं तु रुधिराश्रुणोः ॥ ४६ ॥

१. 'म्ल' क. घ पाठः. २. 'मृङ्क्षिकादि' ड. पाठः, 'मक्षिकादि' क. घ. पाठः, 'मृक्षिकादि' ग. पाठः.

* नपुंसकम् । 'अन्धं तु तिमिरे क्लीबम्' इति मेदिनी ।

क्ली ना तु केशे यत् त्वेतदजयेन प्रमादिना ।
 असः कोण इति प्रोक्तं तत्रादृत्यं मनीषिभिः ॥ ४७ ॥
 तालव्योष्मा द्वितीयो हि वर्णः कोणाभिधायिनः ।
 एकीयस्याश्रशब्दस्य स्यादिति नरस्त्रियोः ॥ ४८ ॥
 रथाद्यक्षाम्रकीले च क्लीवेऽश्रौ रूप्य एव च ।
 वर्धमानतिथिप्रायपक्षे त्वेष पुमानथ ॥ ४९ ॥
 चिक्रोडाख्ये प्राणिभेदे द्वयोर्ना त्वहिरम्बुवे ।
 वृत्रासुरे च द्वे तु स्यात् पक्षगे स्त्री त्वही गवि ॥ ५० ॥
 अप्सु द्यावापृथिव्योश्च स्यादिति नृलिङ्गकः ।
 भूवादिघातुभेदेऽथ स्त्री धनुष्कोटिपीडयोः ॥ ५१ ॥
 अरिस्तु शत्रौ ना द्वे तु मनुष्येऽथ त्रिरीक्षर ।
 अङ्घ्रिः शेषे पुमान् नागकेसराह्वयपादपे ॥ ५२ ॥
 त्रिस्त्वृजौ व्यञ्जके शुक्ले पेषण्यां तु स्त्रियामयम् ।
 अग्निः स्त्री काष्ठकुदाले स्यात् रूपे तु पुमानयम् ॥ ५३ ॥
 अविः पुंस्यवतौ धातौ सूर्यपर्वतयोरपि ।
 द्वयोस्तु मेषेऽथाविर्नाभः प्राकारार्कवायुषु ॥ ५४ ॥
 स्त्री तु पुष्पवती मन्थारणुस्तु पवने पुमान् ।
 परमाणौ धान्यभेदे सामुद्रलवणे तु नप् ॥ ५५ ॥
 सूक्ष्मेषु त्रिषु तत्रापि स्यर्थे वाण्वीत्यथाङ्गुलौ ।
 रश्मौ चौण्वी स्यथानुर्ना प्राणे मर्त्ये तु स द्वयोः ॥ ५६ ॥
 अंशुः सूत्रादिसूक्ष्मांशेऽप्येकदेशे लतादिनः ।
 चन्द्रे सूर्ये द्युतौ रश्मौ पुमान् केचित्तु मन्वते ॥ ५७ ॥

स्त्रीलिङ्गमप्यन्तिमयोरर्थयोरङ्गुवाक् पुनः ।
 द्वयोः पक्षिणि हिंसार्थे पुमानक्तुस्तु केशवे ॥ ५८ ॥
 इन्द्रे च ना दिशि स्त्री स्यादसत् तु क्लीबलिङ्गकम् ।
 प्रधानतत्त्वे साङ्ख्यानां त्रिस्तु सत्प्रतियोगिनि ॥ ५९ ॥
 पुंश्चल्यामसती स्त्री स्यादर्वा तु त्रिषु कुत्सिते ।
 अश्वे द्वयोः पुमांस्तु स्यादशनौ च मुनौ तथा ॥ ६० ॥
 अर्हस्तु त्रिषु पूज्ये ना जिनेऽली तु द्वयोरलौ ।
 पुच्छकण्टकिकीटेऽथ ना स्यादष्टमराशिके ॥ ६१ ॥
 अश्वी त्वश्ववति त्रि स्याद् धनुराशौ तु पुंस्ययम् ।
 दसयोश्चाश्विनी तु स्त्री नक्षत्रेऽश्वयुगाह्वये ॥ ६२ ॥
 अर्चिस्तु भासि ज्वालायां शस्त्रे च स्त्रीनपुंसकम् ।
 आशा स्त्री दीर्घतृष्णायां दिश्यवान्तरदिश्यम् ॥ ६३ ॥
 समीपे सज्जनः प्राह भुक्तिव्याप्त्योस्तु पुंस्ययम् ।
 आस्या स्यादासनायां स्त्री मुखे पुत्रेऽबिले च नप् ॥ ६४ ॥
 त्रिषु तद्भवतत्साधुताद्धितक्षेप्यचतुषु ।
 आसन्नं क्ली रुधिरे बाष्पे कर्षे ना त्र्यस्रयोगिनि ॥ ६५ ॥
 आरस्त्वङ्गारके गत्यापगतौ च पुमानथ ।
 क्षुद्रशस्त्रविशेषेषु स्त्रियामाराथ पित्तले ॥ ६६ ॥
 पुत्रपुंसकलिङ्गोऽयमरसम्बन्धिनि त्रिषु ।
 आर्या मृडान्यां स्त्री जातिच्छन्दोभेदे च ना पुनः ॥ ६७ ॥
 सौविदले सज्जने तु त्रिरागन्तव्यगम्ययोः ।
 आर्ययोगिनि चाथार्द्रं शृङ्गिबेरे नृशण्डयोः ॥ ६८ ॥
 आर्द्रा स्त्री रुद्रनक्षत्रे तद्युक्ते कालमात्रके ।
 क्लिन्ने तु स्यात् त्रिराद्यं तु त्रिषु पूर्वप्रधानयोः ॥ ६९ ॥

अदनीयेऽपि ना तु स्याद् विरिञ्चेऽथामवाक् त्रिषु ।
अपके ना तु रोगेऽथो आयस्त्रिष्वययोगिनि ॥ ७० ॥

पुंसि तु स्याद् धनोत्पत्तौ स्वामिभाग इतीतरे ।
लम्नाच्चैकादशे राशौ विदुः सांवत्सरा गतौ ॥ ७१ ॥

आगतावथ पुंस्यासः क्षेपणे च धनुष्यपि ।
कैवर्तीमुस्तकाभिख्यमुस्तके तु नपुंसकम् ॥ ७२ ॥

आज्ञा तु स्त्री महीपादेः शासने लग्नराशितः ।
राशौ च दशमे वेश्याविशेषे च महीपतेः ॥ ७३ ॥

यस्याज्ञागणिकेत्याख्या त्रिषु त्वज्ञस्य योगिनि ।
तत्रापि भेद्ये स्व्यर्थे स्याद् रूपमाज्ञीति मन्यताम् ॥ ७४ ॥

आणिः स्त्रीपुंसयोर्युद्धे रथाद्यक्षाग्रकीलके ।
जङ्घामर्मणि निश्रेण्यां निश्रेणिद्वारि चापरः ॥ ७५ ॥

आजिः स्त्रियां कचित् पुंसि युद्धे सममहीतले ।
आखुर्मुषिकमात्रे स्यादेकेषां सूकरे द्वयोः ॥ ७६ ॥

अन्येषां मूषिकस्यैव जातिभेदे क्रमाह्वये ।
आलुः श्लेष्मातके पुंसि श्लेष्मण्यन्तरेऽथ नपुंसियोः ॥ ७७ ॥

चक्रोष्ठीसंज्ञके कन्दे कर्कर्या तु स्त्रियामियम् ।
आशुः पाटलसंज्ञे ना ब्रीहिभेद दिवाकरे ॥ ७८ ॥

अलङ्कारसुवर्णे तु क्ली शृङ्गीकनकाह्वये ।
असत्त्वगामि चेच्छीघ्रे स्यात् सत्त्वे त्रिष्वथ द्वयोः ॥ ७९ ॥

तुरगेऽथायुशब्दो द्वे मनुष्ये शकटे तु ना ।
स्यात् पुरुरवउर्वश्योः पुत्रेऽथायुर्नपुंसकम् ॥ ८० ॥

सान्तं जीवितकालेऽन्ने धने वत्सरनीरयोः ।
 अपि स्याद् विश्वतोदावन्नित्यारण्यकसामानि ॥ ८१ ॥
 केचित् तु जीविते प्राहुः क्रतुभेदेऽथ पुत्रपोः ।
 इनः सूर्यात्मनोः पुंसि राजन्यन्येऽथ स त्रिषु ॥ ८२ ॥
 आढ्ये स्वामिनि चेष्टं तु त्रिषु वाञ्छितमित्रयोः ।
 यागक्रियाकर्मभूते पर्याप्ते यजने तु नप् ॥ ८३ ॥
 इच्छायां यज्ञदाने च यज्ञे चाथो पुमानिषः ।
 ज्ञेय आश्वयुजे मासि क्लीबं त्वयासिर्ता पुनः ॥ ८४ ॥
 इष्वा स्त्री पुत्रसन्तत्यां कुटुम्बे चेति केचन ।
 कलत्रे त्वपरे ना तु स्यादुच्चार्योभिलाषयोः ॥ ८५ ॥
 इभ्य आढ्ये त्रिषु स्त्री तु हस्तिवातिङ्गनेऽथ तत् ।
 इद्धं स्यादातपे स्त्री त्रिर्दीपिते स्त्री त्विडा गवि ॥ ८६ ॥
 बुधपत्न्यां नाडिभेदं भुव्यन्ने दिवि वाचि च ।
 धनञ्जयस्य वज्रने दृष्टं भा देवता प्रसूः ॥ ८७ ॥
 इत्येवं तस्य वाक्यस्य चिन्त्योऽर्थो बहुवेदिभिः ।
 पुमान्भू देवताभेदे शाकटायनभाषितः ॥ ८८ ॥
 इषुः स्त्रीपुंसयोर्बाणे क्रतुभेदे तु पुंस्ययम् ।
 विष्टृत्योस्तूभयोः स्त्रीत्वे ना त्विन्दुः शशियज्ञयोः ॥ ८९ ॥
 कर्पूरे स्त्री तु सलिले ना त्वीडो देवतान्तरे ।
 स्तुतौ तु नृस्त्रि स्त्री भूम्यामीशस्तु गिरिशो भुमान् ॥ ९० ॥
 ईशाने नृस्त्रियोरीशा भवेत् स्वामिनि तु त्रिषु ।
 उष्णः पुंसि हुताशे स्याद् ग्रीष्मे शिश्रुमहीरुहे ॥ ९१ ॥

१. 'वा' ग. पाठः. २. 'दृत्योभूस्तयो' ग. पाठः.

§ 'वार्ति देहस्थवातं सेवनाद् गणयति इति वातिङ्गणम्' इति वृहदभिधानम् । वैज-
 तु हस्तिवातिङ्गने त्विभ्या' (पु ५३. श्लो. १०३) इत्येव पाठः.

क्ली तु वह्निगुणे त्रिस्तु तद्युक्ते चतुरेऽपि च ।
 उग्रः पुंसि महादेवे मर्त्यजात्यन्तरे पुनः ॥ ९२ ॥
 शूद्रायां क्षत्रियाज्जाते तेनोढायां द्वयोस्तथा ।
 शूद्रायां ब्राह्मणाज्जाते तेनोढायामथ स्त्रियाम् ॥ ९३ ॥
 वचायां च खराश्वाख्याजमोजान्तरभेषजे ।
 उग्रा क्लीबं तु लवणे घटिकालवणाह्वये ॥ ९४ ॥
 कालशेयेऽथ रौद्रे त्रि स्त्री तूष्णा गवि ना घृणौ ।
 उरुः पुंसि स्फिचि परे कर्णपार्श्वेऽप्यधीयते ॥ ९५ ॥
 औखीयानां च शाखाया ऋषिभेदे प्रवक्तुरि ।
 स्त्री तु स्थाल्यामुखा यज्ञविदामुख्याभिसंभृतेः ॥ ९६ ॥
 साधने चतुरश्रे च स्यान्मृत्पात्रान्तरे तथा ।
 यदग्निचयनेऽथोल्बं क्ली स्याद् गर्भाशयेऽथ तत् ॥ ९७ ॥
 पुंस्याहामरदत्तोऽस्मिन्नर्थे शुल्बे तु तत्रापि ।
 रजते भूमिभेदेऽपि सामभेदेऽथ वा क्रतौ ॥ ९८ ॥
 सङ्ख्याज्ञाने विरहिते त्वेष त्रिष्वथ पेलवे ।
 उभ्र ऊर्ध्वस्थिते च त्रिः पुंसोस्तु स्याद् पयोमुचि ॥ ९९ ॥
 उद्रो द्वे जलमार्जारं ऋषिभेदे तु नाथ ना ।
 उषः प्रस्थचतुर्भागो प्रभातेऽथ स्त्रियामुषा ॥ १०० ॥
 अनिरुद्धस्य या पत्नी बाणासुरसुता च या ।
 तस्यां गवि निशीथिन्यामुषा त्वन्ते निशोऽव्ययम् ॥ १०१ ॥
 उडुविप्रे द्वयोर्नपस्त्री नक्षत्रेऽथो उरु त्रिपु ।
 बृहत्युर्वी (तुःति) तत्रापि स्व्यर्थे वा स्यादथ स्त्रियाम् ॥ १०२ ॥
 उर्वी पृथिव्यां नद्यां च स्यादुदकं तु त्रिपूतरे ।
 दिग्देशकालविषय उदीच्ये चीप्युदङ्मुखे ॥ १०३ ॥

१. 'मृ' ख. ग. पाठः. २. 'ल्ये' क. ख. ग. घ. पाठः. ३. 'च' क. ख. घ. पाठः.
 ४. 'वा' क. ग. पाठः.

उदीची तु स्त्रियां राजराजस्य दिशि वा पुनः ।
 एतेषु सर्वेष्वर्थेषु स्यादव्ययमिदं यदा ॥ १०४ ॥
 प्रथमापञ्चमसप्तम्यर्थयुक्तमुशिक् पुनः ।
 ना गौतमर्षौ वह्नौ चाप्युशीरे तु स्त्रियां त्रि तु ॥ १०५ ॥
 मेधाविनि स्यादुद्भित् तु सामभेदे नपुंसकम् ।
 एकाहक्रतुभेदे ना स्यादुद्भिज्जे तु स त्रिषु ॥ १०६ ॥
 उक्षा पुंसि बलीवर्दे महति त्रिरुषाः पुनः ।
 सन्ध्याप्रभातयोर्नपुंसौ स्यादूर्जः कार्तिके पुमान् ॥ १०७ ॥
 उत्साहे पुंस्त्रियोरुर्ध्वस्तूपर्यर्थे त्रिषुत्थिते ।
 ऋषिभेदे तु पुंस्यूषा पुनः स्त्री रुजि नपु पुनः ॥ १०८ ॥
 लवणे स्यादूषरजे ना क्षारमृदि नपु पुनः ।
 ऊर्मं व्योम्नि पुरे चान्ये पुंसि प्रणिनि तु त्रिषु ॥ १०९ ॥
 ऊहा न स्त्री विचारे स्यात् सामग्रन्थान्तरे तु ना ।
 ऊर्णा सा स्त्री कदल्यादेष्वन्तौ मेषादिलोमनि ॥ ११० ॥
 प्रशस्तरोमावर्ते च भूमध्यस्थेऽथ हिंसिते ।
 ऊर्णास्त्रि हिंसने च स्त्री स्यादूकस्तु किलिञ्जके † ॥ १११ ॥
 कैश्चिदन्यैः पुना राशौ राशिस्थाने परैः पुमान् ।
 शाकटासनपूर्वार्थैरुक्तो द्वे तु विहङ्गमे ॥ ११२ ॥
 भवेदका तु जन्तौ स्त्री स्वेदजेऽस्थिविवर्जिते ।
 इति कश्चिदथोर्मिः स्त्रीपुंसयोजलवीचिषु ॥ ११३ ॥
 महातरङ्ग इत्यन्ये क्षुत्पिपासादिकेष्वपि ।
 अजय तु पठत्येनामुत्पीडायामपि स सः ॥ ११४ ॥
 ऋतं नपुंसकं विद्यात् सिलोज्ज्वले प्राप्तिवज्ञयोः ।
 गतौ सत्ये तद्वति तु त्रिषु प्राप्ते गतेऽपि च ॥ ११५ ॥

१. 'ज्ज' ख. पाठः.

ऋक्षो द्वयोरच्छभले गुण्डवृक्षे तु नाथ नृप् ।
नक्षत्रेऽन्ये त्विन्द्रियेऽपि प्राहुर्निर्लोम्नि तु त्रिषु ॥ ११६ ॥

ऋश्यः पुंस्यृषिभेदे स्यान्मृगजात्यन्तरे द्वयोः ।
ऋजुस्त्रिर्नायकेऽर्थे ना हिंसे त्वृष्वो महत्यपि ॥ ११७ ॥

त्रिररातौ तु पुंस्येष ऋद्धं तु स्यात् समर्धने ।
क्ली त्रिरावसिते धान्ये समृद्धेऽपि द्वयोस्त्वृषुः ॥ ११८ ॥

देवे विदुषि तु त्रि स्यात् पुमांस्तु मधुसूदने ।
ज्येष्ठे च ब्रह्मपुत्राणां सनकादिकयोगिनाम् ॥ ११९ ॥

गभस्तिधाराधरयोः ऋजुस्तु त्रिगुणे त्रिषु ।
अव्युत्पन्ने वररुचिः पुनर्विदुषि चाब्रवीत् ॥ १२० ॥

अंशौ तु पुंसि तेनोक्त एतस्तु नरि कर्बुरे ।
गुणमात्रे तद्वति तु त्रिषु स्यादागतेऽप्यथ ॥ १२१ ॥

आगतौ क्लीबमैन्द्री तु महेन्द्रस्य दिशि स्त्रियाम् ।
विशालासंज्ञवल्ल्यां च त्रि तु स्यादिन्द्रयोगिनि ॥ १२२ ॥

पुमांस्तु यज्ञक्रतुषु सर्वेष्वैन्द्रो द्वयोः पूष ।
ऐन्द्रिरिन्द्रसुते कृष्णकाकेऽप्यैभस्तु पुंस्ययम् ॥ १२३ ॥

हस्तिकर्कोटकाभिरुयबल्ल्यां क्लीबं तु तत्फले ।
इभसम्बन्धिनि त्रि स्यादोषो दाहे नरि त्रि तु ॥ १२४ ॥

क्षिप्रे रक्तफलासंज्ञवल्ल्या (चो? त्वो)ष्ठी† स्त्रियाम्थ ।
ओष्ठो दन्तच्छदे पुंसि मार्जारे त्वोतुवाग् द्वयोः ॥ १२५ ॥

क्ली तु सामविशेषे स्यादौर्वो ना बडवानले ।
ऊर्वसम्बन्धिनि त्रि स्यात् कलयस्तु त्रिषु नीरुजि ॥ १२६ ॥

१. 'न' ख. पाठः. २. 'थ' क. ग. घ. पाठः. ३. 'मियम्' ग. पाठः.

† 'गुण्डिकेयी रक्तफला बिम्बोष्ठी पीडुपर्णपि' (पु. ५७. श्लो. १४७) इति वैजयन्ती ।

कल्याणवाचि दक्षे च सज्जे क्ली तु गते दिने ।
 सांवत्सरास्तु लग्नाख्यराशौ चैनमधीयते ॥ १२७ ॥
 प्रभातेऽथ सुरायां स्त्री ना कक्षः कच्छवीरुधोः ।
 तृणे स्पर्धापदे बाहुमूलेऽरण्ये च दुर्गमे ॥ १२८ ॥
 स्त्रियां तु परिधानस्य पश्चादञ्जलपल्लवे ।
 केचित् तु बाहुमूलेऽपि कक्षां स्त्रियमधीयते ॥ १२९ ॥
 कणोऽतिसूक्ष्मे बाणे च तण्डुलावयवे च ना ।
 सकुण्वप्याह पुंभूमि तदेकावयवेऽन्यथा ॥ १३० ॥
 कणा स्त्री जीरके सूक्ष्मजीरकेऽप्यपरे विदुः ।
 पिप्पल्यां च द्वयोस्तु स्यान्मर्त्यजात्यन्तरे क्वचित् ॥ १३१ ॥
 निषादाद् द्रमिडीजाते कर्णस्तु श्रवणे पुमान् ।
 नावः पृष्ठस्थितारित्रे राधातनयभूज ॥ १३२ ॥
 क्षेत्रभेदेऽप्यथ त्रि स्याच्छ्रोत्रनिपशावपि ।
 क्षोदिष्ठेऽप्यथ कर्णी स्त्री शूनां बन्धनार्थके ॥ १३३ ॥
 रज्जुभेदे कला तु शो षोडशांशे हिमद्युतेः ।
 अंशेऽवयवमात्रे च कलनायां च वैशिके ॥ १३४ ॥
 त्रिंशत्काष्ठीप्रमाणे च काले वृद्धावृणस्य च ।
 शिल्पे मनश्शिलायां च देहधात्वन्तरे तनौ ॥ १३५ ॥
 गीतौ कुड्यच्छदिःसन्धावित्युक्तार्थास्त्रयोदश ।
 यत्तु वाररुचे वाक्ये कलार्थत्वेन दृश्यते ॥ १३६ ॥
 धनं तद्वणवृद्धिस्थं केवलं वेति संशयः ।
 पुंसि त्वङ्गुष्ठसंस्पर्शे वीणातन्त्रीषु शाखिनः ॥ १३७ ॥

१. 'त्व' ख. ग. पाठः.

* 'घा' इति स्यात् ।

तिलकाख्यस्य पुष्पस्य गन्धे तद्वति तु त्रिषु ।
 अव्यक्तमधुरे शब्दे मूकेऽप्यथ करो नरे ॥ १३८ ॥
 रश्मौ पाणौ महीपस्य भागधेये घनोपले ।
 अजयस्त्वाह मुद्रायां हिंसाविक्षेपयोरपि ॥ १३९ ॥
 श्वेतशालौ गजप्राणे क्ली तु वारिदकार्मुके ।
 कल्कस्तरुष्कसंज्ञाकरिन्यासे ना न तु स्त्रियाम् ॥ १४० ॥
 दम्भे पापाशये पापे स्याद् विद्यौषधैःपिष्टयोः ।
 किट्टेऽप्यथ पलोन्मानचतुर्भागे नृशण्डयोः ॥ १४१ ॥
 कर्षं कृषिक्रियायां ना कण्वस्त्वृष्यन्तरे पुमान् ।
 पापे क्ली बधिरे तु त्रिर्मेधाविनि च ना पुनः ॥ १४२ ॥
 क्रमोऽङ्घ्रौ परिपाठ्यां च वेदपाठान्तरे विधौ ।
 क्रान्तौ स्थानकभेदे च द्वे त्वाखाह्वयमूषिके ॥ १४३ ॥
 क्षमा क्षान्तिपृथिव्योः स्त्री त्रिषु योग्यसमर्थयोः ।
 न्याये हिते क्षपा तु स्त्री निशीथिन्यां पुमांस्तु सः ॥ १४४ ॥
 गोजाविमहिषाणां स्यादत्यार्द्रच्छगणे तथा ।
 धान्यस्तम्बे समान्नाये त्वम्बुनामसु दृश्यते ॥ १४५ ॥
 क्षप इत्येवमेतस्य लिङ्गं रूपं च चिन्त्यताम् ।
 कचो बृहस्पतेः पुत्रे केशे चापि नृलिङ्गकः ॥ १४६ ॥
 नृजातिभेदे शनकीक्षत्रियप्रभेदे द्वयोः ।
 कशा स्त्री वाजिताडन्यां द्वे तु रोमशपुच्छके ॥ १४७ ॥
 नकुलस्य प्रभेदे स्यान्मर्त्यजात्यन्तरे तथा ।
 डिण्डिकीवैश्यजे क्ली तु कञ्जं पद्मे कचे तु ना ॥ १४८ ॥
 कच्छो जलाशयप्रान्ते पार्श्वे गुह्याम्बरे तथा ।
 जात्यन्तरे स्थावराणां नान्दीवृक्षाख्यपादपे ॥ १४९ ॥

१ 'स्थे' ख. पाठः. २. 'रिणिका' ख. , 'रुणि का' क. घ. ङ. पाठः. ३. 'धि' क. घ.
 पाठः. ४. 'मे' ख. पाठः. ५. ' ' क. ग. घ. पाठः.

कूर्मपादे च पुंसि स्यादथ स्यात् पुंसि भूमनि ।
 नीवृद्धेदेऽथ सिंहोऽमुमनूपे पुंस्यमन्यत ॥ १५० ॥
 कच्छं क्लीबेऽनूपदेश इति त्वमरदत्तवाक् ।
 क्षरो धाराधरे पुंसि सलिले तु नपुंसकम् ॥ १५१ ॥
 ऋतौ प्रावृट्समाख्ये स्त्री क्षरी क्षरितरि त्रिषु ।
 क्षतं व्रणे क्ली क्षणने लमात् षष्ठे च राशिके ॥ १५२ ॥
 इति सांवत्सराः प्राहुस्त्रि तु स्यात् खण्डिते हते ।
 क्षत्रं तु स्याद् धने तोये क्षत्रिये च नपुंसकम् ॥ १५३ ॥
 पुंसि त्वमरदत्तोऽमुं क्षत्रिये प्राब्रवीदथ ।
 कंसो ना पूर्वभूपालभेदे कृष्णस्य मातुले ॥ १५४ ॥
 पानपात्रान्तरे त्वस्त्री लोहे घोषाख्य आढके ।
 अजयस्त्वाह हंसेऽपि तत्र लिङ्गं दूयोरिति ॥ १५५ ॥
 कन्दोऽस्त्री सूरणे मूलसस्यमात्रेऽप्यथो कटः ।
 पर्यन्तदेशे ग्रामादेः किलिङ्गगजगण्डयोः ॥ १५६ ॥
 शवे शवरथे श्रोत्राफलके कालकूटके ।
 सज्जनस्त्वाह चलयऽप्येष्वर्थेषु पुमानयम् ॥ १५७ ॥
 लवणे त्वल्लेखे क्लीबे वाक्पतिस्तु नृशण्डयोः ।
 अविशेषेण पठति श्रोण्यां तु स्यात् कटी स्त्रियाम् ॥ १५८ ॥
 चापाग्रेषु त्रिषु पुनर्भृशे कष्टं तु भेद्यवत् ।
 कृच्छ्रे च गहने चैतत् स्यादसत्त्वे नपुंसकम् ॥ १५९ ॥
 कम्प्रा कशायां स्त्री त्रिस्तु कमितर्यथ (वाक् स्विका? कर्कवाक्) ।
 श्वेताश्वे द्वे पुमांस्वमौ हर्षनन्दी त्वभाषत ॥ १६० ॥
 सिते वर्णे तुरङ्गस्य कश्यं त्वश्वस्य मध्यमे ।
 म(ध्येऽद्ये) च क्ली कशाहं ७ त्रिः कतस्तु पुमानृषौ ॥ १६१ ॥

क्ली जलेऽथ कपिः पुंसि सहस्रकिरणेऽपि च ।
 ऋषिभेदे तथैव स्याद् द्वे तु वानरहस्तिनोः ॥ १६२ ॥
 कविस्तु पुंसि वाल्मीकौ *कृतकोटिमुनावपि ।
 त्रिषु तु स्यात् काव्यकारे पण्डिते च स्त्रियां त्वसौ ॥ १६३ ॥
 अङ्गुलित्रे खलीने च करिस्तु पुरुषे गजे ।
 द्वयोः कर्तरि तु त्रि स्यात् कटुस्तु नरि गुग्गुलौ ॥ १६४ ॥
 लशुने टङ्कने गन्धभेदे सौरभ्यसंज्ञके ।
 ऊषणाख्यरसे चाथ प्राक् शुण्ठेर्भेद्यलिङ्गकम् ॥ १६५ ॥
 पूर्वोक्तगन्धरसयोरेकयुक्ते समत्सरे ।
 अप्रियाकार्यतीक्ष्णेषु क्ली शुण्ठौ मरिचेऽपि च ॥ १६६ ॥
 स्त्रियां तु कटुरोहिण्यां कम्बुस्तु द्व मतङ्गजे ।
 त्रये तु तण्डुलकणे शङ्खे सङ्खचान्तरे तथ ॥ १६७ ॥
 शम्बूके चाथ कन्तुर्ना स्यात् कन्दर्पकरालयोः ।
 कंशब्दार्थवति त्वेष वाच्यलिङ्गः प्रकीर्तितः ॥ १६८ ॥
 तुम्बत्ययेऽथ कन्दुर्ना स्त्रियामप्यपरे विदुः ।
 सूत्रिते स्यात् क्रीडनके स्वेदनामपरे पुनः ॥ १६९ ॥
 पाक्स्थानेऽथ कद्रुर्ना वणे पिङ्गलसंज्ञके ।
 तत्र तु तद्वति भूमौ तु नागमातरि च स्त्रियाम् ॥ १७० ॥
 कर्षुस्तु ना करीषामौ स्त्री कुल्यातुषकोष्ठयोः ।
 क्षत्ता ना सारथौ द्वाःस्थे दूते मुसलरुद्रयोः ॥ १७१ ॥
 द्वयोस्तु क्षत्रियायां यः पारधैनुकसंज्ञकः ।
 शूद्राज्जातस्तत्र केचिदन्ये त्वायोगवाहये ॥ १७२ ॥

१. 'णे' ख. ग. ड. पाठः. २. 'ध्रु' ख. पाठः.

* 'हलभूतिस्तूपवर्षः कृतकोटिकविश्व सः' (पु. ९५. श्लो. १५.४.) इति वैजयन्ती ।

वैश्यायां जनिते शूद्रादन्ये पारशवाहये ।
 ब्राह्मणार्दूढशूद्रायां जाते प्रेष्यासुते परे ॥ १७३ ॥
 वैजयन्त्यां तु पठितं योऽयं स्यात् पारथैनुकः ।
 तस्मिन् दौत्यद्वारपाल्यवृत्तावित्यथ भेद्यवत् ॥ १७४ ॥
 क्वचिन्निवृत्ते च मृतेऽप्यविनीतेऽप्यथो पुमान् ।
 स्वतन्नकारके कर्ता भव्यसंज्ञे च पादपे ॥ १७५ ॥
 क्ली तु तस्य फले त्रिस्तु कारकेऽथ कर्तुं स्त्रियाम् ।
 पुंसि चोक्षणः स्कन्धदेशे प्रोन्नते राजलक्ष्मणि ॥ १७६ ॥
 श्रेष्ठेऽप्यथ पुमान् क्रव्यात् प्रेतदायानले द्वयोः ।
 राक्षसे त्रि तु मांसादे कर्मशब्देस्तु पुत्रपोः ॥ १७७ ॥
 पुण्ये पापे क्रियाशिल्पयातृषु दुमान्तरे ।
 भव्यसंज्ञे कारके च कर्त्रभिस्ततमादिके ॥ १७८ ॥
 अर्थप्रयोगे यज्ञे च भव्यवृक्षफले तु नैप् ।
 काली मृडान्यासकस्यां शक्तौ नवसु शक्तिषु ॥ १७९ ॥
 शम्भोः कृष्णनवाम्भोदे बहिज्वालासु सप्तसु ।
 एकस्यां प्रसहासंज्ञबृहत्यां श्रुकुटावपि ॥ १८० ॥
 क्षारकृटेऽपि सप्तानां मातृणामैकमातरि ।
 अर्द्धतीर्थकराणां तु याः स्युः शासनदेवताः ॥ १८१ ॥
 तासामेन्यंतमायां च कथयामास सज्जनः ।
 पिप्पलीवृश्चिकालयोश्च नीठ्यां कृष्णे तु जीरके ॥ १८२ ॥
 काला मनशिशलायां च कृष्णत्रिवृति च स्त्रियाम् ।
 क्ली तु कालायसे कालं पुमांस्तु समये यमे ॥ १८३ ॥
 मृत्यौ चापि महादेवे काण्ये त्रिषु तु तद्वति ।
 काष्ठा स्त्री कालभेदे स्यादष्टादशनिमेषके ॥ १८४ ॥

१. 'नू' ख. पाठः. २. 'युक्ते च' क. घ. पाठः. ३. 'न' ख. पाठः. ४. 'मिक,
 त' क ग. घ. पाठः.

स्थित्याख्यमर्यादायां च दिशि चाप्युपदिश्यपि ।
 दक्षिणोत्तरयोरन्यतरस्मिन् नयने रवेः ॥ १८९ ॥
 आदित्ये परमावस्थोत्कर्षयोरजिसंज्ञिनः ।
 समभूमिप्रदेशस्याप्यन्ते भूम्नि तु वारिणि ॥ १८६ ॥
 क्ली तु दारुणि कान्ता तु प्रियङ्गुतस्योषितोः ।
 स्त्री पुमांस्तु धवे नान्दीवृक्षे चम्पकपादपे ॥ १८७ ॥
 चम्पकप्रसवे तु क्ली तथा दमनके त्रि तु ।
 प्रिये मनोज्ञे कामस्तु कन्दर्पे काम्यवाञ्छयोः ॥ १८८ ॥
 गुग्गुलौ च निकामे तु क्ली स्यादनुमतेऽव्ययम् ।
 काम्यं कामयितव्ये च कामसाधौ च भेद्यवत् ॥ १८९ ॥
 क्ली तु ताम्रेऽथ काण्डोऽस्त्री दण्डे नाले जले चरे ।
 शक्तिसंज्ञवले वर्गे स्तम्भेऽध्याये च कुत्सिते ॥ १९० ॥
 इक्ष्वादेर्ग्रन्थिभेदे द्रुप्रकाण्डेऽवसरेऽपि च ।
 काण्डी तु हस्तिपिप्पल्यां स्त्री कारस्तु महीपतेः ॥ १९१ ॥
 भागधेये क्रियायां ना स्त्री तु बन्धनवेश्मनि ।
 कारा प्रसेविकायां च त्रि तु स्यात् करयोगिनि ॥ १९२ ॥
 बन्धने नृस्त्रियोः काशस्त्रिभुगन्धाख्यवीरुषि ।
 अस्त्री स्त्रीपुंसयोः काशा दीप्तौ काशी तु सा स्त्रियाम् ॥ १९३ ॥
 वाराणस्यामथो कायः शरव्ये निवहे तनौ ।
 ना त्रिः कदेवते क्षारः पुनः क्षरणभस्मनोः ॥ १९४ ॥
 गुडे काचाख्यमृद्भेदे स्वर्जिकाक्षारसंज्ञके ।
 लवणेऽपि यवक्षारे तिक्तस्य लवणस्य च ॥ १९५ ॥
 रसयोर्मिश्रणाज्जाते रसे तद्वति तु त्रिषु ।
 काव्यं क्ली कालिदासादिग्रन्थे पुंसि तु भार्गवे ॥ १९६ ॥

काणस्त्रिषु स्यादेकाक्षे मूषायां तु स्त्रियामियम् ।
 काणा पुंसि तु शब्दे च गमने च निमीलने ॥ १९७ ॥
 क्षामस्तृणाग्रौ ना क्षीणे त्रिषु क्षामा स्त्रियां भुवि ।
 क्ली त्विधमप्रोक्षणे काष्णं कृष्णसम्बन्धिनि त्रिषु ॥ १९८ ॥
 कार्यं प्रयोजने क्लीवं कर्तव्ये त्रिरथास्त्रियाम् ।
 कांस्यं स्यादाढके पानपात्रे घोषाख्यतैजसे ॥ १९९ ॥
 काको द्वे वायसे तस्य समूहे क्ली पुमान् पुनः ।
 लौल्ये काकी तु मृद्धेदे तुवरीसंज्ञके स्त्रियाम् ॥ २०० ॥
 कारिः क्रियायां स्त्री त्रिस्तु शिल्पिनं स्त्री तु कर्तरि ।
 कारुरिन्द्रे तु ना विश्वकर्मण्यस्यथ स द्वयोः ॥ २०१ ॥
 ब्राह्म्यादपूर्वपुंयोगवैश्याजे मानवान्तरे ।
 कासूः स्त्री व्याधिवुज्ज्वाः स्याच्छक्तिसंज्ञायुधान्तरे ॥ २०२ ॥
 त्रि तु वाग्विकले द्वे तु कामी सारसपक्षिणि ।
 त्रि तु कामवसि स्त्री तु कामिनी ललनान्तरे ॥ २०३ ॥
 क्रिया स्त्री निष्कृतौ शिक्षाचिकित्सोपायकर्मसु ।
 करणासम्भूजासु चेष्टायां सम्प्रधारणे ॥ २०४ ॥
 दृष्टं तूत्पलमालायां प्रतिष्ठायामितीदृशम् ।
 कषराशौ तु पुल्लिङ्गं क्रियं ज्यौतिषिका विदुः ॥ २०५ ॥
 क्षिप्रं तु पादाङ्गुष्ठस्य तर्जन्याश्चान्तरे नपुम् ।
 असत्त्वेऽपि च शीघ्रार्थे त्रि तु स्यात् सत्त्वगामि चेत् ॥ २०६ ॥
 किञ्जाः पुंभून्युदीच्ये स्यान्नीवृद्धेदे स तु त्रिषु ।
 कुत्सिताद्युद्धेऽथो ना क्षुद्रजन्त्वन्तरे क्रिमिः ॥ २०७ ॥
 तस्यापि लक्षणं केचिदाहुर्भूमिचरिष्णुताम् ।
 अन्ये त्वन्तर्गतामाहुर्लक्षायामथ स द्वयोः ॥ २०८ ॥

ऊर्णनाभे^१ करण्यां च जाते वैदेहकात् तथा ।
 मनुष्यजातिभेदेऽथ किरिर्द्वे सूकरेऽथ ना ॥ २०९ ॥
 धातुप्रभेदे किरतौ काले कश्चिदवोचत ।
 किष्कुः प्रमाणभेदे स्याद् द्वादशाङ्गुलसम्मिते ॥ २१० ॥
 वितस्त्याख्ये चतुर्विंशत्यङ्गुले हस्तसंज्ञके ।
 शाकटायनहर्षौ तु मानद्रव्यमवोचताम् ॥ २११ ॥
 छायायां च कुठारादिशस्त्रमुष्टौ च नृस्त्रियोः ।
 क्षित्वा ना केशवे वायौ क्षित्वरी तु स्त्रियां निशि ॥ २१२ ॥
 कश्चिन्नद्यामिति प्राह कीलस्तु नरयोषितोः ।
 ज्वालाशङ्कुकफोर्णाषु बाहौ पुंसि तु शङ्करे ॥ २१३ ॥
 कीरः शुक्रे द्वयोर्देशे कश्मीरेषु नृभूमनि ।
 क्षीरं क्ली सलिले दुग्धेऽन्येऽर्धर्चादिष्वधीयते ॥ २१४ ॥
 क्लीबं नपुंसकार्थे क्ली पुमांसं त्वपरे विदुः ।
 त्रिषु विक्रमहीने स्याद् बलहानि इतीत्यौ ॥ २१५ ॥
 कीर्णः पुंसि चुरीसंज्ञे जलस्थानान्तरे त्रि तु ।
 विक्षिप्ते स्त्री त्वभिख्यायां कीर्तिः कीर्तयतौ तु ना ॥ २१६ ॥
 कुम्भः पुंसि घटे मूर्धपिण्डे^३ सामोद्भवस्य च ।
 वेश्यापतौ सोमदत्ते सौरिराशौ महत्तरे ॥ २१७ ॥
 कामिलाख्यव्याधिभेद द्रोणाख्यपरिमाणके ।
 तस्य द्वये विंशतौ च खारीणां पञ्चविंशतौ ॥ २१८ ॥
 स्त्रियां तु कुम्भी खार्यां स्यात् स्थालीभेदे च सज्जनः ।
 दधिमन्थनगर्गर्यां ब्रूते स्माथ द्रुमान्तरे ॥ २१९ ॥
 कट्फलख्ये वारिपर्णीसंज्ञतोयवृणान्तरे ।
 त्रिवृतसंज्ञलताजातौ पुनः कुम्भेति दृश्यते ॥ २२० ॥

कट्फलादेस्तु मूले च प्रसवे च नपुंसकम् ।
 यथाप्रयोगं बोद्धव्यं कुटस्तु कलशे पुमान् ॥ २२१ ॥
 गृहे स्त्रीपुंसयोरेके कुटी कुट इति द्वयम् ।
 अन्ये त्वाहुः क्षुद्रगृहे पत्नीसंज्ञे कुटी स्त्रियाम् ॥ २२२ ॥
 द्वयोस्तु क्षत्रियाज्जाते कुङ्कुटीसंज्ञयोषिति ।
 मनुष्यजातिभेदे स्यादश्मकुट्टनवृत्तिके ॥ २२३ ॥
 कुडस्तु ना वैश्रवणे क्ली घटे लाङ्गलेऽपि च ।
 मनुष्यजातिभेदे तु पलिनीसंज्ञयोषिति ॥ २२४ ॥
 शूद्राज्जाते शिशौ च स्यात् कुडी कुड इति द्वयोः ।
 कुली तु बदरीकण्टकार्योज्येष्ठस्वसर्कम् ॥ २२५ ॥
 भार्यायां स्त्री नपि त्वे(नः)तद्वर्षाणां जलतर्पणे ।
 कुलं वंशे सजातीयगणे च स्थान्तिकेतने ॥ २२६ ॥
 तथा जनपदे द्वे तु मार्गरेऽथ कुथा त्रयी ।
 मतङ्गजपरिस्तोमे ना तु दर्भे कुशः पुनः ॥ २२७ ॥
 अस्त्री दर्भे रामसुते ना क्ली ह्रीवैरवारिणोः ।
 कुशा विष्टुतिकोष्ठे स्त्री वल्गारज्जौ च वाजिनः ॥ २२८ ॥
 अयोविष्णवे च कुशी केचित् त्वन्ये प्रचक्षते ।
 लाङ्गलस्य मुखे फालसंज्ञे क्ली तूत्पले कुवम् ॥ २२९ ॥
 दशैः पशौ कुजस्तु स्यात् पुमानङ्गारके तरौ ।
 भूमिजे तु त्रि कुञ्जस्तु न स्त्री गह्वरदन्तयोः ॥ २३० ॥
 हनौ लतादिपिहितोदरेऽथो पुंस्युषौ क्वचित् ।
 कुब्जस्तु गडुले त्रि स्यान्निखर्वे चापि सज्जनः ॥ २३१ ॥
 गडौ त्वेव नरि प्राहामरदत्तोऽपि सज्जनः ।
 कुम्बा सुगहनायां स्त्री वृत्तौ क्ली विदलेऽथ नप् ॥ २३२ ॥
 कुम्भं गृहे कर्मणि च फल्गुसङ्कटयोस्त्रिषु ।
 द्वे गजेऽथास्त्रियां कुष्ठं गन्धद्रव्यौषधान्तरे ॥ २३३ ॥

पारिभाष्याह्वये व्याधिभेदे त्रि तु भुवि स्थिते ।
 कुष्ठः सामस्वराणां स्यात् सप्तानामादिमे पुमान् ॥ २३४ ॥
 रुदिते क्ली त्रि तु कुष्ठिक्रियायाः कर्मतां गते ।
 कुण्डं नपुंसकं स्थाल्यां काञ्जिके वहिगर्तके ॥ २३५ ॥
 जलाशयविशेषे च देवतादेरथो पुनः ।
 सज्जनः प्राह कुम्भेऽपि कुण्डी तु स्त्री कमण्डलौ ॥ २३६ ॥
 कुण्डा तु जाते जारात् तु पतिवत्नीसुते द्वयोः ।
 अविवाद्यासु जाते च कुल्या तु सरिति स्त्रियाम् ॥ २३७ ॥
 नीरप्रणालिकायां च कृत्रिमाल्पसरित्यपि ।
 कुलस्त्रियां कण्टकार्यामस्थि तु क्ली पुमांस्तु सः ॥ २३८ ॥
 रसभेदे कटोश्चापि कषायस्य च मिश्रणात् ।
 जाते तद्वति तु त्रि स्यात् कुलीनेऽपि नृभूमि च ॥ २३९ ॥
 नीवृद्धेदे दाक्षिणात्ये मध्यदेशस्थितेऽपि च ।
 उदरदेशस्थिते चाथ कुत्सा स्त्री निन्दनेऽथ ना ॥ २४० ॥
 अरत्न्याख्यप्रमाणे स्याद् वज्रेऽप्युप्यन्तरेऽप्यथ ।
 तदपत्येषु बहुषु गोत्राख्येषु द्वयेऽथ ॥ २४१ ॥
 क्षुद्रो दरिद्रे कृपणे नृशंसेऽल्पनिऋष्टयोः ।
 त्रि क्षुद्रा स्त्री कण्टकारीवेश्पाव्यङ्गानटीषु च ॥ २४२ ॥
 सरघायां च ना त्वेऽत्सवेऽथ क्षुणः पुमान् ।
 क्षोमे क्रोधे रुजि त्रिस्तु स्यादुन्मत्तेऽथ कुन्दवाक् ॥ २४३ ॥
 शस्त्रमार्जकयन्त्रे ना भ्रमाख्ये पादपान्तरे ।
 शुक्लपुष्पाह्वये तस्य पुनर्नप् फलपुष्पयोः ॥ २४४ ॥
 कुन्तिर्ना नृपभेदे तत्रीवृद्धेदे तु भूमि च ।
 राज्ञस्तस्य स्यपत्ये स्त्री कुन्ती कुन्तिस्तु कैश्चन ॥ २४५ ॥

कुतूसंज्ञे स्नेहपात्रे पठेऽन्येषां न तन्मतम् ।
 एलायां च कुणिस्तु स्यान्नान्दीवृक्षाख्यपादपे ॥ २४६ ॥
 हस्ते च विकले पुंसि त्रि तु तद्व्यथो कुटिः ।
 नृस्त्री गृहेऽतिकुटिले कुट्टिः कुट्टयतौ पुमान् ॥ २४७ ॥
 अयसि स्त्री कुरुस्तु स्याद् ऋत्विग्राजर्षिभेदयोः ।
 ना नीवृदन्तरे त्वेष पुंभूम्यप्युत्तराह्वये ॥ २४८ ॥
 वर्षे कुरोस्तु राज्ञः स्यात् स्त्र्यपत्ये स्त्री कुरुयथ ।
 कुन्दुर्द्वयोर्मूषिके स्यात् पालक्यासंज्ञके तु ना ॥ २४९ ॥
 शाकभेदे कुमुत् तु त्रिर्गर्भहर्षयुते स तु ।
 गर्भे हर्षे स्त्रियां क्ली तु कुमुदे स्त्री तु कुम्भिनी ॥ २५० ॥
 भूमौ द्वे तु गजे नके स तु कुम्भवति त्रिषु ।
 कुण्डी त्वश्वे द्वयोः कुण्डवति त्रिः कुश्ववाक् पुनः ॥ २५१ ॥
 द्वे सृगाले बके त्वन्यः शिवायां कुश्वरी स्त्रियाम् ।
 कूटोऽस्त्री पुञ्जमायाश्चद्विशृङ्गे शरान्तरे ॥ २५२ ॥
 अयश्शलाकासंज्ञके सीराङ्गे फालसंज्ञके ।
 अयोघनेऽनुत्तरे दम्भे व्योम्नि निश्चलयन्त्रयोः ॥ २५३ ॥
 एकं निश्चलयन्त्रेति केचिदर्थममन्वत ।
 भूमौ कूपशौ तु त्रिः कूर्चोऽस्त्री श्मश्रुपीठयोः ॥ २५४ ॥
 भूमध्ये कथने दर्भे तन्तुवायपरिच्छदे ।
 तथा यतिपवित्रे च पादाङ्गुष्ठान्तरेऽपि च ॥ २५५ ॥
 स्त्री तु चित्रकराणां स्यात् कूर्ची लेखनसाधने ।
 कूचो द्वे हस्तानि स्त्री तु कूची कैश्चन वर्णिता ॥ २५६ ॥
 उदश्वितो विकारे च प्रमदायां च ना पुनः ।
 कूपो भूषितकन्यायां दातुं गर्तोदपानयोः ॥ २५७ ॥

गुणवृक्षेऽल्पकूपे तु कूपी स्त्री कूप्यवाक् पुनः ।
 क्ली पांसुलवंगाभिस्त्र्यलवणे भेद्यवत् पुनः ॥ २९८ ॥
 कूपसाधौ त्रि तु कूरो नृशंसे कठिनोऽपगयोः ।
 कुद्धे दरिद्रे घोरे च गुणमात्रे तु पुंस्रयम् ॥ २९९ ॥
 उष्णे च कठिने च स्यात् पूगवृक्षे स्त्रियां तु सा ।
 बदरीकण्टकार्योः क्ली त्वस्त्रि कूर्मस्तु कच्छपे ॥ २९० ॥
 द्वयोर्गजस्य त्वङ्घ्रिस्थप्रदेशे ना नखात् परे ।
 कृष्णं नपुंसकं सीसे मरिचे दुरितेऽयासे ॥ २९१ ॥
 करमर्दफले चाथ पुमान् विष्णौ हुताशने ।
 ध्वान्तपक्षे व्रीहिभेदे व्यासे मध्यमपाण्डवे ॥ २९२ ॥
 बलाहके कलियुगे करमर्दाख्यपादपे ।
 कालवर्णेऽप्यथो नैल्ययुक्ते चकितचेतसि ॥ २९३ ॥
 वाच्यलिङ्गो द्वयोस्तु स्यात् सर्पे शूद्रे मृगान्तरे ।
 काककोकिलयोरखुजातिभेदेऽप्यथ स्त्रियाम् ॥ २९४ ॥
 द्रौपद्यामथ पिप्पल्यां राजिकासृजसर्षपे ।
 जलकाजातिभेदेषु द्वादशसर्षपि षट् स्मृताः ॥ २९५ ॥
 सविषास्तेषु चैकस्मिन् द्वाक्षातिविषयोरपि ।
 हिरण्याद्यास्तु याः प्रोक्ताः सप्त जिह्वाः शिवागमे ॥ २९६ ॥
 अभेस्तास्वपि चैकस्यां या दक्षिणदिशि स्थिता ।
 कृतं तु निर्मिते त्रि स्याद् भक्ताय स्थितकिङ्करे ॥ २९७ ॥
 क्लीबं त्वादियुगेऽत्रादिपक्षहव्येऽक्षदेविनाम् ।
 अक्षपातप्रभेदे च स्तोमच्छन्दःप्रभेदयोः ॥ २९८ ॥

१. 'नापिप' क. ख. घ. पाठः.

* 'यवादि त्वकृतं हव्यं तण्डुलास्तु कृताकृतम् । अत्रादि कृतम्' (पु. ९१. श्लो. ९८.) इति वैजयन्ती ।

एतेषु युगसाधर्म्यादर्थेषु त्रिषु वर्तते ।
 इत्येक आहुः पर्यासे क्रियायां कृत्यवाक् पुनः ॥ २६९ ॥
 त्रिः कुद्बलुब्धभीतावमानितेष्वपरे पुनः ।
 विद्विष्टेऽन्ये तु संरब्धे कर्तव्यव्रश्चितव्ययोः ॥ २७० ॥
 कर्तनीये कृतिकृतकृत्यसाधावसुं पुनः ।
 अजयो विद्विषि प्राह नब्लिङ्गं तु प्रयोजने ॥ २७१ ॥
 स्त्री तु कृत्या क्रियायां स्याद् वैजयन्त्यां तु दैवते ।
 अभिचारोत्थिते स्त्री च नप् चेत्यथ कृशधनिः ॥ २७२ ॥
 तनुनि त्रिः पुमान् केतुग्रहेषु त्रि तु कृष्णवाक् ।
 सामगीतिप्रकाराणां भेदेनेकेन संयुते ॥ २७३ ॥
 प्राप्ते च कृष्टिक्रियया कर्षणे तु त्रिपुसकम् ।
 कृच्छ्रं कष्टे त्वधर्मे स्त्री तद्विष्येषु न स्त्रियाम् ॥ २७४ ॥
 तपोमात्रे तथा प्राजापत्यमन्तपनादिषु ।
 कृत्स्नं जले स्त्री सर्वस्मिन्निः कृकस्तु मृगान्तरे ॥ २७५ ॥
 द्वयोर्नाड्यौ कृषिस्तु स्त्री कृषिभूमौ च कर्षणे ।
 धात्वोः कृषतिकर्षत्याः पुमान् कृष्टिस्तु कर्षणे ॥ २७६ ॥
 मनुष्ये च क्रियां ना तु विपश्चिन्ति कृतिः पुनः ।
 पुमान् कृषात्किन्तुस्तयोः स्त्री क्रियायां कृतेऽपि च ॥ २७७ ॥
 चतुर्क्षरकच्छन्दोभेदेऽशीत्यक्षरेऽपि च ।
 कृषिर्वस्तु रूपे ना तन्तुवायद्रव्ये च कैश्चन ॥ २७८ ॥
 पठेऽन्यैस्तन्तुवाये द्वे स्त्री तु नापितभाण्डके ।
 कार्त्रिकासंज्ञकेऽथ स्याद् क्षेमशब्दो नृशण्डयोः ॥ २७९ ॥
 गङ्गले प्राप्तगक्षायां मोक्षे त्रिषु तु निर्भये ।
 ना चण्डासंज्ञभेषज्ये केशी* तु स्त्रीत्यभाषत ॥ २८० ॥

१. 'ता' ड. पाठः. २. 'पु' ग. पाठः. ३. 'त' क. ड. पाठः, 'तं तु' ख. पाठः.
 ४. 'पि' क. ख. पाठः. ५. 'कृ' क. ड. पाठः. ६. 'त्रि' ख. पाठः. ७. 'शे' ड. पाठः.

* 'चूडा केशी केशपार्ली' (पृ. १८१. श्लो. १०१.) इति वैजयन्ती ।

चूडायां यादवाचार्यो ना तु केशः शिरोरुहे ।
 रश्मौ भगे च क्लीबं तु ह्रीबिरे क्ष्वेडवाक् पुनः ॥ २८१ ॥
 लतायां स्यात् सुविख्याता राजकोशातकीति या ।
 विषे ध्वनौ च ना यौधसिंहनादे तु सा स्त्रियाम् ॥ २८२ ॥
 क्ष्वेडा वंशशलाकायामपि क्षेत्रं पुनर्नपि ।
 लवणे स्यादूषरजे क्षेत्रसाधौ तु तत् त्रिषु ॥ २८३ ॥
 केशी केशवति त्रिः स्याद् दैत्यभेदे तु नाथ सा ।
 कोशिनी स्त्री चोरपुष्पीसंज्ञस्तम्बेऽथ कोशवाक् ॥ २८४ ॥
 अस्त्री स्यात् कुड्मले दिव्ये विशेषे गेहदेव्याः ।
 धनौघे वेष्टकद्रव्ये पुस्तकासिपिधानयोः ॥ २८५ ॥
 शास्त्रे प्रजनने पेश्यां वृषणेऽपि च कचन ।
 कृमिभेदस्य नाडे च कौशेयप्रदौ तथा ॥ २८६ ॥
 कृताकृते हेमरूप्ये सुषिरे सज्जनस्त्वमुम् ।
 रन्त्रे चारङ्ग(?)इत्याह स्त्री तु कोशी विवक्षिते ॥ २८७ ॥
 तनुत्वे न पुमांस्त्वेभ्यो भेदे कोलं पुनर्नपि ।
 व्योषेऽर्धकर्णे तक्राले शुण्ठ्यां च बदरीकले ॥ २८८ ॥
 स्त्रियां तु कोला पिप्पल्यां (शाःश)स्त्रे च ज्याह्यभेषजे ।
 ना तु मेलकसंज्ञे स्यात् ह्रस्वे सौरौ द्वयोः पुनः ॥ २८९ ॥
 वराहे मूषिके त्रिस्तु खञ्जे कोष्ठस्तु न स्त्रियाम् ।
 कुसूलेऽन्तर्गृहे चान्तःकुक्षौ स्त्रीयेऽप्यधीयते ॥ २९० ॥
 कोको द्वे चक्रवाके च स्यादीहामृगसंज्ञके ।
 मृगान्तरे च ना त्वेष आदाने ना तु कोणवाक् ॥ २९१ ॥
 शनैश्चरेऽश्रौ लगुडे शब्दे कोणा तु नृस्त्रियोः ।
 वाचवादनदण्डे द्वे माहिषे क्षोमवाक् पुनः ॥ २९२ ॥

अट्टे नृशण्डयोः शण्डे त्वन्ये वस्त्रान्तरेऽब्रुवन् ।
 क्षोभ्यं वङ्गाख्यलोहे क्ली क्षोभणीये तु भेद्यवत् ॥ २९३ ॥
 क्रोडं क्ली कर्षमाने स्यादुत्सङ्गे द्वे तु सूकरे ।
 क्रोडा न ना स्यादुरसि स्यात् तु पुंसि शनैश्चरे ॥ २९४ ॥
 योजनस्य तु तुर्यांशे क्रोशो ना क्रोशनेऽथ नप् ।
 सामान्तरेषु क्रोष्ठा तु द्वे सृगालेऽथ सा स्त्रियाम् ॥ २९५ ॥
 क्रोष्ठी शुक्लविदार्या स्यात् क्रौञ्चस्तु कुङ्कुमे द्वयोः ।
 द्वीपभेदे तृतीयेऽस्य जम्बुद्वीपस्य पुंस्ययम् ॥ २९६ ॥
 गिरिभेदे च शण्डस्तु सामभेदेषु केषुचित् ।
 सम्बन्धिमात्रे तु कुञ्चो लिङ्गमस्य विशेष्यवत् ॥ २९७ ॥
 क्षौद्रं तु सारघे क्लीबं क्षुद्रसम्बन्धिनि त्रिषु ।
 कौशं कुशस्थलामिख्यन्तारे नप्यथ त्रिषु ॥ २९८ ॥
 स्यात् कुशस्य विकाराच्च कौम्भं त्वाज्ये दशाब्दिके ।
 क्ली त्रिस्तु कुम्भसम्बन्धे कौन्ती तु स्यौषधान्तरे ॥ २९९ ॥
 हरेणुसंज्ञे कुम्भस्य पुनः सम्बन्धिनि त्रिषु ।
 खगः पुंसि खवौ वायौ शरसङ्गामयोरथ ॥ ३०० ॥
 चातके भक्षिमात्रे च द्वे त्रिव्योमादिगामिनि ।
 खन्ता ना सायके द्वे तु गण्डकाख्यमृगान्तरे ॥ ३०१ ॥
 आदाभेदे च मकरसंज्ञेऽथो खण्डमास्त्रियाम् ।
 अर्धे गुडविकारे च कश्चित् स्वादुद्रवेऽभ्यधात् ॥ ३०२ ॥
 अब्धिजे लवणे क्लीबं भेद्यलिङ्गं तु खण्डिते ।
 खषो ब्रात्याच्छूद्रपूर्वक्षत्रियाजे नरान्तरे ॥ ३०३ ॥
 ङडोम्बीचण्डालजे च द्वे प्राणिभेदेऽथ खष्पवाक् ।
 बलात्कारे च कूपे च ना दुर्मेधासि तु त्रिषु ॥ ३०४ ॥

खरः शराख्यस्तम्बे ना ककुभाह्वयपादपे ।
 रक्षोभेदे दशास्यस्य प्रवीरे दण्डनायके ॥ ३०५ ॥
 हविर्धानाख्यदेशस्य पुरस्ताद् दक्षिणस्य या ।
 वितर्दिर्यज्ञदेशस्था तस्यामुष्णगुणे तथा ॥ ३०६ ॥
 कठिनत्वे च कार्कश्ये रसभेदे च मिश्रणात् ।
 जाते रसानां तिक्ताम्लकषायलवणात्मनाम् ॥ ३०७ ॥
 त्रिस्त्वेषामुष्णतादीनां गुणानां द्रव्य आश्रये ।
 एकैकस्य रसान्तानां चतुर्णामपि मन्वते ॥ ३०८ ॥
 शुष्कपूगफले तु क्ली लताभेदे तु सा स्त्रियाम् ।
 खरा स्याद् देवताडाख्ये रासभे तु द्वयोरथ ॥ ३०९ ॥
 खलं भूस्थानयोस्तक्रविशेषे कथिते च नपु ।
 निष्पीडितरसे कल्के पिण्याकादावथ त्रिषु ॥ ३१० ॥
 नीचे क्रूरे दुर्जने च पुंश्चल्यां तु स्त्रीषु खला ।
 फलग्रहणदेशे तु क्षेत्रस्य क्ली नपु त्वमुम् ॥ ३११ ॥
 अस्मिन्नर्थे वैजयन्त्यामाह पुंसि तु संयुगे ।
 खल्यां तु खलवृन्दे स्त्री खलाय तु हिते त्रिषु ॥ ३१२ ॥
 खजस्तु पुंसि मन्थाने त्रिस्तु व्योमादिखार्थजे ।
 खज्जो ना लशुने द्वे तु मर्त्यजात्यन्तरे तथा ॥ ३१३ ॥
 विप्रादन्तावसायिन्यां जाते खोडे तु स त्रिषु ।
 खनिः खनतिघातौ ना स्त्री तु स्यादाकरे निधौ ॥ ३१४ ॥
 गतौ तु कश्चिदाहाथो खलिः स्त्री पिष्टतण्डुले ।
 घनद्रवे द्रव्यभेदे जलपक्के परे पुनः ॥ ३१५ ॥
 पिण्याके खरुशब्दस्तु गीतभेदे स्मरे हरे ।
 दर्पे च ना द्वे पुरुषे कश्चिद् दृसे तु स त्रिषु ॥ ३१६ ॥

खङ्गी खङ्गवति त्रि स्याद् गण्डकाख्यमृगे द्वयोः ।

खण्डी खण्डवति त्रिः स्याद् वनमुद्गे तु पुंस्ययम् ॥ ३१७ ॥

खातं क्ली पुष्करिण्यां स्यात् खनने चाथ तत् त्रिषु ।

खननक्रियया प्राप्ते ख्यातिः कीर्तिधियोः स्त्रियाम् ॥ ३१८ ॥

ना तु ख्यारूपयोर्धात्वोः खिद्रो ना शशलाञ्छने ।

क्ली तु विभे परे त्वेनमुपतापे प्रचक्षते ॥ ३१९ ॥

खिलं त्वप्रहते स्थाने त्रिषु स्यात् तु नपुंसकम् ।

विध्यर्थवादमन्त्रेषु खेटं त्वस्त्री पुरेऽल्पके ॥ ३२० ॥

सज्जनस्वाह नद्यद्रिमध्यस्थे नगरे तथा ।

ना तु ग्रामविशेषे स्याद् ग्रामधातुहृथे कफे ३२१ ॥

अजयस्तु मृगव्ये च भेदलिङ्गं तु कुत्सिते

स्वेयं तु परिखायां क्ली खमित्ये व्यथो नरि ॥ ३२२ ॥

खेलो वेणौ स्त्रियां खेला लीलया नथ खोर्डवाक् ।

ना कुलाये त्रिपुटके त्रि तु खञ्जेऽथ गव्यत्राक् ॥ ३२३ ॥

रागद्रव्यान्तरे सौर्व्यां क्ली स्त्री तु निवहे गवाम् ।

गव्या गव्यत्सिञ्जे चाप्यध्वमानेऽथ गोहिते ॥ ३२४ ॥

सर्वगोसम्भवे च त्रिर्ग्रहस्तु स्यान्नवस्वपि ।

सूर्यादिषु विशेषाच्च राहौ निर्वन्धने तथा ॥ ३२५ ॥

आदाने चोपरागे च सोमपात्रान्तरेऽपि च ।

उल्लखलनिभे वन्धां पिशाचादौ तु स द्वयोः ॥ ३२६ ॥

गण्डः कपोले ना गर्वे स्याद् विस्फोटकवर्मणोः ।

बालाया भूषणेऽध्वस्य ग्रीवाया भूषणेऽपि च ॥ ३२७ ॥

ज्योतिःशास्त्रेषु ये योगाः सप्तविंशतिरीरिताः ।

विष्कम्भः प्रीतिरित्याद्यास्तेषामन्यतमेऽप्यसौ ॥ ३२८ ॥

चतुष्टये कपर्दानां द्वे तु खङ्गाह्वये मृगे ।
 अजयस्य त्विदं ग्रन्थे दृश्यते साध्वसाधु वा ॥ ३२९ ॥
 गण्डको रुजि विद्यायां खङ्गे पदचतुष्टये ।
 गङ्गा तु स्त्री सुरागेह आकरेऽन्यस्त्ववोचत ॥ ३३० ॥
 कोशेऽपि स्यात् तु पुंस्येष भाण्डागारेऽथ गर्जवाक् ।
 द्वे गजे गर्जने त्वक्ली गर्जा ना तु गदो रुजि ॥ ३३१ ॥
 कृष्णस्याप्यनुजे स्त्री तु गदा प्रहरणान्तरे ।
 गद्यं त्वपादबन्धेषु ग्रन्थेषु क्ली त्रिषु त्वदः ॥ ३३२ ॥
 गदितव्ये गया तु स्त्री पुण्यक्षेत्रान्तरेऽथ ना ।
 धने गृहेऽप्यपत्ये तु द्वे गरस्तु नृलिङ्गकः ॥ ३३३ ॥
 ऋषिभेदे निगरणे विषे च कृतकेऽथ नृप् ।
 जले गरा तु स्त्री देवताडसंज्ञलतान्तरे ॥ ३३४ ॥
 गर्दा स्त्री द्रवधारायां धमनीषु च वाचि ना ।
 गतं तु क्ली गतौ ना तु प्रकारे त्रि तु दौकिते ॥ ३३५ ॥
 ग्रामादौ दौकितवति तथातीतेऽपि सज्जनः ।
 गीतिप्रकृतिशब्देषु ये तालव्याः स्थिता अचः ॥ ३३६ ॥
 तेषामायीति शब्दोऽयं विकारो यत्र गीयते ।
 गीतिकाले स शब्दोऽयं छन्दोगैरुच्यते गतः ॥ ३३७ ॥
 गडुर्ना पृष्ठगैर्ग्रन्थो ब्रूतेऽमुं शाकटायनः ।
 घाटामस्तकयोर्मध्ये मांसपिण्ड इति स्फुटम् ॥ ३३८ ॥
 वाक्पतिस्त्वमुमध्यैष्ट वेश्योरःस्थकिणे भ्रमी ।
 कुब्जे तु त्रिरथो गन्त्री स्त्रीलिङ्गा शकटान्तरे ॥ ३३९ ॥
 गन्ता तु यातारि त्रि स्याद् गलन्ती तु स्त्रियामियम् ।
 कर्कर्या च्यवमाने च भुञ्जाने च गलत् त्रिषु ॥ ३४० ॥

गर्भुत् तु गरुडे सूर्ये तेजस्यपि पुमानथ ।
 द्वयोः स्यान्मक्षिकाभेदे पक्षिमात्रेऽप्यथ स्त्रियाम् ॥ ३४१ ॥
 तृणधान्यविशेषेऽथ काञ्चने स्यान्नृशण्डयोः ।
 ग्राहोऽवहारसंज्ञे द्वे यादोभेदे पुमांस्तु सः ॥ ३४२ ॥
 निर्बन्ध इति केऽप्याहुराचार्यस्य प्रयोगतः ।
 मुनित्रयमते त्वस्य साधुत्वं नोपलभ्यते ॥ ३४३ ॥
 अत्रार्थे ग्राम्यवाक् तु त्रिर्गामीणे स्त्री लतान्तरे ।
 घोषसंज्ञे स्वरूपफले ग्राम्याथो गालवाङ् नरि ॥ ३४४ ॥
 गलने मदनाभिख्यपादपे तत्फले तु नरः ।
 वडिशेऽप्यथ गानं क्ली गीतौ शब्देऽप्यथ स्त्रियाम् ॥ ३४५ ॥
 प्रौष्ठपद्यां पौर्णमास्यां गानी गानुस्तु पुंस्ययम् ।
 अत्रे स्त्री तु पृथिव्यां स्याद् देवजात्यन्तरे पुनः ॥ ३४६ ॥
 गन्धर्वारुख्ये द्वयोर्ग्राहिशब्दस्तु त्रिर्गहीतरि ।
 कपित्थे तु पुमान् वा तु गिरिः स्यान्नगमेघयोः ॥ ३४७ ॥
 प्लक्षे गिरीयककण्डागुडके कन्दुके परे ।
 गवां च व्याधिभेदे स्याद् गृणातौ गिरतावपि ॥ ३४८ ॥
 गीर्णौ तु स्यथ गीतं क्ली गाने गानस्य कर्मणि ।
 त्रि स्त्री तु गीता योगस्य पट्टेऽन्यस्त्वाह कश्चन ॥ ३४९ ॥
 क्लृप्तग्रन्थान्तरे गुञ्जा त्वक्ली स्याद् गुञ्जने स्त्रियाम् ।
 कृष्णलायां वाद्यभेदेऽप्यथ गुरमो नृशण्डयोः ॥ ३५० ॥
 हृदयग्रन्थिसंज्ञे स्याद् व्याधिभेदेऽपि वीरुधि ।
 बलानां सज्जने सैन्यभेदे सभ्येऽपि केचन ॥ ३५१ ॥
 घट्टे च शुल्कसंज्ञेऽन्ये त्वायस्थाने प्रचक्षते ।
 गुच्छो ना स्तबके धान्यस्तम्बे वीरुत्सु सप्तसु ॥ ३५२ ॥

एकस्यां हारभेदे च द्वात्रिंशदष्टिकेऽथ सा ।
 गुच्छा स्त्री माषधान्ये च गवीधौ च गुडः पुनः ॥ ३९३ ॥
 पिण्डे चक्षुर्विकारे च वकुलाख्यमहीरुहे ।
 गौले चेत्यपरे स्त्री तु स्नुहीगुलिकयोर्गुडा ॥ ३९४ ॥
 गुहा स्त्री पृश्निपर्णीति प्रसिद्धायां च वीरुधि ।
 गह्वरे पर्वतस्यापि स्कन्दे तु स पुमान् गुहः ॥ ३९५ ॥
 शृङ्गिबेरपुरस्थाननिषादाधिपतावथ ।
 गुह्यं शिश्रे भगे क्ली त्रि गोपनीये रहस्यपि ॥ ३९६ ॥
 गुन्द्रा फलिन्यां स्त्री भद्रमुस्तके क्षुद्रधान्यके ।
 *गवीधुसंज्ञे ना त्वेष स्तम्भभेदे शराह्वये ॥ ३९७ ॥
 गुरुर्बृहस्पतौ बुद्धमुनौ पित्रादिके तथा ।
 पुरोहिते च गोधूमेऽप्युपनीत्यादिकारिणि ॥ ३९८ ॥
 स्त्री तु मातृप्रभृतिषु गुर्वी दग्नि तु तन्नपि ।
 लम्बान्नवमराशौ च प्राहुः साव्वत्सरा इदम् ॥ ३९९ ॥
 नीलिकासंज्ञलोहे च त्रिषु तु स्याच्चतुर्वपि ।
 दुर्जरे बृहति ख्याते लघुनः प्रतियोगिनि ॥ ३६० ॥
 एष्वर्थेषु यदा स्व्यर्थस्तदा गुर्वीति वा गुरुः ।
 गृहाः पुंभूमि निलये नार्थायां चैतयोः पुनः ॥ ३६१ ॥
 गृहं क्लीबेऽपि नस्त्व मेघप्रभृतिराशिषु ।
 विशेषाल्लभतस्तुर्ये राशौ साव्वत्सरा विदुः ॥ ३६२ ॥
 औपासनाग्नौ शैलेयेऽप्यर्थ गृह्यं नपुंसके ।
 स्मार्तकर्मविधिग्रन्थभेदे त्रिस्त्वस्वतन्त्रके ॥ ३६३ ॥

१. 'विधौ' ख. पाठः. २. 'धर्मे चे' ख. पाठः. ३. 'ष्व' ग. पाठः.

* 'गुन्द्रा कुत्रफला गुच्छा.....गवेधुश्च गवेधुका' (पु. १२८. श्लो. ६५) इति वैजयन्ती ।
 'गुन्द्रा गवेधुकायाम्' इति बृहदभिधानम्. 'स्त्री गवेधुर्गवेधुका' इति सिंहः ।

पक्ष्ये च गृहसक्तेषु मृगपक्षिषु चाथ ना ।
 औपासनामौ गृह्या तु स्त्रीलिङ्गार्थे बहिर्भवेत् ॥ ३६४ ॥
 स्त्रियामथ द्वयगृत्सः शुनि च ब्राह्मणेऽपि च ।
 त्रि तु मेधाविनि गृध्रध्वनिस्तु पशुषु द्वयोः ॥ ३६५ ॥
 नाभिलाषे गृही तु त्रिगृहवत्यथ स द्वयोः ।
 गृहस्थे कीटभेदे तु गृहिणी स्त्री यदाह्वयः ॥ ३६६ ॥
 गृहकारीत्यथो गेयं क्ली गाने गातरि त्रिषु ।
 गातव्येऽप्यथ गेष्णो ना साममात्रे तनोस्ते ॥ ३६७ ॥
 अङ्गयोरुभयोः स्यात् तु त्रिषु रङ्गोपजीमिनि ।
 गोत्रो ना भूधरे मेघे क्ली तु नास्ति कुले बले ॥ ३६८ ॥
 कुत्सितार्थे च गोत्रा तु स्त्री भूमौ गोगणे त्रि तु ।
 गोत्रातर्यथ गोपस्त्रिर्गोपाले वा तु गोपने ॥ ३६९ ॥
 गोष्ठाध्यक्षे बहूनां च ग्रामिणामधिकारिणि ।
 शारिवायां तु गोपी स्त्री द्वे मनुष्येऽथ गोप्यवाक् ॥ ३७० ॥
 त्रिषु रक्ष्ये गूहर्नाके द्वे तु स्याद् दाससूनुषु ।
 गोला तु गोदावर्याख्यनदीभेदे स्त्रियामियम् ॥ ३७१ ॥
 नैपाल्यां बालरमणकाष्ठेऽप्यथ नपुंसकम् ।
 काञ्जिके ना तु पिण्डेऽथ गोधा प्राण्यन्तरे स्त्रियाम् ॥ ३७२ ॥
 निलकासंज्ञकेऽथो नप् स्त्री च हस्तघ्नसंज्ञके ।
 ज्याघातवारणे गोदः पुनर्गोदातरि त्रिषु ॥ ३७३ ॥
 ना क्रीडायां मतौ गोदौ हृदभेदौ कयोरपि ।
 ग्रामे तु तत्समीपस्थे गोदौ नित्यं द्वितायुतौ ॥ ३७४ ॥
 गोदा तु गोदावर्या स्त्री गोष्ठः सामान्तरे पुमान् ।
 गोस्थाने तु नृशण्डोऽथ गोष्ठी तु सदसि स्त्रियाम् ॥ ३७५ ॥

१. 'द्व' ग. पाठः 'स्तु' ख. पाठः. २. 'गोष्णा ना' क. ग. घ. ड. पाठः. ३. 'पि'
 क. ग. घ. ड. पाठः. ४. 'गोपनी' ड. पाठः.

गोमान् गोस्वामिनि त्रि स्यान्नदीभेदे तु गोमती ।
 गोधुक् तु पुंसि मेरौ त्रिर्गोपाले गोश्च दोग्धरि ॥ ३७६ ॥
 गौरस्तु ना विरिञ्चे द्वे धववृक्षेऽसनद्रुमे ।
 शुक्लपीतारुणगुणेष्वेतद्युक्तेषु तु त्रिषु ॥ ३७७ ॥
 अयजस्त्वाह शुद्धेऽपि स चैको लक्ष्यवेदिनाम् ।
 क्लीबमत्रोक्तविटपिद्वयस्य फलपुष्पयोः ॥ ३७८ ॥
 उशीरे च द्वयोस्तु स्यान्मृगभेदेऽथ सा स्त्रियाम् ।
 गौरी शिवासरस्वत्योः प्रियायां वरुणस्य च ॥ ३७९ ॥
 अर्हर्त्तीर्थकराणां तु याः स्युः शासनदेवताः ।
 तासामन्यतमायां च कथयामास सज्जनः ॥ ३८० ॥
 अजातार्तवकन्यायां तीक्ष्णार्जकहरिद्रयोः ।
 घनो ना मुस्तके भेधे सङ्घाते लोहमुद्धरे ॥ ३८१ ॥
 मुद्धरेऽन्येऽपि काठिन्ये कफगन्धेऽश्रके तथा ।
 भिक्षायाः परिमाणे च हन्तकारद्वयस्य च ॥ ३८२ ॥
 विस्तारे काठिने तु त्रिर्विपुले मूर्तस्योद्भवयोः ।
 कफस्थगन्धयुक्ते च क्ली तु वायान्तरे मुखे ॥ ३८३ ॥
 वाद्यवृत्तिप्रभेदे च लोहे सारकाहये ।
 घटा क्ली घटने गोष्ठ्यां हस्तिसङ्घटनेऽपि च ॥ ३८४ ॥
 वृन्दमात्रे परे दोहपात्रभेदे तु सा घटी ।
 तैलादिभाजने स्वल्पकाले नाडिद्वयात्मके ॥ ३८५ ॥
 मुहूर्ताख्येऽथ ना कुम्भराशौ द्रोणाख्यमानके ।
 नृस्त्रियोस्तु घटी कुम्भे घ्राणा तु क्लीनपुंसकम् ॥ ३८६ ॥
 नासायां स्याद् त्रिराघ्राते घ्रातौ तु नपि ना पुनः ।
 घासिर्धुद्धे हुताशे च गर्ताग्नाविति केचन ॥ ३८७ ॥

त्रि तु बह्वाशिनि घृतं त्वाज्ये तोये च नप् परे ।
 पुंस्यप्याहुर्घृणिस्तु स्यान्ना स्त्रियामपि केचन ॥ ३८८ ॥
 रश्मौ ज्वाले निदाघेऽहि वीच्यां घोणा तु सा स्त्रियाम् ।
 नासिकायां ह्यप्रोथे जलस्योपरि गत्वरे ॥ ३८९ ॥
 कुम्भीरमक्षिकासंज्ञे क्षुद्रजन्तावथो नरि ।
 *इत्वरे घूर्णने चाथ घोरास्त्रिषु भयानके ॥ ३९० ॥
 कष्ट इत्यरे द्वे तु सृगाले क्ली तु कुङ्कुमे ।
 घोलस्तु ना कपाले स्यात् क्ली दण्डाहतके तु तः ॥ ३९१ ॥
 मर्त्यजात्यन्तरे वैश्यघर्षरीजे द्वयोरथ ।
 घोष आभीरपल्लौ ना शब्दे वाचि स्वर परे ॥ ३९२ ॥
 ब्रह्मवालुकसंज्ञे च विषभेदे लतान्तरे ।
 कोशातक्याह्वये शब्दवर्णधर्मेऽप्यर्थास्त्रियाम् ॥ ३९३ ॥
 कंसाख्यलोहे चन्द्रस्तु ना कर्पूराशाङ्कयोः ।
 कम्पिलाख्यद्रुमे बर्हिमेचकेऽप्यजयोऽब्रवीत् ॥ ३९४ ॥
 सुन्दरे तु त्रिषु ज्ञेयं क्ली त्वारण्यकसामनि ।
 अत्र हेत्यृक्समुद्भूते कुमुदे रजतेऽप्यथ ॥ ३९५ ॥
 नृशण्डः कनके क्ली तु चन्द्रार्घ्यायामथ स्त्रियाम् ।
 पूष्णो रश्मिप्रहस्य शतानि त्रीणि रश्मयः ॥ ३९६ ॥
 हिमोत्सर्गात् कथितास्तेषु चक्रं तु नप्यदः ।
 पुंस्यप्येक रथाङ्गे च संसारे सैन्यराष्ट्रयोः ॥ ३९७ ॥
 जलावर्ते चये वृत्ते मण्डले धनलोहयोः ।
 काव्यालङ्कारभेदे च विषमे माक्षिकेऽपि च ॥ ३९८ ॥
 दद्रुसंज्ञव्याघ्रिभेदे व्यूहदम्भप्रभेदयोः ।
 धर्मचक्रादिके शस्त्रभेदे च द्वे तु पक्षिणि ॥ ३९९ ॥

१. 'पुनः' क. ग. घ. पाठः. २. 'पु' क. घ. पाठः. ३. 'थ' ग. पाठः. ४. 'रि
 तज्ज्ञे' ग. पाठः. ५. 'प' ख. पाठः.

* 'शक्करे' इति स्यात् ।

चक्रवाकाह्वयेऽथ स्त्री चर्चा चर्चिक्यचिन्तयोः ।
 मार्जारकर्णिकासंज्ञदेव्यां माष्टौ तु कश्चन ॥ ४०० ॥
 स्यात् पुंश्चल्यां च पार्वत्याः पुनर्नामसु सज्जनः ।
 चर्चिकेत्याह चर्चस्तु राजराजस्य पुंस्ययम् ॥ ४०१ ॥
 नवानां निधिभेदानामेकस्मिन्निति निश्चितः ।
 चण्डा स्त्रियां स्याद् दुष्पुत्रसमारूये भेषजान्तरे ॥ ४०२ ॥
 स्येव चण्डी तु दुर्गायां त्रिषु त्वत्यन्तकोपने ।
 चम्पा स्त्री नगरीभेदे वृक्षभेदे तु पुंस्ययम् ॥ ४०३ ॥
 चक्रो ना सर्पसत्रस्य सर्पभेदेऽपि यष्टरि ।
 व्यथने चिक्कणे तु स्यात् क्लीबं पूगतरोः फले ॥ ४०४ ॥
 चरं चराचरे त्रिर्ना चारे स्त्री युवतौ चरी ।
 चलं चलाचले त्रिर्ना तुरुष्क इति विश्रुते ॥ ४०५ ॥
 निर्यासभेदे वायौ च पुंश्चल्यां तु चला स्त्रियाम् ।
 विद्युत्यथ चरिर्वायौ चरतौ ना पशौ द्वयोः ॥ ४०६ ॥
 चरणाख्यक्रियायां स्त्री यवसेऽप्यथ चण्डुनि ।
 चटुः स्त्रीशण्डयोः पुंसि त्वयं पशुपिचण्डके ॥ ४०७ ॥
 चपले तु त्रिषु स्त्री तु चञ्चुल्लोटौ पतत्रिणः ।
 एरण्डे नाथ चर्मी ना भृङ्गद्रौ शङ्करस्य च ॥ ४०८ ॥
 भृत्ये भृङ्गिरिटाभिरुये स तु चर्मवति त्रिषु ।
 तथा फलकपाणौ च चक्री तु नरि केशवे ॥ ४०९ ॥
 द्वे कुलाले गृहस्थे च तौलिके भुजगेऽपि च ।
 त्रि तु स्याच्चक्रवन्मात्रे चारस्तु स्यान्नरि स्पशे ॥ ४१० ॥
 बन्धे प्रियालवृक्षेऽथ तत्फले क्लीबमङ्गणे ।
 चारी तु स्त्री नाट्यनान्द्यां गयाम्रस्य च सेचने ॥ ४११ ॥

आर्योपजीविभेदे तु चाटौ ना चटनेऽपि च ।
 मिश्रवर्णे कृष्णहरित्सिते तद्वति तु त्रिषु ॥ ४१२ ॥
 चान्द्री स्त्री पौर्णमास्यां स्याच्चन्द्रसम्बन्धिनि त्रिषु ।
 चारुर्वृहस्पतौ पुंसि चन्द्रिकायां तु सा स्त्रियाम् ॥ ४१३ ॥
 ऊहापोहक्षमायां च बुद्धौ चार्वा त्रिषु त्वयम् ।
 सुन्दरे चित्रवाक्ये च चाडुस्तु स्त्रीनपुंसकम् ॥ ४१४ ॥
 राजादिस्तुतिवाक्ये ना त्वयं पशुपिचण्डके ।
 दर्शये केचन प्राहुर्दर्व्यां त्वेवाह सज्जनः ॥ ४१५ ॥
 चित्रं नपुंसकं पुण्ड्रे स्यादालेख्येऽप्यथ त्रिषु ।
 आश्चर्ये कर्बुराभिर्यवर्णयुक्तेऽप्यथ पुमान् ॥ ४१६ ॥
 देवतानुक्रमे प्रोक्त आखुराजे चिरन्तने ।
 कर्बुराख्यगुणेऽथ स्त्री चित्रा हेमन्तरात्रिषु ॥ ४१७ ॥
 पशुकामेष्टिभेदे च विभ्रुते श्रुतिशालिनाम् ।
 कृष्णात्रिवृलताभेदे स्यग्रोधीसंज्ञभूरुहे ॥ ४१८ ॥
 गौदुम्बाख्यलताजातौ सुभद्राधुनिभेदयोः ।
 वेदशालिखे चापि नक्षत्रे चन्द्रदैवते ॥ ४१९ ॥
 तद्युक्ते कालमात्रेऽन्ये तत्कालोत्पन्नयोषिति ।
 द्वयस्तु पाठीनाभिर्यमत्स्यभेदेऽथ चिल्लवाक् ॥ ४२० ॥
 क्लिन्नेऽक्षिण च त्रिः क्लिन्नाक्षेऽप्यथ द्वे विहगान्तरे ।
 *आतापिसंज्ञेऽथो चिल्लीं शाकजात्यन्तरे स्त्रियाम् ॥ ४२१ ॥
 मारिषाख्ये तथाङ्गे च भ्रूसंज्ञेऽथ चिता स्त्रियाम् ।
 चित्यायां क्ली तु चयने चितेस्तु त्रिषु कर्मणि ॥ ४२२ ॥

१. 'क्रियायां' ड. पाठः. २. 'चो' क. ग. घ. ड. पाठः.

* "स्वामी तु—आतपति—इति विग्रहन् 'आतापी' इति पाठं मन्यते" इत्यमरटीकायां भानुजीदीक्षितः ।

चितिस्तु स्त्री समूहे स्याच्चितायां चयनेऽपि च ।
 ज्ञाने च चेततौ त्वेष धातौ स्यान्नरलिङ्गकः ॥ ४२३ ॥

चीनो ना पीतमुद्गे स्याद् काककङ्कटुमान्तरे ।
 मदनाख्ये तथोदीच्यनीदृद्दे तु भूमि च ॥ ४२४ ॥

तद्देशराजेषु पुनर्मृगयोश्चापि पुंस्त्रियोः ।
 व्यवस्थयाथ मृगयोर्लक्षणं चैवमभ्यधुः ॥ ४२५ ॥

ताम्रवर्णो मृगो यः स हरिणः स्याद् स एव यः ।
 सितक्रोडः स चीनः स्यादित्येकः प्रोक्तलक्षणः ॥ ४२६ ॥

अन्यः कपोतवर्णो यस्त्रिशदङ्गुलमानकः ।
 इत्यङ्कितोऽथ मदनफले क्लीबमयस्यपि ॥ ४२७ ॥

चीरं क्लीच्छिद्रवस्त्रे च वल्कले च स्त्रियां त्वरी ।
 क्षिल्लिकासंज्ञकीटे स्याच्चीरी चुक्रस्तु ना रक्ष ॥ ४२८ ॥

अम्लाख्ये बीजपूरेऽम्लवेतसे च निमन्त्रणे ।
 गुञ्जिकायां द्वयोस्तु स्यात् सुन्दरेऽथ नपुंसकम् ॥ ४२९ ॥

यन्मस्त्वादिशुचौ भाण्डे सक्षौद्रपुडकाञ्जिके ।
 त्रिरात्रं धान्यराशिस्थं तत्र चिञ्चाफलेऽपि च ॥ ४३० ॥

त्रिस्त्वम्लरससंयुक्ते च द्वयोः तु स्त्रियामियम् ।
 चुम्रशब्दः पुमान् स्यात् विषैण्ये तु त्रिषु स्मृतः ॥ ४३१ ॥

च्युतिः स्त्री च्यवनं योनौ वायौ च च्योततौ तु ना ।
 चूषा गजवरत्रायां स्त्री स्त्रीशण्डस्तु चूषणे ॥ ४३२ ॥

चूर्णमस्त्री वासयोगे धूलौ क्षारान्तरे त्रि तु ।
 दग्धेऽथ चूर्णः स्त्रीलिङ्गा ग्रन्थभेदे कपर्दके ॥ ४३३ ॥

ना तु चूर्णयतौ द्वे तु चूचुर्जात्यन्तरे नृणाम् ।
 किरात्यां शम्बराज्जाते वैदेहादिति केचन ॥ ४३४ ॥

पुल्कसादपरे क्ली तु चेलं वस्त्रेऽधमे त्रिषु ।
 चैत्रः पुंसि वसन्तस्य प्रथमे मास्यथ स्त्रियाम् ॥ ४३९ ॥
 तत्स्थायां पौर्णमास्यां स्याच्चैत्री भेत्ता तु चित्रया ।
 नक्षत्रेण युते कालभेदे चित्राह्वये पुनः ॥ ४३६ ॥
 काले जाते च स यदि स्यादस्त्र्यर्थस्ततश्च सः ।
 पारिशेष्याद् यथायोगं विज्ञेयो नपि पुंसि वा ॥ ४३७ ॥
 चैत्यं चिताङ्गे बुद्धाण्डे याज्ञिकाज्याधिवासने ।
 देवालये च क्लीबं स्यादुद्देशद्रौ तु केचन ॥ ४३८ ॥
 पुंस्यप्याहुरथो चैद्याश्चेदिनीवृत्ति केचन ।
 पुंभूम्लीत्याहुरेष द्वे चेदिराजस्य पुत्रयोः ॥ ४३९ ॥
 चोलस्तु पुंसि कूर्पासे करमर्दाख्यपादपे ।
 तत्फले क्ली दाक्षिणात्ये नीवृद्धे नृभूमनि ॥ ४४० ॥
 तद्राजे नास्य सन्ताने द्वयोर्यानपदेषु च ।
 गृहच्छदिःषु न स्त्री स्याच्चोक्षस्तु त्रिषु सुन्दरे ॥ ४४१ ॥
 गीतभेदे तु नाथ स्याच्चूडाकरणकर्मणि ।
 चौलं क्ली त्रि त् चोलस्य विकारादावथो नपि ॥ ४४२ ॥
 पुंस्यप्येके दूषणमुष्णवारणे स्त्री तु भेषजे ।
 मिसिसंज्ञे दौणिकारख्यस्तम्बे कुस्तुम्बुरुप्यपि ॥ ४४३ ॥
 छात्रांस्तु शिष्ये ना मधुभेदे नपुंसकम् ।
 छागा ना करुणाभिख्यपादपे छगले द्वयोः ॥ ४४४ ॥
 छिद्रं रन्ध्रेऽपराधे च दूषणे त्वजयोऽब्रवीत् ।
 एतेषु क्लीबलिङ्गं स्यात् त्रिषु तुच्छिद्रवत्यर्दः ॥ ४४५ ॥
 छिन्नं (त्रणे ? वृक्णे) त्रिषु क्ली तु निशारे दक्षि सा पुनः ।
 छिन्ना गुलूच्यां स्त्री छेकः पुनर्ना मृगपक्षिषु ॥ ४४६ ॥

१. 'पि' क. ग. घ. पाठः.

‡ 'कृते लूनच्छिन्नदातवृक्णच्छात...' (पु. २०९. श्लो. १०२). इति वैजयन्ती ।

गृहासक्तेषु वैदग्ध्ययुक्ते तु त्रिषु स स्मृतः ।
जयस्तु पीतमुद्गे ना नान्दीवृक्षे पुरन्दरे ॥ ४४७ ॥

पुरन्दरसुते जित्यां होमभेदेषु केषुचित् ।
दुर्गायां तु जया स्त्री स्याद् पार्वत्यां त्वजयोऽब्रवीत् ॥ ४४८ ॥

अन्यत्रापि क्वचिद् देवीविशेषेष्वपि दृश्यते ।
अर्हत्तीर्थकराणां तु याः स्युः शासनदेवताः ॥ ४४९ ॥

तासामन्यतमायां च कथयामास सज्जनः ।
जयस्य हेतुभूतायां विद्यायामपि कुत्रचित् ॥ ४५० ॥

तृतीयायां तथाष्टम्यां त्रयोदश्यां तिथिष्वपि ।
शमीद्रुमे हरीतक्यामग्निमन्थाख्यपादपे ॥ ४५१ ॥

वचाजीरकतर्कारीष्वथ स्तम्बान्तरे जपा ।
रक्तपुष्पे जपाख्येऽथो उपांशूच्चारणे पुमात् ॥ ४५२ ॥

शब्दस्याथ जवः पुंसि वेगे त्रिषु तु तद्द्विते ।
जवा तु स्त्री रक्तपुष्पस्तम्बभेदे जगद्द्वये ॥ ४५३ ॥

जन्योऽपवादे नात्रार्थेऽमरदत्तेऽब्रवीन्नपि ।
जनवादे तु पुंस्येन सिंहः कृमिऽजयोऽपठत् ॥ ४५४ ॥

क्ली युद्धे जनितव्ये च त्रि तूत्पादयितव्यके ।
जनितर्यपि जामातुः स्निग्धेषु ज्ञातयस्तु ये ॥ ४५५ ॥

भृत्याश्चापि नवोदायास्तेषु चान्ये तु केचन ।
विगीतेऽपि द्वयोस्त्वेष मातृवाहककीटके ॥ ४५६ ॥

जम्भस्तु दंष्ट्रापार्श्वस्थदन्ते ना भुक्तिपादयोः ।
दैत्यभेदे च जम्बीरतरौ क्लीबं तु तत्फले ॥ ४५७ ॥

१. 'जनः' क. ग. घ. ङ. पाठः. २. 'ठी' क. ग. घ. पाठः. ३. 'श्व' ग. पाठः.
४. 'षु' ग. ङ. पाठः. ५. 'व' क. ग. पाठः.

विदारणे तु वक्रस्य जम्भा स्त्री स्त्री पुनर्जटा ।
 केशसन्दर्भभेदे च मांसीसंज्ञौषधान्तरे ॥ ४९८ ॥
 तरोः शिफायां च जटीं त्वीकारान्तं प्रचक्षते ।
 द्रोणाख्यपरिमाणस्य चत्वारिंशत्यथ त्रिषु ॥ ४९९ ॥
 जटो जटावति त्रिस्तु जडोऽनालोच्यकारिणि ।
 शीतले स्तब्धनिर्वृद्धोः पङ्कगन्धिजले तु नप् ॥ ४६० ॥
 पुंसि शीतगुणेऽथाहाजयस्तोये जलं नपि ।
 *जले तु त्रिषु जप्रस्तु द्वयोः स्याद् विप्रभेकयोः ॥ ४६१ ॥
 जर्गो ना पादपे चन्द्रे ऋक्वे पक्षिणि तु द्वयोः ।
 त्रिषु वृद्धेऽथ जर्तो ना स्वाङ्गे प्रजननद्वये ॥ ४६२ ॥
 योनिरोष्ण्यपरे कश्चिदाभीरे च जनः पुनः ।
 जनने जननायां च प्रतिवेशविवाहयोः ॥ ४६३ ॥
 राजन्यबन्धावप्राज्ञे मनुष्ये त्विति सज्जनः ।
 क्लीबं दमनके प्राणिकृते वाथ जनी स्त्रियाम् ॥ ४६४ ॥
 जतुकृतसंज्ञवल्ल्यां च स्नुषातिबलयोरपि ।
 जनिस्तु पदयोः पुत्पत्तौ वरयोषिति च स्त्रियाम् ॥ ४६५ ॥
 जायतौ तु पुमांस्त्री तु जम्बूजम्बूटपादपे ।
 तत्फले जम्बु जम्बूश्च नस्त्रियोः स्यादथ द्वयोः ॥ ४६६ ॥
 चतुष्पाज्जातिभेदेऽथ जत्रुर्ना धर्मभेदयोः ।
 क्लीबेऽवसानेऽससन्धौ जन्युस्तु द्वे शरीरिणि ॥ ४६७ ॥
 अपत्ये च पुमांस्त्वेष प्रादुर्भावे प्रजापतौ ।
 पितर्यपि जगत् तु क्ली जगतीति स्त्रियामपि ॥ ४६८ ॥

१. 'तु' ग. पाठः.

* 'अनेडमूकस्तु जडो जलो मूक.....' (पु. २०२. श्लो. १४) इति वैजयन्ती । † का

लोके स्त्री तु जगत्यष्टाचत्वारिंशत्स्वरादिषु ।
 छन्दोभेदेषु सुरभौ पृथिव्यां चाथ तत् त्रिषु ॥ ४६९ ॥
 त्रसे चराचरे चापि मनुष्ये तु द्वयोरथ ।
 जटावति जटी त्रि स्यात् प्लक्षवृक्षे तु पुंस्ययम् ॥ ४७० ॥
 जवी वेगवति त्रिः स्याद् द्वे तु वातप्रमीमृगे ।
 जालं गवाक्षभेदे क्ली पुष्पक्षारकवृन्दयोः ॥ ४७१ ॥
 आनाये कपटे चापि भारताद् दक्षिणे क्वचित् ।
 वर्षात् स्यादन्तरद्वीपे मर्त्यजात्यन्तरे पुनः ॥ ४७२ ॥
 †विप्रीवैदेहजे द्वे स्यात् पटोल्यां तु स्त्रियामियम् ।
 जाली जारस्तु नादित्ये तथैवोपपतावथ ॥ ४७३ ॥
 अविवाह्यासु कन्यासु या स्यात् कन्याप्रसूतिजा ।
 कन्या तस्यां स्त्रियां जारी हिमवद्बहुहितर्यपि या ४७४ ॥
 क्लीबं तु रक्तकुमुदे जातं त्वस्त्री कदम्बके ।
 त्रिरुपन्ने जन्मनि क्ली जामिस्तु स्त्री कुलस्त्रियाम् ॥ ४७५ ॥
 तृणेऽङ्गुलौ च स्वसरि नीवृद्धे च कुत्रचित् ।
 जामि तु क्ली जलेऽभ्यासात् समानगुणवस्तुनः ॥ ४७६ ॥
 आलस्ये चेतसो जानुस्त्रिस्त्री द्वात्रिंशदङ्गुले ।
 मानभेदेऽप्यूरुजङ्घास्त्रिषु चाप्यथ जालिवाक् ॥ ४७७ ॥
 त्रिषु जालवति द्वे तु दाशे स्यात् स्त्री तु जालिनी ।
 पिप्पल्यां चित्रशालायां जिह्वं तु कुटिले त्रिषु ॥ ४७८ ॥
 अलसे क्ली तु पापे द्वे सर्पे क्ली तु जितं जये ।
 त्रिषु तु स्वीकृते तत् स्याद् युद्धभग्नाभिभूतयोः ॥ ४७९ ॥

१. 'षु' ख. ग. पाठः.

† 'जालं वैदेहकाद् विप्रा' (पु. ७४. श्लो. ३३) इति तु वैजयन्ती ।

जिप्री द्वे शकुनौ कश्चित् त्वाह ना क्रोधकालयोः ।
इति जिष्णुस्तु ना विष्णाविन्द्रे मध्यमपाण्डवे ॥ ४८० ॥

अग्नौ च जित्वरे तु त्रिजित्वा त्विन्द्रेऽपि योद्धरि ।
ना स्त्री तु जित्वरी नद्यां वाराणस्यां च वाणिजाः ॥ ४८१ ॥

जीवो ना गीष्पतौ जन्तौ क्षेत्रज्ञे त्रि तु जीवति ।
त्रये प्राणे स्त्री तु मौर्व्यां जीवन्त्याख्यलतान्तरे ॥ ४८२ ॥

स्याज्जीवनक्रियायां तु नृस्त्री छन्दोन्तरे पुनः ।
द्विषष्टिस्वरके क्लीबं जीरस्त्वग्न्यन्नयोः पुंससु ॥ ४८३ ॥

अजाज्यां तु नृशण्डः स्याद् द्वे त्वश्चे जीर्विवाक् पुनः ।
टङ्के ना शकटे द्रव्ये गुल्मे चाथ द्वयोः पशौ ॥ ४८४ ॥

मद्रौ च चटके चाथ जीवन् स्यात् प्राणति त्रिषु ।
जीवन्ती तु स्त्रियां जीवास्तुशकलतान्तरे ॥ ४८५ ॥

ज्योतिष्मतीगुडूच्योश्च जूर्णस्तु स्यान्नृलिङ्गकः ।
वज्रेऽपि यावनालेऽपि त्रि तु वृद्धे स्त्रियां पुनः ॥ ४८६ ॥

जूर्णा स्याद् सन्धजेष्वेषा जूर्णस्तु स्त्री ज्वरे कुधि ।
शरीरे च पुंसस्त्वेष आदित्ये च विरिञ्चने ॥ ४८७ ॥

समीपे तु तवहे भेद्यलिङ्गं तु सत्वरे ।
ज्येष्ठस्तु पूर्वजे वृद्धतमे शस्ततमे त्रिषु ॥ ४८८ ॥

त्रपुहीबेरयोस्तु स्त्री स्याल्लोहे नीलिकाह्वये ।
अपि द्वयोस्तु हंसेऽथ ज्येष्ठा स्त्री शम्भुशक्तिषु ॥ ४८९ ॥

नवस्वेकत्र चालक्ष्मीगृहगोलिकयोरपि ।
इन्द्रदैवतनक्षत्रेऽप्यथ ज्यैष्ठी स्त्रियामिधम् ॥ ४९० ॥

ज्येष्ठानक्षत्रसंयुक्तपौर्णमास्यां पुमांस्तु सः ।
शुक्रमासे त्रि तु ज्येष्ठसम्बन्धिन्यथ जैत्रवाक् ॥ ४९१ ॥

क्ली द्यूते जयनेऽथ त्रिर्जयशीले स्त्रियां पुनः ।
 जैत्र्यास्फोताख्यवल्ल्यां स्याद् विष्णुक्रान्तान्यनामनि ॥ ४९२ ॥
 ज्योतिरात्मनि सूर्येऽग्नौ हविर्होमार्चिदीप्तिषु ।
 ग्रहनक्षत्रतारासु नक्षत्रेऽपि विशेषतः ॥ ४९३ ॥
 विलोचने धने पुत्रे सामभेदेषु केषुचित् ।
 ज्योतिष्टोमाख्ययज्ञे च क्लीबं दीप्तौ तु वा स्त्रियाम् ॥ ४९४ ॥
 नित्यं पुमांसमग्नौ चांमरदत्तोऽन्वशादिदम् ।
 पुन्नपुंसकलिङ्गस्तु ज्योतिष्टोमे मतो मम ॥ ४९५ ॥
 ज्यौस्त्री तु स्त्री पटोल्यां स्याज्ज्योतिष्मद्रजनावपि ।
 त्रि तु ज्योत्स्नावति स्त्री तु झषा नागबलाहये ॥ ४९६ ॥
 भैषज्ये ना तु विपिने द्वे मस्त्ये मकरेऽपि च ।
 झरो ना निर्झरे स्त्री तु झरा स्याज्झरणे त्रि तु ॥ ४९७ ॥
 झटो झटितरि द्वे तु शूद्रामैत्रेयजे नरे ।
 टङ्कोऽस्त्री परशौ शैलशृङ्गे पाषाणदारणे ॥ ४९८ ॥
 मुद्रितोन्मानभेदे च टङ्कणे चाथ नस्त्रियाः ।
 मृगभेदे वैयवस्थाने^१ ना तु कश्मीरविश्रुते ॥ ४९९ ॥
 महीरुहान्तरेऽथ स्यात् फले त्रिस्य नपुंसकम् ।
 तलश्चपेटे तालाख्यद्रुमे शोतगुणे च ना ॥ ५०० ॥
 त्रि तु तद्वति शण्डे च तालसंज्ञतरोः फले ।
 पाताले समदेशे च चतुर्भागे पलस्य च ॥ ५०१ ॥
 पाणिना दक्षिणेनैव वीणातन्त्र्याश्च ताडने ।
 अजयस्तु पठत्येनेत् कार्यबीजे धनेऽपि च ॥ ५०२ ॥

१. 'वा' ख. घ. ड. पाठः. २. 'प्य' ख. पाठः. ३. 'तो' ग. पाठः. ४ 'नं का'
ड. पाठः.

॥ 'अग्नेर्भाजन्ते अर्चयः' इति श्रुतेरिदन्तोऽपि ।

अधःस्वरूपयोस्त्वस्त्री हस्तघ्ने तु तला तलम् ।
 इति स्त्रियां च शण्डे चाप्यथ लिङ्गत्रये तर्तम् ॥ ९०३ ॥
 प्राहुर्जलाशयप्रान्ते तीरे त्वन्येऽद्रिसानुनि ।
 तङ्कः सम्भावनायां च भयेऽप्यस्त्री ततं पुनः ॥ ९०४ ॥
 वीणादिवाद्ये क्ली ना तु पितरि त्रि तु विस्तृते ।
 व्यासे त्रयं तु त्रितये त्रिस्त्रिवेद्यां त्रयी स्त्रियाम् ॥ ९०५ ॥
 नपस्त्री त्रयाणां वृन्दे स्यात् त्रसं तु त्रिषु चक्षुः ।
 त्रसी तु स्त्री त्रासभेदे यस्मिन् सति दिक्कं भ्रमः ॥ ९०६ ॥
 गन्तुं विवेकशून्यत्वादित्येवं कश्चिदब्रवीत् ।
 त्र्यश्रा स्त्रियां त्रिवृत्संज्ञवल्ल्यां त्र्यश्री तु सा त्रिषु ॥ ९०७ ॥
 त्वचं तु क्ली सूक्तटाख्यगन्धद्वयस्य वल्कले ।
 त्वचा स्यान्तृस्त्रियोर्ना तु ताःस्तटतिधातुके ॥ ९०८ ॥
 सूनायां तु स्त्रियां ना तु त्रिवैश्वानरौनले ।
 स्त्री चर्मवृतपेडायां नापि चाथ तनुः स्त्रियाम् ॥ ९०९ ॥
 असृग्धरायां लम्बाख्यराशौ वैपुषि सा पुनः ।
 तन्वीति पिप्पलीसंज्ञभेषजे ना तु पादपे ॥ ९१० ॥
 नान्दीवृक्षहृद्ये त्रिस्तु विरलेऽल्पे कृशेऽपि च ।
 तन्तुसूत्रे ना यज्ञसंस्थायां चाथ स द्वयोः ॥ ९११ ॥
 एकत्र भेदे भेदानां मण्डल्याह्वयभोगिनाम् ।
 ग्राहाख्ययादोभेदे च सामभेदे पुनर्नापि ॥ ९१२ ॥
 स(र्वत्रिः?र्वाम्नि)र्चित्यायाः पुच्छे पक्ष्याकारस्य वस्तुनः ।
 छुरिकायां च खज्जादिमुष्टौ चाप्यस्त्रियामथ ॥ ९१३ ॥
 तप्ता स्याद् भास्करे पुंसि भेद्यलिङ्गं तु तापके ।
 त्वष्टा प्रजापतौ वह्नौ देवतक्षणि तक्षणि ॥ ९१४ ॥

१. 'टी' ड. पाठः. २. 'रेऽन' क. ख. ग. पाठः. ३. 'दिहे च सा' ग. पाठः.
 ४. 'स्त्रिययाः' ड. पाठः. ५. 'स्तु' क. ख. पाठः.

विष्णवग्रजे माध्यमिकदेवे दिनकरे च ना ।
 त्रि तु त्वक्षितरि स्यात् तु तक्षा ना वर्धकौ स तु ॥ ११९ ॥
 विप्रीकरणजे मर्त्यजातिभेदे द्वयोस्तथा ।
 आयोगवे च वृत्तिश्चेत् तक्षणं तस्य ना पुनः ॥ ११६ ॥
 तक्षा दीपे ज्वरे सूर्य आतपे क्ली तु पुत्रयोः ।
 तपस्तु नपि कृच्छ्रादौ धर्मसन्तापयोरपि ॥ ११७ ॥
 लग्नान्नवमराशौ च प्राहुः सांवत्सरा इदम् ।
 शिशिरर्तौ त्वचि प्राह शाश्वतः पुत्रपोः पुनः ॥ ११८ ॥
 माघमासे तपस्तु क्ली पापे नरकशोकयोः ।
 गुणत्रयस्यान्यतमे साङ्ग्यानां प्रकृतौ बले ॥ ११९ ॥
 अज्ञाने ज्वलति ध्वान्ते रात्रौ राहौ तु ना तैमाः ।
 तालः कालक्रियामाने तृणराजाख्यपापि ॥ १२० ॥
 अङ्गुष्ठमध्यमामाने चपेटे त्रपुसेऽपि च ।
 इधुभेदे च नाथ स्त्री ताली दृढदलाह्वये ॥ १२१ ॥
 तृणद्रुमे तामलकीसौराष्ट्रीसुसलीषु च ।
 प्रतिताल्यामथ क्लीबं हरिताले फलेषु च ॥ १२२ ॥
 अत्रोक्तस्थावराणां स्यात् कांस्यताल्यां तु तत् त्रये ।
 तारस्तु शुद्धसुतायां मुक्ताशुद्धौ च तारणे ॥ १२३ ॥
 रदेऽपि सज्जनः प्राह तारा तु स्यान्नरस्त्रियोः ।
 नक्षत्रे नेत्रमध्ये च रजते तु नृशण्डयोः ॥ १२४ ॥
 त्रिषु तूच्चैस्तरे शब्दे विशदेऽप्यथ पङ्कजे ।
 प्रणवे च नपि स्त्री तु तारा योषिति वालिनः ॥ १२५ ॥
 सुगतस्य च ताम्रं तु स्यात् क्लीबं शुल्बखैपयोः ।
 ना शुल्बवर्णसदृशे वर्णे तद्वति तु त्रिषु ॥ १२६ ॥

१. 'वा' क. ख. घ. ङ. पाठः. २. 'मतः' ङ. पाठः. ३. 'क्षु' क. घ. पाठः.
 ४. 'तु कार' ग. पाठः. ५. 'कू' ख. ङ. पाठः.

ताम्रा तु स्त्री कृष्णलाख्यवल्ग्यां ताक्षर्यस्तु ना रथे ।
 गरुडे शैलजे विष्णौ विष्णोर्वामनविग्रहे ॥ १२७ ॥
 सौवर्चलाख्यलवणे पुनः स्त्री द्वे तुरङ्गमे ।
 तान्तस्तु मासे ना तान्तिमति तु त्रिः पुमान् पुनः ॥ १२८ ॥
 विस्तारे तानशब्दोऽथ गीतिधर्मे नपुंसकम् ।
 तापस्तसौ पुमान् स्त्री तु तापी स्यान्निम्नगान्तरे ॥ १२९ ॥
 ताडो ना ताडने ताडी स्त्री तालीसंज्ञपादपे ।
 तार्णं भारतवर्षस्थद्वीपभेदे नपुंसकम् ॥ १३० ॥
 तृणसम्बन्धिनि त्रिः स्यात् त्राको धर्मे त्रिलिङ्गकः ।
 त्रि स्याच्छरणदेशीये त्वाष्ट्रस्तु क्षपके पुमान् ॥ १३१ ॥
 अरत्नानां च यूपस्य स्यादरत्नौ चतुर्दशे ।
 त्वाष्ट्री तु स्त्री सूर्यपत्नीभेदे त्रिषुः पुनस्त्रिषु ॥ १३२ ॥
 सम्बन्धिमात्रे यस्यापि त्रिषु स्याद् देवतात्र च ।
 अपत्ये तु द्वयोस्त्वष्ट्रस्य तापिर्तुलिङ्गकः ॥ १३३ ॥
 दैत्यभेदे तापयतौ नदीभेदे तु केचन ।
 स्त्रीति पातरि तु त्राता त्रिर्ना तु सितसर्षपे ॥ १३४ ॥
 तिक्तस्तु सर्षपे पुंसि पटोले गुग्गुलावपि ।
 विरसाख्यरसे षण्णां रसानां कटुकेऽपि च ॥ १३५ ॥
 रश्मि च सुरभावेतद् गुणत्रययुते त्रिषु ।
 स्त्री तिक्ता कटुरोहिण्यां तिष्यस्तु नरि मारुते ॥ १३६ ॥
 महादेवे कलियुगे वह्नौ पुण्याख्यतारके ।
 तद्युक्ते कालसामान्ये तज्जाते तु त्र्यथ स्त्रियाम् ॥ १३७ ॥
 तिष्यामलक्यां तिग्मस्तु वज्रे चोष्णगुणेऽपि च ।
 त्रि तु तद्वति तीक्ष्णे च तेजिते च त्रिकं तु नप् ॥ १३८ ॥

पृष्ठवंशाधरे त्रिस्तु त्रयाणां निवहेऽथ ना ।
 शालङ्कायनसंज्ञेषु मुनिभेदेषु भूम्नि च ॥ १३९ ॥
 तिर्यक् तु साचिभेदे त्रिर्नरं त्वाह पशुष्वमुम् ।
 त्रिवृत् स्त्री त्रिवृतासंज्ञलताभेदेऽथ पुंसि सः ॥ १४० ॥
 नवसङ्ख्यात्मके स्तोत्रे त्रि तु स्तोत्रे च तद्वति ।
 तद्युक्तेऽप्यहरादौ स्याद् रज्ज्वादौ त्रिगुणे तथा ॥ १४१ ॥
 तीर्थमस्त्री पुण्यजले पुण्यक्षेत्रेऽध्वरे भगे ।
 जलावगाहमार्गे च मन्त्राद्यष्टादशस्वपि ॥ १४२ ॥
 शास्त्रे निदाने योग्ये च स्त्रीपुष्पे दर्शनेष्वपि ।
 उपाध्यायेऽप्युपाये च प्राहाचार्यकुलेऽपरः ॥ १४३ ॥
 नदीष्वन्योऽथ तीक्ष्णोऽस्त्री विषे क्लीबं तु संयुगे ।
 गरे चाप्यजयोऽवादील्लोहे कालायसाह्वये ॥ १४४ ॥
 अयोभेदे परे पुंसि त्वौष्ण्ये तीक्ष्णार्जकाह्वये ।
 स्तम्बे च चारभेदे चातिहिंसाकारधौरीणि ॥ १४५ ॥
 सूर्येऽथ स्त्री वचायां स्यात् तीक्ष्णत्रिर्निशितोष्णयोः ।
 आत्मत्यैजि च तीव्रं तु त्रि(तूष्ण)त्कृष्टनितान्तयोः ॥ १४६ ॥
 उष्णे च क्ली त्वसत्त्वेऽथ तीरे कूले नपुंसकम् ।
 तीरी तु शरभेदे स्त्री योऽल्पो वेगसमन्वितः ॥ १४७ ॥
 तुङ्गस्तु पुंसि पुनःप्रादुर्भवे प्रांशौ तु स त्रिषु ।
 स्त्रियां तु तुङ्गा स्याद् वंशरोचनासंज्ञभेषजे ॥ १४८ ॥
 अजगन्धाह्वयस्तम्बे पुनस्तुङ्गी पुमान् पुनः ।
 तुग्रो यवे वरिष्ठे तु त्रिरन्नाकाशयोस्तु नप् ॥ १४९ ॥
 तुत्थं रसाञ्जने क्लीबं नीलीसंज्ञौषधौ तु सा ।
 सूक्ष्मैलायां च तुत्था स्त्री रथचक्रस्य तु स्त्रियाम् ॥ १५० ॥

१. 'व्यवहारादौ र' ग. पाठः. २. 'का' ग. पाठः. ३. 'च' क. घ. पाठः. ४.
 न्वपि च' क. घ. ङ. पाठः. ५. 'क' क. ख. घ. पाठः.

तुम्बा नाभावलाब्वां तु तुम्बी तुम्बं तु तत्फले ।
क्लीवं तुच्छं तु शून्ये त्रिष्वसुखे तु नपुंसकम् ॥ ९९१ ॥

तुञ्जस्तु दाने वज्रे च बलादानादिके च ना ।
तुञ्जा तु रक्षणे स्त्री स्याद्विंशत्यां तु नरस्त्रियोः ॥ ९९२ ॥

तुन्नस्तु व्यथिते त्रि स्यान्नान्दीवृक्षे तु पुंस्ययम् ।
तुष्टस्तु नान्दीवृक्षे ना तुष्टौ क्ली तद्वति त्रिषु ॥ ९९३ ॥

तुषस्तु पुंसि धान्यानां त्वचि तत्सदृशे तथा ।
हिरण्यादेश्च शकले विभीतकतरावपि ॥ ९९४ ॥

तत्फले क्ली तुदिस्तु स्त्री पुंस्यप्येकेष्वक्षते ।
वाद्यभेदे लघे चाल्पकालभेदे च संशये ॥ ९९५ ॥

सूक्ष्मैलायां च ना त्वेष तन्तौ स्त्री पुनस्तुरिः ।
तन्तुवायोपकरणभेदे पुंसि तु वारिधौ ॥ ९९६ ॥

तुतोर्तिधातौ च क्ली तु तूयं तोये द्रुते त्रिषु ।
तूर्योऽस्त्री वाद्यनिर्घोषे स तु वाद्ये नपुंसकम् ॥ ९९७ ॥

तूरो ना कश्चनर्घोषे गतित्वरणहिंसयोः ।
पुनः स्त्रीपुंसयोस्तूरा तूषं तु स्यान्नपुंसकम् ॥ ९९८ ॥

वाद्येऽश्यायां तूषा तु तुष्टौ स्त्रीपुंसयोरथ ।
तूषं त्रिषु स्यात् त्वरिते हिंसिते क्ली तु हिंसने ॥ ९९९ ॥

तृप्तं तु नपि षट्षष्टिस्वरे छन्दोन्तरे तथा ।
तृप्तौ त्रि तु स्यात् प्रीते च सुहिते चाथ तृप्तवाक् ॥ ९९० ॥

क्ली पापदुःखयोर्ना तु पुरोडाशे तृष्णं पुनः ।
क्लीवं स्यान्मल्लिकाभेदे सुरूपासंज्ञकेऽथ तत् ॥ ९९१ ॥

दूर्वायवेक्षुप्रभृतिक्षुद्रस्थावरजातिषु ।
नृशण्डयोरथ पुमांस्तेरः कतकपादपे ॥ ९९२ ॥

ह्री तु तस्य फले वक्त्रेऽप्यथ तैलो नृशण्डयोः ।
तिलस्त्रेहे तिलस्य त्रिः सम्बन्धिन्यथ तोग्म+वाक् ॥ ९६३ ॥

हरिचवे ना हरितवर्णे चाथ त्रि तद्वति ।
ह्री त्वभ्रे कर्णमूलेऽथ तोडं सशिखमुण्डने ॥ ९६४ ॥

ह्रीबिऽपनयने पुंसि दण्डोऽस्त्री निग्रहे मथि ।
आज्ञायां शासने राज्ञां हिंसायां ल्युडे नृपे ॥ ९६५ ॥

सेनायां वृक्षशाखायामथ दक्षः प्रजापतौ ।
प्राचेतसे बले पुंसि त्रिषु चारुणि पेशले ॥ ९६६ ॥

कुक्कुटे तु द्वयोः स्त्री तु भुवि दक्षा दशा पुनः ।
परमायामवस्थायामवस्थामात्रकेऽपरे ॥ ९६७ ॥

आयुषो दशमांशेऽन्ये विपाके कर्मणः परे
दीपवर्तौ च वतौ च वस्त्रस्यान्ये तु मन्त्रे ॥ ९६८ ॥

अस्मिन्नर्थे स्त्रियां भूम्नि पुंभूम्यन्येऽथ दशवाक् ।
दशनाख्यक्रियायां ना मक्षिकायां तु स द्वयोः ॥ ९६९ ॥

वन्यायां स्त्री तु तज्जातिभेदे दंशयल्पकेऽथ ना ।
दन्तः स्याद् दशने शैलकटकेऽन्यस्त्ववोचत ॥ ९७० ॥

दंष्ट्रायां हस्तिनश्चेति दन्ती तु स्थावरान्तरे ।
नागदन्तीसमस्ये स्त्री दत्तं तु नपि हेमनि ॥ ९७१ ॥

त्रिषु विश्राणित दभ्रः पुनश्चन्द्रसमुद्रयोः ।
ना त्रि त्वल्पे च कुशले दलभं तु नपि बल्कले ॥ ९७२ ॥

गोत्रकृत्युषिभेदे ना दर्शशब्दस्तु राक्षसे ।
द्वयोर्देशविशेषे तु पुंभूम्यप्यथ दस्मवाक् ॥ ९७३ ॥

१. 'गोऽप' क. ख. घ. ङ. पाठः.

† 'तोकम् कर्णमूले पुंसि हरिते च हरिचवे' इति तु मेदिनी । 'कर्णमूलेऽत्रहरितोरतोकम् तोकमो हरिचवः' (पु. २३३. श्लो. ३८) इति वैजयन्ती ।

पुंसि वहौ च वज्रे च त्रि तूपक्षयकारिणि ।
 द्रवो नर्मणि निर्यासे द्रवणे च पलायने ॥ १७४ ॥
 पुंसि स्त्री तु द्रवा नद्यां त्रिर्घनप्रतियोगिनि ।
 दरः शङ्खे भये श्वभ्रे छिद्रमात्रे तु सज्जनः ॥ १७५ ॥
 नृशण्डः कन्दरे तु स्त्री दरी स्वल्पार्थके पुनः ।
 दरोऽन्ययमिति प्राहुर्दलं तु स्त्री तरुच्छदे ॥ १७६ ॥
 न स्त्री भागेऽथ ना द्वन्द्वः समासे चार्थचोदिते ।
 नृशण्डस्तु युधि स्त्री तु रहस्ये मिथुनेऽपि च ॥ १७७ ॥
 युग्मे च भैद्यलिङ्गं तु युग्मावयववस्तुषु ।
 दधिस्तु पुंसि श्रीपिष्टसंज्ञनिर्यासवस्तुनि ॥ १७८ ॥
 स्त्री तु क्षीरविकारे स्याद् विप्रप्रियमिति श्रुते ।
 दर्विः समुद्रे चक्रै च ना स्त्री तु प्रादिकीलके ॥ १७९ ॥
 दस्युस्तु द्वे चतुष्पद्यौ मर्त्यजात्यन्तरेषु ये ।
 चौर्यादिदोषदुष्टत्वाद् भवेयुः सङ्ग्रहपङ्कताः ॥ १८० ॥
 तेषु ना तु रिपौ त्रिस्तु तस्कारेऽथ द्रवत् त्रिषु ।
 पलायके द्रावके च द्रकते तु स्त्रियामियम् ॥ १८१ ॥
 न्यग्रोधीसंज्ञकस्तम्बे द्रवत् तु स्त्री भये हृदि ।
 नद्यां प्रपाते चेत्येके विष्टायामिति कश्चन ॥ १८२ ॥
 हिमवत्तट इत्यन्ये राजभेदे तु पुंस्ययम् ।
 तस्यैव पुमपत्येषु भूमि देशस्य भूपतेः ॥ १८३ ॥
 दण्डी पुंसि यमे द्वाःस्थेऽप्यथ दण्डवति त्रिषु ।
 द्वे शुके द्वे तु दंष्ट्री स्यात् सर्पे ग्राहाख्ययादसि ॥ १८४ ॥
 वराहे मूषिके व्याघ्रेऽप्यथ दंष्ट्रावति त्रिषु ।
 दासो भृत्ये द्वयोः स्त्री तु षडश्रासंज्ञवीरुधि ॥ १८५ ॥

स्याद् दासी नीलक्षिण्ट्यामप्यथ दाशो द्वयोरयम् ।
भृत्यकैवर्तयोस्तत्र स्व्यर्थे दाश्यथ नृस्त्रियोः ॥ ९८६ ॥

दाने (द्वेः च) स्त्री तु दाशात्र दशायोगिनि तु त्रिषु ।
दान्त(स्तुः स्त्रि) दमिते दान्तियुक्ते दान्तविकारके ॥ ९८७ ॥

स्व्यर्थे तु पूर्वयोर्दान्ता वाच्ययोरुत्तमे पुनः ।
स्व्यर्थे दान्ती दमनके पुनर्दान्तौ च तन्नपि ॥ ९८८ ॥

दाक्षस्त्रिर्दक्षसम्बन्धिन्यध्वर्यायां तु स्त्रियामियम् ।
कपिलायां भवेद् दाक्षी दायस्तु त्रिषु दातरि ॥ ९८९ ॥

ना तु दाने विभक्तव्यपित्रादिद्रविणे तथा ।
अजयस्त्वाह सोल्लुण्ठभाषिते रक्षणादिषु ॥ ९९० ॥
यौतकादिधने चाथ दात्व आयुक्तके त्रिषु ।
ना यज्ञेऽन्यस्तु दाने क्लीत्याह दाकस्तु दातरि ॥ ९९१ ॥

त्रिर्द्वे तु यजमाने स्याद् दानुस्तु त्रिषु दातरि ।
द्वयोस्तु यजमाने ना त्वर्के वातेऽप्यथो नापि ॥ ९९२ ॥

पुंस्यप्यन्ये दारु काष्ठे क्ली पुनर्देवदरुणि ।
दावीं दारुहरिद्रायां स्त्री द्विजात् द्वयोर्भवेत् ॥ ९९३ ॥

ब्रह्मक्षत्रियविट्स्वण्डजातेषु दशनेषु ना ।
द्विजा तु स्त्री हरेण्याल्लगन्धद्रव्ये द्विकं पुनः ॥ ९९४ ॥

मनआत्मद्रव्ये क्लीबं काके तु द्वे स तु त्रिषु ।
सङ्घे द्विपरिमाणे स्याद् द्वाभ्यां क्रीतादिकेष्वपि ॥ ९९५ ॥

दिग्धस्तु विषलिप्तेषौ त्रिषु लिप्तप्रवृद्धयोः ।
क्ली स्यादुपचये स्नेहेऽप्याहेदं वैजयन्तिका ॥ ९९६ ॥

दिव्यं क्ली व्योम्नि लशुने गाने तन्त्रीसमुद्भवे ।
प्रत्यये च त्रि तु दिवि भवे दिष्टस्त्वनेहसि ॥ ९९७ ॥

ना क्ली संवदने दैवे कृतान्तेऽपि धनञ्जयः ।
 दैवाद् भेदेन पठति दानभूषणयोरपि ॥ १९८ ॥
 यन्मृत्तिकाम्भसा खानं तत्रापि त्रि तु भाषिते ।
 दत्ते च दि(ष्टःष्टि)स्तु पुमान् प्रमाणेऽष्टाङ्गुलेऽथ सः ॥ १९९ ॥
 स्त्री दानोक्तिसुखेषु स्यादथामित्रे द्विषत् पुमान् ।
 त्रिस्तु द्वेष्टरि मर्त्ये तु द्विपाद् द्वे ब्यङ्घ्रिके त्रिषु ॥ ६०० ॥
 दीनस्तु पुंसि पुत्रागे केतव्यां च त्रिषु त्वयम् ।
 दरिद्रे कृपणे क्षीणे दीर्णां तु ककुभि स्त्रियाम् ॥ ६०१ ॥
 त्रिषु मित्रे च भीते च दीर्णं दीप्ता तु विद्युति ।
 स्त्रियां प्रज्वलिते तु त्रि दीप्यस्तु नरे जीरके ॥ ६०२ ॥
 खराश्वासंज्ञभैषज्ये त्रि तु दीपापितव्यके ।
 द्वीपोऽस्त्रियामन्तरीपसंज्ञेऽन्तर्वारिणस्तटे ॥ ६०३ ॥
 जलाशयविशेषे तु द्विषी स्त्रीति प्रचक्षते ।
 दीर्घं त्रिष्वायते मातृद्वयकालस्वरे तथा ॥ ६०४ ॥
 क्ली तु स्यादुभयोः साम्नोः ससुन्वेवर्गगीतयोः ।
 द्वीपिद्वे श्वापदे काले पुमान् दुग्धं तु नप्यदः ॥ ६०५ ॥
 क्षीरे गव्यादिके तु त्रिः कृतदोहे तथैव तत् ।
 पयःप्रमृत्तिके चाथ दुर्गा क्ली नरके वने ॥ ६०६ ॥
 गच्छे तु ना परे त्वाहुर्दुष्प्रापनगरे नरम् ।
 अन्ये क्ली दुर्गमे तु त्रिः कात्यायन्यां तु सा स्त्रियाम् ॥ ६०७ ॥
 दुर्गा द्रुणी तु कच्छप्यां स्त्री मौर्व्यां तु द्रुणाथ नप ।
 द्रुणं धनुषि दुःखं तु क्ली व्यथायामथ त्रिषु ॥ ६०८ ॥
 तत्साधने द्युतिस्तु स्त्री प्रभाभिगमकान्तिषु ।
 पुमांस्तु द्योततौ ना तु द्युवार्कस्वर्गराजसु ॥ ६०९ ॥

१. 'भा' ख. ड. पाठः. २. 'षु' क. घ. पाठः. ३. 'तु' क. ग. घ. ड. पाठः. ४.
 'स' ख. पाठः. ५. 'दी' क. घ. पाठः.

अभिगन्तरि तु त्रिः स्यादित्येके दूतवाक् पुनः ।
 द्वे सन्देशहरे शुके तु ना दूती तु सा स्त्रियाम् ॥ ६१० ॥
 सञ्चारिकायामित्येके दूष्यं तु स्थूलपूययोः ।
 क्ली (तु? त्रि) दूषयितव्येऽथ दृढं क्लययउशीरयोः ॥ ६११ ॥
 दृढा स्त्रियामामलक्यां तमालक्यां तथौषधौ ।
 तालमूलीसमाख्यायां त्रि तु स्थूलेऽधिके भृशे ॥ ६१२ ॥
 बलवत्यप्यथ श्लेष्मसंज्ञे चर्मविकारके ।
 नृशण्डयोरथो दृश्या स्त्री सेवायामथ त्रिषु ॥ ६१३ ॥
 दर्शनीये भूषणे क्ली दृष्टं तु त्रिषु वीक्षिते ।
 ज्ञाते क्लीबं तु भूपानां भये स्वपरचक्रजे ॥ ६१४ ॥
 ऐहिकार्थेऽप्यथो देवः पुमान् खञ्जे महीपतौ ।
 नात्र्योक्तिविषयक्षमापे चक्षुरादीन्द्रियेषु च ॥ ६१५ ॥
 स्त्री तु राजकुलोद्भूतराजपत्न्यां तथा पुनः ।
 महिष्यां नात्र्यभाषास्थनृपतेर्मद्यमूर्वयोः ॥ ६१६ ॥
 गुडूचीस्पृकयोर्देवी सुरे तु द्वे पुमान् पुनः ।
 देष्णो बाहौ द्वयोस्तु स्याद् यजमानेऽथ स त्रिषु ॥ ६१७ ॥
 सुरूपे दानशीले च देवा तुन्तरं देवरे ।
 अम्रौ च केचन त्वाहुः स्त्री पितृव्यस्त्रियामिति ॥ ६१८ ॥
 देशी तु ना गुरौ त्रिस्तु केचिन्मार्गोपदेशके ।
 स्त्री तु प्रदेशिनीनाम्न्यामङ्गुल्यां देशिनी भवेत् ॥ ६१९ ॥
 द्वेषी तु निम्बवृक्षे ना द्वेषशीले तु भेद्यवत् ।
 शत्रौ च दैत्यं तु क्लीबमुशीरे ना विभीतके ॥ ६२० ॥
 द्वे दैतेये स्त्री तु दैत्या मुरासंज्ञकभेषजे ।
 दैष्टं क्ली याज्ञिकानां स्याद् प्रोक्षण्यासादने त्रि तु ॥ ६२१ ॥

सम्बन्धिनि स्याद् दिष्टस्य दिष्टेश्चाथ विधौ नपि ।
दैवं त्रिदेवसम्बन्धे द्रोणा स्त्री चतुराढके ॥ ६२२ ॥

दारुपात्रविशेषेऽथ काकजात्यन्तरे द्वयोः ।
अश्वत्थाम्नस्तु ताते ना शाकस्तम्बान्तरे तथा ॥ ६२३ ॥

स्त्री तु द्रोणी द्रोणपुष्पीसंज्ञस्तम्बे गिरिप्लवे ।
शैलस्य शिलयोः सन्धौ द्रवभाण्डे तथापरे ॥ ६२४ ॥

आहुः काष्ठाम्बुवाहिन्यां द्रोहस्तु द्रोहके पुमान् ।
द्वे तु विप्रखर्षीजाते मर्त्यजात्यन्तरे विदुः ॥ ६२५ ॥

दोषो वातादिके दुष्टौ गुणस्तु श्रितियोगिनि ।
ना दोषा तु भुजायां स्त्री स्यात् त्वाकारान्तमव्ययम् ॥ ६२६ ॥

रात्रावथ रजन्यामित्यस्मिन्नर्थे परे विदुः ।
द्योतस्तु द्योतनायां ना दीप्तौ द्योता तु सा स्त्रियाम् ॥ ६२७ ॥

ज्ञेया पिङ्गलकेशादिकन्यायां सुरभावपि ।
धर्मोऽस्त्री सुकृते साम्ये स्वभावे लग्नराशितः ॥ ६२८ ॥

राशौ तु नवमे प्राहुर्मौहर्ता नां तु सोमपे ।
न्याय्यचारयमार्हिसाखङ्गचापेषु राशि च ॥ ६२९ ॥

प्रधानशेषे सत्ये च श्रुतौ दण्डविनिर्णये ।
सतां तु सङ्गतेऽप्येनमजयः समुपादिशत् ॥ ६३० ॥

ध्वजं त्वस्त्री पताकायां चिह्ने पूर्वदिशो गृहे ।
शिभ्रेऽथ तालवृक्षे ना वृक्षमात्रे तु सज्जनः ॥ ६३१ ॥

धन्यः पुण्यवति त्रि स्याद् धनस्य च निमित्तके ।
धन्या लतावृहत्यां स्त्री कुस्तुम्बुरुणि चाप्यथ ॥ ६३२ ॥

धवो ना धवने पत्यौ योषितामजयः पुनः ।
 प्रभुमात्रेऽब्रवीदेनं तदसन्मूलहानितः ॥ ६३३ ॥
 धुरन्धराख्यद्रौ क्ली तु तत्फले द्वे तु मानवे ।
 धरो ना भूधरे तूले कार्पास्यां स्त्री पुनर्धरा ॥ ६३४ ॥
 भूमीगुडूच्योर्धत्रस्तु ना वृक्षेऽर्केऽप्यथो नपि ।
 गृहे नभसि सूत्रे च धत्रा तु दिवि सा स्त्रियाम् ॥ ६३५ ॥
 धनुशब्द उकारान्तः प्रियालाख्यद्रुमे पुमान् ।
 क्ली तु तस्य फले पापेऽप्यथ धर्ता त्रि धारके ॥ ६३६ ॥
 ना तु धर्मे धन्व तु क्ली चापे व्योम्यथ शाश्वतः ।
 स्थलेऽप्याह मरौ पुंसि ध्वजी तु ध्वजसंयुते ॥ ६३७ ॥
 त्रिः शौण्डिके च ध्वजिनी सेनायां स्त्री धनी तु ना ।
 कुबेरे त्रिस्तु धनवन्मात्रे वार्धुषिके तथा ॥ ६३८ ॥
 धन्वी तु ना धनूराशौ धानुष्के तु भवेत् त्रिषु ।
 धनुर्नृशण्डश्चापे क्ली चतुर्हस्तप्रमाणके ॥ ६३९ ॥
 धाना स्त्री भूरुहां बीजे कुस्तुम्बुरुणि चाप्यसौ ।
 अष्टे यवे भूमनि च हर्षनस्यै त्ववोचत ॥ ६४० ॥
 धाना यवानां अष्टानां स्थूलचूर्ण इतीदृशम् ।
 क्ली दांने धौरणे प्राणि धान्यं तु स्त्रीनपुंसकम् ॥ ६४१ ॥
 कुस्तुम्बुरुणि सस्ये क्ली ध्वाङ्गस्तु बककाकयोः ।
 द्वयोस्तत्रापि च स्यथे ध्वाङ्गी ध्वाङ्गा तु नृस्त्रियोः ॥ ६४२ ॥
 स्याद् घोरवाशिते धात्रः पुनर्द्वे कितवेऽथ सा ।
 धात्री स्यामलकीभूम्योरुपमातरि चाथ ना ॥ ६४३ ॥
 ध्वाङ्घ्रिर्ध्वाङ्घ्रितीधातौ स्याद् स्त्री तु स्याद् घोरवाशिते ।
 धाता तु ना विरिञ्चे त्रिः पिबे धातरि धर्तरि ॥ ६४४ ॥

धिष्ण्यस्तु याज्ञिकानां ना वह्निभेदेषु केषुचित् ।
 तेषां स्थानेषु चान्ये तु वह्निमात्रे प्रचक्षते ॥ ६४५ ॥
 शुक्राङ्गारकयोः क्ली तु नक्षत्रे स्थानगेहयोः ।
 अजयस्तु बलेऽप्येतत् स्वनिघण्टावचीकृतत् ॥ ६४६ ॥
 आसनेऽथ स्त्रियां धिष्ण्या स्यादुल्कायामथो पुमान् ।
 धीरोऽब्धौ मन्थरे तु त्रिधृतिमद्विदुषोरपि ॥ ६४७ ॥
 स्त्री तु धीरा गुडूच्यां स्याद् धीवा व्याधौ पुमान् द्वयोः ।
 मत्स्ये कश्चित् तु देवे द्वे त्रि तु कर्कर स्त्रियाम् ॥ ६४८ ॥
 धीवरीत्याह ना तु स्याद् ध्रुवः अम्भुविरिञ्चयोः ।
 औत्तानपादौ कीलेऽथ त्रिनिस्त्रे निश्चले स्फुटे ॥ ६४९ ॥
 ध्रुवा तु स्त्री सालपर्ण्यौ गीतिस्रुग्भेदयोर्भुवि ।
 धूर्त्तः पुंसि महादेवे सपे कुरवकेऽपि च ॥ ६५० ॥
 धुर्धरे च प्रसूने तु क्लीबमेषां महीरुहाम् ।
 अयोमयेऽपि पद्माङ्ग भेद्यलिङ्गं तु वञ्चके ॥ ६५१ ॥
 धूको व्याधौ नरीत्येके कामिलायां तु केचन ।
 धूका स्त्रीत्यभ्यधुर्धृष्टिर्धर्षणे स्त्री पुमांस्त्वयम् ॥ ६५२ ॥
 रश्मौ धृ(धृ?ष्णु)*र्ना सन्तापे शैले चोरे तु स त्रिषु ।
 प्रगल्भे वैजयन्त्यां तु धृष्टे चेत्याह ना पुनः ॥ ६५३ ॥
 धृत्वा विष्णौ गिरावब्धौ यतिनि स्त्री तु धृत्वरी ।
 भूमौ धेनुस्तु हस्तिन्यां नवमूतगवीगिरोः ॥ ६५४ ॥
 स्त्री क्ली तु सामभेदे स्याद् धोतस्तु नरि मारुते ।
 शठे तु त्रिर्नटः पुंसि दुण्डुवृक्षे द्वयोः पुनः ॥ ६५५ ॥

१. 'करत्' ग. पाठः. २. 'पा' ड. पाठः. ३. 'डु' ख. ड. पाठः.

* धृष्णुधृष्टे प्रगल्भे च' (पु. २२८. श्लो. ९) इति वैजयन्ती ।

शैलालिनि नदी तु स्त्री स्याद् विद्रुमलताह्वये ।
 भैषज्य इति कोऽप्याह परे त्वेतदसाध्विति ॥ ६९६ ॥
 तृतीयवर्गोपान्त्यत्वात् तस्येत्याहुर्नडी हि सा ।
 नडः पुंस्यृषिभेदेऽथ नृशण्डो धमनाह्वये ॥ ६९७ ॥
 स्तम्भे ब्राह्म्यात् क्षत्रपूर्वक्षत्रियाजे नरे द्वयोः ।
 नडी तु विद्रुमलतासंज्ञे स्याद् भेषजे स्त्रियाम् ॥ ६९८ ॥
 नदो नामरदत्तेन शब्दे ख्यातः सरस्वति ।
 स्तोतर्यपि नदी तु स्त्री निम्नगायां नतं पुनः ॥ ६९९ ॥
 वक्त्रे नमस्कृते च त्रिर्बन्धुरेऽप्यथ तन्नपि ।
 अंगुरौ तगरे* चैव गन्धद्रव्यप्रभेदयोः ॥ ७०० ॥
 नर्मनेऽप्यथ नन्दा स्त्री खुहिसंज्ञमहीत्ये ।
 तिथिषु प्रतिपत्षष्ठ्योरेकादश्यां तिसृष्वपि ॥ ७०१ ॥
 पार्वत्यां चाथ ना पूर्वराजभेदेषु केषुचित् ।
 गोपालाधिपभेदेऽपि नन्दनाख्ये तु कर्मणि ॥ ७०२ ॥
 नृस्त्रियोरथ नम्रः स्मद् पुंसि वैतालिकादिषु ।
 दिगम्बरे तु त्रिः शाल्मप्रोक्तामिरहिते तथा ॥ ७०३ ॥
 नरः पुंस्यर्जुने विष्णोरवतारान्तरे नये ।
 मनुष्यजन्मौ तु द्वे स्यात् स्व्यर्थे नारीति तत्र च ॥ ७०४ ॥
 नपुंसकं तु सलिले नखरे तु नखोऽस्त्रियाम् ।
 क्ली तु शुक्त्याख्यभैषज्ये नक्रस्तु ग्राहसंज्ञके ॥ ७०५ ॥
 द्वयोर्जलचरे प्राह शाकटायन इत्यमुम् ।
 ग्राहादन्यत्र कुम्भीरेऽमरसिंहादयोऽभ्यधुः ॥ ७०६ ॥

१. 'द' क च. ड. पाठः, 'ग' ग. पाठः.

* 'नन्द्यावर्ते तु तगरः' (पु. ६९. श्लो. १९५) इति वैजयन्ती ।

नवस्तु ना स्तुतौ त्रिस्तु नवीने स्त्री तु सा नवा ।
 कार्पासीसंज्ञके गुल्मे नष्टस्तु त्रिस्तिरोहिते ॥ ६६७ ॥
 पलायिते मृते चाथ नष्टा स्त्री स्पृष्टमैथुना ।
 या कन्यका भवेत् तस्यां नन्दिस्तु स्त्री सुखे तथा ॥ ६६८ ॥
 भेरीसंज्ञकवाद्येऽथ देवदेवस्य शूलिनः ।
 प्रतीहारे नृलिङ्गः स्याद् धातावपि च नन्दतौ ॥ ६६९ ॥
 न्यङ्कुर्गुकुलेवासिशिष्ये मुन्यन्तरे च ना ।
 मृगभेदे द्वयोर्नृणां पुनर्दोहित्रपौत्रयोः ॥ ६७० ॥
 पौत्रपुत्रेऽपि च द्वे स्याद् द्वेऽपत्ये तदनन्तरे ।
 नपादेष तकारान्तः सर्पे दान्तं प्रमादध्वनिम् ॥ ६७१ ॥
 प्रमादात् सज्जनो दृष्ट्वा सर्पेऽप्यभ्यभाषत ।
 नन्दी नन्दीश्वरे माषे नन्दनान्द्याश्च पाठके ॥ ६७२ ॥
 ना नन्दिनी तु स्त्री सौम्यो हरीतक्यां ननन्दरि ।
 सूक्ष्मैलायामयोध्यायां प्रशस्ते वास्तुभूतले ॥ ६७३ ॥
 नभः (क्लीवाभयोः स्वर्गे? स्वर्गाभयोः क्लीवं) सूर्ये वारिणि चाथ तत् ।
 नभसी इति तु द्यावापृथिव्योरास्त्रियां पुनः ॥ ६७४ ॥
 श्रावणे मासि वर्षास्वप्यजयस्तु पठत्यमुम् ।
 वैदेऽपि त्रिषु तत्र स्यादथ नाको नृलिङ्गकः ॥ ६७५ ॥
 सूर्येऽन्तरिक्षे तु स्वर्गेऽप्येनं केचिन्नृशण्डयोः ।
 पुत्रयोस्तु द्वयोर्नागः पुनर्ना नागकेसरे ॥ ६७६ ॥
 मेघे च नागदन्त्यां च नागवल्ल्यां च कश्चन ।
 अस्त्री तु वज्रे सीसे च द्वे तु ग्राहास्त्रयादासि ॥ ६७७ ॥
 गजे सर्पे त्रि तु स्थूले तस्मिन्स्वर्धे स्त्रियां यदा ।
 तदा नागीति डीषि स्यान्नाथस्त्वन्द्रे पुमांस्त्रि तु ॥ ६७८ ॥

प्रभौ स्त्रीपुंसयोस्तु स्याद् याच्चैश्वर्यादिकेष्वयम् ।
 नाली त्रयी धान्यकाण्डे नाला चाब्जादिदण्डके ॥ ६७९ ॥
 क्ली तु रन्ध्रे च शेफे च नादौ ना स्तोतरि ध्वनौ ।
 नदसम्बन्धिनि त्रिः स्यान्नाद्यं घोषाख्यलोहके ॥ ६८० ॥
 नृत्ते तौर्यत्रिके च क्ली त्रि तु नाटयितव्यके ।
 नारं क्ली भारताद् वर्षाद् दक्षिणे प्रतिजानके ॥ ६८१ ॥
 कस्मिंश्चिदन्तरद्वीपे त्रि तु स्यान्नरयोगिनि ।
 नारीति योषित्तिन्त्रिड्योः स्त्री स्याल्लिङ्गं त्वनिश्चितम् ॥ ६८२ ॥
 आपो नारा इति प्रोक्ता इत्यत्राथान्यलिङ्गकः ।
 नायो नेतरि ना त्वेष प्रापणे स्त्री त्वथो दिशि ॥ ६८३ ॥
 नायी नाभिस्तु जन्त्वङ्गे यस्य संज्ञा प्रतारिकाया
 रथचक्रस्य मध्यस्थपिण्डिकायां च ना पुनः ॥ ६८४ ॥
 आद्यक्षत्रियभेदेऽन्त्यर्मनौ मुख्यमहीपतौ
 वर्षे तु भारते क्लीबं नाम तु क्लीवमस्मत्सि ॥ ६८५ ॥
 अस्त्री तु प्रातिपदिके संज्ञायां च स्थियं पुनः ।
 प्राकाश्योपगमादीनामर्थानां यो तर्कं विदुः ॥ ६८६ ॥
 निष्कोऽस्त्री हेग्नि दीपे साष्टकर्षशते पले ।
 अजयः शाश्वतश्चैनं हेग्नि एव पलेऽपठीत् ॥ ६८७ ॥
 वक्षोभूषान्तरे कर्षे सज्जनस्तु रहस्यपि ।
 त्रि तु निर्गतकाद्येषु निजं तु त्रिः सनातने ॥ ६८८ ॥
 आत्मीये च स्वभावे तु क्ली पुंसि त्वात्मनि स्मृतम् ।
 निभं तु स्यान्नपि व्याजे तत् तूत्तरपदं त्रिषु ॥ ६८९ ॥
 सदृशे निष्क्यशब्दस्तु मर्त्यजात्यन्तरे द्वयोः ।
 अन्ध्रीशबरजे निष्ट्या पुनः स्वातौ स्त्रियामथ ॥ ६९० ॥

नीली स्योषधिभेदे स्यात् कालीसंज्ञे पुमांस्तु सः ।

काष्ण्ये शौक्ल्ये च गुणयोस्त्रि तु तद्वति तत्र च ॥ ६९१ ॥

स्यर्थे नीलैव वस्त्रे स्याद् संज्ञायां तु द्वयं भवेत् ।

नीला नीली च नील्येव प्राणिनि स्यादथो पुमान् ॥ ६९२ ॥

नीचः शनैश्चरे नीचैःस्वरे च त्रि तु तद्वति ।

वामने च निकृष्टे च नीडं त्वस्त्री कुलायके ॥ ६९३ ॥

गृहे च नीर्थशब्दस्तु पूर्वराजे कचिन्नरि ।

द्वे ब्राह्मणे धर्मशाले पुनस्त्रिरथ नीकैवेक ॥ ६९४ ॥

द्वे ज्ञातौ च खगे चाथ न्युञ्जते मव्याह्वये तरौ ।

ना तत्फले तु क्ली त्रिस्तु कुञ्जेऽधोमुख एव च ॥ ६९५ ॥

वैजयन्त्यां तु ना व्याध्वाविस्त्युक्तं *न्युञ्जवाक् पुनः ।

षट्स्वोङ्कारेषु ना त्रिस्ति सुन्दरेऽथाजयोऽवदत् ॥ ६९६ ॥

अतिप्रिये द्वयोस्तु स्तः सूतमागधयोः पृथक् ।

नूधा (नूधाश्च स? अनूधाश्च) प्रोक्तौ सकारान्तौ मनीषिभिः ॥ ६९७ ॥

नेत्रं चाङ्गा तरोर्मूले वस्त्रे दृशि मथो गुणे ।

क्ली पुंसि चान्ये नेपस्तु नये वृक्षे पुरोहिते ॥ ६९८ ॥

ना त्रिस्तु भृतके नेमस्त्वन्ने वज्रे पुरोहिते ।

अर्धे च ना त्रिः सदृशे समीपे चाथ खे नपि ॥ ६९९ ॥

नेत्वं द्यावापृथिव्योश्च पुमांस्तु शशलाञ्छने ।

नेता भव्यतरौ पुंसि तत्फले क्ली त्रि सारथौ ॥ ७०० ॥

१. 'की' ड. पाठः. २. 'ड' क. ग. घ. पाठः. ३. 'च' ड. पाठः. ४. 'ज्ञे' ख. पाठः. ५. 'केनचित्' ड. पाठः.

* 'न्युञ्जः सम्यङ्मनोज्ञे च साम्नः षट्प्रणवेऽपि च' इति तु मेदिनी ।

नीतिक्रियाकर्त्तरि च प्रभौ चाथ नृशण्डयोः ।
 पद्मं सरोरुहे क्लीबं सङ्ख्याभेदे तथेन्द्रिये ॥ ७०१ ॥
 गजबिन्दुष्वष्टकायां नागराजान्तरे तु ना ।
 निधिभेदे व्यूहभेदे वर्णे पीतसितासिते ॥ ७०२ ॥
 त्रि तु तद्वति पद्मा तु लक्ष्मीभार्ग्योः स्त्रियामियम् ।
 तथैव पद्मचारिण्यां कश्चित् त्वाहाप्यविश्रुतम् ॥ ७०३ ॥
 स्याद् पद्मनालिकायामित्यथ सामान्तरे प्लवः ।
 उड्डुपे प्लवने मेघे जलपूरेऽप्यथ द्वयोः ॥ ७०४ ॥
 चण्डाले मर्कटे भेके पक्षिजात्यन्तरे तथा ।
 यस्याख्या शकटबिल* इत्यथ स्यात् त्रि^३ पक्षिषु ॥ ७०५ ॥
 श्वेतवारलपर्यन्तहंससारसकादिषु ।
 सौश्रुतोक्तेषु कैवर्तीमुस्तके तु नपुंसकम् ॥ ७०६ ॥
 परं प्रकृष्टे द्विषति पूर्वावाक्प्रतिष्ठापिनोः ।
 अन्यस्मिन् केवले दूरे त्रिषु सा परमात्मनि ॥ ७०७ ॥
 शण्डः परार्धसंज्ञायाः सङ्ख्याया द्विगुणात्मनि ।
 सङ्ख्यायां वैजयन्ती तु तत्सङ्ख्येयेषु वस्तुषु ॥ ७०८ ॥
 वा त्रिष्वित्याह प्रथमं तु त्र्यनपेते पथो हिते ।
 यागाङ्गेषु च त्रित्येषु विष्टृत्यादिषु मन्वते ॥ ७०९ ॥
 ऋक्सामेषु तथा दाशरात्रिकेष्वथ सा स्त्रियाम् ।
 जातिच्छन्दोविशेषेऽस्य स्यादार्याख्यस्य चान्तरे ॥ ७१० ॥
 गणेषु त्रिषु यस्यादावर्धयोर्दृश्यते यतिः ।
 बृहतीच्छन्दसो भेदे यस्य स्याद् द्वादशाक्षरम् ॥ ७११ ॥

१. 'झः' ख. ग. पाठः. २. 'कवि' ग. पाठः. ३. 'त्रिषु' ग. पाठः.

* दात्यूहश्चाथ शकटाबिले प्लवपरिप्लवौ (पु. २७. श्लो. १२) इति तु वैजयन्ती ।

उपोत्तमं पदं पादास्त्रयोऽन्येऽष्टाक्षराः स्मृताः ।
 हरीतक्यां च पथ्याथो गायत्र्यादिषु सप्तसु ॥ ७१२ ॥
 छन्दस्सु नप्यथो पद्या स्त्री मार्गे वृषले द्वयोः ।
 क्लीं पादबद्धग्रन्थे^१ स्यात् त्रिः पद्यं पदसाधुनि ॥ ७१३ ॥
 पदाङ्कयोग्यदेशे च यच्चाकरणकं स्वयम् ।
 पादस्य वेधकं तत्र शर्करादावथो नपि ॥ ७१४ ॥
 पत्रं पुंस्यपि चान्येषां पक्षिपक्षे तरुच्छदे ।
 वाहने छुरिकायां च पर्णे तु क्लीं तरुच्छरे ॥ ७१५ ॥
 पलाशवृक्षप्रसवे पलाशाख्यतरौ तज्जा ।
 पलं नृशण्डयोर्मासे मानेऽप्यक्षचतुष्टये ॥ ७१६ ॥
 प्रस्थोऽस्त्री गिरिसानौ च क्रुडुवानां चतुष्टये ।
 प्रज्ञा बुद्धौ स्त्रियां त्रिस्तु विदुषि प्रश्नवाक् पुनः ॥ ७१७ ॥
 त्रि पुराणे छन्दासि तु क्लीवं पञ्चाशदक्षरे ।
 पङ्कोऽस्त्री कर्दमे मोपे पण्डा स्त्रीपुंसयोर्गतौ ॥ ७१८ ॥
 तत्त्वबुद्धौ स्त्रियामेव पुमानेव नपुंसके ।
 पकं तु कथिते नाशोन्मुखे परिणते त्रिषु ॥ ७१९ ॥
 अजिघंस्तु खलेऽप्याह तस्यार्थश्चिन्त्यतां बुधैः ।
 क्लीवं तु पचने विद्याच्छृतक्षीरैर्जदग्नि च ॥ ७२० ॥
 पटस्तु वस्त्रे केचित् तु सुवस्त्रे पुन्नपुंसकम् ।
 पटी तु स्त्री विशिष्टे स्यात् पटे प्रावरणात्मके ॥ ७२१ ॥
 इति काश्चित् प्रियालाख्यतरौ ना क्लीं तु तत्फले ।
 पच्छः शिलायां^२ ना त्रिस्तु पादपीठेन गन्तरि ॥ ७२२ ॥

१. 'न्थः' क. ख. घ. ड. पाठः. २. 'रे च द' ग. पाठः.

पाण्टिसंज्ञे तु पच्छी स्त्री भवेद् वारुटकान्तरे ।
 पन्नं स्कन्ने त्रिषु क्ली तु जिह्वायां पद्रवाक् पुनः ॥ ७२३ ॥
 पुंसि ग्रामनिवेशे त्रिः शून्ये पर्वस्तु ना हरे ।
 इक्ष्वादीनां तु काण्डस्थग्रन्थिमध्ये नपुंसकम् ॥ ७२४ ॥
 पर्विः काके द्वयोर्हिंसे पुनस्त्रिषु पतिस्तु ना ।
 पाणिग्राहे च पततिधातौ चाथाजयोऽब्रवीत् ॥ ७२५ ॥
 गतौ मूलेऽप्यथो पत्नी भार्यायां स्त्री त्रि तु प्रभौ ।
 वृद्धादिस्तु पतिर्यस्यास्तत्रान्यार्थसमासके ॥ ७२६ ॥
 वृद्धपत्नी वृद्धपतिरित्याद्यं रूपमुन्नयेत् ।
 ग्रामादेश्च यदाँ स्व्यर्थः स्वामित्वेन विवक्ष्यते ॥ ७२७ ॥
 ग्रामपत्नी ग्रामपतिरित्याद्यं तत्र च द्विधा ।
 पत्तिः पुनः स्त्रियां ज्ञेया पतने पदनेऽपि च ॥ ७२८ ॥
 एकेभैकरथत्र्यक्षपञ्चपद्मबले तथा ।
 लेपेन कृतलेखायां बाह्वादौ पतिके तु च ॥ ७२९ ॥
 पठिस्तु विदुषि त्रिः स्यान्ना तु वेदस्य पाठके ।
 स्त्रियां फलकिकायां स्यादल्पायां युद्धकारिणाम् ॥ ७३० ॥
 पचिस्तु नाग्नौ पचतौ बुभुक्षायां तु सा स्त्रियाम् ।
 पणिस्तु वणिजि त्रि स्थाप् धातौ ना पणनार्थके ॥ ७३१ ॥
 पपीस्तु सूर्ये रश्मौ च ना हस्तिनि तु स द्वयोः ।
 पटुः पुंसि पटोऽस्य ख्यवल्लीजातौ रसान्तरे ॥ ७३२ ॥
 लवणास्ये तद्वति तु त्रिषु निर्व्याधिशूरयोः ।
 अमन्ददक्षयोश्चान्ये विशदप्रज्ञ ऊचिरे ॥ ७३३ ॥
 अन्यो विस्पष्ट आचष्टे ब्रूते त्वजयशाब्दिकः ।
 तीक्ष्णे च निस्त्वरे चैषु यदा स्व्यर्थेऽस्य वर्तनम् ॥ ७३४ ॥

१. 'ण्टी' ख. पाठः, 'ण्डि' ग. पाठः. २. 'हिमिः' क. घ. पाठः. ३. 'दात्यर्थं स्वा'
 क. घ. पाठः. ४. 'दि' ख. क. पाठः. ५. 'पल्लिका' ख. क. पाठः.

तदा पट्टी पट्टरिति क्ली तु स्याल्लवणद्वये ।
 ऊषारुये सैन्धवारुये चेत्येवं नानान्नुवन् बुधाः ॥ ७३९ ॥
 प्रत्यक् प्रतीच्येऽभिमुखे प्रतीच्यभिमुखे त्रिषु ।
 देशे पुंसि प्रतीची तु पश्चिमायां दिशि स्त्रियाम् ॥ ७३६ ॥
 प्रथमापञ्चमीसप्तम्यर्थेष्वेवोऽपि वाच्यम् ।
 पर्व सर्वेऽपि चाचार्याः क्लीबमन्ये समामनन् ॥ ७३७ ॥
 भाष्यकारस्तु भगवान् योगसूत्रे प्रयुक्तवान् ।
 गुणपर्वान् इत्येवं षष्ठीतत्पुरुषे नरम् ॥ ७३८ ॥
 विषुवादाववसरे पञ्चदश्यां तथोत्सवे ।
 प्रतिपत्पञ्चदश्यां सन्धौ ग्रन्थिद्वयान्तरे ॥ ७३९ ॥
 इक्षुवेण्वादिदण्डानां ग्रन्थौ त्वेवेति केचन ।
 पट्टा वत्से द्वयोः पुंसि त्वन्ये गत्यवसानयोः ॥ ७४० ॥
 पत्नी पुंसि शरे द्वे तु श्येने सर्वस्वगण्वपि ।
 पत्रिणी तु स्त्रियां पत्न्याः कनिष्ठस्वसरि स्मृता ॥ ७४१ ॥
 पत्रं तु (यत्र यस्यापि) तत्र स्याद् भेद्यलिङ्गकम् ।
 पत्नी द्वयोर्गजे पद्मकले तु त्रिः स्त्रियां पुनः ॥ ७४२ ॥
 पद्मिनी सरसीलक्ष्म्योः पद्मस्तम्बेऽथ पक्षिवाक् ।
 द्वे खगे पण्डिते तु त्रिः पक्षवत्यथ पक्षिणी ॥ ७४३ ॥
 पक्षाभ्यामिव याहोभ्यां रात्रिर्युक्तात्र सा स्त्रियाम् ।
 प्राणास्तु पुंस्यसुष्वेके त्वस्मिन्नर्थे प्रचक्षते ॥ ७४४ ॥
 बहुत्वमस्याथ बले वायुवायुविशेषयोः ।
 द्वन्द्वानां प्रथमे साम्नि चक्षुरादीन्द्रियेषु च ॥ ७४५ ॥
 शशाख्यभेषजेऽर्थे त्रिः पूर्णे क्लीबं तु पूरणे ।
 त्रयी तु भाजने पात्री क्ली तु योग्ये सुगादिके ॥ ७४६ ॥

१. 'न्यो' क. घ. पाठः. २. 'स्य' ड. पाठः. ३. 'य' क. ख. घ. ड. पाठः.
 ४. 'तु' क. ख. घ. ड. पाठः.

आढके पण्डिते वित्ते नद्याः कूलद्वयान्तरे ।
 प्रधानाङ्गे च सुगुणे पारस्तु नरि पारणे ॥ ७४७ ॥
 क्ली नद्यादेः परे तीरे घटीसंज्ञे तु गोदुहाम् ।
 दोहपात्रे स्त्रियां पारी पालस्तु त्रिषु पालके ॥ ७४८ ॥
 ना त्राणे जडकन्यायां पुनः पाली स्त्रियामियम् ।
 अस्त्री द्रोणाह्वये दारुपात्रे पाकस्तु पर्वते ॥ ७४९ ॥
 पक्तौ परिणतौ दैत्यभेदे सूर्ये तरोः फले ।
 कर्मदतरौ पुंसि तत्फले तु नपुंसकम् ॥ ७५० ॥
 शिशौ द्वे त्रिः प्रशस्येऽथ पातं त्रिस्तातशुष्कयोः ।
 ना तु राहौ च पतने क्ली तु त्राणे च शोषणे ॥ ७५१ ॥
 पापस्तु कुत्सिते क्रूरे त्रिषु क्लीबं तु दुष्कृते ।
 विभीतकफले चाथ विभीतकतरौ पुमान् ॥ ७५२ ॥
 पाशो ना पाशनायां सुब्धातोः पाशयतेर्धञि ।
 रज्ज्वादिप्रान्तविन्यस्तग्रन्थिभेदे तथा पुनः ॥ ७५३ ॥
 मृगपक्ष्यादिबन्धार्थयन्त्रभेदे च तत्कृते ।
 अन्ये त्वाहुः परः कर्णात् सुकर्णे केशतश्चये ॥ ७५४ ॥
 स्त्री तु केशाच्छिखायां स्यात् केशपाशिन्यथ त्रिषु ।
 याप्ये प्रत्ययसंज्ञः स स्वार्थिको निहतस्वरः ॥ ७५५ ॥
 पाठो ना पठने स्त्री तु प्राचीनाख्यलतान्तरे ।
 पाठा पार्श्वे तु न स्त्री स्यात् पशुवृन्दात्मके तनोः ॥ ७५६ ॥
 कक्षाधोवयवे किञ्च वक्रोपायेऽन्तिकेऽथ ना ।
 आर्हतानां तीर्थकरभेदे पा(श्र्वौ ? श्र्व्यौ) तु ते स्त्रियौ ॥ ७५७ ॥
 द्यावापृथिव्योः पानं तु त्राणशोषणयोर्नपि ।
 पीतौ च ना तु निःश्वासवायौ प्रायः पुनः पुमान् ॥ ७५८ ॥

बाहुल्येऽप्यशनत्यागे मृतौ प्रगमने तथा ।
 बाल्यादिवयसि त्रिस्तु तुल्येऽर्थे प्राच्यवाक् पुनः ॥ ७९९ ॥
 प्राग्दाक्षिणे शरावत्या देशे ना प्राग्भवे त्रिषु ।
 पाक्यं तु त्रिषु पक्तव्ये क्लीवं तु विडसंज्ञके ॥ ७६० ॥
 लवणे भूमिलवणसंज्ञे च लवणेऽथ नप् ।
 प्राध्वं स्याद् दूरमार्गे च बन्धने चेति मन्वते ॥ ७६१ ॥
 प्रवणे तु त्रिरित्येवं केचिदन्ये तु मन्वते ।
 आनुकूल्यार्थकं प्राध्वमव्ययं चेत्यथ स्त्रियाम् ॥ ७६२ ॥
 पार्थिणरुन्मत्तनार्या स्यात् पादग्रन्थेरधोऽपि च ।
 पुमांस्तु पृतनाकट्यां पाण्डुस्तु नरि रजानि ॥ ७६३ ॥
 धृतराष्ट्रानुजे पाण्ड्यदेशराजान्तरेऽपि च ।
 शालिजात्यन्तरे रोगभेदे खर्जूरपादपे ॥ ७६४ ॥
 वर्णभेदे तद्वति तु त्रिः खर्जूरफले तु नप् ।
 पातुः पुंसि विरिञ्चेऽन्यथावाह रक्षितरि त्रिषु ॥ ७६५ ॥
 प्लावी तु पक्षिमृगयाद्वयोरथ नपुंसकम् ।
 पाथिज्योतिषि नेत्रां च खर्गे चन्द्रेऽप्यथास्त्रियाम् ॥ ७६६ ॥
 सूर्ये प्रियस्तु करुणसंज्ञवृक्षे धवे त्रि तु ।
 वल्लभे सुन्दरे स्त्री तु प्रियाभीप्सितयोषिति ॥ ७६७ ॥
 पिङ्गो मण्डलिसर्पाणां प्रभेदे महिषे द्वयोः ।
 ना पिशङ्गाहये वर्ण ऋषिभेदे च सर्षपे ॥ ७६८ ॥
 पिशङ्गवर्णयुक्ते तु त्रि स्त्रियां पिङ्गलाहये ।
 पिङ्गा पक्ष्यन्तरे ब्रह्मरीतिसंज्ञे च लोहके ॥ ७६९ ॥
 पिण्डो गुडोरकेऽपि पुंसि सङ्घाताजीवयोरपि ।
 अजयस्तु निवापेऽपि शब्दवित् प्राब्रवीद्मुम् ॥ ७७० ॥

१. 'थेऽर्थे' क. घ. ड. पाठः २. 'ल्पे' ख ग. पाठः. ३. 'दिदम्' ग. पाठः.

† 'पिण्डो गुडेरकः । गण्डोरश्च गडोलश्च' (पु. १६७. श्लो. १०१) इति तु वैजयन्ती ।

पुङ्गुलै बोलसंज्ञे च भेषजे वपुषि त्वमुम् ।
पुमांसं कश्चिदाह स शण्डं पिण्डी त्वियं स्त्रियाम् ॥ ७७१ ॥

भक्तपिण्डे देवपीठेऽप्यथ रोमपुटे पिटः ।
कण्डोले च पुमान् क्ली तुच्छदिषोऽवयवान्तरे ॥ ७७२ ॥

पिटाटिकाह्वये पिच्छा पुनः शल्मलिवेष्टके ।
यवाग्वामोदनोद्भूतमण्डे प्राह तु सज्जनः ॥ ७७३ ॥

सर्वपिच्छिलमण्डेषु पक्षिपक्षे तु नप्यदः ।
पिच्छस्तु गुणभेदे स्याद् यद्वान् पिच्छिल उच्यते ॥ ७७४ ॥

शाकटायन इत्याह पित्र्या पुनरियं स्त्रियाम् ।
पौर्णमास्यां त्रि तु पितृदैवते पितुरागते ॥ ७७५ ॥

पितृसाध्वादिके चाथ पत्तुं पतितुमेष्टरि ।
पित्सं त्रिर्विहगे तु द्वे पीतस्तु नरि गन्धके ॥ ७७६ ॥

हरिद्रावर्णसदृशे वर्णे तद्वति तु त्रिषु ।
पिबतेः पीयतेऽपि क्रियायाः कर्मतां गते ॥ ७७७ ॥

क्ली तु पीतिक्रियायां स्याद् हरिद्राया तु सा स्त्रियाम् ।
पीताथ पीथशब्दस्तु क्लीबं क्षीरे चलेऽपि च ॥ ७७८ ॥

बालपेयघृते तु स्यादर्न्ये तु रवनीतके ।
अग्नौ च पीतिस्त्वश्चे द्वे क्रियायां पिबतेः स्त्रियाम् ॥ ७७९ ॥

पीतुर्ना भास्करे बालघृतपानार्थभाजने ।
चक्षुषि द्वे तु विहगे पीलुस्तु नरि पादपे ॥ ७८० ॥

ज्ञेयो गुडफलाभिरन्ये काण्डे पुष्पेऽथ सज्जनः ।
वृक्षे कट्फलानान्याह ब्रूते त्वजयशाब्दिकः ॥ ७८१ ॥

फालास्थिखण्डकेऽप्येनं द्वे त्विमे पीयुवाक् तु ना ।
आदित्ये किरणे काले स्यादुलूके तु स द्वयोः ॥ ७८२ ॥

पुष्यस्तु ना कलियुगे नक्षत्रे तिष्यनामनि ।
 तद्युक्ते कालसामान्ये त्रिस्तु जातेऽत्र नप् पुनः ॥ ७८३ ॥
 वैरूपाष्टकवर्गस्य स्यादन्त्ये साम्नि तत् तथा ।
 कूश्माण्डस्य फले पुण्यं पुनः क्ली जलपुष्पयोः ॥ ७८४ ॥
 व्योम्नि हेम्नि तथा धर्मे (ब्रु?त्र)ते च शुभकर्मणि ।
 गङ्गाधर्ययोस्तु पुण्या स्त्री मनोज्ञे तु त्रि पावने ॥ ७८५ ॥
 अजयस्तु मनोज्ञात् तं भेदेनाह मनोहरे ।
 पुण्ड्रं तु तिलके न स्त्री पुमानिक्ष्वन्तरे क्रिमौ ॥ ७८६ ॥
 पुष्पगुल्मेऽतिमुक्ताख्ये नीवृद्धेदे तु भूमि च ।
 वरेन्द्रीसंज्ञकेऽथ स्याद् धवलायां गच्छि स्त्रियाम् ॥ ७८७ ॥
 पुण्ड्रा पुष्पं तु कुसुमे क्लीबमन्ये तु पुंस्यपि ।
 आर्तवे योषितां ना तु विक्रि स्त्री तु पुण्यसौ ॥ ७८८ ॥
 भेषजे तु बलाख्येऽथ कर्षीनाम्नि पत्रिणाम् ।
 स्यात् पुङ्गोऽवयवे पुंसि श्येनपक्षिणि तु द्वयोः ॥ ७८९ ॥
 पुत्रस्तु तनये पुंसि पुत्री दुहितरि स्त्रियाम् ।
 पुटी त्रयी करण्ड्यां क्ली नगरे ना समुद्रके ॥ ७९० ॥
 द्वे वृषात्यन्तरे शूद्रकवटीजे मृतं पुनः ।
 मृषे क्लीबमश्वस्य गतिभेदेऽप्यथ त्रिपु ॥ ७९१ ॥
 तद्वत्यश्वे त्रिमात्रे च वर्णे सिक्तेऽप्यथास्त्रियाम् ।
 पुस्तो लेख्ये क्लि लेप्यादिकर्मणि द्वे तु पुल्ववाक् ॥ ७९२ ॥
 दर्वीकराख्यभुजगभेदे कीटकृमिष्वपि ।
 कीटेषु च पुरं तु क्ली पुंस्यन्ये गेहदेहयोः ॥ ७९३ ॥

१. 'न्ये तद्धर्मे च' ग. पाठः. २. 'णः' क. ग. घ. ङ. पाठः. ३. 'टिख' ख. ङ. पाठः.
 ४. 'भेदे कृ' ख. ङ. पाठः.

ध्यामारुह्यभेषजस्तम्बे सर्वतोभद्रकादिषु ।
 शैवागमप्रसिद्धेषु मण्डलेष्वपि ना तु सः ॥ ७९४ ॥
 गुग्गुलौ नगरे त्वेषा पुरी लिङ्गत्रये द्वयोः ।
 मर्त्यजात्यन्तरे शूद्रमहिषीजेऽथ केचन ॥ ७९५ ॥
 आहुः पुरिमिकारान्तामपि स्त्री नगरे बुधाः ।
 कश्चित् तु पुंसि रात्र्याह ना तु शैलान्तरे पुरुः ॥ ७९६ ॥
 गङ्गाद्वारप्रदेशस्थे मनुष्ये तु द्वयोरयम् ।
 महति त्रिषु नैरुक्ताः पुनर्बहुषु मन्वते ॥ ७९७ ॥
 पूर्वा स्त्रियामिन्द्रदिशि त्र्यपरप्रतियोगिनि ।
 दिग्देशकालविषयेष्वग्रप्रथमयोरपि ॥ ७९८ ॥
 पुराणे पुं बहुत्वे तु पूर्वजेष्वेष वर्तते ।
 पितामहादिष्वथ ना पूज्यः स्याच्छ्वशुरे त्रि तु ॥ ७९९ ॥
 पूजनीयेऽथ पूरो ना नद्याः सलिलबृंहणे ।
 पुनर्नवायां नृस्त्री तु पूतौ पूरी तु सा स्त्रियाम् ॥ ८०० ॥
 वंशवाद्येऽथ पूर्ते स्त्री स्वातादौ पुण्यकर्मणि ।
 त्रि तु पूर्णे रक्षिते च पूर्णं तु साकल्ये नपि ॥ ८०१ ॥
 पूतौ च पौर्णमास्यां तु पूर्णा स्त्री स्यात् तिथिष्वपि ।
 पञ्चमीदशमीपञ्चदशीषु तिसृषु त्रि तु ॥ ८०२ ॥
 पूरिते च समग्रे च प्रवदान्ते मनीषिणः ।
 आकर्णकर्षणे चेषोः पूगस्तु निवहे पुमान् ॥ ८०३ ॥
 क्रमुकेऽद्रौ च केचित् तु पूरीमर्थेऽत्र मन्वते ।
 स्त्रियां तस्य फले स्त्रीं पूषस्तु नरि पादपे ॥ ८०४ ॥
 ब्रह्मदारुसमारुह्येऽथ पूषा स्त्रीपुंसलिङ्गकः ।
 वृद्धिक्रियायां पूतिस्तु तृणजात्यन्तरे पुमान् ॥ ८०५ ॥

दुःखदुर्गन्धयोश्च स्याद् दुर्गन्धवति तु त्रिषु ।
 पवनाख्यक्रियायां तु स्त्री कुन्त्यां तु पृथा स्त्रियाम् ॥ ८०६ ॥
 त्रयोदशाङ्गुले त्वेष माने पुंसि मुनीरितः ।
 मुनिवाक्यविरुद्धत्वात् पृथो हस्ततले जगे ॥ ८०७ ॥
 व्याख्यात्रा येन तेनैतदसम्यगभिभाषितम् ।
 पृश्निर्ना किरणे स्वर्गे सूर्ये देवान्तरेषु च ॥ ८०८ ॥
 क्लीबं तुत्रे च साम्नोश्च बृहद्विरिति गीतयोः ।
 त्रिषु त्वल्पवपुर्जन्तौ बिन्दुचित्रपशावपि ॥ ८०९ ॥
 विराजः पृश्नय इति त्वत्र वर्णनिबन्धनः ।
 बिन्दुमत्त्वनिमित्तो वा प्रयोग इति संशयः ॥ ८१० ॥
 पृथुः पुंस्यादिराजन्यभेदे वैन्य इति श्रुते ।
 अन्यत्रापि क्वचित् पक्ष्ये वासुदेवस्य सजनि ॥ ८११ ॥
 राज्ञश्चिश्ङ्कुसंज्ञस्य जनकेऽप्यनरण्यजे ।
 विस्तीर्णे तु त्रि तत्रापि पृथुः पृथ्वीति वा स्त्रियाम् ॥ ८१२ ॥
 स्त्री तु पृथ्वी पृथिव्यां स्यादुभयं कृष्णजरिके ।
 पृथुः पृथ्वी च कृष्णोख्यभेषजे पृथुरेव सा ॥ ८१३ ॥
 मर्कटे तु द्वयोः क्ली तु पृषत् पुण्ड्रे तु (?) विप्रुषि ।
 तथा दध्युपसिक्ताज्ये पशुगात्रस्थबिन्दुषु ॥ ८१४ ॥
 तन्तुवायस्य तन्त्रे च मृगभेदे तु स द्वयोः ।
 त्रयी तु पेटी पेडायां पेटिकायां च सा पुनः ॥ ८१५ ॥
 पेटा दास्यां स्त्रियामेव पेया तु विरलात्मनि ।
 यवाग्वां त्रिस्तु पातव्ये रक्षितव्येऽथ नृस्त्रियोः ॥ ८१६ ॥
 प्रेङ्गा प्रेङ्गोलने च स्यादासन्धां च द्वयोः पुनः ।
 दासे भ्रेतस्तु मृतके त्रि द्वे भूतान्तरेऽथ नप् ॥ ८१७ ॥

पैत्वं तप्ते भुवो भागे द्वे तु मेषे परः पुनः ।
 पशौ गालितमुष्केऽमुं व्याचष्टे तदसद् विदुः ॥ ८१८ ॥
 पेरुर्ना भास्करे शैले समुद्रे द्वे तु पक्षिणि ।
 कलविङ्काह्वयेऽथ स्यात् प्रेम प्रेमा च न स्त्रियाम् ॥ ८१९ ॥
 खेहे केलौ च दासे तु प्रेष्यो द्वे भेषवत् पुनः ।
 प्रेषितव्येऽथ पोतो ना यानपात्रे द्वयोः पुनः ॥ ८२० ॥
 शिशौ दशाब्दद्विरदे पुत्रयोरपरे विदुः ।
 चतुष्पदां तु तरुणे केचिदन्ये प्रचक्षते ॥ ८२१ ॥
 प्रोथोऽस्त्री ह्यघोणायां त्रिः प्रिये यूनि तु द्वयोः ।
 प्रोष्ठः पुंस्यृषभे प्रोष्ठी शफर्या स्व्यथ पौरवाक् ॥ ८२२ ॥
 बलभद्रे श्वेतशालौ ना क्ली तु ध्यामकाह्वये ।
 भेषजे पुरवास्यादिपुरसम्बन्धिनि त्रिषु ॥ ८२३ ॥
 पौषस्तु तैषमासे ना सामभेदे नपुंसकम् ।
 पौषी तु पौर्णमास्यां स्त्री संयुक्ता पुष्यभेन या ॥ ८२४ ॥
 पौंसं पुंसवने क्लीबं पुंसः सम्बन्धिनि त्रिषु ।
 फलं फाले धने बीजे निष्पत्तौ भोगलाभयोर ॥ ८२५ ॥
 सस्ये हेतुकृते चर्मसंज्ञशस्त्रनिवारणे ।
 शस्त्राणां च मुखेऽत्रोक्तस्थावराणां धूमनयोः ॥ ८२६ ॥
 क्लीं पुंस्यप्यपरे ना तु करमर्देऽत्र सा स्त्रियाम् ।
 कार्पास्यां लवलीराजकोशातक्याः फलाथ सा ॥ ८२७ ॥
 कोशातक्यां फलिन्यां च ताज्रादिफलके तथा ।
 फली स्यादजयस्त्वाह मत्स्यभेदेऽपि शब्दवित् ॥ ८२८ ॥
 फल्गु तु त्रिष्वसारे स्त्री काक्षोदुम्बरिकाह्वये ।
 वृक्षभेदे त्रि तु फली फलयुक्ते स्त्रियां पुनः ॥ ८२९ ॥

१. 'क्ते' ग. पाठः. २. 'व्दे' ड. पाठः. ३. 'प्रो' ग. घ. पाठः.
 ४. 'क्लीबं पुंस्यप' ग. पाठः.

कोशातक्यां च फलिनी प्रियङ्गवाह्वयपादपे ।
 फालो लाङ्गलकूटे ना श्वेतार्के दाडिमे तथा ॥ ८३० ॥
 निष्पत्तौ शरणेऽथ क्ली तक्कोले च फलस्य तु ।
 विकारादौ त्रि फुल्लं तु त्रये विकसने त्रि तु ॥ ८३१ ॥
 आश्रये स्याद् विकसितेऽप्यथो विशरणे नपि ।
 निष्पत्तौ चाथ शण्डे स्यात् पुंसि चेत्यपरे विदुः ॥ ८३२ ॥
 बलं रूपेऽस्थनि स्थौल्ये शक्तिरेतश्चमूष्वथ ।
 बलभद्रे यावत्कारव्ययभेदे च नाथ तम् ॥ ८३३ ॥
 काश्चिद् दैत्यान्तरेऽप्याह तदसाधिव लक्ष्यते ।
 दैत्ये दन्त्यौष्ठचवर्णादेर्वलशब्दस्य दक्षिणात् ॥ ८३४ ॥
 त्रिषु तु स्याद् बलवति स्त्री तु बाल्यालके बला ।
 पिप्पल्यां च परे त्वेनं काके प्राहुर्द्वयोरिति ॥ ८३५ ॥
 अन्ये तु तदसत् प्राहुर्दन्त्यौष्ठ्यादित्वसङ्गरात् ।
 बकस्तु ना दाल्भ्यमुनाचेक वक्रापतावपि ॥ ८३६ ॥
 द्वे तु कर्णाह्वये पक्षिभेदे जात्यन्तरे नृणाम् ।
 पुलकसीक्षत्रियोऽन्ते ब्रध्नस्तृप्यन्तरे पुमान् ॥ ८३७ ॥
 सूर्ये स्वर्गे ह्यग्रेस्तु स्याद् ब्राह्मणे तुरगेऽपि च ।
 बलिः पूजेपहारे ना भागधेये नृपस्य च ॥ ८३८ ॥
 प्राणनार्थकधातौ च दैत्यभेदेऽथ नृस्त्रियोः ।
 देवतार्चनतूर्येऽथ बधिर्द्वे श्येनकाकयोः ॥ ८३९ ॥
 वभ्रुर्ना केशवे पूर्वरजभेद्विभेदयोः ।
 अग्नौ कडारवृषभे धने वर्णे च पिङ्गले ॥ ८४० ॥
 त्रि तु तद्वति खल्वाटे द्वे त्वोतौ नकुलेऽपि च ।
 वभ्रुः कपिलगत्यां स्त्री वन्धुर्ना स्वजने स्वरे ॥ ८४१ ॥

१ 'क' ख. ड. पाठः. २. 'दालमु' क. घ, 'दाह्यमु' ख, 'गार्ह्यमु' ग, पाठः. ३. 'विं'
 ख. ड. पाठः, 'लि' क. घ. पाठः. ४. 'पु' ग. पाठः.

लमाचनुर्थाशौ च बन्धुं सांवत्सरा विदुः ।
 भेद्यलिङ्गं त्वधिकेष्ये बन्धुनीति तु सूत्रकृत् ॥ ८४२ ॥
 शब्दस्वरूपनिष्ठत्वे प्राहेत्याहुर्बहुस्तु ना ।
 त्रतान्तहोमवहौ स्याद् भेद्यलिङ्गं तु वाच्ययोः ॥ ८४३ ॥
 त्रित्वादिसङ्ख्यासङ्ख्येये महार्थेऽप्यत्र च स्त्रियाम् ।
 यदा वृत्तिस्तदा बही बहुरित्यपि वा द्वयम् ॥ ८४४ ॥
 ब्रह्मा रुद्रहृषिकेशविरिञ्चाकैन्दुवह्निषु ।
 यज्ञे विप्रे च भृग्वादिष्वृत्विग्भेदे च पुंस्ययम् ॥ ८४५ ॥
 स्त्रीवं तु वेदे मन्त्रेऽन्ने स्वेऽध्यात्मात्मतपस्सु च ।
 मोक्षे जपे धने चाथ बलभद्रे ब(लेऽली) ॥ पुमान् ॥ ८४६ ॥
 कारवेल्लविशेषे च बृहत्कैकोटिकाह्वये ।
 शोणाम्लाने नालिकेरे माषधान्ये च माञ्जि च ॥ ८४७ ॥
 षष्ठे शरीरधातूनां बलयुक्ते(षुःतु) सौत्रिषु ।
 बर्हिस्तु क्ली कुशे यज्ञे जले व्योम्नि महत्यपि ॥ ८४८ ॥
 ना त्वमौ बाणशब्दस्तु बलिपुत्रासुरे पुमान् ।
 इक्ष्वाकोश्च प्रपौत्रे स्यात् पथिवानोकहान्तरे ॥ ८४९ ॥
 ककुभाख्ये नृशण्डस्तु शस्तद्वेदयोरथ ।
 बाणा नृस्त्री नीलशण्ड्यां बालस्तु शिशुमूर्खयोः ॥ ८५० ॥
 त्रिर्ना तु नालिकेरेऽथ पञ्चवर्षगजे द्वयोः ।
 बाला तु मालिकाभेदे हरिद्रायां च सा स्त्रियाम् ॥ ८५१ ॥
 ब्राह्मं त्रिर्ब्रह्मसम्बन्धे स्त्री तु सप्तसु मातृषु ।
 एकस्यां दिशि चोर्ध्वायां ब्रह्मरीत्याख्यलोहके ॥ ८५२ ॥
 मत्स्याक्ष्याख्यतृणस्तम्बे वाचि ब्राह्मी पुमान् पुनः ।
 रात्रेः स्यात् पश्चिमे यामे पुमांस्त्वश्रुणि बाष्पवाक् ॥ ८५३ ॥

१. 'त्का' ख. ग. पाठः.

॥ 'नालिकेरे तु लाङ्गली । दाक्षिणात्योऽण्डफलोऽबालः सुतङ्गः कूर्चकेसरः । सदाफलो बली च' (पु. ६३. श्लो. २२०, २२१) इति वैजयन्ती ।

मुखतोयादिसंभूते धूमाभासे च वस्तुनि ।
 शाकभेदे च बाप्पी तु स्त्रीलिङ्गा भेषजान्तरे ॥ ८९४ ॥
 हिङ्गुपर्त्राह्वये वाधा न क्ली दुःखनिषेधयोः ।
 ना तु क्षुद्रफले पूगे बले चाथ प्रवाहणे ॥ ८९५ ॥
 बाहा नृस्त्री स्त्रियां वाहौ बाह्वं तु त्रिर्वहिर्भवे ।
 क्ली तु स्वकल्पिते नृत्ते बाह्वं तु स्याद् भृशे त्रिषु ॥ ८९६ ॥
 क्लीबं त्वनुमतौ च स्यात् प्रतिज्ञायां च धिक् पुनः ।
 अवश्यमर्थे देवानांप्रियः प्राह हलायुधः ॥ ८९७ ॥
 बाहुः पुरुषभेदे ना कचिन्नृस्त्री पुनर्भुवे ।
 प्रमाणभेदे षट्त्रिंशद्द्वुलेऽप्यत्रभीषुभिः ॥ ८९८ ॥
 गृहादिद्वारपार्श्वस्थयाज्ञिकस्थानेषु ।
 विम्बोऽस्त्री मण्डलसमप्रतिफलखण्डमसु ॥ ८९९ ॥
 प्रतिविम्बे तत्प्रकृतौ समानत्वोपधानयोः ।
 आदर्शे स्त्री तु विम्बोऽस्यादोष्ठीसंज्ञकतान्तरे ॥ ९०० ॥
 क्ली तु तस्याः फले द्वे तु क्लृकलासान्तरे विदुः ।
 यो नानावर्णभाक् तस्मिन्नथ विल्वः पुमान् द्वुमे ॥ ९०१ ॥
 श्रीफलस्य फले त्वस्य क्ली मानेऽपि पलाह्वये ।
 निन्दुर्ना विप्रुषि पशुशरीरस्यपृपत्सु च ॥ ९०२ ॥
 लवेऽन्योऽवयवेऽप्यन्यो वैजयन्त्यां तु दृश्यते ।
 नश्यत्प्रसूतियोषायां स्त्रीलिङ्गो दृश्यते पुनः ॥ ९०३ ॥
 पुल्लिङ्गोऽमरकोशस्य शेषे सारस्वतोदिते ।
 बीजो ना यावत्कारुये यवक्षारान्तरे तथा ॥ ९०४ ॥
 धान्ये स्याद् वंशजे तु त्रिर्धीजी बीजवति त्रिषु ।
 ताते तु पुंसि बुद्धो ना सुगते त्रि तु पण्डिते ॥ ९०५ ॥

ज्ञातरि ज्ञायमाने च फुल्ले च क्ली तु बोधने ।
 विद्वद्भोद्धोस्त्रिषु बुधो ना तु चान्द्रमंसायनौ ॥ ८६६ ॥
 अजयस्तु सुरेऽप्याह तत्र न्यायाद् द्वयोर्भवेत् ।
 बुधा तु धिषणायां स्त्री वृद्धिसंज्ञे च भेषजे ॥ ८६७ ॥
 मुण्डीसंज्ञतृणस्तम्बे बुसं त्वस्त्री कडङ्गरे ।
 मलनिष्पूतधान्यस्य कडङ्गर इति स्मृतम् ॥ ८६८ ॥
 गोकरीषेन्धने तु स्त्री बुसा क्लीबं तु वारिणि ।
 बुस्तः प्रहंसने पुंसि धनुष्कोटौ नपुंसकम् ॥ ८६९ ॥
 मूषायां तु बुका स्त्री स्याच्छिवमल्लयां तु ना बुकः ।
 बृहत् त्वारण्यके साम्नि त्वामिद्धीत्यृक्समुद्भवे ॥ ८७० ॥
 क्ली त्रिर्महति तत्रापि स्व्यर्थे स्याद् बृहतीत्यथ ।
 प्रसहासंज्ञवार्ताक्यामिति केचिदथापरे ॥ ८७१ ॥
 सर्वेऽपि क्षुद्रवार्ताक्यां छन्दोभेदेषु केषुचित् ।
 षट्त्रिंशदक्षराद्येषु गन्धर्वाधिपतेरपि ॥ ८७२ ॥
 विश्वावसोः स्त्री वीणायां बृहती पठति त्विमाम् ।
 अजयो वा(पिःश्चि) च क्लीबं पुनर्वसोऽमिति ध्वनिः ॥ ८७३ ॥
 साज्ये मधुनि तक्कोले ना तु स्यादम्भसां अमे ।
 जायौ गन्धरसाभिल्ये मधौ केखनिकोद्भूते ॥ ८७४ ॥
 बोधिस्त्वर्थे स्त्रियां सम्यग्ज्ञाने च द्वे तु कुक्कुटे ।
 अश्वत्थे तु पुमान् बुद्धे त्वप्यमुं सज्जनोऽपठीत् ॥ ८७५ ॥
 भगः पुनः स्मृतो यत्ने यशोवीर्यार्कभूतिषु ।
 कान्तीच्छाज्ञानवैराग्यधर्मैश्वर्यतपस्सु च ॥ ८७६ ॥
 धैर्यसौभाग्यमाहात्म्यधनशुक्रश्रुतेषु च ।
 बुद्धौ चादित्यभेदानामेकस्मिन्नपि नाथ नप् ॥ ८७७ ॥

योनौ केचित् त्वभेदेन मन्यन्ते पुत्रपुंसकम् ।
 सूर्यतद्भेदयोस्त्वेष पुमानेव न संशयः ॥ ८७८ ॥
 भङ्गस्तु ना तरङ्गे स्याद् भङ्गने च स्त्रियां पुनः ।
 मातुलान्याह्वये धान्ये भङ्गा भद्रस्तु नोक्षणि ॥ ८७९ ॥
 गजभेदे द्वयोः क्ली तु सामभेदे शुभे सुखे ।
 एतयोस्त्वर्थयोरेकयुक्ते बृहति च त्रिषु ॥ ८८० ॥
 साधौ च स्त्री तु भद्रा स्याद् दूर्वाशारिबयोस्तथा ।
 राक्षसायां चाथ पक्षस्य त्रयः स्युस्तिथिपञ्चकाः ॥ ८८१ ॥
 तेषां द्वितीयतिथिषु भवस्तु प्राप्तिस्तयोः ।
 शम्भौ जन्मनि संसारे शुभेऽप्याह तु सज्जनः ॥ ८८२ ॥
 कोपेऽथ भवितर्येष त्रि भण्डं तु नपुंसकम् ।
 कोशस्थेऽर्थे धनवतां हास्यकारिणि तु त्रिषु ॥ ८८३ ॥
 भण्डी मण्डूकपर्णाख्यतृणस्तम्बेऽस्त्रिभामियम् ।
 परिहासे तु भण्डा स्त्रीपुंसयोर्भक्तवाक् पुनः ॥ ८८४ ॥
 सेवायामोदने क्ली त्रिः सेवित् भक्तिमत्यपि ।
 भटस्तु योधे ना मर्त्यजातिभेदे तु स द्वयोः ॥ ८८५ ॥
 नटीविप्रोद्भवे भवपुः पुनर्ना पादपान्तरे ।
 कर्मरङ्गाह्वये क्ली तु फले तस्य धने तथा ॥ ८८६ ॥
 कल्याणारख्यगुणे च स्याद् भेद्यलिङ्गं तु तद्वति ।
 योग्ये भवितरि प्राप्ये भवितव्ये तु तन्नपि ॥ ८८७ ॥
 भ्रमिः स्त्री भ्रमणे धात्वोर्भ्रमतौ भ्राम्यतौ च ना ।
 भरुस्तु भर्तरि त्रिर्ना वर्णे भर्तृ त्रि पोष्टरि ॥ ८८८ ॥
 स्वामिधारकयोर्ना तु पाणिग्राहे भवत् पुनः ।
 सर्वनाम त्रि पूज्ये स्यात् स्व्यर्थे तत्र भवत्यसौ ॥ ८८९ ॥

१. 'नागर' ख. पाठः. २. 'तीं तु पो' ग. पाठः.

§ 'मण्डूकपर्णी भण्डीरी भाण्डी योजनवल्लयपि' (पु. ५७. श्लो. १४५) इति तु वैजयन्ती ।

त्रि त्वेव जायमाने च विद्यमाने च तत्र च ।
 स्व्यर्थत्वे स्याद् भवन्तीति ना तु गोत्रस्य कर्तरि ॥ ८९० ॥
 ऋषिभेदे भवन्ती तु स्त्रीलिङ्गा लट्श्रुतौ स्मृता ।
 भसत् तु स्त्री दकारान्ता विद्यायां गुह्यकोष्ठयोः ॥ ८९१ ॥
 आस्ये तु क्लीबमाचार्याः केचिदेनं प्रचक्षते ।
 भावो लीलाक्रियाचेष्टाभूत्यभिप्रायजन्तुषु ॥ ८९२ ॥
 पदार्थमात्रे सत्तायामात्मयोनिस्वभावयोः ।
 केचित् त्वात्मनि योनौ च प्रौंसिसंस्कारजन्मसु ॥ ८९३ ॥
 शृङ्गारादे रसस्यापि कारणे चान्तरात्मनि ।
 नाद्योक्तिविषये प्राज्ञे पुंसि त्रिषु तु मानिनि ॥ ८९४ ॥
 भवसम्बन्धिनि बुधे भवितर्यपि ना पुनः ।
 भागो भाग्ये तुरीयांशे रूपकार्धेऽशमात्रके ॥ ८९५ ॥
 भगसम्बन्धिनि पुनस्त्रि क्ली सामान्तरेऽथ नप् ।
 भाग्यं जन्मान्तरकृते शुभे कर्मणि चाशुभे ॥ ८९६ ॥
 अशुभे च शुभे चापि कर्ममात्रे परे विदुः ।
 भक्तव्ये तु त्रि वृद्धचायलाभशुभोपदात्मना ॥ ८९७ ॥
 दीयते यत्र भागोऽसौ तत्र तत्रापि साधुनि ।
 भार्या स्त्री सहधर्मिण्यांस्तत्त्वादिक्षत्रियान्तरे ॥ ८९८ ॥
 भारसाध्वादिके तु त्रिषांसस्तु द्वे खगान्तरे ।
 शकुन्ताख्ये नृस्त्रियास्तु दीप्तौ सामान्तरे तु नप् ॥ ८९९ ॥
 भामस्तु कुधि ना स्त्री तु भामा योषित सा त्रि तु ।
 ईर्ष्यावत्यथ भार्त्रं क्ली पोषे त्रिषु तु यो नरः ॥ ९०० ॥
 भृतिं गृहीत्वा वसति तत्र भर्तुश्च योगिनि ।
 भाण्डं क्लीबमन्त्रेऽश्वभूषणे भूषणे तथा ॥ ९०१ ॥

नानार्थार्णवसंक्षेपे

वणिङ्मूलधनेऽन्ये तु पण्ये केचिदुपस्करे ।
भाण्डी तु स्त्री शिरीषद्रौ भण्डसम्बन्धिनि त्रिषु ॥ ९०२ ॥
भ्राजो ना श्लोकभेदेषु क्वचित् सामान्तरे तु नप् ।
भाष्यं तु क्ली विवरणग्रन्थजात्यन्तरे यथा ॥ ९०३ ॥
महाभाष्यादि तत्र स्याद् भाषणीये तु भेद्यवत् ।
भानुर्ना भास्करे घस्ते नृस्त्रियोस्तु गभस्तिषु ॥ ९०४ ॥
भास्वानिन्दौ रवौ पुंसि भेद्यलिङ्गं तु भास्वरे ।
भास्वतीति स्त्रियां नद्यामुषस्यप्यथ भिल्लवाक् ॥ ९०५ ॥
नृजातिभेदे शबरान्निष्ठपूर्वान्ध्रिकासुते ।
द्वयोः स्यात् सज्जनस्त्वाह पुल्लिङ्गं पक्षे त्रि तु ॥ ९०६ ॥
भिन्द्रं स्याददृढे क्ली तु व(स्त्रेऽङ्गोऽन्यो दरणेऽवदत् ।
भिक्षुः पुंसि परिव्राजि त्रि तु भिक्षणशीलके ॥ ९०७ ॥
चतुर्थकालाशिनि च भिद्रस्तु नरि मन्मथे ।
वज्रे च घुणसंज्ञे तु किमौ द्वे ना तु भीमवाक् ॥ ९०८ ॥
शम्भौ च भीमसेने च त्रि तु क्रूरे भयानके ।
भीष्मः शान्तनवे पुंसि भेद्यलिङ्गं भयानके ॥ ९०९ ॥
भीरुः पुंसिङ्गुदतरौ स्त्रियां †चोर्वारुयोषितोः ।
योषिदे परे त्रिस्तु कातरेऽथ भुजः पुमान् ॥ ९१० ॥
भूर्जेसंज्ञदुमे नृस्त्री बाहौ भूमानगोचरे ।
पदार्थभेदे च भुरिक् पुनः स्त्री बाहुकन्दयोः ॥ ९११ ॥
उक्ताद्युत्कृतिपर्यन्तच्छन्दस्स्वेकाक्षराधिके ।
छन्दोभेदे वसायां च कश्चित् तु भुवि चावदत् ॥ ९१२ ॥

१. 'द्यं' क. घ. ड. पाठः.

† 'तूर्वा' इति पाठः स्यात् ।

अन्यस्तु राजनि पुमानित्याह क्ली तु भूतवाक् ।
 महाभूतेषु भवनाक्रियायां प्राप्तिस्त्ययोः ॥ ९१३ ॥
 न्याय्ये प्राणिनि चान्यस्तु वाच्ययोरेतयोस्त्रिषु ।
 अतीततुल्यलब्धेषु देवयोन्यन्तरे पुनः ॥ ९१४ ॥
 नृशण्डो मातरि त्वस्य भूता स्त्री भूरिवाक् पुनः ।
 प्रचुरे त्रिषु हेमन्यस्त्री भूर्णिस्तु स्त्री भृतौ तथा ॥ ९१५ ॥
 कश्चित् तु धरणौ ब्रूते त्रि तु भ्रमणशीलके ।
 द्वयोस्तु भृङ्गो धूम्याटे भ्रमरे च पुमान् पुनः ॥ ९१६ ॥
 भृङ्गराजे परस्त्वाह भृङ्गारेऽन्यो लवङ्गके ।
 अन्ये तु वर्णभेदे त्रिः पुनस्तद्वति नप् पुनः ॥ ९१७ ॥
 त्वक्पत्रसंज्ञभैषज्ये भृत्यो दासे द्वयोः स्त्रियाम् ।
 भृत्या स्याद् वेतनेऽथो ना (भूर्भृ)मिर्वायौ जलेऽपि च ॥ ९१८ ॥
 द्वयोस्तु हस्तनि त्रिस्तु भेरवाक् कातरेऽथ सः ।
 स्त्रियां स्याद् दुन्दुभौ भेरी भे(ल्लैल)स्तु त्रिषु कातरे ॥ ९१९ ॥
 पूज्याप्रौज्यप्रहीणेषु पुमांस्त्वृष्यन्तरे कश्चित् ।
 *चिकित्साग्रन्थकारे स्यादुडुपेऽप्यथ एकवाक् ॥ ९२० ॥
 भेषे ना द्वे तु मण्डूके मर्त्यजात्यन्तरेऽपि च ।
 निषादब्राह्मणीजाते कातरे तु त्रिषु स्मृतः ॥ ९२१ ॥
 उदीच्यनीवृद्धेदे तु भोलः पुंभूम्यथ द्वयोः ।
 द्वीपिसंज्ञकशार्दूलभेदे भोजः पुनर्द्वयोः ॥ ९२२ ॥
 राजन्यमात्रे भोजारुख्यनीवृद्धेदेऽस्य राजनि ।
 मर्त्यजात्यन्तरे चापि ज्ञेयः क्षत्रियगोलके ॥ ९२३ ॥

१. 'भ्रन्मि' ग. पाठः. २. 'ष' क. ख. ग. घ. पाठः. ३. 'पूजप्र' ग. पाठः.

‡ 'भेल्लौ तूडुपभीसकौ' (पु. २३४. श्लो. ५२) इति वैजयन्ती । * चिकित्साग्रन्थश्च
 मर्त्ययोरभेदाद् भेदसंहितेत्युच्यते ।

पुंभूमनि तु विन्ध्याद्रिपार्श्वस्थे नीवृदन्तरे ।
 भोगी तु सर्पे द्वे स्त्री तु भोगिनी नृपयोषिति ॥ ९२४ ॥
 अन्या कृताभिषेकाया या तस्यां भेद्यवत् पुनः ।
 भोगवत्यजयस्त्वाह वैयावृत्यकरेऽ तथा ॥ ९२५ ॥
 भूपालेऽप्यथ भौमो ना पृथिवीतनयग्रहे ।
 भूमिसम्बन्धिनि त्रि स्याद् मद्रं तु क्ली सुखे तथा ॥ ९२६ ॥
 सज्जनस्तु शुभे प्राह त्रि तु तद्वति भाषितः ।
 पुंभूमि नीवृद्धेदेऽथ मन्द्रो ना सामर्थ्यनाम् ॥ ९२७ ॥
 स्वराणामपि सप्तानां स्वरे षष्ठेऽथ स त्रिषु ।
 गम्भीरशब्दे मन्द्रा तु वाञ्छि स्त्री मन्दवाक् तु ना ॥ ९२८ ॥
 शनैश्चरे त्रि तु स्वल्पे तथाज्ञापदुरोगिषु ।
 निर्भाग्ये च कनिष्ठे च दधिभेदे तु नप्यदः ॥ ९२९ ॥
 मन्दजाते द्वयोस्त्वेष गजभेदे मदस्तु ना ।
 गजदानजलेऽप्ये तु तद् यन्मेढ्रात् प्रवर्तते ॥ ९३० ॥
 तत्रैवैत्यङ्गान् हर्षे गर्वे गन्धे च रेतसि ।
 मदी तु मत्तावस्थायां स्त्री मध्यं तु नपुंसकम् ॥ ९३१ ॥
 वसुद्वयस्यान्तराले सङ्घचाभेदेऽपि कुत्रचित् ।
 समुद्रसंज्ञसङ्घचाया यः स्याद् दशगुणोत्तरः ॥ ९३२ ॥
 छन्दसामुक्तपूर्वाणां तृतीये छन्दसि त्रि तु ।
 न्याय्ये वलङ्गसंज्ञे तु शरीराङ्गे नृशण्डयोः ॥ ९३३ ॥
 हिमोत्सर्गाय सवितू रश्मयः स्युः शतत्रयम् ।
 तत्रैकत्र शते ह्यादिन्याख्येषु रविरश्मिषु ॥ ९३४ ॥
 स्त्रियो मध्या अथो मत्स्यं क्ली समीकृतिसाधने ।
 क्षेत्रस्य कृष्टस्य मतिमतसाधौ तु स त्रिषु ॥ ९३५ ॥

मत्स्यस्तु मीने द्वे नीवृद्धेदे तु नरि भूमनि ।
 तद्राजे तु पुमान् मीनराशौ चाथो मघं धने ॥ ९३६ ॥
 क्ली स्त्रीभूम्नि मघा अभिनक्षत्रे कालमात्रके ।
 तद्युक्तेऽथ मयः पुंसि दैत्यतक्षणि हिंसने ॥ ९३७ ॥
 प्रक्षेपणे च द्वे तूष्ट्रे तथाश्वेऽथो मलोऽस्त्रियाम् ।
 स्यात् पापकिङ्कविष्ठासु वातादिषु च नप् पुनः ॥ ९३८ ॥
 कांस्याख्यलोहे स्यात् त्वेष मर्त्यजात्यन्तरे द्वयोः ।
 मालुकीशूद्रजेऽथोक्तो मल्लो योधे परैः पुमान् ॥ ९३९ ॥
 बलीयःपुरुषे त्वन्यैः पात्रभेदे तु नृस्त्रियोः ।
 मल्लो मल्ली च मल्ली तु मल्लिकापीठयोः स्त्रियाम् ॥ ९४० ॥
 नृस्त्रियोर्धारणे मल्लो मल्ला चेति द्वयोः पुनः ।
 व्रात्यपूर्वक्षत्रियाजे व्रात्याज्जात्यन्तरे त्रिणाम् ॥ ९४१ ॥
 महः पुंस्युत्सवे स्त्री तु मही वाचि गवि क्षितौ ।
 सज्जनस्तु नदीभेदेऽप्याह द्विचनेन तु ॥ ९४२ ॥
 द्यावापृथिव्योराम्नासीद् मङ्गस्त्वोर्योपजीविनि ।
 त्रिर्मङ्गलस्थ पाठितर्येके मङ्गा तु मङ्गले ॥ ९४३ ॥
 स्त्री मङ्गं त्वस्त्रिये नावः शिरस्यक्ली तु मङ्गने ।
 मङ्गनं गमनं विद्यादथ सर्वरसाग्रके ॥ ९४४ ॥
 मण्डमल्ली स्त्रियां मण्डी *यागुल्यां मण्डने पुनः ।
 नृस्त्री मण्डाऽथ ना रश्मौ क्ली तून्मानान्तरे भवेत् ॥ ९४५ ॥
 पञ्चमाषे मतं तु क्ली स्यादाकूतेच्छयोस्तथा ।
 ज्ञाने च वाञ्छिते तु त्रिज्ञायमानेऽथ मत्तवाक् ॥ ९४६ ॥

१. 'ख्य' क, ग, घ. पाठः. २. 'स्त्व' क, ख, ग, घ. पाठः.

* 'यागुली मण्डिका समे' (पु. १६५. श्लो. ७८) इति तु वैजयन्ती ।

त्रि(तुंषु) क्षीवे च हृष्टे च क्लीबं तु मदकर्मणि ।
 मर्त्तस्त्वृष्यन्तरे पुंसि मर्त्यलोकेऽप्यथ द्वयोः ॥ ९४७ ॥
 मनुष्ये मर्कशब्दस्तु देवदारुतरौ पुमान् ।
 मनोविरिञ्चयोर्वायौ कश्चित् त्वाहाभ्रचन्द्रयोः ॥ ९४८ ॥
 आदित्येऽप्यथ सर्पे द्वे त्रि तु विघ्नस्य कर्तरि ।
 मणिः स्त्रीपुंसयो रत्ने मणिबन्धेऽप्यलिङ्गरे ॥ ९४९ ॥
 अजादिकण्ठप्रभवे स्तनाकारे च वस्तुनि ।
 काष्ठलोहादिनिष्पाद्यगुलिकायामथाजयः ॥ ९५० ॥
 गोलमात्रे परे त्वेनं गुह्यमध्यगुले विदुः ।
 मेहनावयवे त्वन्ये शेफाग्रं स च मयिताम् ॥ ९५१ ॥
 कश्चित् प्रायुङ्क्त घण्टायां धातौ तु मणतौ पुमान् ।
 मल्लिस्तु मत्स्यभेदे स्त्री स्यात् कपालकरङ्कयोः ॥ ९५२ ॥
 इत्येवमजयः स्माह धातौ तु नरि मल्लतौ ।
 मासिस्तु शस्त्र्यां कृष्णतृष्णायामिति कश्चन ॥ ९५३ ॥
 स्त्रियां पुंसि त्वन्विधास्यो वाक्पतिः पठति स्म तम् ।
 धातौ तु मस्यतौ पुंसि माहिस्तु धरणौ स्त्रियाम् ॥ ९५४ ॥
 उदाहृतौ स्त्रिसौ भागवृत्तिकारेण वाक्त्विनः ।
 इत्यत्र कृदिकारान्तो महति त्वेष भेद्यवत् ॥ ९५५ ॥
 मधुस्तु ना चैत्रमासे वसन्ते दानवान्तरे ।
 पूर्वक्षत्रियभेदे च विप्रभेदे च कुत्रचित् ॥ ९५६ ॥
 मधूकद्रौ कुरवके मद्यभेदे च कुत्रचित् ।
 मध्वासवाख्ये मधुररसे मिश्ररसे तथा ॥ ९५७ ॥
 वैजयन्त्याह कटुकस्वादुतिक्तत्रयात्मके ।
 एतद्रसद्वयवति पुनस्त्रिः क्ली तु वारिणि ॥ ९५८ ॥

क्षीरे पुष्परसे मद्ये मन्त्रभेदेषु केषुचित् ।
 शाकवल्ल्यां तु जीवन्तीसंज्ञायां स्त्री नृनप् पुनः ॥ ९५९ ॥
 क्षौद्रपौत्तिकपूर्वेषु मधुभेदेषु * तत्सुरे ।
 मनुस्तु पुंसि मन्त्रे स्यात् पूर्वे च क्षत्रियान्तरे ॥ ९६० ॥
 स्त्रियां तु तस्य भार्यायां मनावी च मनाय्यपि ।
 मयुर्द्वे किवरे ना तु प्रक्षेपे मन्तुवाक् तु ना ॥ ९६१ ॥
 वैमनस्येऽपराधे च तथा शोके प्रजापतौ ।
 अजयस्त्वाह विज्ञे त्रिस्तथैव स्यात् प्रियंवदे ॥ ९६२ ॥
 मन्युर्दैन्ये कृपायां च शोके क्रोधे क्रता च ना ।
 त्रिषु मेधाविनि द्वे तु मद्रुः सलिलवायसे ॥ ९६३ ॥
 मर्त्यजात्यन्तरे निष्ठवरुटीजे तथा पुनः ।
 माहिष्य आयुर्वेदेन जीवत्यम्बष्ठसंज्ञके ॥ ९६४ ॥
 स्यात् पारधैनुके चापि यस्याघोषणवृत्तिता
 मस्तुस्तु नृस्त्रियोर्मुष्टौ पिण्डिताङ्गुलिरूपके ॥ ९६५ ॥
 वैजयन्त्यामिदं प्रोक्तं दधिमण्डे तु तथापि ।
 मर्जूः सम्मार्जनीशुद्धोर्नदीतीरे परः पुनः ॥ ९६६ ॥
 नद्यां तीरेऽपि चेत्याह शिलायां च स्त्रियामियम् ।
 रजके तु द्वयोः कश्चिन्ना तु मन्ता प्रजापतौ ॥ ९६७ ॥
 त्रिरेष्टृज्ञातृविद्वत्सु महत्† तु क्लीबवारिणोः ।
 राज्ये वृन्दे च पूज्ये तु त्रि बृहत्यपि ना पुनः ॥ ९६८ ॥
 महर्लोके च बुद्धौ च महती तु स्त्रियामियम् ।
 त्रिवृत्संज्ञलताजातौ वीणायां नारदस्य च ॥ ९६९ ॥

१. 'च' क. घ. पाठः.

* तेषां सुरा तत्सुरं 'विभाषा सेनासुरा—' (२. ४. २५) इति क्लीबत्वम् । † महत्-
 च्छब्दः क्लीबे वारिणाच्चक इत्यर्थश्चत् प्रत्येतव्यः, तर्हि 'महत् क्लीबं तु वारिणि' इति पाठो भवेत् ।

दृश्यते वेदसूत्रेषु रात्रेरवयवान्तरे ।
 महच्छब्दस्तस्य लिङ्गं विविञ्चन्तु विचक्षणाः ॥ ९७० ॥
 रात्रेरवयवः सोऽपि पश्चिमो याम ईरितः ।
 कैश्चिदन्यैस्त्रिभागावशेषा रात्रिरितीरितः ॥ ९७१ ॥
 मरुत् तु ना देवभेदे पवने शिखरे गिरेः ।
 केचित् तु मरुदेशेऽपि रूपे चर्त्विजि नप् पुनः ॥ ९७२ ॥
 हेम्नि स्याद् देवमात्रे तु द्वे स्पृक्कायां तु सा स्त्रियाम् ।
 मद्वा पुंस्यृषिभेदे स्यात् क्रीडाकान्तिशिरस्सु च ॥ ९७३ ॥
 तृसौ तु कश्चित् त्रिषु तु मदितर्यथ मन्त्रिवाक् ।
 राज्ञो धीसचिवे पुंसि स्यात् तु मन्त्रवन्त्रिषु ॥ ९७४ ॥
 माला स्त्री स्रजि मालस्तु मर्त्यजात्यन्तरे द्वयोः ।
 सूतीशूद्रोद्भवेऽत्रार्थे स्व्यर्थे मालीति जातिङीप् ॥ ९७५ ॥
 पुमांस्तु कालपण्याख्यतुलस्या च कठिञ्जरे ।
 धारणे चान्तरद्वीपे पुनः क्ली दक्षिणामुतः ॥ ९७६ ॥
 वर्षा(त्) स्याद् भास्वात् त्रिस्तु प्रहतक्षेत्रभूतले ।
 माया स्त्री शास्त्राबुद्ध्योर्विष्णोर्नवसु शक्तिषु ॥ ९७७ ॥
 एकस्यां साङ्घ्यतत्त्वे च प्रधानाख्येऽथ सा त्रिषु ।
 मायते^१ अथ मां याति तत्रापि स्यादथ स्त्रियाम् ॥ ९७८ ॥
 मात्रा प्रवृत्तौ कर्णस्य परिष्कारान्तरे* धने ।
 परिच्छदे परिच्छेदे शैलेऽन्ये त्वेकदेशके ॥ ९७९ ॥
 ह्रस्ववर्णप्रयोगस्य काले पारे तु कश्चन ।
 स्यात् तूत्तरपदे क्लीवं मात्रं कात्स्नर्येऽवधारणे ॥ ९८० ॥

१. 'के' क. ख. ड. पाठः. २. 'व' ख. पाठः. ३. 'वारेस्तु' क. ख. घ. ड. पाठः.

* 'मात्रा परिच्छदेऽर्थेऽशे प्रवृत्तौ कर्णभूषणे' (पु. २३५. श्लो. ६२) इति वैजयन्ती ।

अन्ये तु त्रायते मां यस्तत्र त्रिष्विति मन्वते ।

मानं तु क्ली परिच्छेदे प्रस्थादौ चापि हिंसने ॥ ९८१ ॥

लम्नाद् दशमराशौ च विदुः साव्वत्सरा इदम् ।

प्रक्षेपे प्रणिदाने च सम्भवे सम्भवस्त्वसौ ॥ ९८२ ॥

आधारानतिरिक्तत्वमाधेयस्येह ना पुनः ।

ज्ञाने चित्तसमुन्नत्यां पूजायां च स्त्रियां पुनः ॥ ९८३ ॥

मानी कुडुबसंज्ञस्य परिमाणस्य सा द्वये ।

म्लानं म्लानवति त्रि स्यात् क्ली तु म्लानौ द्वयोः पुनः ॥ ९८४ ॥

मण्डूकभेदे गृहजे मारस्तु नरि मन्मथे ।

मृतिमारणयोः स्त्री तु मारी स्याद् देवतान्तरे ॥ ९८५ ॥

देवतान्तरमप्येतत् कालरात्रीति सज्जनः ।

माल्यं क्ली कुसुमे पुष्पमालायां चाथ भेद्यत् ॥ ९८६ ॥

धार्ये माध्यस्तु कुन्दाख्यद्रुमे ना प्रसवेऽस्य नष्टा

माघसाधौ पुनस्त्रि स्यात् पौर्णमास्यां पुनः पक्ष्याम् ॥ ९८७ ॥

मघानक्षत्रयुक्तायां माघी मासे तु तद्वति ।

माघो ना त्रिर्मघासंज्ञनक्षत्रयुक्तकालजे ॥ ९८८ ॥

मार्गो नाध्वनि मार्ष्टी च मार्गशीर्षाख्यमासि च ।

तथा मृगमदे सौम्यनक्षत्रेऽयन्नवीदिदम् ॥ ९८९ ॥

वैजयन्त्यां नृस्त्रियोस्तु मार्गा मार्गणकर्मणि ।

मार्गी तु पौर्णमास्यां स्त्री मार्गशीर्ष्यां त्रिषु त्वियम् ॥ ९९० ॥

मृगस्य स्याद् विकारादौ मांसं तु पिशिते नपि ।

वाक्पातिस्तु नरेऽप्याह निर्मूलत्वादसाधु तत् ॥ ९९१ ॥

मांसी तु स्व्यामिषीसंज्ञगन्धद्रव्येऽथ माषवाक् ।

ना क्लीबं चापरे वृष्यसंज्ञधान्यान्तरे तथा ॥ ९९२ ॥

पञ्चगुञ्जात्मकोन्मानभेदेऽन्येषां पुनर्मतम् ।

तण्डुलोन्मानतुलिते वस्तुनीत्यपरः पुनः ॥ ९९३ ॥

कार्षापणप्रभेदेऽथ पुंस्येव मषणे विदुः ।

मषणं हिंसनं विद्यात् सर्वलोकतते पुनः ॥ ९९४ ॥

मृत्यौ मरणसंज्ञे स्त्री मारिर्मारयतौ पुनः ।

धातौ ना मातृशब्दस्तु पार्वत्यां जननीगवोः ॥ ९९५ ॥

ब्राह्मचाद्यासु च देवीषु *वेषणीसरितोरणि ।

अकारादिकवर्णानामाज्ञाये तारकासु च ॥ ९९६ ॥

अश्विन्यादिषु पौष्याख्यपौर्णमास्यां च सा स्त्रियाम् ।

मानकारिणि तु त्रि स्यात् स्व्यर्थे मात्रीति तत्र च ॥ ९९७ ॥

मित्रं तु भेषजे क्लीबं स्थौणेयाख्यं सुहृद्यपि ।

लगाच्चतुर्थराशौ च मित्रं सावित्सरा विदुः ॥ ९९८ ॥

ना त्वर्के चार्कभेदे च मेषे तु क्ली छलेऽथ तत् ।

वर्धरीनृपसम्भूते मत्स्यजात्यन्तरे द्वयोः ॥ ९९९ ॥

मानो ना द्वादशे राशौ द्वे तु मत्स्ये त्रि हिंसिते ।

यद्यौ तु मीना स्त्री क्ली तु हिंसने मीढवाक् पुनः ॥ १००० ॥

मेषे द्वयोर्पत्रणे क्ली भेद्यलिङ्गं तु मूत्रिते ।

देवरे तु नियुक्ता या यात्यन्यं सामिसारिका ॥ १००१ ॥

तस्मां मीढा स्त्रियां मीरं पुनः स्यात् क्लीबलिङ्गकम् ।

मांस्पचन्यामुखायां ना पुनरब्धौ नृनप् पुनः ॥ १००२ ॥

मुण्डः स्यान्मस्तके त्रिस्तु परिवापितकेशके ।

स्त्री तु मुण्डा च मुण्डी च स्तम्भे श्रमणिकाह्वये ॥ १००३ ॥

सा तु मुण्डैव भिक्षुक्यां मुण्डने तु नरस्त्रियोः ।

अजयस्त्वाह मुख्यं स्यात् क्ली वक्रोपाययोरिति ॥ १००४ ॥

* वेषणशब्दः पुल्लिङ्गो धान्याकवाची ।

त्रिषु तु स्यान्मुखभवे प्रधाने प्रथमेऽपि च ।
 मुष्कस्तु वृषणे न स्त्री स्त्रीभगावयवे तु ना ॥ १००५ ॥
 मुक्ता स्त्री मौक्तिके त्रिस्तु विसृष्टेऽतीतसंसृतौ ।
 मुस्ता तु मुस्तके लिङ्गत्रये पुंशण्डयोः पुनः ॥ १००६ ॥
 विषभेदे मुरा तु स्त्री गन्धकुट्याख्यभेषजे ।
 दैत्यभेदे तु ना मुद्रा पुनः स्यादप्सरोन्तरे ॥ १००७ ॥
 लाञ्छने चाङ्गुलीये च यत्तु स्याल्लिखिताक्षरम् ।
 हस्तविन्यासभेदेषु स्थापनीनिष्ठुरादिषु ॥ १००८ ॥
 मुद्रस्तु दातरि त्रि स्यान्मुनिस्तु स्यादृषौ पुमान् ।
 अगस्त्यर्षौ च सुगते कुशे दमनके तथा ॥ १००९ ॥
 अगस्त्यसंज्ञवृक्षे च मण्डूके तु द्वयोस्त्रि तु ।
 वाचंयमेऽथ मुष्टिः स्त्रीपुंसयोः फलकादिनः ॥ १०१० ॥
 खड्गादिनश्च ग्रहणप्रदेशे पलसंज्ञके ।
 उन्मानभेदे सुदृढपिण्डताङ्गुलिसंहतौ ॥ १०११ ॥
 धानुष्कहस्तविन्यासभेदे ग्राह्ये च मुष्टिना ।
 द्रव्ये मूलं तु नप्यन्ये पुंस्यप्सदिसमीपयोः ॥ १०१२ ॥
 नक्षत्रभेदे पादे च मूरुहापा वशीकृतौ ।
 स्त्रीये च कारणे चाथ मूर्यं वेतनवस्त्रयोः ॥ १०१३ ॥
 क्लीवं त्रिषु तु यस्य स्यान्माषमुद्रादिवस्तुनः ।
 ग्रहणे मूलमुत्पाद्यं तेषु माषादिवस्तुषु* ॥ १०१४ ॥
 यः पटादिरुपादानद्रव्यतुल्यप्रयोजनः § ।
 तत्रापि मूतशब्दस्तु त्रीहावातञ्चने च ना ॥ १०१५ ॥
 आचमन्यां तृणैर्बद्धभारे त्रीह्यादिवस्तुनः ।
 वस्त्रवेष्टनबन्धेऽथ बद्धे त्रिः क्ली तु बन्धने ॥ १०१६ ॥

* 'मूलमस्यावर्हि' (४. ४. ८८) § 'नौवयोधमेविषमूलमूल... सम्मितेषु' (४. ४. ९१) इति सूत्राभ्यामुभयत्र यत्प्रत्ययः ।

मूकस्तु त्रिष्ववाचि स्यात् क्लीबमाविलवारिणि ।
 अश्वयां वेसराज्जाते चतुष्पादन्तरे द्वयोः ॥ १०१७ ॥
 दैत्यभेदे तु पुल्लिङ्गो यो वराहत्वमागतः ।
 किरातार्जुनयोर्मध्ये स्पर्धाहेतुतया तयोः ॥ १०१८ ॥
 तैजसावर्तेनीसंज्ञे पुनर्लोहकृतां स्त्रियाम् ।
 भाण्डे मूषाथ नृस्त्री स्याच्चौर्ये चोरे तु स त्रिषु ॥ १०१९ ॥
 प्रहेलिकान्तरे तु स्त्री मूढा स्यात् काव्यकारिणाम् ।
 त्रि तु स्यात् तन्द्रितेऽप्यज्ञे कुङ्कमूर्च्छितयोरपि ॥ १०२० ॥
 क्लीबं तु मोहने ना तु पश्चन्वेषणयोर्मृगम् ।
 मृगशीर्षाख्यनक्षत्रे तद्युक्ते कालमात्रके ॥ १०२१ ॥
 मकराह्वयराशौ च विदुः सांवत्सरे जमुम् ।
 द्वे तु हस्तिविशेषे च कुरङ्गेऽप्यथ भेद्यवत् ॥ १०२२ ॥
 मृतः प्रेते याचिते तु भैक्षे स्त्री मरणेऽपि च ।
 मृत्युस्तु मरणे न स्त्री पुत्रानेवान्तकेऽथ नप् ॥ १०२३ ॥
 मृदु वङ्गे कोमले तु त्रि स्यादकठिनेऽपि च ।
 मेध्यः प्रावृषि ना त्रिस्तु मेघसाधुनि तद्भवे ॥ १०२४ ॥
 मेघा स्त्री धरणाशक्तधिषणायां धनेऽपि च ।
 ना तु मूत्रं सङ्गमे तु नृस्त्री मेघाविनि त्रिषु ॥ १०२५ ॥
 मेध्यं तु शुचिनि त्रिः स्त्री बले धनसुवर्णयोः ।
 ना तु मुञ्जेऽथ नद्यां स्त्री मेध्यार्कस्य तु रश्मिषु ॥ १०२६ ॥
 वृष्टिसर्जनकार्येषु शतेष्वेव चतुर्ष्वपि ।
 द्वितीये रश्मिषु शते मेध्या मेघः पुनर्नरि ॥ १०२७ ॥
 सर्वेषां प्रथमे राशावुरभ्रे तु द्वयोरयम् ।
 हिमोत्सर्गार्थरश्मीनां शतेषु त्रिषु कुत्रचित् ॥ १०२८ ॥

शते रश्मिषु मे(ध्योऽप्यो)ऽथ मेनो ना पूर्वपार्थिवे ।
पृषदश्चाह्वये स्त्री तु मेना नार्यां स्त्रियां पुनः ॥ १०२९ ॥

मेहा भूमौ पुमान् मूत्रव्याधिभेदेऽपि मूत्रणे ।
म्लेच्छाः स्युर्म्लेच्छवाचो ये विप्रकृष्टा वनौकसः ॥ १०३० ॥

तत्र द्वयोर्म्लेच्छने तु म्लेच्छा नृस्त्री नपि त्वदः ।
ताम्रे मेला तु(मेऽम)प्यां* स्त्री मेलस्तु नरि सङ्गमे ॥ १०३१ ॥

मेदा तु स्व्योषधीभेदे मेदने ना द्वयोः पुनः ।
वैदेहकनिषादीजे मर्त्यजात्यन्तरे भवेत् ॥ १०३२ ॥

मेही तु द्वीपिसंज्ञे स्याद् व्याघ्रजात्यन्तरे द्वयोः ।
भेद्यलिङ्गं तु यस्यास्ति मेहस्तत्र द्वयोः पुनः ॥ १०३३ ॥

मैत्रो विप्रे तथान्यत्र मर्त्यजात्यन्तरेऽपि तु ।
वैश्यपूर्वकवैश्याजे त्रात्यात् स्यात् तु पुंसकम् ॥ १०३४ ॥

पुरीषोत्सर्जने मित्रसम्बन्धिनि तु सा त्रिषु ।
स्त्रीशण्डयोस्तु मित्रत्वे मैत्री मोचा तु शल्मलौ ॥ १०३५ ॥

कदलीमात्र इत्येके सुगन्ध्यल्पफला तु या ।
तस्यां कदल्यामित्यन्ये वृक्षस्य तु रसे पुमान् ॥ १०३६ ॥

शिग्रौ तु कश्चित् पाटल्यां पुनः स्त्रीपुंसयोरपि ।
मोकस्तु मोचने शिष्ये ना चतुष्पदि तु द्वयोः ॥ १०३७ ॥

मोकी तु रात्रौ स्त्री मौढी† पुनर्भक्षान्तरे स्त्रियाम् ।
मर्मरासंज्ञके मूढसम्बन्धिनि तु सा त्रिषु ॥ १०३८ ॥

मौलिस्तु नृस्त्रियोर्मूर्ध्नि चूडामकुटयोरपि ।
तथा संयतकेशेषु यक्षो वैश्रवणे पुमान् ॥ १०३९ ॥

१. 'ध्या' ड. पाठः. २. 'ष' ख. पाठः.

* 'मेला मसीजलं पत्राङ्गनं च स्यान्मसिर्द्वयोः' इति त्रिकाण्डशेषः । † 'मौढी तु मर्मरा' (पु. १६४. श्लो. ७०) इति तु वैजयन्ती ।

देवजात्यन्तरे तु द्वे खाषेयाख्ये तथा शुनि ।
 यमो वैवस्वते पुंसि यमने च शनैश्चरे ॥ १०४० ॥
 शब्दवर्णविशेषेषु शिक्षाकाराश्चतुर्ष्वपि ।
 शरीरसाधनापेक्षे सत्यादौ नित्यकर्मणि ॥ १०४१ ॥
 वल्गिताख्यस्य घोटानां गतिभेदस्य चाष्टसु ।
 भेदेष्वेकत्र भेदे स्यात् क्ली तु युग्मे त्रिषु त्वदः ॥ १०४२ ॥
 यमजे युग्मवति च यमी तु यमुनाधुनौ ।
 स्त्री यम्याविति तु द्यावापृथिव्योर्द्वे तु वायसे ॥ १०४३ ॥
 हीनाधिकाङ्गतुरगेऽप्यथ क्लीबं यत्तं स्मृतम् ।
 यमने हस्तिपानां च पादकर्मणि तत् परेत् ॥ १०४४ ॥
 भेद्यलिङ्गं तु बद्धे स्यात् तथैवोपरस्यपि च ।
 यन्त्रं तु क्ली लघूपायकर्मनिर्माणसाधने ॥ १०४५ ॥
 यन्त्रणायां तु नाथ स्त्री यन्त्र रश्मिमनीषयोः ।
 भेद्यलिङ्गं तु महति यदोत्पत्त्युचिते पुनः ॥ १०४६ ॥
 क्षेत्रे यव्यं त्रिषु यवसाधौ यवहिते तथा ।
 यव्या तु नद्यां स्त्री यम्या पुना रात्रौ स्त्रियां त्रि तु ॥ १०४७ ॥
 विद्याद् यम्येति तव्ये च यन्तव्ये यमसाधुनि ।
 यजिस्तु यजमाने द्वे इति कश्चिदवोचत ॥ १०४८ ॥
 धातौ तु यजतौ पुंस्त्वे यतिस्तु त्रिजितेन्द्रिये ।
 परिश्राज्यपरे स्त्री तु यमने पञ्चकारिणाम् ॥ १०४९ ॥
 पदच्छेदान्तरे कारागृहे धातौ तु पुंस्ययम् ।
 यततौ यष्टिशब्दस्तु नृस्त्रियोर्दण्डमात्रके ॥ १०५० ॥
 गृहस्थदण्डे त्वाहान्यस्तोमराख्यायुधान्तरे ।
 तरवारिसमाख्येऽन्ये खङ्गादन्यत्र चायुधे ॥ १०५१ ॥

१. 'स्त्रियां य' ग. पाठः. २. 'ति द्या' ग. पाठः. ३. 'धुनि ।' ग. पाठः. ४.
 'री' क. ख. पाठः. ५. 'त्यां' ह. पाठः.

तथा हारलतायां च मधुकाख्ये तु भेषजे ।
 स्त्री ययीस्तु पुमान् सूर्ये मोक्षमार्गेऽप्यथ द्वयोः ॥ १०९२ ॥
 अश्वे स्याद् ब्राह्मणे कश्चित् स्त्री त्वासावपरे पुनः ।
 दिव्यवृष्टौ दीर्घवृष्टावित्यन्ये ययुवाक् पुनः ॥ १०९३ ॥
 द्वे (त्वःअ)श्वे नाश्वमेधाश्वे यजुस्तु नरि पावके ।
 अध्वर्यौ यजमाने तु शिष्ये च द्वे यदुस्तु ना ॥ १०९४ ॥
 आदिक्षत्रियभेदे तद्वंशजेषु तु स द्वयोः ।
 मनुष्ये चाथ यन्ता ना सूते हस्तिपके त्रि तु ॥ १०९५ ॥
 कारके यमनस्याथ यावोऽलक्तकमाषयोः ।
 यवसम्बन्धिनि त्रि स्याद् यामस्तु प्रहरे पुमान् ॥ १०९६ ॥
 यमने च नपि त्वेष सामभेदेषु केषुचित् ।
 ष्यो यमाच्चेति वक्तव्यमित्येतद्वचनं यत् ॥ १०९७ ॥
 अनार्षि तत एवास्य याम्यशब्दस्य दृष्टता ।
 अर्थेषु यमसम्बन्धियमदेवतकादिषु ॥ १०९८ ॥
 अतः स इह नास्माभिरुक्तो अर्षि तु नब् गतौ ।
 † हस्त्यारोहकमर्त्येस्यादङ्कुशस्य च वारणे ॥ १०९९ ॥
 गले तु त्रिर्यतियतसम्बन्धिनि च नप् पुनः ।
 अपि पुंस्यपरे यानं ग्राहने गमने तु नप् ॥ १०६० ॥
 यातु क्ली राक्षसे जा तु पाप्मन्यन्यस्तु मन्यते ।
 पाथिके त्रिष्विति स्त्री तु याता देवरयोषिति ॥ १०६१ ॥
 त्रिस्तु गन्तरि तत्रापि स्व्यर्थे यात्रीति मन्यताम् ।
 युगं तु क्ली चतुर्हस्तप्रमाणेऽन्य(तमं? मते) पुनः ॥ १०६२ ॥
 षडशीत्यङ्गुले माने प्रोक्तं चाङ्गुलमानकम् ।
 अणुसंज्ञकधान्यानां चतुर्दशकमङ्गुलम् ॥ १०६३ ॥

१. 'षु' ग. पाठः.

† 'हस्त्यारोहकमर्त्ये' इति पाठः स्यात् ।

इत्येवमथ कालेषु कृतत्रेतादिषु स्मृतम् ।
 जन्मपर्वसु युग्मे च त्रि तु सद्द्वयथो नृनप् ॥ १०६४ ॥
 लाङ्गलस्यन्दनादीनामीषाबन्धनदारुणि ।
 ऋद्धिसंज्ञकभैषज्ये पुनः स्त्री स्याद् युगाऽथ नप् ॥ १०६५ ॥
 युग्यं शर्वस्य धनुषि वाहने त्रि तु वोढरि ।
 युगस्य युगसाधौ च युक्तस्तु त्रिः समाहिते ॥ १०६६ ॥
 न्याय्यसंयुक्तयोश्चाथ प्रकारे भागवृत्तिकृत् ।
 हरतेर्गताच्छील्य* इत्यत्र नरमभ्यधात् ॥ १०६७ ॥
 युतं पृथक्कृते युक्ते बद्धे च त्रिषु नप् पुनः ।
 मिश्रणे च पृथक्कारे बन्धने च युतपतितः(?) ॥ १०६८ ॥
 युद्धस्तु शत्रौ सद्भ्रामे ना योद्धरिषु स त्रिषु ।
 यूथमस्त्री तिरश्चां स्याद् वृन्दे मूर्थी पुनः स्त्रियाम् ॥ १०६९ ॥
 मागधीसंज्ञके पुष्पवलिभेदेऽथ यूषवाक् ।
 व्यञ्जनस्य रसे न स्त्री उपायायां तु स्त्रियामियम् ॥ १०७० ॥
 यूषा स्त्रीपुंसयोस्तु स्याद्धिसायां योग्यवाक् पुनः ।
 अपूपे चन्दने क्षीरे वाहने च नपुंसकम् ॥ १०७१ ॥
 वृद्धिसंज्ञौषमे चाथ त्रिः प्रवीणे क्षमे परे ।
 उपायिन्यपरऽस्माकं त्वर्हे स्त्रीशण्डयोः पुनः ॥ १०७२ ॥
 ऋद्धिसंज्ञकभैषज्ये ना तु पुण्याख्यतारके ।
 अथो पुनर्नवायां स्त्री रक्तायां गुणनेऽपि च ॥ १०७३ ॥
 भरणीसंज्ञनक्षत्रे पुनर्भूमनि चाप्यथ ।
 योनिः स्त्रीणां भगे स्थाने गृहे कारणताम्रयोः ॥ १०७४ ॥

१. 'सुतानितः' ख, 'धुनादितत्' ड. पाठः. २. 'ग' ड. पाठः. ३. 'म' क. ख.
 घ. ड. पाठः.

* 'ऋडोऽनुसंपरिभ्यश्च' (१. ३. २१) इति सूत्रस्थं वार्तिकम् ।

आकरे च स्त्रियां पुंसि योगी तु नरि पादपे ।
 नागरङ्गाह्वये यावशूकाख्यलवणे त्रि तु ॥ १०७५ ॥
 समाधिशीले संयोगशीले योगवति स्मृतः ।
 योगिनी तु स्त्रियां शैलराजपुत्र्यामथ त्रिषु ॥ १०७६ ॥
 यौनं स्याद् योनिसम्बन्धे क्ली गर्भाधानसंस्कृतौ ।
 रसो रागे विषे वीर्ये तिक्तादौ पारदे द्रवे ॥ १०७७ ॥
 रेतस्यास्वादने हेम्नि निर्यासेऽमृतशब्दयोः ।
 देहधातुविशेषे च शृङ्गारादौ फले जले ॥ १०७८ ॥
 कषायभोजनात्रेषु स्नेहे हिङ्गुलबोलयोः ।
 लशुने च हरिद्वर्णे श्लाकस्तम्बान्तरे तथा ॥ १०७९ ॥
 देवमारिषसंज्ञेऽथ कश्चिदन्यः स्म मन्यते ।
 मांसेक्षुसुरशुक्तेषु नागे चेति पुमान् परे ॥ १०८० ॥
 शण्डेऽप्याह रसा तु स्त्री दूर्वापातालभूमिषु ।
 द्राक्षायामपि पाठायामथ रक्तं नपुंसकम् ॥ १०८१ ॥
 रुधिरं कुङ्कुमे ताम्रे स्त्रीपुष्पे रागवस्तुनि ।
 पत्राङ्गाख्ये पुमांस्त्वेष रोहीतक इति श्रुति ॥ १०८२ ॥
 महीरुहप्रभेदे स्यात् तथा वर्णे च लोहिते ।
 त्रि तु तद्द्रागवतोरनुरक्तेऽपि चत् पुनः ॥ १०८३ ॥
 आपादितान्यवर्णं स्याद् कर्मात् तत्राप्यथो रथः ।
 वेतसे स्यन्दने पुंसि चक्रवाके तु स द्वयोः ॥ १०८४ ॥
 रथी तु गन्ध्यां स्त्री रथ्या पुनः स्त्री रथसंहतौ ।
 विशिखामार्गयोः स्यात् तु रथस्य त्रिषु वोढरि ॥ १०८५ ॥
 तस्य स्वीये तद्धिते च रम्या तु रजनौ स्त्रियाम् ।
 रमणीये त्रिषु रणः पुनः पुंशण्डयोर्युधि ॥ १०८६ ॥

१. 'पो' ग, 'बो' ड. पाठः. २. 'स्तु' ग. पाठः. ३. 'क्र' क. घ, 'क्ल' ड. पाठः.
 ४. 'पु' क. ख. घ. ड. पाठः.

ना तु शब्दे परे त्वाहुरतिशब्देऽपरे पुनः ।
 नृशण्डमविशेषेण रण्डा तु विधवस्त्रियाम् ॥ १०८७ ॥
 न्यग्रोधीसंज्ञकस्तम्बे स्त्री ना तु पुरुषेऽथ नप् ।
 स्वसम्बन्धार्थशून्येऽन्तःकरणे ना तु रङ्गवाक् ॥ १०८८ ॥
 स्थानमात्रेऽपरे नृत्तयुद्धस्थाने पुनः परे ।
 अजयस्त्वाह दर्पेऽपि क्ली तु स्यान्नागसीसयोः ॥ १०८९ ॥
 रतं तु सुरते क्लीबं कृतरामे तु तत् त्रिषु ।
 तन्निष्ठेऽप्यथ पुल्लिङ्गो रस्त्रो दण्ड उदाहृतः ॥ १०९० ॥
 द्वे त्वश्चे स्त्री पुना रम्भा कदल्यामप्सरोन्तरा ।
 गौरवर्णकदल्यां तु केचित् सौत्री तु मेखला ॥ १०९१ ॥
 या तस्यामपि नैरुक्ताः पुनर्दण्डे नृत्तं विदुः ।
 रमा तु लक्ष्म्यां स्त्री त्रिस्तु रन्तरि क्ली तु रन्ध्रवाक् ॥ १०९२ ॥
 विवरे चापराधे च भूषणे त्वपरे विदुः ।
 लम्नादप्यष्टमे राशौ विदुः सांवत्सरा इदम् ॥ १०९३ ॥
 मर्त्यजात्यन्तरे तु द्वे विप्रमैत्रीसमुद्भवे ।
 रयिस्तु तोयधन्यनृस्त्रियोरथ रश्मिवाक् ॥ १०९४ ॥
 पुंसि क्वचिन् स्त्रियां च स्यात् प्रग्रहे किरणेऽपि च ।
 ज्वालायामपि च प्राह वैजयन्त्यां द्वयोः पुनः ॥ १०९५ ॥
 रङ्कुर्मृगान्तरे नीवृद्धेदे तु नरि ना पुनः ।
 रतुर्दूते स्त्रियां नद्यां बन्धने पथि चाथ ना ॥ १०९६ ॥
 रामो दाशरथौ विष्णौ रतौ परशुरामके ।
 बलमद्रे ध्वजे शब्दे मौलौ लक्ष्मणि वर्णयोः ॥ १०९७ ॥
 शुक्ले कृष्णे वररुचिस्त्वाहामुं शबलेऽथ सः ।
 वाच्यलिङ्गः शुक्लकृष्णशबलेषु गुणिव्वसौ ॥ १०९८ ॥

चारुप्रधानयोश्चापि रामा तु स्यन्तरे स्त्रियाम् ।
 राकशब्दस्तु पुल्लिङ्गो ज्ञेय आतपसूर्ययोः ॥ १०९९ ॥
 राका पुनः स्त्रियां पूर्णचन्द्रे स्यात् पूर्णिमान्तरे ।
 जातार्तवायां कन्यायां रातं तु त्रिषु दाशिते ॥ ११०० ॥
 रतसम्बन्धिनि स्यर्थे राता राती यथाक्रमम् ।
 उक्तयोरर्थयोः क्ली तु दाने कन्यान्तरे पुनः ॥ ११०१ ॥
 राता विहारशीले स्त्री राधा स्त्री कर्णमातरि ।
 विशाखाख्ये च नक्षत्रे तद्युक्ते कालमात्रके ॥ ११०२ ॥
 जाते तु तत्र त्रिर्ना तु राधो वैशाखमासि च ।
 पौर्णमास्यां तु वैशाख्यां राधी स्त्री राष्ट्रवाक् पुनः ॥ ११०३ ॥
 नृशण्डयोरजन्ये च विषयेऽप्यथ राम्भवाक् ।
 ना दण्डे वैणवे रम्भासम्बन्धिनि तु स त्रिषु ॥ ११०४ ॥
 राशिः क्रत्वन्तरे पुञ्जे मेषादावाढके च ना ।
 साम्नोस्त्वग्निन्नरोवर्गगीतयोः स्यान्नपुंसकम् ॥ ११०५ ॥
 राजा ना सोमवल्ल्यां च चन्द्रे च द्वे तु अर्थवे ।
 क्षत्रिये च प्रभौ तु त्रिरस्मिन्नर्थत्रये यदापि ॥ ११०६ ॥
 स्यर्थे वृत्तिस्तदा राज्ञी ब्रह्मरीत्याह्वये पुनः ।
 लोहे राज्ञी स्त्रियामेव रितं तु क्ली गतौ त्रि तु ॥ ११०७ ॥
 गतेऽथ वेद एवेदं हिंसने क्ली त्रि हिंसिते ।
 रिष्टं त्वभावे क्ली पापेऽप्यथ त्रिरशुभे शुभे ॥ ११०८ ॥
 बाप्ये च रिक्तशब्दस्तु शून्ये त्रि क्ली तु रेचने ।
 क्षीयमाणतिथिप्रायपक्षे तु नरि स त्वयम् ॥ ११०९ ॥
 चतुर्थ्यां च नवम्यां च चतुर्दश्यां तिथौ पृथक् ।
 रिक्ता स्त्री रिपुशब्दस्तु शत्रौ ना त्रि तु चोरके ॥ १११० ॥

रुक्मं क्ली हेमन्ययोभेदे तीक्ष्णसंज्ञे पुमान् पुनः ।
 वक्षोविभूषणे निष्कसंज्ञे रुच्यस्तु ना स्मृतः ॥ ११११ ॥
 पाणिग्राहे रुचिकरे पुन(स्त्रीःस्त्रि)रथ भूषणे ।
 विलेपने च शण्डोऽथ रुम्नो ना सूर्यसारथौ ॥ १११२ ॥
 विनाशे दर्शनीये तु त्रिद्वयोर्ब्राह्मणे स्मृतः ।
 रुण्डो नृजातिभेदे द्वे वरुटीशूद्रसम्भवे ॥ १११३ ॥
 चतुष्पाज्जातिभेदे च स्यादश्ववेसरोद्भवे ।
 रुद्राणी त्वद्विजायां स्त्री ना तु रुद्रः शिवेऽनले ॥ १११४ ॥
 देवभेदेषु मन्त्रेष्वप्येकेषु स्तोतरि त्रिषु ।
 रुह्या तु स्यान्नरि प्रावृट्काले प्रावृड्वनस्पतौ ॥ १११५ ॥
 भूमौ तु रुहरी स्त्री स्यादथ रूपं नपुंसकम् ।
 स्वभावाकृतिसौन्दर्यवपुषु श्लोकशब्दयोः ॥ १११६ ॥
 नाटके नाटकाद्येषु रुक्कृष्णादिकेष्वपि ।
 ग्रन्थावृत्तौ च सृष्ट्यात्यन्तरे तु द्वयोरयम् ॥ १११७ ॥
 रूपणे तु पुमान् रूपो रूप्यं तु क्ली विभूषणे ।
 आहते ह्येतरजतद्वये रजत एव च ॥ १११८ ॥
 त्रि तु प्रशस्तरूपेऽपि रूपणीयेऽथ रूक्षवाक् ।
 विश्वेश्वरे दधनि क्लीबमप्रेग्नि त्वप्यचिक्वणे ॥ १११९ ॥
 त्रिषु वृक्षे तु ना रूढः पुनः पुंसि यवे त्रि तु ।
 कृतप्ररोहणे शब्देऽवयवार्थबहिष्कृते ॥ ११२० ॥
 रेफस्तु पुंसि मूर्धन्यान्तःस्थावर्णे त्रि कुत्सिते ।
 स्तोतर्यप्यथ रेणुः स्त्री हरेण्वाह्वयभेषजे ॥ ११२१ ॥
 स्त्रीपुंसयोस्तु पांसौ स्यात् त्रसरेण्वष्टकेऽपि च ।
 रोको रश्मौ पुमान् क्ली तु रन्ध्रे रोहित् पुनर्नरि ॥ ११२२ ॥

अग्रेऽथे तथा वर्णभेदे त्रिषु तु तद्वति ।
 स्त्रियां त्वृश्यस्य भार्यायां नद्यङ्गुलिलतासु च ॥ ११२३ ॥
 अजयस्तु द्वयोरग्रह मत्स्यजात्यन्तरेऽपि च ।
 रोही रोहितकाभिव्यद्भुमे ना रोहवत्सु तु ॥ ११२४ ॥
 त्रिषु रोदः पुनः शण्डे स्त्रियां च व्योम्यथापरे ।
 पृथिव्यां च यदा तु स्त्री तदा भवति रोदसी ॥ ११२५ ॥
 इति ङचन्तमथाप्यन्ये रोदसी इति मन्वते ।
 सहोक्तौ भूदिवोरेव रौद्रं तु क्लीबमातपे ॥ ११२६ ॥
 पार्वत्यां तु स्त्रियां रौद्री शिवशक्त्यन्तरेऽपि च ।
 उग्रतायां च सप्तानां मातृणामेकमातरि ॥ ११२७ ॥
 त्रिषु तूग्रसे रुद्रसम्बन्धिन्यथ लक्षवाक् ।
 शरव्ये क्ली नृशण्डस्तु व्याजे करुणनाम्नि तु ॥ ११२८ ॥
 महीरुहप्रभेदे ना दर्शनाङ्कनयोरपि ।
 अयुते तुं दशाभ्यस्ते लक्षं लक्षा च नृपस्त्रियोः ॥ ११२९ ॥
 लक्ष्यं शरव्ये क्ली शब्दे सिद्धे लक्षणतस्तथा ।
 द्रष्टव्ये त्वङ्कनीये च त्रिषु लग्नस्तु न स्त्रियाम् ॥ ११३० ॥
 राशीनामुदये त्रिस्तु सक्ते मत्स्यगजे तु ना ।
 लट्वा स्त्री पक्षिभेदे च कुसुम्भेऽप्यथ केचन ॥ ११३१ ॥
 लट्ः कटाहे पुंसीति प्राहुर्लघ्वैः पुनः पुमान् ।
 ऋषिस्थाने द्वयोस्तु स्यादपत्ये लम्बवाक् पुनः ॥ ११३२ ॥
 नृस्त्रियोर्लम्बने स्त्री तु लम्बोत्कोचे परः पुनः ।
 आह भूमिविशेषेऽथ लघु निस्सारशीघ्रयोः ॥ ११३३ ॥
 त्रिर्गुरुप्रतिपक्षे च स्यादिष्टेऽल्पमनोज्ञयोः ।
 एकमात्रस्वरे चैषु स्यर्थे लघ्वी लघुस्तथा ॥ ११३४ ॥

क्लीवं त्वर्गुरुसंज्ञाकगन्धद्रव्येऽप्युशीरके ।
 गुग्गुलौ तु पुमान् स्त्री तु स्पृक्कायां लघुरेव सा ॥ ११३५ ॥
 लघण् मेघे टकारान्तो वायौ च नरलिङ्गकः ।
 हिरण्यमाषकस्यापि भेदे स्त्री त्वप्सरस्यसौ ॥ ११३६ ॥
 ललत् त्रिषु विलासस्य कर्तरि स्त्री तु भूषणे ।
 लम्बनाख्ये ललन्ती स्याल्लाला तु मुखजे जले ॥ ११३७ ॥
 लवलीवृक्षसंज्ञां च स्त्री काञ्चर्यां त्वज्यौऽब्रवीत् ।
 द्वे तु जात्यन्तरे नृणां मैत्रेयब्राह्मणोक्तौ ॥ ११३८ ॥
 विलासे तु पुमाल्लालः स्यादुपल्लेन्दने तु नप् ।
 लातशब्दस्तु पुल्लिङ्गो वृत्तिकदानभाजने ॥ ११३९ ॥
 आत्ते तु भेद्यलिङ्गः स आदाने तु नपुंसकम् ।
 लिप्तं तु मुक्ते दिग्भे च त्रिः क्ली भोजनलेपयोः ॥ ११४० ॥
 लिखिस्तु शिल्पिभे द्वे स्यात् कश्चित् तु विदुषि त्रिषु ।
 धातौ तु लिखितौ पुंसि भूप्रदेशे तु ना लिगुः ॥ ११४१ ॥
 गोत्रभेदे यज्जनस्तु मन्त्रेऽप्याह द्वयोः पुनः ।
 मृगे लुब्धस्तु मृगयौ ना कदर्ये तु स त्रिषु ॥ ११४२ ॥
 कौङ्कावति च लेखस्तु पुमाल्लेख्ये विलेखने ।
 द्वे तु देवेऽथ लेखा स्त्री कृत्रिमायां लि(खा?पा)*विति ॥ ११४३ ॥
 वैजयन्त्यां शाश्वतस्तु राज्यां वररुचिः पुनः ।
 सीमायामपि लेख्यं तु क्ली पत्रे लिखिताक्षरे ॥ ११४४ ॥
 त्रि तु लेखयितव्ये च लेखितव्येऽप्यथो नरि ।
 लेयः सिंहाख्यराशौ स्यादादेये तु स भेद्यवत् ॥ ११४५ ॥

१. 'ग' ड. पाठः. २. 'न्त्यां' ड. पाठः. ३. 'क' ड. पाठः.

† 'लवली.संज्ञवृक्षे च' इति पाठः स्यात् । * 'लिपिस्त्वालेख्यलेखा स्याद् रेखा तु स्मा-
दकृत्रिमा.....लेखा तु कृत्रिमा' (पु. १३८. श्लो. २४) इति वैजयन्ती ।

लेढा तु मृदुवाते ना लेहके त्रिरथो नृनप् ।
 लोहं तैजसमात्रे च मरिचे हेमन्ययस्यपि ॥ ११४६ ॥
 गन्धद्रव्येऽप्यगुर्वाख्ये लोपस्तुच्छेदने पुमान् ।
 अदर्शने च शब्दस्य शुकभेदे तु सा स्त्रियाम् ॥ ११४७ ॥
 लोपा लोभ्यं त्वारकूटे क्ली ना मुद्गे त्रिषु त्वयम् ।
 लोभनीयेऽथ लौहं स्याल्लोहसम्बन्धिनि त्रिषु ॥ ११४८ ॥
 क्लीबलिङ्गं त्वयस्येतद् वैजयन्यामधीयते ।
 वरो ना भूपजामात्रोर्देवादेरीप्सिते क्रुधि ॥ ११४९ ॥
 सम्भक्तौ च निरोधे च वृड्वृजोर्भाववाचकः ।
 यवक्षारे तुरुष्काख्यनिर्यासे मारिषान्तरे ॥ ११५० ॥
 लतामारिष इत्युक्ते चटके तु द्वयोरयम् ।
 अथोत्तरेषु षट्सु क्ली तक्कोले कुङ्कुमेऽपि च ॥ ११५१ ॥
 गुग्गुलौ हरिताले च महोदर्याख्यमुस्तके ।
 वर्तुलाकाररचितवह्निकुण्डेऽप्यथ स्त्रियाम् ॥ ११५२ ॥
 पथ्यागुञ्जाहरिद्रासु दूर्वादिस्फुरिद्रयोः ।
 आस्फोर्ताकण्टकार्योश्च चेराथ स्याद् वरी इति ॥ ११५३ ॥
 कण्टकारीशतावरीषु श्रेष्ठे विशेष्यवत् ।
 क्लीबमेव मनागिष्ट केचिदाहुस्तदव्ययम् ॥ ११५४ ॥
 वर्णस्त्वक्षर एवास्त्री केषांचिदपरे पुनः ।
 विलेपने प्रकारे च शोभायां चास्त्रियां विदुः ॥ ११५५ ॥
 ना तु द्रव्याश्रितगुणमात्रे शुक्लादिके पुनः ।
 विशेषादथ विप्रादौ स्तुतौ गीतिक्रमे कुथे ॥ ११५६ ॥
 अजयस्त्वाह चित्रेऽपि उक्तिमात्रे च दृश्यते ।
 आकृत्यां माल्ययशसोर्वृते वेषे परे पुनः ॥ ११५७ ॥

ब्रह्मचर्ये च वर्णा तु तुवरीसंज्ञधान्यके ।
 पृथुबीजे स्त्रियां वज्रं त्वस्त्री कुलिशशस्त्रयोः ॥ ११५८ ॥
 मणिवेधे रत्नभेदेऽप्यशनौ चासनान्तरे ।
 जङ्घे पद्मासनावस्थे तत्सन्धिनिहितौ करौ ॥ ११५९ ॥
 ताभ्यामेव स्थितौ भूमावन्तरिक्षासनं च तत् ।
 इति लक्षणमप्युक्तं यस्य नामान्तरं तथा ॥ ११६० ॥
 व्रतभेदे च गोमूत्रयावकाहारजीवने ।
 मासमेकं पुमांस्त्वेष यज्ञभेदे जिघांसते ॥ ११६१ ॥
 द्विषज्जनपदं स्त्री तु वज्रा स्नुह्यात्ममूरुहे ।
 तत्रैव पत्ररहितस्नुह्यां वज्री भवेत् पुनः ॥ ११६२ ॥
 हीवेरे क्ली वशा तु स्त्री वन्ध्यायां दुहितर्यपि ।
 स्त्रीमात्रे चेति केषाञ्चित्तमन्ये तु मन्वते ॥ ११६३ ॥
 वन्ध्यास्त्रियां वन्ध्यगव्यामित्यथो गजयोषिति ।
 अग्निमन्थास्त्ववक्षे ना त्वायत्तत्वप्रभुत्वयोः ॥ ११६४ ॥
 जने स्पृहयो त्रिस्त्वेष आयत्ते द्वे तु मानुषे ।
 करणीकैरेयसम्भूते स्यादथो वर्षमस्त्रियाम् ॥ ११६५ ॥
 वृष्टौ संवत्सरे जम्बूद्वीपांशे भारतादिके ।
 मावृट्संज्ञर्तुभेदे तु वर्षाः स्त्रीभूमि ना पुनः ॥ ११६६ ॥
 वत्सः संवत्सरे वृक्षभेदे कुटजसंज्ञके ।
 ऋषिभेदे च तद्वंश्यपुरुषेषु तु भूमनि ॥ ११६७ ॥
 फले तु कुटजस्य क्ली द्वे तु तर्णकसंज्ञके ।
 गोपोते बालमात्रेऽन्ये तनयादौ त्रिषु त्वयम् ॥ ११६८ ॥
 वर्ये स्याद् वक्षसि त्वस्त्री ना वस्तो मूल्यमेद्वयोः ।
 आगमे क्ली तु लवणे रुमाजे वप्रवाक् पुनः ॥ ११६९ ॥

अस्त्री क्षेत्रे वास्तुभूमौ प्राकारे सानुरोधसोः ।
 प्राकारमूलके त्वाह वैजयन्त्यां पुमांस्त्वसौ ॥ ११७० ॥
 पितरि त्रि तु वन्ध्यं स्यान्निष्फले स्त्री तु योषिति ।
 अयोग्यायां गर्भघृतेर्वलस्तु नरि पर्वते ॥ ११७१ ॥
 मेघे दैत्यविशेषे च धान्ये निष्पावसंज्ञके ।
 द्वे तु काकेऽथ वल्ला स्त्री तुवरीसंज्ञधान्यके ॥ ११७२ ॥
 द्वे नृजात्यन्तरे मल्लीक्षत्रियप्रभवेऽथ सा ।
 नृस्त्रियोः स्यात् संवरणे वल्कस्तु दशने नरि ॥ ११७३ ॥
 अस्त्री तु वल्कले ना तु वधो हननवज्रयोः ।
 बले स्त्री तु कलम्ब्याख्यजलशाके वधा त्रि तु ॥ ११७४ ॥
 हिंसके वैजयन्त्याह बहस्तु नरि मारुते ।
 स्कन्धदेशे गवाश्वादेर्वहा तु सरिति स्त्रियाम् ॥ ११७५ ॥
 वर्यो स्त्री तरुशाखायां ना तु गत्यशनादिषु ।
 व्रजस्तु नान्ये षण्डेऽपि गोष्ठे मार्गसम्बन्धयोः ॥ ११७६ ॥
 आपस्तम्बप्रयोगेऽसावश्वगोष्ठे च दृश्यते ।
 ना तु मेघे च शैले च नियमे तु व्रतोऽस्त्रियाम् ॥ ११७७ ॥
 क्ली त्वृतौ वत्सरे मासे विष्णोवग्नौ धनान्नयोः ।
 भुक्तौ कर्मणि चाथाह विधाने चापि सज्जनः ॥ ११७८ ॥
 महाव्रतसमाख्ये स्यात् क्रतुभेदेऽप्यथ त्रिषु ।
 व्यक्तं स्यान्निश्चिते स्पष्टे विदुष्यन्यस्त्वभाषत ॥ ११७९ ॥
 पुमांसं विदुषि क्ली तु व्यञ्जनाह्वयकर्मणि ।
 व्यङ्गस्तु भेके (द्वि?द्वे) त्रिस्तु विरूपाङ्गगताङ्गयोः ॥ ११८० ॥
 ना तु नीलपृषद्रूपवक्रव्याधौ नृभूमि तु ।
 वङ्गाः स्युर्देशभेदे तद्राजे वाङ्गः पुमानथ ॥ ११८१ ॥

तस्यापत्येषु बहुषु वज्राः पुंभूमि नप् पुनः ।
त्रपुणि स्यान्तृस्त्रियोस्तु गतौ वज्रा भवेत् तु ना ॥ ११८२ ॥

वंशः पृष्ठास्थिन गेहोर्ध्वकाष्ठे वेणौ गणे कुले ।
नासोर्ध्वास्थनीक्षुभेदे च वंशवाद्ये तु सा स्त्रियाम् ॥ ११८३ ॥

वंशी वन्यस्तु पुंसि स्याद् धान्ये मर्कटकाह्वये ।
वेत्रे च स्त्री तु वन्या स्याद् वनवृन्दे लतान्तरे ॥ ११८४ ॥

तिक्तकोशातकीसंज्ञे क्ली तु कंसोत्पले त्रि तु ।
वनसाधौ वंशभवे पुनर्वंश्यस्त्रिषु स्त्रियाम् ॥ ११८५ ॥

वंश्या कुस्तुम्बरीसंज्ञभेषजे स्यात् तु वर्यवाक् ।
त्रिषु श्रेष्ठे स्त्रियां वर्या तत्र या स्यात् पतिंवरा ॥ ११८६ ॥

वटी रज्जौ त्रयी ना तु न्यग्रोधेऽन्यस्त्ववोचत ।
अपूपभेदे द्वे त्वेष वेणुकीवैश्यजे नरे ॥ ११८७ ॥

वण्टो दात्रस्य मुष्टौ ना भागे विभजने पुनः ।
नृस्त्रियोरथ वण्डो ना पुरुषे मृतभार्यके ॥ ११८८ ॥

अनिविष्टे त्रिषु क्ली तु वण्डं निष्कुपित्वचि ।
अग्राशिक्षे सज्जनस्तु शिश्रमात्रेऽथ स त्रिषु ॥ ११८९ ॥

दुश्चर्मणीति कोऽप्याहच्छिन्नपुच्छपशावपि ।
केचित् त्वरूपेऽथ वक्रो ना विष्णावपि शनैश्चरे ॥ ११९० ॥

अङ्गारके च क्लीवं तु मन्थद्रव्यान्तरे विदुः ।
तगरारुख्ये स्त्रियां त्वेषा वक्रा वीणान्तरे त्रि तु ॥ ११९१ ॥

कुठिले वक्रशब्दस्तु क्लीवे पुंस्यपि चापरे ।
अनुष्टुप्छन्दसो वृत्तविशेषेषु तथा मुखे ॥ ११९२ ॥

वम्रः पुंस्यृषिभेदे स्याद् धूमवर्मप्रभेदयोः ।
उपदीकाजातिमात्रे वम्रो वम्री च नृस्त्रियोः ॥ ११९३ ॥

व्ययो वित्तसमुत्सर्गे विगमे पक्षिणो गतौ ।
 लम्नाच्च द्वादशे राशौ ना त्रिस्तुल्ये त्रपाययोः ॥ ११९४ ॥
 वर्तिर्दांपदशायां स्त्री दीपे गात्रानुलेपने ।
 वस्त्रस्य तु दशायां स्यान्नुस्त्रियोरथ नृस्त्रियोः ॥ ११९५ ॥
 वस्तिर्मूर्त्नाशये नाभेश्चाधोदेशे भिषज्यताम् ।
 स्यात् स्नेहनोपकरणे कश्चित् त्वाहाम्बरस्य च ॥ ११९६ ॥
 दशायां ना तु धातौ स्याद् वसा(पाःवा)दादिके तथा ।
 वक्रिः* पर्शुसमारुख्येऽस्थिन पार्श्वस्य स्त्री पुमान् रथे ॥ ११९७ ॥
 अहि च त्रिस्तु कुटिले शल्यके तु द्वयोरयम् ।
 वह्निस्त्वग्रौ पुमानक्षिण द्वे त्वश्वे वह्निवाक् तु ना ॥ ११९८ ॥
 अम्नावुक्षिर्णे द्वयोस्त्वश्वे वनिस्त्वग्रौ च सानुनि ।
 याच्चायां वनतौ धातौ वनोतौ च पुमानथ ॥ ११९९ ॥
 शकुनौ द्वे वमिस्त्वग्रौ धातौ च वमतौ पुमान् ।
 स्त्री तु वान्तावथो वर्लमीर्ना महेन्द्रसमुद्रयोः ॥ १२०० ॥
 त्रिः सान्द्रे स्त्री तु वन्दिः स्यात् प्रभ्रहे ना तु वन्दतौ ।
 त्रि तु वन्दिनि वर्वीस्तु शकटे स्त्री द्वयोः पुनः ॥ १२०१ ॥
 शरमारुख्यमुगेन्द्रे स्यादिति कश्चिदवोचत ।
 वर्तिरुद्देहिका शूननाभ्योः कल्केऽपि कश्चन ॥ १२०२ ॥
 स्त्रियां पुंसि तु धातौ स्याद् वटतौ वेष्टयश्चके ।
 वसुर्नामौ हृदे योक्त्रे किरणेऽन्धुकपादपे ॥ १२०३ ॥
 पादपे पीतमुद्गे चारत्निसंज्ञप्रमाणके ।
 आदिक्षत्रियभेदे च देवभेदेष्वथ त्रिपु ॥ १२०४ ॥

१. 'सूत्रिस्तु त्रपाययोः' ग. पाठः. २. 'थ सा' क. ख. घ. ङ. पाठः. ३. 'की'
 ख. घ. पाठः. ४. 'णि' क. पाठः. ५. 'नि' ग. ङ. पाठः. ६. 'स्मिन्ना' ग., 'मि'
 पाठः. ७. 'च्छि' ग., 'त्ति' क. घ. पाठः. ८. 'टी रुग्देहि' ग. पाठः. ९. 'ति'
 ङ. पाठः.

* 'पार्श्वस्य वक्रिः पर्श्वस्त्री पृष्ठस्यास्थिन' (पु. १८२. श्लो. ११५.) इति तु वैजयन्तो ।

प्रशस्तेऽथाजयः प्राह स्वादौ च द्वे तु मानुषे ।
 स आह शण्डलिङ्गं तु सलिले द्रविणे मणौ ॥ १२०५ ॥
 घसिराख्ये च भैषज्ये क्षीरस्वामी वचोऽपठीत् ।
 वल्गु तु त्रिषु चारौ च मधुरे वाचि तु स्त्रियाम् ॥ १२०६ ॥
 क्ली नेत्ररोम्णि वप्ता तु त्रिषु व्रीह्यादिवापके ।
 कारके मुण्डनस्यापि ना तु ताते वणिक् पुनः ॥ १२०७ ॥
 क्रयविक्रयिके त्रि स्याद् वणिज्यायां पुनः स्त्रियाम् ।
 व(ष्मे?ष्म) नै स्त्री परिच्छेदे शरीरश्रेष्ठयोरपि ॥ १२०८ ॥
 सुश्रुतिस्तु महत्याह सज्जनस्तु पठत्यदः ।
 शुष्मसंज्ञवलेऽन्यस्तु वदत्युच्छ्रायवाचिनसाम् ॥ १२०९ ॥
 वज्री तु वज्रयुक्ते त्रि पुल्लिङ्गस्तु पुंसुरे ।
 वर्णा वर्णवति त्रि स्याद् ब्रह्मचारिण्यथ स्त्रियाम् ॥ १२१० ॥
 स्त्रीमात्रे स्त्रीविशेषे च हरिकेश्या च वर्णिनी ।
 व्रती व्रतवति त्रि स्याद् द्वे त्वश्वे त्रि तु वन्दिवाक् ॥ १२११ ॥
 पाठके स्तुतिवाक्यस्य द्वे तु स्तवनजीविनोः ।
 वैदेहे मागधे चापि चर्षी तु त्रिः प्रभौ स्मृतः ॥ १२१२ ॥
 द्वयोस्तु जलमर्जारे वार्ता तु स्यात् स्त्रियामियम् ।
 वार्ताक्यं वर्तनोदन्तकृषिप्रभृतिवृत्तिषु ॥ १२१३ ॥
 निःसंशययोग्योस्तु क्ली वृत्तिमन्त्रीरुजोस्त्रिषु ।
 सम्बन्धिनि च वृत्तस्य वृत्तेश्चाथ त्रिषु स्मृतः ॥ १२१४ ॥
 वामः स्यात् सुन्दरे सव्ये प्रतिकूले स्त्रियां पुनः ।
 महादेवस्य नवसु शक्तिष्वेकत्र योषिति ॥ १२१५ ॥
 योषिद्वेदे परे वामा स्यादश्यायां तु वाम्यसौ ।
 सज्जनस्तु द्वयोरुष्ट्रे ना तु स्याद् वरुणे स्मरे ॥ १२१६ ॥

१. 'यस्त्वाह' क. ग. घ. ङ. पाठः. २. 'ण' क. ख. घ. ङ. पाठः. ३. 'ही' क. ङ.
 पाठः. ४. 'ह' क. ख. ङ. पाठः. ५. 'ष्टि' ङ. पाठः.

बालस्तु ना संवरणे चलने केशपुच्छयोः ।
 केचित्तु करिणः पुच्छे केचित् त्वश्वस्य बालधौ ॥ १२१७ ॥
 हीवीरे तु नपि स्त्री तु तत्र या जतुकाहला ।
 वाली हर्षुलकन्यायामपि स्यात् तु नृलिङ्गकः ॥ १२१८ ॥
 व्यासो द्वैपायनमुनौ विस्तारे चाप्यसौ तु नप् ।
 धनुर्विशेषे विगतक्षेपादौ तु व्यथो पुमान् ॥ १२१९ ॥
 व्यालो दुष्टगजे द्वे तु श्वापदे भुजगे तथा ।
 अजयस्त्वपठद् व्याघ्रे स एव त्रिः खलेऽपठीत् ॥ १२२० ॥
 बहुप्रदे शठे चाथ शार्दूले व्याघ्रवाग् द्वयोः ।
 व्याघ्री तु कण्टकार्या स्त्री वाटस्तु नरि वेर्धने ॥ १२२१ ॥
 मण्डले नगरे सीम्नि भोजने बलये गृहे ।
 त्रयी तु वाटी गेहान्तःकृते फलफले वने ॥ १२२२ ॥
 इत्कटे तु स्त्रियामेव वाटी मर्त्यान्तरे पुनः ।
 विष्मैत्रीजे द्वयोरस्त्री वृत्तौ वाशा पुनः स्त्रियम् ॥ १२२३ ॥
 आटरूपे वाचि तु स्याद् वाशी नैहृत्तम्मता ।
 आदित्यस्य गभस्तीनां शतानि त्रीणि सृष्टये ॥ १२२४ ॥
 हिमस्य तेषामेकस्मिन् शते रास्मिषु ताः स्त्रियः ।
 वाशं सामप्रभेदे क्ली कङ्क्रेः सृष्टि स्थिते ॥ १२२५ ॥
 अथ त्रिर्वशसम्बन्धे वाशिते तु स नृस्त्रियोः ।
 स्व्यर्थे वाशीति पूर्वत्र स्याद् वाशा तु परत्र सा ॥ १२२६ ॥
 वाश्रस्तु पुरुषे शब्दे सङ्घाते च पुमानथ ।
 वाश्रा धेनौ स्त्रियां वातः पुनर्वायौ नरि त्रि तु ॥ १२२७ ॥
 कृतवाने क्रियायां तु वातेः क्लीबमथ त्रिषु ।
 वानं शुष्कफले शुष्के व्यूतिशोषणयोस्तु नप् ॥ १२२८ ॥

वातेर्धातोः क्रियायां च कटे त्वप्यजयोऽर्भवीत् ।
 वाणस्तु पुंसि वीणायां शब्दे चाथ नपुंसकम् ॥ १२२९ ॥
 ज्ञेयं हुडुक्कहिक्कायां वाणी तु गिरि सा स्त्रियाम् ।
 वाद्यं तु क्लीवमातोद्ये त्रिर्वाद्ये वादनीयके ॥ १२३० ॥
 वाहस्तु ना बलीवर्दे वहनेऽन्यस्त्ववोचत ।
 प्रस्थद्वयेऽर्धस्वार्थी स्यादन्यः कंसयुगेऽवदत् ॥ १२३१ ॥
 खारीचतुष्टये त्वन्ये द्वे तु गर्दभघोटयोः ।
 वाह्यं वाहयितव्ये च वोढव्ये वाहसाधुनि ॥ १२३२ ॥
 त्रिषु क्लीं वाहने वाड्या पुनः स्त्री भेषजास्तरे ।
 बलासंज्ञे त्रिषु पुनर्वेद्यवेष्टयितव्ययोः ॥ १२३३ ॥
 व्रातस्तु ना समूहे स्यादन्ये तु व्रातलक्षणम् ।
 प्राहुरुत्सेधजीवाश्च नानाजातीयान् अपि ॥ १२३४ ॥
 अव्यवस्थितवृत्ताश्च सङ्घा व्राता इतीदृशम् ।
 मनुष्ये तु द्वयोरन्ये प्राजास्ये प्रचक्षते ॥ १२३५ ॥
 कुर्वन्त्यनुपनीता ये विवाहं ब्राह्मणादयः ।
 व्रात्या व्राताश्च ते सर्वे तत्मुताश्चावृतासु ये ॥ १२३६ ॥
 इत्येवमवृत्तस्य लक्षणं व्रात्यवाक् पुनः ।
 कुर्वन्त्यनुपनीता ये विवाहं ब्राह्मणादयः ॥ १२३७ ॥
 तेषु नान्ये तु संस्कारहीनमात्रे प्रचक्षते ।
 द्वयोस्तु प्रतिलोमानां प्रतिलोमजमानुषे ॥ १२३८ ॥
 व्रात्या तु व्रातचर्यायां स्त्री त्रि तु व्रातसाधुनि ।
 वार्क्षं क्लीवं वने वृक्षसम्बन्धिनि पुनास्त्रिषु ॥ १२३९ ॥
 वाजिस्तु पुङ्खवसने (?) केशपङ्खावपि स्त्रियाम् ।
 द्वे त्वथ्चे व्राजिवाक् सूत्रसार्थेऽथ्चे तु द्वयोरयम् ॥ १२४० ॥

वातिस्तु वायौ ना धातौ गतिगन्धनकर्माणि ।
 स्त्री तु तत्क्रिययोः शोषे वारिस्तु स्त्री मतङ्गजाः ॥ १२४१ ॥
 यत्र देशेषु गृह्यन्ते तत्र त्वाहाजयः कृती ।
 कलश्याप्सु* तु न क्लीवे वाशिस्तु नरि पावके ॥ १२४२ ॥
 स्याद् वाशतौ वाशयतौ वाश्यतावपि धातुषु ।
 भेद्यलिङ्गं तु भीरौ स्यादिति केचित् स्त्रियां पुनः ॥ १२४३ ॥
 चतुष्पदि स्यात् प्रजनप्राप्तायामपरः पुनः ।
 द्वे गोमायाविति प्राह वारुस्तु द्वे तुरङ्गमे ॥ १२४४ ॥
 जङ्घायां तु स्त्रियां शुष्कफले तु नरि मन्यते ।
 षड्वर्गशबरस्वामी वास्तुस्तु नरशण्डयोः ॥ १२४५ ॥
 गृहभूमौ गृहे सीम्नि सुरुङ्गायां पुरेऽपि च ।
 वाजी तु ना शरे वह्नौ पर्वतेऽपि धनञ्जयः ॥ १२४६ ॥
 द्वे त्वश्वपक्षिणोर्वाजवति तु त्रिरथोषसि ।
 वाजीति स्व्यथ वाग्मी स्याद् वाचोयुक्तिप्रसौ त्रिषु ॥ १२४७ ॥
 शुके तु द्वे अथो वाली पुमान् सुग्रीवसूत्रजे ।
 अश्विन्याख्ये तु नक्षत्रे वालिन्यौ (तुःस्तः) स्त्रियावथ ॥ १२४८ ॥
 केशहीवैरपुच्छादिसंयुक्तार्थेऽभिधेयवत् ।
 विश्वा त्वतिविषामून्योः स्त्री शुण्ठ्यां स्त्रीनपुंसकम् ॥ १२४९ ॥
 सर्वनाम तु सर्वस्मिस्त्रिषु क्ली तु जगत्यदः ।
 विश्वे तु देवभेदेषु पुंसि भूमि च मन्यताम् ॥ १२५० ॥
 विषा त्वतिविषायां स्त्री क्ष्वेडे तु स्यान्तृशण्डयोः ।
 जले तु क्ली विद्या तु स्त्री भृतौ वृद्धिप्रकारयोः ॥ १२५१ ॥

१. 'त्राह त्वज' क. ख. ग. पाठः. २. 'श्य' ख. पाठः. ३. 'तु' ग. पाठः.
 ४. 'न्यास्तु' ग. पाठः.

* 'कलश्यामप्सु च क्लीवे' इति स्यात्, कलश्यां वारिशब्दस्य नल्लिङ्गताया दर्शनात् ।

तथा विधाने हस्त्यन्ने विधाने तु नपुंसकम् ।
 उच्चारणप्रभेदेषु स्पृष्टतादिषु नप् पुनः ॥ १२५२ ॥
 वित्तं धने त्रिषु पुनः प्रथितेऽपि विचारिते ।
 विष्टिस्तु कर्मणि हठात् कारिते नाथ तत्कृति ॥ १२५३ ॥
 त्रिराजूसंज्ञके त्वर्थे स्त्रीलिङ्गा शाश्वतः पुनः ।
 वेदनायामिति प्राह कालभेदे प्रवेशने ॥ १२५४ ॥
 अजयस्त्वाह मूल्येऽपि हठात्कारितकारिणि ।
 विभुस्तु ना कुबेरेऽर्के त्रि तु सर्वगनित्वयोः ॥ १२५५ ॥
 स्वामिन्यथ विधुः पुंसि विष्णौ चन्द्रे हुताशने ।
 वायौ काले राक्षसे तु द्वे त्रि तु स्याद्दुपद्वये ॥ १२५६ ॥
 अजयस्तु प्रकरणे दन्त्योष्ठ्यादिपदावले ।
 दन्त्योष्ठ्यादिं च विदुषो वाचकं विन्दुरित्प्रभुम् ॥ १२५७ ॥
 विप्रुड्वाचिनमोष्ठ्यादिविन्दुशब्दं न विश्रमात् ।
 एकं मत्वा द्वयोरर्थौ विन्दुजातौ विप्रुषि ॥ १२५८ ॥
 इत्युक्तवान् प्रहातव्यं त्वत्तद् वेदविशारदैः ।
 विष्वक् तु नानामादिषु त्रिस्तत्र स्व्यर्थता यदा ॥ १२५९ ॥
 तदा विषूची स्त्री स्वेव रोगभेदे विषूच्यथ ।
 इदं सर्वत इत्यर्थे स्यादध्ययमथो विराट् ॥ १२६० ॥
 स्त्री छन्दाप्रतिभेदेषु केषुचिन् क्षत्रिये पुनः ।
 द्वे यज्ञभेदे तु पुमान् विष्णौ विद्युन् पुनः स्त्रियाम् ॥ १२६१ ॥
 तडिति त्रिषु तु ज्ञयं दीपे विष्टिष् पुनः स्त्रियाम् ।
 दिवि पुंसि तु सूर्येऽथ वीरो ना शर्वशक्रयोः ॥ १२६२ ॥
 स्कन्दे कुबेरे राहौ च पुत्रे शूरे तु स त्रिषु ।
 अजयस्तु परेऽप्याह तद् विचार्य विचक्षणैः ॥ १२६३ ॥
 विगतप्रेरणे पक्षिक्षेपके नृस्त्रियोः पुनः ।
 विक्षेपे पक्षिणां क्षेपेऽप्यथ वीतं नपुंसकम् ॥ १२६४ ॥

असारहस्तितुरगे हस्त्यारोहाङ्घ्रिकर्मणि ।
 वारणे चाङ्कुशस्य स्याद् गतिकान्त्यशनादिषु ॥ १२६९ ॥
 विगतौ त्रिस्तु विगते शान्ते कान्तगतादिषु ।
 वीधं पुंस्यनले वायौ मेघे क्ली तु नभस्यथ ॥ १२६६ ॥
 विमले त्रिषु वीर्यं तु क्लीवं स्यादन्नरेतसोः ।
 शक्त्याह्वयबले शौर्यसंज्ञके च पराक्रमे ॥ १२६७ ॥
 अजयस्त्वाह दीप्तौ च नैतदन्यत्र दृश्यते ।
 माहात्म्ये स्त्री तु वीर्यातिबलासंज्ञौषधेऽथ ना ॥ १२६८ ॥
 स्याद् वीकोऽर्थेऽनिले नाशे वसन्तेऽक्षिमले पुनः ।
 वीका स्त्रीत्यब्रवीत् कश्चिद् वीक्षाशब्दस्तु नृस्त्रियोः ॥ १२६९ ॥
 विस्रये वीक्षणाभिरुच्यक्रियायां चाप्यथ स्त्रियाम् ।
 वीचिः पङ्कचूर्मिलेशेषु स्यात् पुंस्यपि च कश्चन ॥ १२७० ॥
 वीडुर्दृढे त्रि क्लीवं तु बले व्युष्टं तु नप्यदः ।
 प्रभाते च विवासे च व्युषिते तु त्रिषु स्मृतम् ॥ १२७१ ॥
 व्युष्टिः प्रयोजनाभिरुच्यफले प्राह तु मन्जनः ।
 महीरुहफले तत्तु स्यात् प्रमत्तस्य भाषितम् ॥ १२७२ ॥
 शास्त्रव्युष्टिरिति प्राहुः शास्त्रस्यैव प्रयोजनम् ।
 अग्निचित्येष्टकानां च भेदेऽप्युक्तिविवासयोः ॥ १२७३ ॥
 स्त्री ना तु क्रतुभेदे स्याद् वतिभेदे तु स त्रिषु ।
 कालेऽष्टमेऽष्टमे भुङ्क्ते यस्तत्र वृषवाक् तु ना ॥ १२७४ ॥
 बृहस्पतौ बलीवर्दे धर्मे पुंसि पुरन्दरे ।
 राशौ च वृषभाभिरुच्ये पठ्यते बलकर्णयोः ॥ १२७५ ॥
 द्वे त्वश्वे मूषिके देवे त्रि तु स्याद् भूरिरेतसि ।
 श्रेष्ठेऽपि सुकुले क्ली तु रेतस्यन्तःपुरेऽथ सा ॥ १२७६ ॥

वृषा कदल्यां न्यग्रोधीसंज्ञस्तम्बेऽपि भेषजे ।
 ऋद्धिसंज्ञेऽथ वृष्यं त्रिर्यत् किञ्चिच्छुक्रवर्धनम् ॥ १२७७ ॥
 तस्मिन् पुंसि तु माषाख्यधान्य इक्षौ च सा पुनः ।
 वृष्या स्त्रियां विदार्या स्याद् वृद्धिसंज्ञे च भेषजे ॥ १२७८ ॥
 वृत्तं तु क्ली नरेऽप्यन्ये स्वरूपाचारवृत्तिषु ।
 पद्यव्योक्तिषु सम्भक्तौ त्रिषु तु स्याद् दृढे मृते ॥ १२७९ ॥
 अतीताधीतकठिनवर्तुलेषु वृतेऽथ नप् ।
 वृन्तं तरूणां प्रसवबन्धने चूचुकेऽथ ना ॥ १२८० ॥
 कालिङ्गसंज्ञवरल्यां स्याद् वृद्धस्तु स्थविरे त्रिषु ।
 त्रिमात्रसामवर्णे च स्यादेधितस्यैषिणोः ॥ १२८१ ॥
 ना तु वैवस्वते क्ली तु शैल्ये वृत्रवाक् तु ना ।
 दैत्यभेदे गिरौ मेघे शरीरध्वान्ते च नप् पुनः ॥ १२८२ ॥
 पापे वृकस्तु ना तूष् चन्द्रे जाठरपावके ।
 वज्रे वृके देशभेदे पुनर्भूमि च नप् पुनः ॥ १२८३ ॥
 लाङ्गले त्रिषु तु स्तेने धूर्ते द्वे तु मृगान्तरे ।
 ईहामृगाण्ये शुनि च वृकी तु स्त्री यथोदितम् ॥ १२८४ ॥
 निरुक्ते वृद्धवाशिन्यां वृष्णिस्तु क्षत्रियान्तरे ।
 तद्रथेषु च मेषे तु द्वे अथावेष्टके स्त्रियाम् ॥ १२८५ ॥
 वृत्तिनिरोधे सम्भक्तौ ना बु धात्वोः स वर्ततौ ।
 वृत्यतौ चाथ ना वेशो वेश्याजनसमाश्रये ॥ १२८६ ॥
 अजयस्तु पठत्येनं गृहमात्रेऽपि शब्दवित् ।
 प्रवेशे वेशके तु त्रिरथोग्रीवैश्यजे द्वयोः ॥ १२८७ ॥
 मर्त्यजात्यन्तरे वेश्यं पुनः क्ली मल्लिकान्तरे ।
 गणिकायां तु वेश्या स्त्री ना तु वेषस्त्रिविष्टपे ॥ १२८८ ॥

१. 'वृ' क. ग. ड. पाठः २. 'व्याप्तिषु' ग. पाठः. ३. 'म्पत्तौ' ग. पाठः. ४. 'तु'
 ग. ड. पाठः.

रूपे च कश्चित् क्लीबं तु व्योम्नि कश्चित्तु वारिणि ।
 वेणस्तु द्वे मनुष्याणां जातिभेदे प्रकीर्तितः ॥ १२८९ ॥
 पुत्रे वैदेहकाम्बष्ठचोर्वेननामन्येव जीवति ।
 लङ्घनप्लवनाद्यैः स्यात् तूग्रराज्ञीसुतेऽपि च ॥ १२९० ॥
 मायासम्मोहनादीनि वृत्तिश्चेत् तस्य स त्वयम् ।
 वेणा स्यान्नृस्त्रियोर्ज्ञाननिशामनगतिष्वपि ॥ १२९१ ॥
 चिन्तायामपि वादित्रग्रहणेऽप्यथ वेनवाक् ।
 द्वे नृजात्यन्तरेऽम्बष्ठीवैदेहकसमुद्भवे ॥ १२९२ ॥
 स्यात् पारधैनुके चाथ वैदेह्यम्बष्ठजेऽपि च ।
 ना तु प्रजापतौ यज्ञे मेधाविनि तु स त्रिषु ॥ १२९३ ॥
 ध्यानिन्यप्यथ वेलो ना चूते क्ली तत्फलेऽपि सा ।
 वेला कूले समुद्रस्य तदम्बुविकृतावपि ॥ १२९४ ॥
 तरङ्गे वत्सरे काले व्यवस्थायामपि स्त्रियाम् ।
 वेल्हा तु वेल्हने नृस्त्री विडङ्गे तु नृमुसकम् ॥ १२९५ ॥
 वेटी स्त्री नावि वेटस्तु ना शब्द वेष्टवाक् तु ना ।
 श्रीवेष्टसंज्ञे निर्यासे वेष्टने तु नरास्त्रियोः ॥ १२९६ ॥
 वेष्टा वेष्ट्यं शरव्ये क्ली वाद्यभेदे तु सा स्त्रियाम् ।
 वेध्या वेणिस्तु केशानां बन्धभेदे जलसुतौ ॥ १२९७ ॥
 कश्चित्तु मध्ये नद्यादेर्मेष्ण्यां स्याच्च लतान्तरे ।
 देवताङ्गाद्यैः ना तु धातौ स्याद् वेणतावथ ॥ १२९८ ॥
 वेदिर्वितर्दी यागाय परिष्कृतमहीतले ।
 अमिकुण्डे चतुष्कोणे त्वमि(दःकु)*ण्डे परे विदुः ॥ १२९९ ॥
 ना तु वेदयतौ ज्ञेयो वेगी तु नरि मारुते ।
 त्रि तु वेगवति त्रिस्तु वेधा विदुषि तं पुनः ॥ १३०० ॥

१. 'पुत्र' ग. पाठः. २. 'ज्ञानि' ग. पाठः.

* 'कुण्डं हवित्री हवनी कुण्डे स्याद् वर्तुले परम् । वेदिः स्त्रियां चतुष्कोणे' (पु. ९२. श्लो. १०९. ११०) इति वैजयन्ती ।

कश्चित् सर्वविदि स्माह ना तु विष्णुविरिञ्चयोः ।
 देशेऽप्यन्येऽथ शङ्खोऽस्त्री ललाटास्थिगमर्मणोः ॥ १३०१ ॥
 सङ्ख्याभेदे निखर्वाख्यसङ्ख्याया दशहात्मके ।
 कर्मणौ च बलये चाथ निधिभेदे पुमानयम् ॥ १३०२ ॥
 अमावास्यातिथौ सर्पराजभेदधिभेदयोः ।
 मणिभेदे शुक्तिसंज्ञभेषजेऽपि प्रयुज्यते ॥ १३०३ ॥
 शठे ना मातुलुङ्गे च भव्यधुर्धूरयोरपि ।
 सिते च सर्पये तस्य फले चार्थं नपुंसकम् ॥ १३०४ ॥
 पापे वङ्गाख्यलोहे च प्रमूनेऽत्रोक्तशाखिनाम् ।
 त्रिस्तु धूर्तं च शत्रौ च मार्जारे तु द्वयोरयम् ॥ १३०५ ॥
 शल्यमस्त्री शलाकायां शङ्कुसंज्ञाऽधस्तिर ।
 अजयस्तु वदत्येनं काण्डेऽर्धस्तस्मिन् विन्यताम् ॥ १३०६ ॥
 विद्धा शरीरं लग्नेऽन्तः पुतास्ति मदनतुमे ।
 मद्राजानारे चाथ श्वाकिं भृशमृगे द्वयोः ॥ १३०७ ॥
 शय्या स्त्री शयनीये च ग्रन्थगुम्फे च सा त्रि तु ।
 शय्याधौ पाणिभङ्गे मन्दिरे तु नपुंसकम् ॥ १३०८ ॥
 शम्भ्या तु युष्कीले स्त्री माने षट्त्रिंशद्द्वगुले ।
 अथो शम्भ्यतव्ये त्रिः शमितव्ये तु तत्रपि ॥ १३०९ ॥
 शम्भुः शान्तौ पुष्टिज्ञो माने च चतुरङ्गुले ।
 शमी तु स्यात् सक्तुफलासंज्ञवृक्षान्तरे स्त्रियाम् ॥ १३१० ॥
 सुद्रमाषादिसरयानां बीजबोश्यां च कर्मणि(?) ।
 शशस्तु रोमकर्णाख्यमृगे द्वे ना तु भेषजे ॥ १३११ ॥
 बोलसंज्ञे शङ्खं तु ह्यौ श्वाविडः शलले त्रि तु ।
 गन्तव्यथ द्वयोः स स्याद् गभाख्यचतु पदि ॥ १३१२ ॥

शफः पुंसि च शण्डे च लाङ्गलाङ्गान्तरे खुरे ।
 महावीराख्यपात्रस्य परिग्रहणकाष्ठयोः ॥ १३१३ ॥
 पृथश्च यस्येत्यूचि च गीतयोः सामभेदयोः ।
 शयो ना शयने पाणौ कृकलासे तु स द्वयोः ॥ १३१४ ॥
 शवस्तु कुणपे न स्त्री जले तु क्ली गतौ तु ना ।
 शष्पं बालवृणे क्लीबं रूपे च भगवांस्त्वमुम् ॥ १३१५ ॥
 नरं वररुचिः प्राह शस्त्रं तु क्लीबमायुधे ।
 अयस्यृङ्मन्त्रभेदेषु शंसायाः साधनेषु च ॥ १३१६ ॥
 छुरिकायां तु शस्त्री स्त्री शल्कं तु शकले नपि ।
 केचिच्चात्तरसे प्राहुः शकले स्याच्च वल्कले ॥ १३१७ ॥
 मुद्गरे च त्रिषु त्वेष भीतौ पातरि चाप्यथ ।
 शको ना पशुविष्टायां देशभेदे जले तु नप् ॥ १३१८ ॥
 शका तु गवयाभिरुपशुजातौ स्त्रियाभियम् ।
 शरः पुंसि शरद्वायौ क्षीरादेर्मुखबन्धने ॥ १३१९ ॥
 इन्द्रसंज्ञतृणस्तम्बे हिंसामार्गणयोरपि ।
 क्ली तु ह्रीबेरजलयोः शतं त्वस्त्री बहुःयपि ॥ १३२० ॥
 दशानां दशके चाथ शंस्यः शंस्ये त्रि ना पुनः ।
 अन्नावाहवनीयाख्ये शर्वस्तु स्याच्छिष्ये पुमान् ॥ १३२१ ॥
 शर्वाणी तु मृडान्यां स्त्री शक्तिस्त्वृष्यन्तरे पुमान् ।
 स्त्री साङ्ख्यप्रकृतौ लक्ष्यां सामर्थ्ये नीतिवेदिनाम् ॥ १३२२ ॥
 प्रसिद्धासु प्रभावादिजातासु स्यात् तिसृष्वपि ।
 नैरुक्ताः कर्मणि प्राहुः शस्त्रभेदे तु सा द्विधा ॥ १३२३ ॥
 शक्तिः शक्ती च तच्चापि शस्त्रं कासूरिति स्मृतम् ।
 शत्रिस्तु कुञ्जरे क्रौञ्चसंज्ञपक्षिणि च द्वयोः ॥ १३२४ ॥

१. 'नी' ड. पाठः. २. 'स्मा' ख. पाठः. ३. 'श्रु' क. ख. ड. पाठः. ४. 'कि' ख.
 ड., 'ति' क. पाठः.

शद्रिस्तु पर्वते पुंसि द्वयोस्तु गजमेषयोः ।
 शङ्कुः शम्भौ चतुर्वक्त्रे पुमान् सङ्ख्यानन्तरेऽपि च ॥ १३२५ ॥
 शतादिसङ्ख्यानपत्वस्य बाधार्थं लिङ्गमन्वशात् ।
 शङ्कुः पुंसीति भगवांस्तच्च सङ्ख्यानन्तरं विदुः ॥ १३२६ ॥
 कोटीनां लक्षमाचार्याः केचित् पुंशण्डयोः पुनः ।
 काले मेद्रेऽस्त्रभेदे च गोत्रे चान्ये तु मन्वते ॥ १३२७ ॥
 वृक्षपत्रसिराजाले द्वे तु मार्जारहंसयोः ।
 जलजन्तुप्रभेदे च राक्षसेऽथ नपुंसकम् ॥ १३२८ ॥
 एतमुत्यादिवर्गस्य तृतीये साम्न्यथापरे ।
 पुत्रपुंसकयोरेनमविशेषेण मन्वते ॥ १३२९ ॥
 अप्राण्यर्थं तथा प्रौह शङ्कुरप्राणिगोचरः ।
 इत्यर्धर्चादिवर्गस्य वैजयन्त्यां प्रपञ्चयेत् ॥ १३३० ॥
 शयुस्तु नार्के स्वप्ने च द्वयोस्त्वत्तरेऽथ ना ।
 शरुः स्यादायुधे क्रोधे द्वयोस्तु स्यात् कपिञ्जले ॥ १३३१ ॥
 शत्रुस्तु पुंस्यमित्रे स्यात्स्त्रियात् षष्ठे च राशिके ।
 त्रि तु शातयितर्युक्तपिन्द्रशत्रुपदे यथा ॥ १३३२ ॥
 शस्ता प्रजापतौ पुंसि चण्डाले तु द्वयोरिति ।
 कश्चित् कश्चित् शस्ता स्यात् स्तोतरि त्रिषु ना पुनः ॥ १३३३ ॥
 मित्रावरुणयोश्चेति पितरीति च मन्यते ।
 शका तु हस्ते ग्रन्थादौ पुंस्यथो शकरी स्त्रियाम् ॥ १३३४ ॥
 नद्यां विद्युति काञ्च्यां च बाहौ छन्दोन्तरे तथा ।
 षट्पञ्चाशत्स्वरे स्त्री तु शङ्खिनी स्थावरान्तरे ॥ १३३५ ॥
 चौरपुष्पसमारुख्येऽथ शङ्खी शङ्खवति त्रिषु ।
 श्यामो ना हरिते वर्णे वर्णे कृष्णे तथा (बु?म्बु)दे ॥ १३३६ ॥

१. 'त्रि' ख. ड. पाठः. २. 'ङ्ख' ग. पाठः. ३. 'थी' क. ४. 'प्या' ड. पाठः.
 ५. 'म्बरे' ख. ड., 'म्बरौ' क. घ. पाठः.

पीलद्रुमे च श्यामा तु निशीथिन्यां स्त्रियामियम् ।
 पिप्पलीफलनीविद्युत्पालिनीशारिबासु च ॥ १३३७ ॥
 स्त्रीव्यञ्जनकृतायां च कन्यायां विहगान्तरे ।
 पोतकीसंज्ञकेऽथ क्ली मरीचे व्योम्नि च त्रि तु ॥ १३३८ ॥
 उक्तवर्णवतोः श्यावः पुनर्ना सवितुर्हये ।
 वर्णे च कपिशे त्रिस्तु तद्वति त्रिस्तु शान्तवाक् ॥ १३३९ ॥
 शाभिते शान्तियुक्ते च ना तु स्यात् सुनिषण्णके ।
 नाट्यस्थरसभेदे च क्ली तु *शान्ताथ सास्त्रियाम् ॥ १३४० ॥
 शाको हरितके पत्रपुष्पादिदशके तरोः ।
 मूलपत्रकरीराग्रफलकाण्डाधिरूढकम् ॥ १३४१ ॥
 त्वक् पुष्पं कवकं चेति शाकं दशविधं स्मृतम् ।
 इत्युक्ते वृक्षभेदे तु ना पृथुच्छदसंज्ञके ॥ १३४२ ॥
 अजयो द्वीपभेदेऽपि ब्रवीत्यस्य ह्यनन्तरे† ।
 शकटे च पुमांस्त्री तु शाकी शाके महत्यसौ ॥ १३४३ ॥
 नानाजातीयशाकानां समाहार इतीतरे ।
 शाणस्तु निकषे पुंसि स्यादुन्मानान्तरे तथा ॥ १३४४ ॥
 चतुष्टये स माषाणां दाने शाणी तु सा स्त्रियाम् ।
 गोणीसमाख्यावपने त्रि तु स्याच्छणयोगिनि ॥ १३४५ ॥
 शादस्तु शप्ते पङ्के च शोभते स्वर्णबन्धयोः ।
 ना त्रिस्तु शत्तरि शदसम्बन्धिनि च सा पुनः ॥ १३४६ ॥
 गृह्यकारस्यै शौदाभिरित्युक्तेश्चिन्त्यतां गतिः ।
 शाला तु गेहे गेहैकदेशे तु स्त्री तरोस्तथा ॥ १३४७ ॥

१. 'स्यात्' ग. पाठः. २. 'दशने' क. ग. घ. ङ. पाठः. ३. 'स्तु' ग. पाठः. ४. 'दा-
 शाभि' क. ग. घ. पाठः. ५. 'क्ते चि' क. घ. पाठः.

* 'शान्तावथास्त्रियाम्' इत्येव पाठ्यं भाति । † आनन्तर्यं च स्कन्दपुराणे कौमारिका-
 ण्डे ३७. तमाध्याये १६. १७. श्लोकयोरुक्तमनुसन्धेयम् ।

स्कन्धसञ्जातशाखायां सूक्ष्मैलायां च ना पुनः ।
 पत्नूरे गमने त्रिस्तु गन्तरि श्वालवाक् तु ना ॥ १३४८ ॥
 आशुगत्यां द्वयोस्तु स्याच्छुनि शारवा पुनः स्त्रियाम् ।
 तरोर्लतायां देहस्य पादे बाहौ तथाङ्गुलौ ॥ १३४९ ॥
 वेदव्यक्तिषु चाथो ना स्कन्ददेवस्य पृष्ठजे ।
 देवभेदे नृस्त्रियोस्तु व्याप्तौ श्राद्धं पुनर्नपि ॥ १३५० ॥
 पितृणां भोजनायां स्यात् तत्तु श्रद्धावति त्रिषु ।
 तत्रापि स्व्यर्थवृत्तित्वे श्राद्धा श्राणा त्वियं स्त्रियाम् ॥ १३५१ ॥
 यवाग्वां त्रि तु पके स्यात् क्षीराच्च हविषस्तथा ।
 अन्यत्र क्ली तु पाकेऽथो शार्ङ्गं क्ली सायसु क्वचित् ॥ १३५२ ॥
 द्वे तु पक्ष्यन्तरे शार्ङ्गं पुनर्धनुषि शक्तिः ।
 अजयः शृङ्गविहितचापेऽप्याह विधेयतः ॥ १३५३ ॥
 धनुर्मात्रे च नप् शृङ्गविकारे तु त्रिषु स्मृतः ।
 शृङ्गसम्बन्धिमात्रे चाप्यथदत्तुरवैदिकौ ॥ १३५४ ॥
 शार्ङ्गः पक्षिविशेषे द्वे इति शारः पुनः पुमान् ।
 वायौ कर्बुरवर्णे च त्रि तु तद्वत्यथो नृनप् ॥ १३५५ ॥
 द्यूतशारौ वराटेऽपि शबरस्वाम्यवोचत ।
 शारिः स्त्री शारिकासंज्ञविहङ्गे नृस्त्रियोः पुनः ॥ १३५६ ॥
 पर्याणभेदे द्यूतस्य गुडे शारयतौ तु ना ।
 शालुः कषाये ना त्रिस्तु तद्वति द्वे तु दर्दुरे ॥ १३५७ ॥
 शार्ङ्गी तु पुंसि गोविन्दे तथा शार्ङ्गवति त्रिषु ।
 शिवः शम्भौ पद्मरागे गोरसे शीथुकीलयोः ॥ १३५८ ॥
 सुनिषण्णाख्यशाके च नाथ वातमृगे द्वयोः ।
 अथो शिवा स्त्री पार्वत्यां शम्भोर्नवसु शक्तिषु ॥ १३५९ ॥

१. 'स्तु' इ. पाठः. २. 'न' क. ग. घ., 'न न' ख. पाठः. ३. 'स्त्रियां तु शा'
 न, पाठः.

एकशक्तौ गवीश्वारस्यक्षुद्रधान्ये नदीषु च ।
 हरीतक्यामामलक्यां तामलक्यां शमीद्रुमे ॥ १३६० ॥
 तुलस्यां क्रोष्टुभेदे च दीप्तजिह्वाह्वयेऽथ तत् ।
 क्लीवं वारिणि कल्याणे स्थौणेये मूलकान्तरे ॥ १३६१ ॥
 चाणक्यमूलकामिख्ये व्योम्नि त्रि तु शुभान्विते ।
 शिला त्वश्मनि पेषण्यां द्वाराधःस्थितदारुणि ॥ १३६२ ॥
 मनःशिलायां शैलेये धातौ माक्षिकसंज्ञके ।
 द्वारनासाविधारण्यां स्थूणाशीर्षे तु सा द्विधा ॥ १३६३ ॥
 शिला शिली च बध्वां तु शिली गण्डूपदस्य च ।
 एषु स्त्री क्ली तु धान्यानामार्जने सिलसंज्ञके ॥ १३६४ ॥
 शिखा तु स्त्री शिफाशाखाघृणिज्वालसु मूर्धनि
 चूडायां केकिचूडायां चूचुकेऽप्यग्रमात्रके ॥ १३६५ ॥
 अजयस्तु प्रधानेऽपि सज्जनोऽग्रेऽपि भूः ।
 ना तु सर्पान्तरे सर्पसत्रयाजिफणाभूताम् (?) ॥ १३६६ ॥
 शिम्बो द्वे मृगजातौ स्याद् बीजकोश्यां तु सा स्त्रियाम् ।
 शिम्बा मुद्गादिसस्यानामथोने शाकटायनः ॥ १३६७ ॥
 शिम्बा^३ निष्पाववल्लीति शिते तु त्रिषु तेजिते ।
 ना तु बाणे शितितु स्त्री तेजने ना तु वर्णयोः ॥ १३६८ ॥
 शुक्ले कृष्णेऽप्यजौ वर्णद्वयैकवति तु त्रिषु ।
 शिरिर्द्वयोर्व्यालमृगे शृणातौ तु पुमानयम् ॥ १३६९ ॥
 शिशुः पुंस्यृषिभेदे च स्कन्दे च द्वे तु बालके ।
 शिशुर्भोजनशाके स्त्री ना तु शोभाञ्जनद्रुमे ॥ १३७० ॥
 श्लिकुर्न ना विषादे ना ज्योतिषेऽपि मृगास्थनि ।
 शिखी नाग्न्यंशुवृक्षेषु शरे केतुग्रहे द्विजे ॥ १३७१ ॥

परित्राजि तथा वृक्षविशेषेऽश्मन्तकाह्वये ।
 अथो शिखावति त्रि स्याद् द्वे कुक्कुटमयूरयोः ॥ १३७२ ॥
 शीलमस्त्री स्वभावेऽपि सद्वृत्तेऽप्यथ शीतवाक् ।
 क्लीबं जले च शैत्ये च त्रिस्तु तद्वति ना पुनः ॥ १३७३ ॥
 श्लेष्मातके वेतसे च शीघ्रो ना मारुते त्रिषु ।
 क्षिप्रे क्लीबं त्वसत्त्वे चैत्याहुरेकेऽथ शीरवाक् ॥ १३७४ ॥
 द्वयोरजगरे स्त्री तु शीरा कार्पासिकाह्वये ।
 स्तम्बे लताकुशे त्वेके शीरीत्याहुर्द्वयोः पुनः ॥ १३७५ ॥
 शीर्वी न्यङ्कौ कूमौ चाथ मये शीथुर्नृशण्डयोः ।
 पकैरिक्षुरसैः सिद्धमद्यभेदेऽपि मन्वते ॥ १३७६ ॥
 श्रीमांस्तु पुंसि गोविन्दे कुबेरे गृहकेतुषु ।
 इट्चरास्यबलीवर्दे कदम्बतिलकाख्ययोः ॥ १३७७ ॥
 वृक्षयोर्गुग्गुलौ द्वे तु शुके लक्ष्मीवति त्रिषु ।
 शीवा त्वजगरे द्वे स्यात् सर्प इत्यपर पुनः ॥ १३७८ ॥
 सृगाल इत्यथ शुभं क्ली जले मङ्गले तथा ।
 लम्नाच्च नवमे राशौ भेद्यलिङ्गं त्वतः परम् ॥ १३७९ ॥
 मञ्जुप्रशस्तयोश्चापि मङ्गलेन समन्विते ।
 अर्घ्यायां तु शुभा स्थाच्छुक्लस्त्वर्कसितस्वयोः ॥ १३८० ॥
 अध्वरे दक्षिणामण्डप्यग्नौ चन्द्रे च भार्गवे ।
 ज्येष्ठमासे क्रतावशी यज्ञपात्रगृहान्तरे ॥ १३८१ ॥
 ना द्वे द्विजे शिशौ चाथ क्ली जने धनपुण्ययोः ।
 रेतस्याक्षिरुजाभेदे सामभेदे च काञ्चने ॥ १३८२ ॥
 त्रि तु मेध्ये सिते चाथ धर्मसर्जनरश्मिषु ।
 शतत्रये स्त्रियः शुक्राः शुक्रस्तु नरलिङ्गकः ॥ १३८३ ॥

ज्योत्स्नापक्षे श्वेतवर्णे त्रि तु तद्वति नब् जले ।
शुकस्तु कीरे द्वे क्ली तु स्थौणेयाह्वयभेषजे ॥ १३८४ ॥
ना तु व्यासमुनेः पुत्रे रावणानुचरेऽप्यथ ।
शुक्तं क्ली काञ्जिके कल्कजातावित्यपरे विदुः ॥ १३८५ ॥
यन्मस्त्वादि शुचौ भाण्डे सक्षौद्रगुडकाञ्जिके ।
त्रिरात्रं धान्यराशिस्थं तत्रापि त्रि तु पूतिताम् ॥ १३८६ ॥
आपन्ने परुषेऽम्ले च शुत्कं त्वस्त्री महीपतेः ।
मार्गादिषु प्रदेयेऽर्थे विवाहाय वराद् धने ॥ १३८७ ॥
ग्राह्ये शुष्मं तु नप् तोये संयोगबलयोरपि ।
कश्चित्तु पुंसि सवितर्यपि मारुतकालयोः ॥ १३८८ ॥
शुङ्गा त्रयी पल्लवस्य कोश्यां वृक्षस्य ना पुनः ।
ऋषिभेदेऽमुना प्रोक्तमधीते वेत्ति वापि यः ॥ १३८९ ॥
तत्राथ क्ली श्रुतं शास्त्रे श्रवणाख्ये च चर्मणि ।
त्रिषु त्वाकर्णितेऽस्मात्तु वैजयन्त्यां शुष्मं जगौ ॥ १३९० ॥
आकर्णितादवधृते क्लीवं शुद्धस्तु ना रवौ ।
त्रि तु पूते केवले च क्ली तु शुद्धौ जले त्रि तु ॥ १३९१ ॥
शुभ्रं दीप्तिमति स्याच्च शुक्ले शौक्ल्ये तु पुंस्ययम् ।
शुण्ठो ना तृणभेदे स्यात् पशौ पेश्यां च स त्रि तु ॥ १३९२ ॥
अल्पे स्त्रीपुंसयोस्तु स्याच्छोषणे शुष्णवाक् तु ना ।
अर्के कश्चित्तु रश्मौ च ब्रूते कुक्षिनिदाघयोः ॥ १३९३ ॥
बले तु क्ली शुनस्तु द्वे शुनि वायौ तु ना नपि ।
सुखेऽथ शुचिरीशाने सूर्ये चन्द्रेऽग्निशौक्ल्ययोः ॥ १३९४ ॥
उपधाशुद्धसचिवे ग्रीष्मे चाषाढमासि च ।
त्रि तु शुद्धेऽनुपहते शुक्ले शुक्तिः पुनः स्त्रियाम् ॥ १३९५ ॥

मुक्तास्फोटेऽङ्गोलदलसंज्ञभेषजवस्तुनि ।
 तिन्त्रिड्यां तिन्त्रिडीकायाः फले दुर्नामिकाह्वये ॥ १३९६ ॥
 जलजन्तौ च घोटानां रोमावर्तान्तरेऽपि च ।
 सज्जनस्त्वपठीदेनामुन्माने कर्षसंज्ञके ॥ १३९७ ॥
 वैजयन्त्यां तु कर्षाख्यमानस्य द्विगुणेऽपठीत् ।
 अक्षिरोगविशेषे च पुमांस्त्वृष्यन्तरे स्मृतः ॥ १३९८ ॥
 सखाय आनिषीदेति पञ्चवर्गस्य दर्शके ।
 शुभिस्तु नार्के यतिनि स्याद्वषाविति कश्चन ॥ १३९९ ॥
 द्वे तु विप्रे सुन्दरे तु व्यथ स्त्री शोषणे शुषिः ।
 रन्ध्रे च ना तु धातौ स्याच्छुष्यतौ शुण्ठिवाक् तु ना ॥ १४०० ॥
 धातौ स्याच्छुण्ठतौ स्त्री तु नापरि शुन्ध्युवाक् तु ना ।
 सूर्येऽग्नावहनीत्यन्यः शकनो तु द्वयोरथ ॥ १४०१ ॥
 शुन्ध्यवोऽप्सु स्त्रियः शूरः पुनर्वीरे त्रिषु द्वयोः ।
 कुक्कुटे श्वेतशालौ तु पुमान् शूलं तु न स्त्रियाम् ॥ १४०२ ॥
 रुग्मेदे शूद्राथ पुंयोगे शूद्री स्त्री भूम्नि तु स्मृता ।
 तुर्यवर्णे सूरजऽप्येतयोः पुनरर्थयोः ॥ १४०३ ॥
 स्यथे शूद्राथ पुंयोगे शूद्री स्त्री भूम्नि तु स्मृता ।
 धर्मस्सिर्गार्थरश्मीनां त्रिशत्याः प्रथमे शते ॥ १४०४ ॥
 शूद्राः स्त्री रश्मिषु क्ली तु रजते शूकवाक् पुनः ।
 अस्त्री धान्यस्य सूक्ष्माग्रे शुक्लानुक्रोशयोरथ ॥ १४०५ ॥
 परिमाणान्तरे शूर्पमस्त्री द्रोणद्वयात्मके ।
 सज्जनः पुनराहैनमर्धप्रस्थे तथैव सः ॥ १४०६ ॥
 द्रोणाख्यपरिमाणस्य माने प्राह चतुर्गुणे ।
 प्रस्फोटनक्रियायां च साधने श्रूषवाक् तु नप् ॥ १४०७ ॥

बले सुखे च श्रूषा तु शाकभेदे स्त्रियामियम् ।
 वैजयन्त्यां कासमर्दे साह शूली तु शङ्करे ॥ १४०८ ॥
 पुंसि शूलवति त्वेष त्रिषु शृङ्गस्तु न स्त्रियाम् ।
 विषाणे शैलशिखरे वररुच्यादयः पुनः ॥ १४०९ ॥
 सानौ क्रीडाम्बुयन्त्रे च प्रधानेऽन्यस्तु मन्यते ।
 प्राधान्येऽन्यः प्रमुत्वेऽथ जीवकाह्वयभेषजे ॥ १४१० ॥
 ना क्ली तु ज्वलिनि स्त्री तु शृङ्गी स्याद् भेषजान्तरे ।
 यस्य कर्कटशृङ्गीति संज्ञा यस्याह्वयो विषा ॥ १४११ ॥
 तत्रापि भेषजे मत्स्यविशेषेऽन्ये त्वभुत्सत ।
 मद्गराख्यस्य मत्स्यस्य प्रियायामित्यथो शृङ्गुः ॥ १४१२ ॥
 गुदे स्त्री कृमिजातौ च ना तु स्याद् दानवान्तरे
 ख्याते बलिरिति स्यात्तु शृङ्गी ना वृषभाह्वये ॥ १४१३ ॥
 भेषजे वृषभेऽथे च यस्य शृङ्गपदे भवेत् ।
 मांसबुद्बुद उक्ता तु शृङ्गिणी सुरभौ स्त्रियाम् ॥ १४१४ ॥
 महिषे तु द्वयोः शृङ्गवति तु त्रिः पुमान् पुनः ।
 शेषोऽप्रधानेऽनन्ताख्यसर्पराजेऽथ शार्ङ्गिणः ॥ १४१५ ॥
 अवतारान्तरेऽपत्ये त्रिस्त्वन्यत्रोपयुक्ततः ।
 माल्याक्षतादिदाने तु स्त्री शेषा शेषवाक् तु नप् ॥ १४१६ ॥
 सुखे धने च शेषा तु निद्राभेदे स्त्रियामियम् ।
 प्रचलासंज्ञके श्वेतस्त्वृषिभेदे नृलिङ्गकः ॥ १४१७ ॥
 कुलशैलान्तरे मेरोरुत्तरात्रीलपर्वतात् ।
 उत्तरे शुक्लवर्णे च स्यादथो त्रिषु तद्वति ॥ १४१८ ॥
 क्लीबं तु दधि रजतेऽप्यथ श्वेता सुरान्तरे ।
 पैष्टिकीसंज्ञके स्त्री स्यान्नदीभेदे लतान्तरे ॥ १४१९ ॥
 निरूपितः श्वेतशब्दः श्वेतस्तु श्वेतवर्णके ।
 पुमांस्तद्वति तु त्रि स्यात् तत्रापि स्व्यर्थता यदा ॥ १४२० ॥

तदा श्येता तथा श्येनी मृगे द्वे त्वपि पक्षिणि ।
 श्येनसंज्ञतृणप्राणिजात्योः स्यादेतयोर्ददा ॥ १४२१ ॥
 स्व्यर्थे वृत्तिस्तदा रूपं श्येतीत्येवाथ पुंस्ययम् ।
 श्येनः सामान्तरेषु स्यात् ऋतुभेदे जिघांसतः ॥ १४२२ ॥
 द्वे त्वथे पत्रिसंज्ञे च पक्षिभेदे स्त्रियां पुनः ।
 श्येना स्यात् प्राचिकासंज्ञपक्षिजातावथ द्वयोः ॥ १४२३ ॥
 शकुनावप्यजगरे श्येत्यः श्रेष्ठः पुनस्त्रिषु ।
 स्यात् प्रशस्यतमे ह्री तु ताम्रे श्रेणिस्तु नृस्त्रियोः ॥ १४२४ ॥
 समानजातीयानां स्याच्छिल्पिनां संहतावथ ।
 व्याचष्टेऽष्टादशगणविशेष इति शब्दवित् ॥ १४२५ ॥
 हर्षनन्दी तथा पङ्क्तौ धारायामपि नपु पुनः ।
 श्रेयः सामविशेषे स्याद् होइयेमानुकोद्भवे ॥ १४२६ ॥
 तथा मोक्षे च धर्मे च मङ्गले त्रि तु तद्वति ।
 स्यात् प्रशस्यतरे चाथ स्व्यर्थे वृत्तिर्यदा तदा ॥ १४२७ ॥
 एतयोरर्थयो रूपं श्रेयसीति स्त्रियां पुनः ।
 श्रेयसी हस्तिपिस्वस्यां स्यात् पथ्यापाठयोरपि ॥ १४२८ ॥
 शैलस्तु मृगं पुंसि शिलासम्बन्धिनि त्रिषु ।
 वृत्तौ शैलीभवायां स्त्री शैलीत्येवं प्रचक्षते ॥ १४२९ ॥
 शैरवः पुनर्द्वयोर्मर्त्यजातिभेदे यदुद्भवः ।
 अनन्यपूर्वब्राह्मण्यां विप्रव्रात्यात् प्रकीर्तितः ॥ १४३० ॥
 शिखासम्बन्धिनि पुनस्त्रिरथो शोणवाङ् नरि ।
 हिरण्यबाहुसंज्ञे स्यान्नदभेदेऽपि पादपे ॥ १४३१ ॥
 टुण्डुसंज्ञे रक्तवर्णे त्रि तु तद्वति तत्र च ।
 स्व्यर्थे शोणी च शोणा च घोटभेदे तु स द्वयोः ॥ १४३२ ॥

उक्तः कोकनदच्छाये शोकस्तु शुचि ना स्त्रियाम् ।
 शोकी रात्रावथो शौण्डः शुण्डासम्बन्धिनि त्रिषु ॥ १४३१ ॥
 मत्ते च कुक्कुटे च द्वे शौण्डी तु जलदावलौ ।
 पिप्पल्यां च स्त्रियां षट्कः पुनः षण्णां गणे त्रिषु ॥ १४३४ ॥
 विशेषात् काममदयोर्लोभहर्षरुषामपि ।
 मानस्य चेत्यमीषां ना षण्णां सङ्घेऽथ षड्ध्वनेः ॥ १४३५ ॥
 सम्भवत्सु समासेषु कशब्देन कृतेष्वदः ।
 तत्तत्समासप्राप्तं स्याल्लिङ्गमित्यवधार्यताम् ॥ १४३६ ॥
 षष्ठं तु पूरणे षण्णां त्रिः षष्ठी तु स्त्रियां तिथौ ।
 स्कान्धां षष्ठविभक्तौ च पार्वत्यां चाथ षण्डवाक् ॥ १४३७ ॥
 अस्त्री वृक्षसमूहे स्यात् पद्मादीनामितीतरे ।
 शाश्वतस्तु गवां पत्यौ पुंस्याह ष्टयूमवाक् पुनः ॥ १४३८ ॥
 कैश्चिदेवेप्यते नान्यैर्लिङ्गं तस्य पुमान् मर्तः ।
 चन्द्रे रश्मौ तथा तन्तौ मङ्गले चाथ नब् जले ॥ १४३९ ॥
 सत्त्वं स्वभावे सत्तायां द्रव्येऽन्तःकरणे वदेत् ।
 पराक्रमे साङ्गचगुणे व्यवसायात्मभावयोः ॥ १४४० ॥
 माहात्म्ये पौरुषे त्वस्त्री पिशाचादौ च जन्तुषु ।
 प्राणे चाथ समं तुल्ये साधौ च त्रिषु स त्वयम् ॥ १४४१ ॥
 सर्वशब्दस्य पर्यायः सर्वनामसु सा त्वियम् ।
 स्त्री समा वत्सरे केचित् स्त्रीभूम्नचर्थेऽत्र मन्वते ॥ १४४२ ॥
 सभा सभ्येषु सङ्घाते द्यूते सदसि मन्दिरे ।
 स्त्री त्रिस्तु तत्र यद् वस्तु व्योमाद्यं भेन संयुतम् ॥ १४४३ ॥
 सहा तु पुष्पस्तम्बेषु त्रिषु स्त्री तरणौ तथा ।
 नीलशिण्ड्यां पीतशिण्ड्यामित्यप्यतिबलाह्वये ॥ १४४४ ॥

१. 'तम्' ड. पाठः.

§ तरणिश्चौषधिभेदः ।

बलासंज्ञे च भैषज्यस्तम्बयोरोषधावपि ।
 मुद्गपर्ण्यभिधानायां भेद्यलिङ्गं तु सोढरि ॥ १४४५ ॥
 सङ्ख्यमस्त्री रणे स्त्री तु सङ्ख्या स्याद् गणने तथा ।
 एकत्वादौ विचारे च सव्यं तु त्रिषु दक्षिणे ॥ १४४६ ॥
 शरीरभागे वामे च सोतव्यसवितव्ययोः ।
 तथा प्रेरयितव्ये च मृतके त्वनले पुमान् ॥ १४४७ ॥
 सभ्यस्तु त्रिः सभासाधौ तथा सामाजिकेऽपि च ।
 सज्जनेऽप्यथ यागस्थे पूर्वेऽप्याहवनीयतः ॥ १४४८ ॥
 अग्निभेदे पुमान् सङ्ख्यः पुनर्ना पर्वताक्षर ।
 पश्चिमार्णवपार्श्वस्थे सोढव्ये तु त्रिः त्रिः पुनः ॥ १४४९ ॥
 आरोग्ये स्त्री तु सत्यं स्यात्कृपथे तथ्य एव च ।
 त्रि तु तद्वति सत्या तु सत्यभामाह्वये स्त्रियाम् ॥ १४५० ॥
 पत्न्यन्तरे केशवस्य सशस्तु नरि संयुगे ।
 चारेऽथ यजमानस्य पत्न्याः सन्नहने स्पशा ॥ १४५१ ॥
 योक्त्रेण स्वयं ना स्पर्श उपतापप्रदानयोः ।
 स्पर्शने कादिवर्णेषु मावसानेषु सज्जनः ॥ १४५२ ॥
 पुनर्नरेऽवदद् द्वे तु स एवाब्रूत किङ्करे ।
 त्रि तु स्पष्टरि सिंहस्तु पठति स्रोपतस्तरि ॥ १४५३ ॥
 स्वरः षड्जाद्युदात्ताघोरज्वर्णे कण्ठजस्वने ।
 अरे च शोभने पुंसि त्रि तु स्याच्छोभनारके ॥ १४५४ ॥
 अतिशग्निऽप्यथो सामस्वेयज्जादिषु षट्सु नपुं ।
 स्वन्नं पुनर्बहुव्रीहौ सुजग्धे रुचिते त्रिषु ॥ १४५५ ॥
 शोभनत्वादिसंयुक्ते त्वन्ने तत् स्यान्नपुंसकम् ।
 स्वर्णं तु हेम्नि स्त्री रक्तनालिकैरे तु पुंस्ययम् ॥ १४५६ ॥

स्वक्षस्तु त्रिषु यस्याक्षशब्दार्थः शोभनोऽक्षि वा ।
 तत्र तत्रापि च स्व्यर्थे स्वक्षा पूर्वे परत्र तु ॥ १४९७ ॥
 स्वक्षी स्याच्छोभने त्वक्षे परवल्लिङ्गतां स्मरेत् ।
 स्वजस्तु शोभने छागे द्वयोरौरसपुत्रयोः ॥ १४९८ ॥
 प्राणिजात्यन्तरे त्रिस्तु स्वशब्दार्थसमुद्भवे ।
 प्रशस्ताजार्थयुक्ते च प्रशस्ते त्वजवस्तुनि ॥ १४९९ ॥
 परवल्लिङ्गतां विद्यादथ स्तनभवे त्रिषु ।
 स्तन्यं क्षीरे तु तत् क्लीबं सरस्तु नरि मारुते ॥ १४९० ॥
 क्षीरे तु क्ली द्वयोस्त्वेष निषादशनकसिते ।
 मर्त्यजात्यन्तरे त्रिस्तु स्थिरस्य प्रतियोगिनि ॥ १४९१ ॥
 सलस्तु देवदेवस्य भृत्ये भृङ्गिरिटाह्वये ।
 पुमान् पत्राङ्गशब्देन प्रसिद्धे तु नपुंसकम् ॥ १४९२ ॥
 भेषजेऽथ सटा च स्त्री जटायां व्रतिनामथ ।
 सिंहस्य केसरे न(प)स्त्री* मर्त्यजात्यन्तरे पुनः ॥ १४९३ ॥
 द्वे भटीविप्रजेऽथ स्युर्नावृद्धेदे(ऽथ ? न)भेमानि ।
 सत्वौः सत्वौ पुनः स्त्रीत्वे क्षत्रियसद ईरिता ॥ १४९४ ॥
 सङ्गो ना सङ्गमे युद्धे लवणे तु नपुंसकम् ।
 सैन्धवाख्येऽथ नपुस्त्रीत्वे स्थली स्थलमिति द्वयम् ॥ १४९५ ॥
 विद्यादुन्नतभूभागे टावन्ता तु स्थला स्त्रियाम् ।
 क्षेत्रादिनिम्नभूमिष्ठसालिलस्य निवारणे ॥ १४९६ ॥
 कृत्रिमे मृन्मये सन्नं त्वनुदात्तविशीर्णयोः ।
 अल्पे चाप्यवसन्ने च भेद्यलिङ्गं समामनन् ॥ १४९७ ॥

१. 'नृ' क. ग. घ. ङ. पाठः. २. 'लाः' ख. पाठः. ३. 'ल्या' ख. पाठः.

* 'सटा जटाकसरयोः' इति मेदिनी ।

गते च वृद्धाः सत्तौ तु क्ली सखा तु त्रिषु स्मृतः ।
 सहायसुहृदोः स्व्यर्थे यदा वृत्तिस्तदा सखी ॥ १४६८ ॥
 इति भाषाप्रयोगे स्याद् रूपं बन्धौ तु केचन ।
 पुमानिति प्रब्रुवते सनिस्तु पथियाच्चयोः ॥ १४६९ ॥
 दाने नदीतटे नृस्त्री द्वे तु म्लेच्छे पुमान् पुनः ।
 सनतौ च सनोतौ च धात्वोः स्त्री तु स्थविः (फःच)ले ॥ १४७० ॥
 कुष्ठी(?)मासे द्वयोस्तु स्यात् तुन्नवाये त्रि कुष्ठिनि ।
 स्तरिर्धूमे पुमान् स्त्री तु तृणे सर्जुः पुनः स्त्रियाम् ॥ १४७१ ॥
 वनस्पतौ विद्युति च कश्चिद् वणिजि तु द्वयोः ।
 स्रष्टा तु स्रष्टिकृन्मात्रे त्रिर्ना हरिविरिञ्चयोः ॥ १४७२ ॥
 सम्राट् तु पुंसि विष्णवर्कहुताशेन्द्रेषु राज्ञि तु ।
 येनेष्टं राजसूयेन मण्डलस्येश्वरश्च यः ॥ १४७३ ॥
 शास्ति यश्चाज्ञया राज्ञस्तत्र स्यादथ सा स्त्रियाम् ।
 षड्विंशत्यक्षरेऽन्तःस्थाछन्दोभेदे स्वरान् पुनः ॥ १४७४ ॥
 चतुस्त्रिंशत्स्वरेऽन्तःस्थाछन्दोभेदे स्त्रियां पुमान् ।
 विष्णावैश्वर्यवद्भेदे स्वस्य राज्ञि च ना पुनः ॥ १४७५ ॥
 स(रःरा)ः सान्तघान्तमन्त्रे च यो भेषे द्रुमान्तरे ।
 सरीसृपपतव्योस्तु द्वे संश्रुत् तु नृलिङ्गकः ॥ १४७६ ॥
 अध्वर्यौ कुहके तु त्रि स्रवत् तु स्रावके त्रिषु ।
 स्रवन्ती तु स्त्रियां नद्यां स्रज्वा पुनरसौ त्रिषु ॥ १४७७ ॥
 मालाकारे परस्त्वाह मत्स्यघाते पुमान् पुनः ।
 पदसङ्घात इत्येकः सत्री पुनरसौ पुमान् ॥ १४७८ ॥

सञ्चारचारभेदे स्याच्छब्दना यस्य वर्तनम् ।
 भेद्यलिङ्गस्तु विपिनयज्ञभेदादिमत्ययम् ॥ १४७९ ॥
 सदो यज्ञमहावेदेर्हविर्धानद्वयस्य यः ।
 पश्चाद्देशस्तत्र शण्डो गोष्ठ्यां तु स्त्रीनपुंसकम् ॥ १४८० ॥
 द्यावापृथिव्योस्तु क्लीबे द्वित्ववत् सदसी इति ।
 सरस्तु सलिले क्लीबं तटाके तु नपि स्त्रियाम् ॥ १४८१ ॥
 तत्रापि स्व्यर्थवृत्तित्वे सरसीति स्त्रियां पुनः ।
 महासरस्तु सरसीं दाक्षिणात्याः प्रयुञ्जते ॥ १४८२ ॥
 सहो जले बले च क्ली हेमन्ते तु पुमानयम् ।
 मार्गशीर्षे तु मासि स्यात् पुन्नपुंसकयोरयम् ॥ १४८३ ॥
 साध्रिस्तु नपि संयोगे ना त्वम्भावनडुह्यपि ।
 साहिष्णौ त्रिषु सारस्तु तरोर्मज्जि धने बले ॥ १४८४ ॥
 स्थिराङ्गे* रेतसि व्योम्नि सरणे च नरि त्रि तु ।
 सुन्दरोत्कृष्टयोर्दत्तस्तूत्कृष्टे नरमभ्यधात् ॥ १४८५ ॥
 न्याय्ये तु सिंहस्त्रिरिति दत्तस्तु क्लीति सा पुनः ।
 सारी स्त्री शुकुटौ सारलः पुनर्नान्ये तु नप्यपि ॥ १४८६ ॥
 प्राकारे ना तु विटपिमात्रे वृक्षान्तरे तथा ।
 अश्वकर्णाह्वये गत्यां मत्स्यभेदे तु स द्वयोः ॥ १४८७ ॥
 स्थालं भोजनपात्रे क्ली स्यादुखायां तु सा स्त्रियाम् ।
 स्थाली ना तु महादेवे स्थितिकर्मणि चाप्यथ ॥ १४८८ ॥
 स्थानं क्लीबं नरेऽप्यन्ये प्राहुर्गेहावकाशयोः ।
 सम्बन्धभेदे जैन्तूनां स्यान्नवृत्तिप्रसङ्गयोः ॥ १४८९ ॥
 अपकर्षे च सादृश्ये क्लीबं तु स्थितिकर्मणि ।
 एकारान्तं पुनः केचित् स्थाने इत्यव्ययं विदुः ॥ १४९० ॥

१. 'लं' क. घ. पाठः. २. 'जत्रूणां' क., 'बन्धूनां' ग. पाठः. ३. 'न' ख. पाठः.

* 'स्थिरांशे' इति स्यात् ।

युक्तार्थे कारणार्थे च तन्नेह ब्रूमहे वयम् ।
 शब्दभेदाद(व?थ) स्थायः स्थाने ना भुवि तु स्त्रियाम् ॥ १४९१ ॥
 स्थाया स्थातरि तु त्रि स्यात् स्थाप्यं तु स्थापनीयके ।
 त्रिर्निक्षेपे तु ना क्ली तु ह्रीविरे स्यालवाक् पुनः ॥ १४९२ ॥
 ना पत्नीभ्रातरि स्त्री तु स्याली पत्न्याः स्वसूर्यसौ ।
 वैजयन्त्यां तु निर्मूलं पत्न्या अनुजयोर्द्वयोः ॥ १४९३ ॥
 इत्युक्तमथ सान्त्वं क्ली सान्त्वने भेदवत् पुनः ।
 मन्वते मधुरे वाक्ये सार्थस्त्वर्थवति त्रिषु ॥ १४९४ ॥
 समूहभेदे तु पुमान् प्राणिनां साध्यवाक् तु च ।
 गणदेवप्रभेदेषु रश्मौ च त्रिषु तु स्मृतः ॥ १४९५ ॥
 साधनीये त्रि तु स्फारं प्रभूते स्फुण्णे तु ना ।
 मौर्व्या तु सह चापस्य लाञ्छने स्थात्रपुंसकम् ॥ १४९६ ॥
 सातं तु क्ली सुखे त्रिस्तु क्षीणेषु सतयोगिनि ।
 एतयोरर्थयोः पूर्वे स्यर्थे साता परत्र तु ॥ १४९७ ॥
 साती साज्यं तु नप् श्राद्धभेद एकादशेऽहनि ।
 त्रिस्त्वाज्यसहिते कालवाः पुनः पुंभूमि नीवृति ॥ १४९८ ॥
 मध्यदेशस्थिते कारुकुत्सीयाख्ये तथा पुनः ।
 प्राच्यां नीवृद्धिशेषे च तयो राज्ञोः पुमानयम् ॥ १४९९ ॥
 द्वयोस्तु तदपत्येषु स्थाणुस्तु गिरिशे पुमान् ।
 कुरुदेशे चाथ न स्त्री भ्रुवके साधु तु त्रिषु ॥ १५०० ॥
 चारौ व्याकृतशब्दे च सज्जनेऽप्युचितेऽपि च ।
 केचित् तु धर्मशीलेऽप्ये पुनः संथत ऊचिरे ॥ १५०१ ॥
 ना तु वार्धुषिके कैश्चित् पाठितस्तदसद् यतः ।
 स्यादौपाधिकशब्दत्वादस्य लिङ्गं विशेषकम् ॥ १५०२ ॥

पतिव्रतायां तु स्त्री स्यात् साध्वी स्वादुस्तु पुंस्ययम् ।
 मधुराख्यरसे त्रिस्तु तद्युक्ते प्रियमृष्टयोः ॥ १९०३ ॥
 मनोज्ञे च जले तु क्लीं द्राक्षायां तु स्त्रियामियम् ।
 स्वाद्वी क्लीबं तु पाठितं शाकटायनसूरिणा ॥ १९०४ ॥
 लिङ्गानुशासने तस्य चिन्त्योऽर्थः स्याद् विचक्षणैः ।
 सात्मा ना प्रकृतावात्मसहिते तु त्रिषु स्मृतः ॥ १९०५ ॥
 अत्यन्ताभ्यस्तताहेतोः प्रकृतित्वं गते परे ।
 ऊर्णायां तु कदल्यादेः स्नावः स्नायुनि चाथ नप् ॥ १९०६ ॥
 शाकटायन आह स्म हर्षनन्दी च पुंस्यमुम् ।
 स्वामी तु स्कन्ददेवे ना त्रि तु नाथे स्त्रियां पुनः ॥ १९०७ ॥
 स्वामिन्यनृपवंशोत्थराजपत्न्यां तथा पुनः ।
 नाट्योक्तिराजपत्न्यां च जीरकोशनसोस्तु ना ॥ १९०८ ॥
 सितः शौक्ल्ये च तद्युक्ते पुनस्त्रिर्बद्ध एव च ।
 प्राप्तावसाने च स्त्री तु शर्करायां सिता स्मृता ॥ १९०९ ॥
 स्थिरं त्रिनिश्चले ना तु शनौ स्त्री तु स्थिरा भुवि ।
 सालपर्ण्याख्यमैषज्येऽप्यथ स्थित इति त्रिषु ॥ १९१० ॥
 सप्रतिज्ञे निवृत्ते च गतेः स्यादध्वेतां गते ।
 स्थितौ तु क्ली मृगेन्द्रे तु सिंहो द्वे स्त्री तु सिद्धसौ ॥ १९११ ॥
 वार्ताकीकण्टकार्योश्च वशायां च पुमान् पुनः ।
 वेङ्कटाख्यगिरौ स्निग्धः पुनः स्याद् भेद्यलिङ्गकः ॥ १९१२ ॥
 वयस्येऽपि ससौहादे कृतस्नेहनकर्मणि ।
 पुमांस्तु गुग्गुलौ मन्त्रिजने (तु?)† स्नेहने तु नप् ॥ १९१३ ॥
 स्मितं तु त्रिषु फुले स्यात् स्मितवत्यपि नप् पुनः ।
 अदृष्टदशने हासे विकासे कुसुमस्य च ॥ १९१४ ॥

१. 'र' क. ख. पाठः. २. 'पुष्पे स्या' ग. पाठः.

† चेति स्यात् ।

सिद्धस्तु सनकादौ ना देवजात्यन्तरे द्वयोः ।

निष्पन्ने तु त्रिषु क्ली तु सिद्धौ गत्यादिकेष्वपि ॥ १९१५ ॥

सिद्धो ना वृक्षभेदे स्यादयं साधुजने त्रिषु ।

*सिंहस्तु द्वे किशोरे स्यात् पुमानेष वनस्पतौ ॥ १९१६ ॥

मधूच्छिष्टे तु सिक्थोऽस्त्री पुलकेऽन्नस्य पुंस्ययम् ।

सिनमन्ने शरीरे च क्ली विल्वाख्यद्रुमे तु ना ॥ १९१७ ॥

सिमोऽनुदात्तः सर्वार्थे सर्वनाम त्रिषु स्मृतः ।

ग्रामगोचरभूमौ तु पुमान् नो सर्वनाम ॥ १९१८ ॥

क्षेत्रस्य मर्यादायां च द्वयोस्तु स्यात् तुरङ्गमे ।

सिमाः स्त्रियो महानाम्नीसंज्ञस्यन्तरे तथा ॥ १९१९ ॥

स्फिगुर्गुदे ना स्त्री त्वेषा शरीरावयवान्तरे ।

सिन्धुस्तु नद्यां स्त्री ना तु समुद्रेऽपि नदान्तरे ॥ १९२० ॥

अशीत्यक्षरकेच्छन्दोभेदे च कृतसंज्ञके ।

गजानां दानतोये च कटनेत्रसमुद्भवे ॥ १९२१ ॥

नीवृद्धेदे तु पुमान्नि सिन्धवो द्वे तु कुञ्जरे ।

क्ली तु भैरवसंज्ञे स्यालवणे सीमवाक् तु ना ॥ १९२२ ॥

क्षेत्रस्य मर्यादायां च ग्रामगोचरभुव्यपि ।

अक्षि तु द्वे पुमान् सीर आदित्ये लाङ्गलेऽपि च ॥ १९२३ ॥

लताङ्कुरे तु सीरी स्त्री लाङ्गलिक्यां च कश्चन ।

नद्यां तु सीरा सीत्यं तु धान्ये क्ली भेद्यवत् पुनः ॥ १९२४ ॥

सीतायामपि साधौ स्यात् कृष्टभूमितलेऽपि च ।

अथ प्रख्यापने स्त्रीभिः स्त्री नभःपयसोः (भके?) ॥ १९२५ ॥

१. 'यतेस्त्री' क. ख. घ. पाठः.

* 'सिचेः संज्ञायां हनुमौ कश्च' (उ. ५. ६२) इति व्युत्पादितः । † 'स्तीभिः' इति स्यात् । अस्यैव कोशान्तरेषु नभःपयश्शोणितार्थेषु दर्शनात् ।

तनौ च शोणिते चाथ स्यादजे द्वे सुखं तु नप् ।
 लम्नाद् राशौ चतुर्थेऽप्यु शस्तखे शर्मणि त्रि तु ॥ १९२६ ॥
 तत्साधने शोभनखयुक्तेऽप्यथ सुखा स्त्रियाम् ।
 शम्भोर्नवानां शक्तीनां शक्तावेकत्र ना पुनः ॥ १९२७ ॥
 सुतः सोमरसे भूपे लम्नाद् राशौ च पञ्चमे ।
 पुत्रयोस्तु द्वयोः स्त्री तु शाकवल्लचन्तरे सुता ॥ १९२८ ॥
 उपोदकाख्ये त्रिषु तु प्रसूतेऽभिषुतेऽपि च ।
 सुरस्तु देवे स्त्रीत्वे तु सुरा मद्ये जलेऽपि च ॥ १९२९ ॥
 सुप्तं तु त्रिषु निद्राणे प्रशस्तजटकेऽपि च ।
 खञ्जरीटे पुनः कृष्णवक्षसि द्वे स्त्रियां पुनः ॥ १९३० ॥
 सुप्ता जटायां शस्तायां क्ली तु स्वापे सुवा पुनः ।
 सल्लक्यामपि मूर्वायां पुमांस्त्वाधारणाहये ॥ १९३१ ॥
 यज्ञपात्रविशेषेऽथ स्थूलं दूप्ये नपुंसकम् ।
 गुल्फे तु ना सुहृत् तु त्रिर्मित्रे क्ली शोभने हृदि ॥ १९३२ ॥
 ना तु मन्त्रिण्यथ स्थूलं जडे ब्रह्मते पीवरे ।
 (क्ली तु ? त्रिक्ली) दाक्षि त्रि तु स्थूरं पीवरेऽथ स्त्रियामियम् ॥ १९३३ ॥
 यश्चाद्भागो च जङ्घायां गोध्रुमादितुषेषु च ।
 स्थूराथ सूक्ष्ममत्यल्पे त्रिरध्यात्मे तु तन्नपि ॥ १९३४ ॥
 शक्तौ त्वेकत्र शक्तीनां नवानां शार्ङ्गधन्वनः ।
 सूक्ष्मा स्त्री ना तु सूर्यः स्याद् भास्करे वाञ्छि तु स्त्रियाम् ॥ १९३५ ॥
 सूर्या स्याद् गिरिकर्ण्या च श्वेतायां स्यूतवाक् तु ना ।
 प्रसवेऽथ त्रिरुते स्यात् सूतस्तु नरि सारथौ ॥ १९३६ ॥
 पारदे द्वे तु तक्षिण स्याद् वन्दिन्यापि पठन्त्यमुम् ।
 ब्राह्मण्यां क्षत्रियाज्जाते जानिते तु त्रिषु स्मृतः ॥ १९३७ ॥

प्रेरिते चाथ सूतौ च प्रेरणे च नपुंसकम् ।
 सूदो ना सूपकारे च सूपे रूपे च नप्स्त्रियोः ॥ १९३८ ॥
 सूदा स्यात् क्षरणे ना तु क्षारणे सूनवाक् तु (ना?नप्)§ ।
 पुष्पे प्रसूते तु त्रि स्यात् पुष्पिते च स्त्रियां पुनः ॥ १९३९ ॥
 सूना वधे वधस्थाने स्याच्च दण्डार्पिताङ्गुशे ।
 अधःसिरायां जिह्वाया(स्तुधा?स्तथा) दुहितरि स्मृता ॥ १९४० ॥
 सुद्धादिकैस्तु सुकृते व्यञ्जने सूपमस्त्रियाम् ।
 सूपकारे तु ना सूर्पः पुनर्ना वायुसूर्ययोः ॥ १९४१ ॥
 द्वे मत्स्यजातौ सूर्मस्तु सूर्मित्यपि च नृस्त्रियोः ।
 स्याल्लोहप्रतिमायां च शुष्ककाष्ठे च नप् पुनः ॥ १९४२ ॥
 सूत्रं पुंस्यपि मन्यन्ते लिङ्गशास्त्रकृतो बुधाः ।
 तन्तौ सङ्ग्रहवाक्ये च यज्ञसूत्रेऽप्यथ स्त्रियाम् ॥ १९४३ ॥
 सूचा सूचौ पुमांस्त्वेष सूचनेऽन्यस्त्वोचत ।
 दर्भणे क्लीति सूमस्तु ना चन्द्रे शयथावापि ॥ १९४४ ॥
 क्ली त्वन्तरिक्षे त्रिषु तु सदृशे सदुमेऽपि च ।
 स्यूमं तु क्ली जलेऽन्ये तु पुंसि पुंस्येव मङ्गले ॥ १९४५ ॥
 तन्तौ रश्मौ निशान्ति क्ली तु दीर्घे स्त्रियां पुनः ।
 सूचिः स्यूतिशलाकायां कवाटस्यार्गलामु च ॥ १९४६ ॥
 अरुपासु द्वे तु वेश्यायां निषादोत्पन्नमानवे ।
 सूरिः पुनः पुंस्याचार्ये त्रि तु स्तोतरि पण्डिते ॥ १९४७ ॥
 सूनुस्तु पुंसि पुत्रे स्याद् आतर्यप्यजयोऽब्रवीत् ।
 ह्यं दुहितरि स्त्री स्यादथ सृष्टं नपुंसकम् ॥ १९४८ ॥

§ 'सूनं पुष्पे' (पु. २३८. श्लो. ९९) इति वैजयन्ती । * 'ऊमो व्योम्नि पुरेऽपि
 च' (पु. २१४. श्लो. ८) इति वैजयन्ती ।

भवेत् सर्पिषि तैले वा ना तु चन्द्रे स्त्रियां पुनः ।
 सृष्टा ह्युज्जयिनीपार्श्ववाहिन्यां सरिति स्मृता ॥ १९४९ ॥
 सृकः पुंसि शरे वज्रे निरये द्वे पुनर्बके ।
 सृगाले चाथ सृष्टं क्ली सर्जने त्रि तु निश्चिते ॥ १९९० ॥
 बहुनिर्मितयोर्मुक्ते सृणिस्तु नरि पावके ।
 अङ्कुशे तु स्त्रियामेव केचिदन्ये तु पुंस्यपि ॥ १९९१ ॥
 सृपां तु द्वे शिशौ सर्पे यतिनि त्वेष भेद्यवत् ।
 सृत्वा प्रजापतौ वह्नौ पुंसि द्वे नीचजातिषु ॥ १९९२ ॥
 सृत्वरी तु स्त्रियां वाँचि जननीवैश्ययोरपि ।
 सेव्यं तु सेवनीये त्रिर्वातव्येऽप्यथ नब् जले ॥ १९९३ ॥
 उशीरे निःशरे दक्षि पत्राङ्गाह्वयभेषजे ।
 अब्धिजे लवणे ना तु मध्वासव इति श्रुते ॥ १९९४ ॥
 मधभेदे स्त्रियां तु स्यात् सेव्या नीवारधान्यके
 वन्दाकेऽप्यज्झटासंज्ञस्तम्बेऽथ चटके द्वयोः ॥ १९९५ ॥
 स्यूतौ तु सेवो ना न क्ली भजने त्रि तु सैनवाक् ।
 इनेन सहिते स्त्री तु सेना चम्बामथस्त्रियाम् ॥ १९९६ ॥
 स्नेहस्तैलघृतादौ च प्रेम्णि चाह स्वतः पृथक् ।
 सौहार्दे शाश्वतः क्ली तु वैजपन्ती समामनत् ॥ १९९७ ॥
 जले स्थेयः पुनः सद्ये कैश्चिदुक्तोऽभिधेयवत् ।
 विवादपदनिर्णेत्यन्ये स्थातव्यके तु नप् ॥ १९९८ ॥
 सेक्ता पुंसि धवे त्रिस्तु सेचके सैन्यवाक् तु नप् ।
 सेनायां समवेते तु सेनायां त्रिः पुमान् पुनः ॥ १९९९ ॥

चतुर्ष्वशेषु कृष्णस्य कचिदश्वे‡ नृभूमि तु ।
 सौराः स्युर्मध्यदेशस्थनीवृद्धेदेऽथ स त्रिषु ॥ १९६० ॥
 सीरस्य च सिरायाश्च सम्बन्धिन्यथ भेद्यवत् ।
 स्वैरी स्वतन्त्रे वर्धक्यां पुनः स्यात् स्वैरिणी स्त्रियाम् ॥ १९६१ ॥
 सोमो ब्रह्मणि पूर्णान्दौ वहौ पुण्ये लतान्तरे ।
 याज्ञिकानां प्रसिद्धे ना सोमयागेषु चामृते ॥ १९६२ ॥
 वीर्येऽमृतसे त्वाह कात्यः शैत्येऽथ तद्वति ।
 त्रिषूमया च सहिते ऊमेन सहितेऽपि च ॥ १९६३ ॥
 स्योनं तु क्ली सुखे त्रिस्तु साधने तस्य ना पुनः ।
 सूर्ये सूर्यस्य रश्मौ च समुद्रे तन्तुसन्ततौ ॥ १९६४ ॥
 तन्तुवायस्य बिन्दौ तु स्तोको नास्ते तु स त्रिषु ।
 सोतः पुनर्जनयितर्यभिषोतरि च त्रिषु ॥ १९६५ ॥
 उपाध्याये तु ना सौम्यः पुनस्त्रिः सोमदेवते ।
 सुन्दरे च पुमांस्त्वेष वत्सरे च बुधश्चे ॥ १९६६ ॥
 यूपः सप्तदशारत्निर्वाजपेयस्य यः श्रुतः ।
 तस्य पञ्चदशेऽरत्नौ सोमयागे च नप् पुनः ॥ १९६७ ॥
 तुरायणारुयतपसोर्द्वये कृत्येऽपि च ।
 स्त्रियां तु सा निशीथिन्त्यां सौम्या स्यादित्यवादिषुः ॥ १९६८ ॥
 सौधोऽस्त्री सुधया शुक्लीकृतगेहे नपि त्वदः ।
 रजते भेद्यलिङ्गं तु सुधासम्बन्धिनि स्मृतम् ॥ १९६९ ॥
 हंसोऽर्केन्द्रोः स्मरे विष्णौ वहौ निर्लोभभृमुजि ।
 राजादिशब्दपूर्वस्तु श्रेष्ठे चेत्यजयोऽब्रवीत् ॥ १९७० ॥
 भिक्षौ श्वेतवृषे पुंसि द्वयोस्तु स्यात् तुरङ्गमे ।
 विहङ्गमविशेषे च श्वेतपक्षादिसंज्ञके ॥ १९७१ ॥

‡ शैब्यसुग्रीवमेघपुष्पवलाहकाख्याश्वत्वारोऽश्वाः प्रसिद्धाः । सैन्याभिधा शैब्यसंज्ञास्थाने
 वा स्यात्, शैब्याद्यन्यतमस्यैव वा नामान्तरं स्यादिति न ह्यायते ।

अजयस्तु विशुद्धेऽपि तत्र न्यायात् त्रिषु स्मृतम् ।
 हस्तः किष्कुप्रमाणे ना पाणौ घ्राणे च दन्तिनः ॥ १९७२ ॥
 केशार्थात् तु परः केशसमूहेऽपि च दृश्यते ।
 अपि सावित्रनक्षत्रे तद्युक्ते कालमात्रके ॥ १९७३ ॥
 ह(र्ता तुःस्तस्त्रि) तत्र जातेऽथ पूर्वोक्तार्थेषु कश्चन ।
 शण्डेऽप्येनं समाम्नासीद् हतं तु त्रिषु मारिते ॥ १९७४ ॥
 गते गतवति क्ली तु गमने हननेऽपि च ।
 क्ली तु कुत्सितकन्यायां हता स्यादथ ना हतः ॥ १९७५ ॥
 मार्गे कश्चित्तु तं प्राह विषण्णे त्रिर्हरस्तु ना ।
 शर्वेऽमौ गर्दभे तु द्वे हस्तु त्रिषु घातके ॥ १९७६ ॥
 क्लीबं तु सन्निपातेऽपि बलाधानेऽथ ना ह्रदः ।
 स्यादगाधजलाधारे द्वे तु मेषेऽथ भेद्यवत् ॥ १९७७ ॥
 ह्रस्वोऽल्पे वामने चैकमात्रवर्णे यमे तु ना ।
 ह्यस्तु ना धनूराशौ गतौ च तुरगे पुनः ॥ १९७८ ॥
 द्वयोस्तत्रापि च स्व्यर्थे स्याद् डीषन्तु ह्यथी इति ।
 हरिर्ना विष्णुसूर्येन्द्रचन्द्राग्निमवायुषु ॥ १९७९ ॥
 अंशौ शक्रहये मुद्गे रुक्मे रुक्माभवर्णके ।
 श्वेते वररुचिर्वर्णे ब्रूते तु अयमङ्गलः ॥ १९८० ॥
 हरिद्वर्णेऽपि कपिले त्रिषु त्वेष गुणैर्युते ।
 एतैश्चतुर्भिर्द्वे त्वेष मर्त्यजात्यन्तरे भवेत् ॥ १९८१ ॥
 शूद्रानिषादजे सिंहकपिभेकशुकाहिषु ।
 अश्वेऽश्वभेदे हरितपीतवर्ण इतीदृशः ॥ १९८२ ॥
 हरिशब्दः समुद्दिष्टो वाच्यानामेकविंशतौ ।
 बैचास्तु केचिन्नारीणां भगेऽप्येनं समामनन् ॥ १९८३ ॥

न तत् प्रमाण्यतेऽस्माभिः स्वतस्तेषामनासितः ।
 हनुः तु नृस्त्रिप्रोर्गण्डयोर्ध्वभागे द्वयोः पुनः ॥ १९८४ ॥
 वैदेहशनकीजाते मर्त्यजात्यन्तरेऽथ ना ।
 हरित् सूर्येऽपि सूर्याश्वे वर्णे च हरिते त्रि तु ॥ १९८५ ॥
 तद्वति स्त्री तु दिङ्घोरङ्गुलौ चाथ तत् तृणे ।
 शङ्कमेके नरं त्वन्ये हस्ती द्वे च मतङ्गजे ॥ १९८६ ॥
 पद्भेदेऽथ स्यन्तरे स्त्री कामशास्त्रेषु विश्रुते ।
 हस्तिनी हास्तिनपुरेऽप्यथ पुंस्त्रि हली भवेत् ॥ १९८७ ॥
 बलभद्रे हलवति पुनस्त्रिर्हस्तिनी पुनः ।
 शक्रपुष्प्याह्वये स्तम्बे हस्यत् तु त्रिषु हासके ॥ १९८८ ॥
 विकसत्यपि चाङ्गारङ्गकथ्यां तु स्त्रियामियम् ।
 हसन्ती ना तु हरणं हारो मुक्तावलावपि ॥ १९८९ ॥
 स्त्री तु देवनिवासस्य हारा कक्ष्यासु सा पुनः ।
 हारी नामैव दुष्टायां कन्यायामथ स त्रिषु ॥ १९९० ॥
 हरस्य च हरेश्चापि सम्बन्धिन्यथ हालवक् ।
 हलसम्बन्धिनि त्रि स्यान्मृलिङ्गस्तु विलेखने ॥ १९९१ ॥
 स्त्री तु हाली कनिष्ठायां पत्न्याः स्वसरि सा पुनः ।
 हला सुरायामथ नप् चन्दने तुहिने हिमम् ॥ १९९२ ॥
 कर्पूरे तु पुमान् शीतगुणेऽपि त्रि तु तद्वति ।
 हिमा तु स्त्री निशीथिन्यां मृडान्यां च हितं पुनः ॥ १९९३ ॥
 त्रिः पथ्ये धारिते दत्ते हरीतक्यां तु सा हिता ।
 स्त्री क्ली तु धारणे दानेऽप्यथ हिंसास्त्रि घातके ॥ १९९४ ॥
 स्त्री तु हिंसा क्रोष्टुकोलौ लताभेदे च पण्डिताः ।
 आहुर्गृध्रनखासंज्ञे हिक्का तु स्त्री खगान्तरे ॥ १९९५ ॥

नानार्थार्णवसंक्षेपे

शस्त्रेऽथ हेम क्ली तोये कनकेऽप्यथ पुंसि सः ।
हेमन्ते स्त्री तु होत्रा स्यात् वाचि यज्ञे तथर्त्विजि ॥ १६०७ ॥

होत्रं तु भवने क्लीबं होत्वस्तु नरि वारिधौ ।
यजमाने द्वयोर्होता त्वृत्विग्भेदे पुमानयम् ॥ १६०८ ॥

हावके त्रिषु काण्डोऽय अक्षराणामपूर्यत ॥ १६०९ ॥

इति अक्षरकाण्डे नानार्थार्णवसंक्षेपेऽध्यायः ।

अक्षरकाण्ड समाप्तः ।

DR. RUPNATHJI (DR. RUPAK NATH)